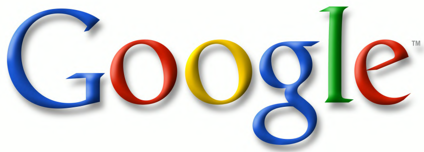
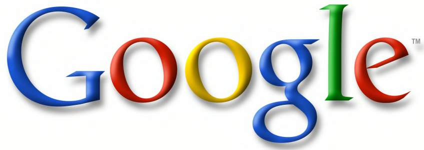

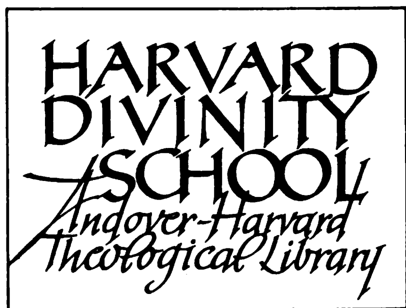

FRÄLSNINGSARMÉNS

SÅNGBOK

HARVARD
DIVINITY
SCHOOL
Andover-Harvard
Theological Library

Salvation Army

FRÄLSNINGSARMÉNS

SÅNGBOK

BERED DIG ATT MÖTA GUD!

STOCKHOLM
FRÄLSNINGSARMÉNS HÖGKVARTER

STOCKHOLM,
STRIDSROPETS TRYCKERI, 1904.

FÖRORD.

Då vi härmed utsända ett nytt urval sånger för offentligt och enskildt bruk, ha vi ansett det lämpligt att förutskicka några anmärkningar af generalen, hvilka hafva afseende på sång i allmänhet:

Låt andra samla åt sig vacker poesi och sjunga den till hvad de kalla 'finare musik'. Må vi fortsätta att sjunga de gamla enkla sanningarna på det gamla enkla, hjärtliga sätt, som Gud hittills så härligt välsignat till själars frälsning och danandet af rödheta soldater.

Framför allt skulle jag vilja att hvar och en på tre sätt tillgodogör sig dessa sånger:

1. ***Gör klart för dig hvarje sångs mening.*** *Hur tanklöst bli icke de väl kända orden sjungna ibland. De innehålla rika sanningsskatter, om du endast vill söka efter dem. Besluta dig för att med Guds nåd aldrig sjunga något annat än hvad du verkligen menar och att bli satt i stånd att i sanning sjunga allt, som finnes i denna bok.*

2. ***Använd dessa sånger i din familj*** *morgon och afton, på högtidsdagar och vid alla möjliga tillfällen. Sjung dem för de sjuka. I hvilket tacksamt minne bevara vi icke de sånger vi som barn lärde oss. Bannlys från ditt hem och dina barn alla sånger, som icke på ett enkelt och rättframt sätt tala om frälsning, hjärtats renhet, Gud, himmel och helvete.*

*3. **Sjung, så att hela världen väckes upp.*** *Vår sång har ej haft sitt största värde uti den frälsningsfröjd vi därvid erfarit för egen del, utan i vår glädje öfver att få bringa Gud lof och pris inför dem som icke känna honom och så väcka åstundan hos andra efter ett nytt lif.*

Sjung, tills hela din själ lyfter sig upp till Gud, och fortsätt sedan att sjunga, tills du också lyfter deras blickar, som icke känna Gud, upp till honom, som är källan för vår fröjd.

WILLIAM BOOTH.

Härtill foga vi endast en från hjärtat gående önskan att dessa sånger genom Guds välsignelse må bringa hopp, nåd, frid och glädje till tiotusenden af vårt lands folk.

Observera!

Då verserna till en sång kunna sjungas på andra välkända arméemelodier än den ordinarie, äro dessa melodier angifna med fin stil öfver sången.

Sångboken är indelad i fyra afdelningar med rubrikerna "Frälsning", "Helgelse", "Jubel" och "Strid", och sångerna i hvarje afdelning äro införda i alfabetisk ordning. Därjämte har tillagts en afdelning speciella sånger för olika tillfällen.

FRÄLSNINGS-SÅNGER.

1.

1. ACK, hör hans röst, o själ,
som alltid vill dig väl.
Din Frälsare nu bjuder dig:
"Kom, gif dig helt åt mig!"
Han vill frälsa,
dig till himlen föra,
där bland änglar
du uppstämma får hans lof.

Jesus dig kallar, dig, syndare, kallar,
bjuder i kärlek nåd så rik och stor.
Jesus dig kallar, dig, syndare, kallar.
Vill du blott komma? Därpå allt beror.

2. Besinna hvad tillhör
din frid och bättring gör.
Den salighet, som står till buds,
af idel nåd dig bjuds.

Skynda genast
fly till Jesu hjärta.
Frid du finner,
om din synd du lämna vill.

3. Kan du hans nåd försmå?
Hur skall det då dig gå,
när slutligen hans ansikte
du en gång måste se?
Hur blir dig
på den stora dagen?
Kom till Jesus
och det går dig evigt väl.

2.

Då jag beskådar korsets stam. | En tillflyktsort i stormens tid.

1. Af syndens orm du stungen är
och dödligt gift din själ förtär.
Din dom är fälld — du måste dö,
du bär inom dig dödens frö!

Ack, lyft din blick mot korset opp —
en blick på Jesus skänker hopp —
han ger dig lif och öfvernog,
ty just för dig han dog.

2. Hvad bittra kval inom ditt bröst!
Ej dödlig här kan bringa tröst —
Se, mänsklig hjälp kan ej förslå,
du måste fram till korset gå.

3. Där finnes läkedom förvisst,
om än allt hopp du själf har mist —
Han hela vill ditt hjärtas sår
och torka af den heta tår.

4. Förtvifla ej uti din nöd,
ty Herren vill ej syndar'ns död.
Lyft upp din blick — på korsets stam
där hänger världens offerlamm.

3.

1. Att frälsa själar Jesus kom,
ja, för de allra sämsta
han gaf sitt lif; o, själ, vänd om
och gif åt Jesus äran.

Gif åt Jesus äran! :,:
Förkunna frälsning full och fri
och gif åt Jesus äran!

2. Hvad härlig nåd, hur rik och fri!
Vår Jesus alla kallar.
Din Frälsare han nu vill bli.
O, gif åt Jesus äran!

3. I hvarje land — ack, hör och märk! —
låt alla mänskor veta
om detta dyra kärleksverk
och gif åt Jesus äran.

4. Hans nåd är till för en och hvar,
som all sin synd bekänner;
förlåtelse åt dig han har.
O, gif åt Jesus äran!

4.

1. Att rädda mig, i ondska snärd,
Guds Lamm var värdigt.
Att köpa frälsning för en värld
Guds Lamm var värdigt.

O, Guds rena Lamm :,:
blott du var värdigt.

2. Att bryta inseglen, o själ;
att krossa ormen med sin häl.

3. Att binda samman himmel, jord
och frälsa syndar'n med sitt blod.

4. Att öppna himlens portar all';
åt Honom äran gifvas skall.

5. Att härska öfver frälsad släkt,
sen hvarje boja blifvit bräckt.

6. Hans blod som snö mig hvit har tvått
och af hans fullhet har jag fått.

5.

Jag vill följa dig, o Jesus. | Heil dig, törnekrönte konung.
Tänk, en sådan vän som Jesus. | Jesus, jag vill älska.

1. BJUD dem in — de djupast fallna,
höljda utaf synd och skam;
nåd åt dem för intet gifves,
härlig frälsning hos Guds Lamm.
Bjud dem in, de svaga, trötta,
tryckta under syndens skuld;
bjud dem söka ro hos Jesus;
han dem väntar — Herren huld.

2. Bjud dem in — båd' jude, hedning.
Bjud hvar främling som en gäst;
bjud dem in, de ädle, rike,
hög och låg till Herrens fest.
Fadern löper dem till mötes —
ack, han känner deras nöd;
klädnad, ring och skor han skänker.
"Bjud dem in", så Herren bjöd.

3. Bjud in dem, som kallas kristna,
men som sofva till sin själ.
Kristi lif de icke äga,
och dock tro de allt är väl.
Bjud in dem, som fräckt försmäda,
söka nöjen, synd och flärd.
Tala om Guds nåd och gåfva;
bruka flitigt Andens svärd.

4. Bjud dem in — de arme, kvalde,
fruktande för skam och ve.
Säg dem ömt och mildt, att Jesus
kom att frälsa syndare.
Se, hur dagens skuggor längas,
snart är tiden mer ej din;
o, så minns din Herres uppdrag:
"Nödga dem att komma in!"

6.

1. BRODER, du, som följer
syndens breda väg,
natt din själ omhöljer;
hvarför går du borta, säg?
Har du tänkt på Jesu smärta,
på hans ångest, blod och sår?
Flyr du bort från detta hjärta,
som af kärlek till dig slår?

2. Utan Gud du irrar
glädjelös och tom.
Döden mot dig stirrar,
följd af syndens hemska dom.
Skild från himlens ljus och sånger,
när ditt timglas runnit ut,
skall du sen i ändlös ånger
bittert klaga utan slut.

3. Himlen mot dig strålar,
glädjefull och skön.
Ingen tanke målar,
hvad som där skall bli din lön.

Skall du väl för jordisk lycka
afstå himlens prakt och glans?
Skall en annan kronan smycka,
som åt dig förvarad fanns?

4. Jesus är dig nära
i sin korsgestalt,
vill din börda bära,
bli din vän, din hjälp, ditt allt.
Än hans kärlek sig förbarmar,
än hans blod kan två dig hvit.
Se hans öppna kärleksarmar —
syndare, fly dit, fly dit!

7.

Jorden oro har och jämmer.

1. BRODER, syster, gå ej längre
på fördärfvets stig?
Nådens dag är snart förliden,
mörkret väntar dig.

Döden kommer, kommer, kommer
följd af domens dag.
Nu till Frälsaren dig skynda
och hans nåd mottag.

2. Satan har beslutat föra
dig till evig nöd.
Att dig frälsa led din Jesus
korsets bittra död.

3. Mottag nu hans milda bjudning,
hör hans ljufva: Kom!
Frid och tillgift vill han ge dig,
skynda och vänd om.

4. Snart inför den hvita tronen
bäfvande du står.
När Guds folk till hvilan skyndar,
du till mörkret går.

5. Vill du undfly detta öde,
vill du frälsning ha,
böj dig ödmjukt då vid korset,
fly till Golgata.

8.

1. DEN gamla tidens frälsning :,:
den är nog, ja, allt för mig.

2. Den var nog för tolf apostlar. :,:

3. Den var nog för gamle Paulus. :,:

4. Den var nog i lejonkulan. :,:

5. Den var nog i heta ugnen. :,:

6. Den är god för mig i striden. :,:

7. Den blir god för mig i döden. :,:

9.

1. DEN stora skörden bärgas in
i ladan inom kort.
Och änglarne med glädtigt sinn'
till världens åkerfält
begifva sig på Herrens bud
att hämta säden opp
till skördefesten hos vår Gud,
då slut är tidens lopp.

O, gör dig redo för den dag,
då skörden bärgas in!
Har du ej då Guds välbehag,
blir himmelen ej din.

2. Och hvetet skall då bindas hop
i kärfvar för att sen
af skördemännen föras in
med fröjd i himmelen.
Hän i de mörka skuggors värld
allt ogräs kastas ut,
och elden, utaf agnar närd,
skall aldrig taga slut.

3. Ack, låt ej något ytligt hopp
i grund bedraga dig!
Du skördar hvad du sår,
ty Gud ej låter gäcka sig.
Förgängelse blir skörden då,
om du i köttet sår;
men om du vill i anden så,
du in i himlen går.

10.

En dag vid tusen åskors ljud. | Se, nåd finns än för dig.

1. DET finns en flod så underbar,
som renar syndaren.
Den synd och tvifvel helt borttar,
blott du dig tvår i den.

Och i all nöd, som kommer på,
hur stor den sedan är
och hur din ställning vara må,
dess vatten hjälp beskär.

Fri, fri, öppen och fri
den klara floden strömmar.
Fri, fri, härlig och fri
den renande floden är.

2. Ditt arma hjärta, dina sår,
din djupt betryckta själ
i floden ljuflig lisa får,
och allt kan där bli väl.
Från hvarje hemlig synd, som stal
din frid, så rik och sann,
och endast skänkte sorg och kval,
den floden rena kan.

3. Förgäfves söker du att få
den frid, som ej förgår —
ej jordisk glädje kan förslå,
blott frälsningen består.
Ej uti världen ro du fann,
och brutet är ditt mod,
men fri all synd du blifva kan
i denna purpurflod.

11.

Jag är så hjärtligt nöjd och glad.
Hans blod den sämste rena kan.
I tusenvis gå själar in.
Jesus det högsta ibland namn.

På Golgata min konung
Bered mig.
Ack, Guds Lamm.

1. DET finns en källa, fylld med blod
ifrån Immanuels sår,
och badar du i denna flod,
den fri från synd dig tvår.

O, härliga källa, öppen för mig,
o, härliga källa, öppen just för mig.

2. Se, röfvaren den källan fann
och glad och salig var.
Där äfven jag, så ond som han,
från synd mig tvagit har.

3. Den lame där sin hälsa fann,
och spetälsk man blef ren,
den blinde synen återvann,
där botas hvar och en.

4. Allt sen jag såg den källan god,
de helga, dyra sår,
jag sjunga vill om Jesu blod,
tills salig hem jag går.

5. Och snart med änglaskaran all
hans kärlek prisar jag,
när denna tunga ligga skall
helt stum och död i graf.

12.

1. DET finns en underbar källa,
för Herrens vänner en skatt.
Den sent och tidigt syns välla
och sinar ej dag, ej natt.
Från Golgatas höjd den frambryter
och färgas af Jesu blod.
Igenom mitt hjärta den flyter,
den rena, heliga flod.

En underbar, underbar källa
är källan från Jesu sår.
Den renar ifrån alla synder,
och hvit som snö den tvår.

2. Och öfverallt, där den flyter,
förvandlas jorden därvid.
Den vinter i sommar byter
och skänker för striden frid.

I stället för lutande grafvård
och midt i öknarnas sand
uppväxer en paradislustgård,
ett skönt de lefvandes land.

3. Och när ett ångerfullt hjärta
upphinner den flodens rand,
så lindras dess dolda smärta,
så släcks dess glödande brand.
Här läkas de dödliga såren,
som synden i hjärtat slår.
De gamla bli unga till åren;
den blinde sin syn här får.

4. Ack, arma själ, du, som drager
i världen kring utan fred,
o, skynda dig till din Fader
och böj dig vid källan ned!
Och när du så ned i dess vatten
är stigen i ödmjuk tro,
du finner den himmelska skatten,
som skänker ditt hjärta ro.

13.

O, släpp nu din Frälsare in. | Jag hört att mig Jesus har älskat.

1. DIN Frälsare tåligt står väntande än;
han kallat dig år ifrån år.

O, lyssna till rösten, upplåt för din vän!
Vid dörren han klappande står.

Din Frälsare kallar dig nu.
O, vill du ej öppna just nu?
Ack, lyssna till hans bud
och hjärtat gif din Gud;
o, kom och blif frälst, kom just nu!

2. Af brinnande kärlek han kom till vår jord
att lida och dö för vår skuld.
Nu öppna din dörr vid hans manande ord;
han väntar, din Frälsare huld.

3. Ännu han dig kallar; o, dröj icke mer,
men kom i hans öppnade famn,
förrn dagen är slut och din sol sjunkit ner.
Nu frälsning dig bjuds i hans namn.

4. Din kärlek besegrat mitt trotsiga sinn',
jag öppnar mitt hjärta för dig;
välsignade Frälsare, kom till mig in
och stanna för evigt hos mig.

14.

Det finns en källa. | Jesus det högsta ibland namn.

1. DIN själ du måste renad få,
ty snart du möter Gud.
Inför hans tron du måste stå,
ja, snart du möter Gud.

Bered mig, bered mig, Gud!
Bered mig att stå inför din tron!

2. Gå, två dig i det dyra blod,
ty snart du möter Gud.
Tag mot den bjudna frälsning god,
ty snart du möter Gud.

3. Bered dig nu, bered dig här
att stå inför Guds tron,
att med frimodighet du där
må stå inför hans tron.

4. Mig skapa om till ditt behag,
att jag för dig kan stå.
Min själfviskhet, mitt högmod tag,
att jag för dig kan stå.

15.

Att känna din kraft. | Klippa, du som brast för mig.

1. DJUP af nåde! Finns det än
nåd för störste syndaren?
Kan min Gud förbarma sig
och i kärlek skona mig?

Gud är god och kärleksfull,
älskar mig för Jesu skull.

2. Länge jag hans nåd försmått
och hans Andes verk motstått,
har ej lyssnat till hans röst,
som har ljudit i mitt bröst.

3. Dock, min Frälsare än står
väntande med öppna sår.
Gud är kärlek! Jag erfar
att han nåd för mig än har.

16.

1. DYSTER är vägen, sorgtunga stegen;
ensam du går, en själ utan ro.
Lifvet är öde, snart till de döde
stiger du ned, att i skuggorna bo.

Skynda, vänd åter! Allt han förlåter,
Jesus, som led för dig och för mig.
Skynda, vänd åter! Allt han förlåter,
sluter till blödande barmen just dig.

2. Dagarna flykta, och när de lykta,
bäfvande du för tronen skall gå,
om ej det brutna i det förflutna
utplånats här, förrän där du skall stå.

3. Ännu den ljuder, rösten, som bjuder
mildt åt den arme ro för all tid.
Huld, som han mötte fordom den trötte,
möter han än, Försonar'n, med frid.

4. Men om ditt hjärta sluts för hans smärta,
ve dig, då flyr hans Ande från dig.
Skuggorna tjockna, glimtarna slockna,
slockna på kylande dödsskuggors stig.

17.

Se, nåd finns än för dig.

1. En dag vid tusen åskors ljud
en Herrens ängel bär
från Guds allhärskartron det bud
att ingen tid mer är.

Båd' jord och himmel smälta bort
af glöd och hetta då,
och syndar'n bäfvar; — inom kort
han för sin Gud skall stå.

Skynda fram till Jesus,
vårt varningsrop nu hör!
Skynda fram till Jesus,
ty inom kort du dör!

2. Till bergen fåfängt ropar han:
"Mig skylen för Guds blick!
Dess eld jag ej uthärda kan
i detta usla skick!"
Men nej! Vi alla måste fram
att höra domarn's ord:
"Gå du till evig nöd och skam!" —
"Kom du till himlens bord!"

3. Och sen, när domens dag förgått,
besvaras ingen bön;
för evigheten då du fått
din lefnads rätta lön.
Guds fasta råd, när sist ditt lif
har flyktat, väl du vet:
i lycka eller kval förblif
en hel lång evighet.

18.

1. ENDAST ett steg till Jesus —
o, hvarför dröjer du?
Kom och bekänn din ondska,
han frälsar nu, just nu.

Endast ett steg! Endast ett steg;
kom, han väntar nu!
Kom och bekänn din ondska,
och du välsignad blifver,
fritt han dig frälsning gifver;
o, kom; hvi dröjer du?

2. Endast ett steg till Jesus;
blott tro, och du får lif.
Nådigt han allt förlåter;
ditt hjärta honom gif!

3. Endast ett steg till Jesus —
ett steg från synd till nåd.
Hvad har din själ beslutat?
Vet du ett bättre råd?

4. Endast ett steg till Jesus —
hvi dröjer du ännu?
Fall till hans fot; — säg honom:
Helt lämnar jag mig nu.

19.

Jag har det sälla landet nått. | Då jag beskådar korsets stam.
Kom, dyre Jesus, till mig ned. | Jag aldrig glömma skall den stund

1. EN tillflyktsort i stormens tid,
ett skydd i fara och i strid,
ett ljus, som strålar på min stig,
har Jesus blifvit nu för mig.

För sjuka själars läkedom,
för fallnas frälsning Jesus kom.
Hans dyra blod på korset rann,
och däri syndar'n frälsning fann.

2. Fly nu till Gud med dina kval;
för dig han lämnat himlens sal.
Han göt sitt blod — du kan bli fri
från syndens hemska tyranni.

3. Du dignar under bördan svår
af synd, som hopats år från år —
Men om du faller vid hans fot,
han genast tager dig emot.

4. Hvar syndens boja tages af,
du föres ut från syndens graf,
dig Jesus skänker lifvets skatt
och blir ditt ljus i dödens natt.

20.

Härlig frälsning. | På det stora haf vi segla.

1. EVANGELII budskap ljuda:
Kristus dog på korsets stam;
nådens strömmar fritt nu sjuda
uti rika flöden fram.
Se, o broder,
upp till den som dog för dig.

2. Flykta nu till säkra hamnen,
bärga själen din i dag;
Kristus mot dig öppnar famnen,
kom och rening emottag.
Uppskjut icke,
kom, ty nu är lämplig tid.

3. Nåden flödar likt en källa
till miljoner år från år,
men dess friska flöden välla
än från Jesu sidas sår.
Lif kan vinnas,
ty för alla Kristus dog.

21.

1. FINNS väl någon här, som gråter likt
Maria?

Kom nu till Jesus; han frälsar dig.
Ära, ära, ära, halleluja,
gärna Gud, vår Gud, förbarmar sig.

2. Finns väl någon här, som liksom Petrus
sjunker?

3. Finns väl någon här, så blind som Bar-
timeus?

4. Finns väl någon här, som tviflar liksom
Tomas?

5. Finns väl någon här, som nåd och frid
behöfver?

6. Finns väl någon här, som tröttnat har
på synden?

22.

1. FRÅN himlen långt din fot har ströfvat,
din själ från Gud har irrat bort,
du själf hans prägel dig beröfvat.
I nåd han dock dig kallar hem.

Gud är när dig. Öppna hjärtat,
han vill lyssna till din klagan.
Gud är när dig, och i kärlek
välkomsthälsar han dig hem.

2. Din fot af syndens törnen sårats,
ditt hjärta fann dess njutning tom,
du tröttnat har, ditt öga tårats,
förtviflans skymning fyllt din själ.

3. Ett krossadt hjärta Jesus helar,
en ödmjuk ande hjälper han,
han kom för vilselupna själar,
han kom att blifva syndar'ns vän.

4. Han är din vän, säg ut din smärta,
utgjut ditt hjärtas bittra sorg,
han har ett öppet fadershjärta
och fri förlåtelse för dig.

23.

1. FRÄLSAREN ropar: Kom, du af synden
betungade människobarn!
Jag lämnat har min tron
för att frälsa dig, min son,
utur syndens och djäfvulens garn.

Ja, du får komma, allt får du lämna
och skynda i Frälsarens famn.
Fri blir din arma själ,
ty vår Jesus allt gör väl,
ära vare hans heliga namn!

2. O, hvarför dröjer, dröjer du ännu?
När vill du till Frälsaren gå?
Se, tiden snabbt flyr bort
under lefnadsdagen kort:
sök att frälsning, förlåtelse få!

3. Hör hvad dig bjuds: barmhärtighet, tillgift,
förlåtelse, fullkomlig, fri.
Du ej bortvisas skall,
ty han borttog synden all,
att du renad, förlossad må bli.

4. Skynda till källan, bada i källan,
förlorade, sargade själ!
Ty se, den röda flod,
Herrens för dig gjutna blod,
aftvår synder och brister och fel.

24.

1. FÅR en arm syndare fly till Jesus?
Får han, säg, får han, säg?
Får en arm syndare fly till Jesus?
Får han komma nu?

Ja, o ja, han får komma nu,
medan korsets källa flödar :,: :,: :,:
han får komma nu!

2. Får en arm drinkare fly till Jesus?

3. Får en arm affälling fly till Jesus?

4. Får den förlorade fly till Jesus?

25.

1. HANS röst jag förnam uti främmande land —
hvi älskade Jesus mig så!
Han räckte emot mig sin sårade hand —
hvi älskade Jesus mig så!
Jag skyndade fram till korsträdets stam,
bekännande synder och fel.
Han reste mig upp, gaf mig visshet därom,
att jag nu i honom har del!

Hvi älskade Jesus mig så! :,:
I döden för mig han offrade sig!
Hvi älskade Jesus mig så!

2 Man sade för mig ingen bättring det fanns —
hvi älskade Jesus mig då! —
och likväl i dag, nu i dag är jag hans —
hvi älskade Jesus mig så!
Hör — korset han bar och törnet ge svar:
för syndare Jesus har blödt!
Hur kan jag betala det offer han bragt:
för min skull han lidit och dött!

3. Så hungrig jag kom — han har mättat min själ —
hvi älskade Jesus mig så!
Min brännande törst har han stillat jämväl —
hvi älskade Jesus mig så!
I mörker jag gick, fick ljus af hans blick,
lik flödande ström blef min frid!
I himlen en gång skall jag sjunga hans lof,
jag sjunger det här all min tid!

26.

1. HVAR och en som hör — o, dyrbara ord!
Sänd det ljufva budskap allt omkring vår jord!
Hvar och en nu bjudes fram till nådens bord.
Hvar och en som vill, o, kom!

Hvar och en som vill, hvar och en som vill;
ljude högt det budskap öfver berg och dal!
Vilsna barnen Fadern ropar mildt: Vänd om!
Hvar och en som vill, o, kom!

2. Hvar och en som kommer, skynde nu sig!
Hvar och en som vill, kom, lämna syndens stig!
Hvar och en vill Jesus frälsa mildelig.
Hvar och en som vill, o, kom!

3. "Hvar och en som vill" — det löftet består.
Hvar och en som vill hos Herren frälsning får.
Hvar och en som vill till evig glädje går.
Hvar och en som vill, o, kom!

27.

1. HVART gäller resan, min broder,
ja, hvart gäller resan, o, säg?
Hvart gäller resan, min syster,
se, stormig och mörk är din väg?
Vi äro på resa till Kanaan,
trots lidande, sorg och besvär,
och när vi ha lyckligt nått målet,
o, säg, få vi möta dig där?

O, säg, få vi möta dig där? :,:
Ja, när vi ha lyckligt nått målet
o, säg, få vi möta dig där?

2. Hvad är din uppgift, min broder,
säg, hvad är den uppgift du har?
Hvad är din uppgift, min syster,
där ilande framåt du drar?

Vår uppgift är Herranom tjäna
i tålamod, kärlek och tro,
att följa vår Frälsares fotspår
och vandra till himmelens ro.

3. Ja, vi få mötas, min broder,
om troget vi kämpa vår strid;
bära vi korset, min syster,
vi mötas i himmelens frid.
Vi frukta ej dödsdalens mörker,
ty segrande hjälten är när;
och då, när vi lyckligt nått målet,
vi mötas, vi mötas ju där.

28.

1. HVAR är mitt vilsna barn i kväll,
det barn, som jag länge sökt,
som gjorde mig förr så glad och säll,
som ännu jag älskar högt?

O, hvar är mitt barn i kväll?
O, hvar är mitt barn i kväll?
Mitt barn, kom igen:
se, jag älskar dig än. —
O, hvar är mitt barn i kväll?

2. Ack, du var ren som morgondagg,
när du bad vid din moders knä,
din blick var så klar, ej ondskans tagg
din själ vållat kval och ve.

3. Finge jag blott dig åter se
så skön, som du fordom var,
dig se uti oskuld sjunga, le
som under din barndoms dar!

4. Sök upp mitt vilsna barn i dag,
gå till honom som en vän,
för hit honom, om än ond och svag,
och säg att jag älskar än.

29.

1. HVEM kan mig visa vägen
hem till min Faders hus?
Hvem kan i dödens mörker
blifva mitt säkra ljus?
Världen är mörk och dyster,
full utaf synd och nöd,
hvar skall jag finna räddning
undan en evig död?

Jesus kan visa vägen
hem till min Faders hus.
Han kan dig säkert leda,
ty han är världens ljus.

2. Hvem kan mitt hjärta hela,
gifva mig frid och ro,
läka de sår, som blöda;
hvem kan jag mig förtro?
Synden har svårt mig sargat,
samvetets dom är hård,
ingen i vida världen
kan om min själ ta vård.

3. Jesus, då vill jag blifva
din uti lust och nöd,
din under alla skiften,
din uti lif och död.
Om då än mörk blir natten,
hotande flodens brus,
vet jag du skall mig föra
hem till min Faders hus.

30.

1. HVEM som helst kan bli frälst,
blott till Gud han vänder,
detta bud sänder Gud
ut till alla länder.

2. Röfvare, farisé,
skrymtare och fromma —
hvem som vill lyssna till
får till bröllop komma.

3. Se, Guds Lamm går här fram
för att lif oss gifva.
Arma barn, syndens garn
vill han sönderrifva.

4. Hör än mer! Ömt han ber:
"Gif mig nu ditt hjärta".
Dig han vill höra till
uti fröjd och smärta.

5. O, vänd om, skynda kom
till din Fader åter.
Fatta mod, Gud är god,
synden han förlåter.

6. Herren Gud sänder bud
ut till alla länder.
Hvem som helst kan bli frälst,
blott till Gud han vänder.

31.

1. Hvem vill härnäst nu följa Jesus?
Hem vill härnäst hans kors uppta?
Någon är redo, någon väntar;
segrar'n en krona skön skall ha!

Hvem vill härnäst nu följa Jesus?
Hvem vill härnäst hans kors uppta
och följa Jesus helt?

2. Hvem vill härnäst nu följa Jesus,
följa hans blodbestänkta spår?
Hvem vill härnäst hvar börda lägga
vid Herrens fot hvar dag, hvart år?

3. Hvem vill härnäst nu följa Jesus?
Hvem önskar prisa högt hans namn?
Kom! Öka skaran af de frälsta!
Sjung hosianna i hans famn!

4. Hvem skall härnäst nu följa Jesus
ned genom flodens snabba lopp?
Hvem skall den frälsta skara öka,
som prisar Gud för uppfylldt hopp?

32.

1. Härligt nu skallar frälsningens bud,
syndare kallar Herren vår Gud,
kallar och hälsar stora och små,
att han dem alla frälsar också.

2. Syndare, skynda, frälsningen tag!
Hvarföre synda ännu en dag,
då du kan blifva synderna kvitt?
Gud vill dig gifva frälsningen fritt.

3. Undan du löpte Frälsaren god,
fastän han köpte dig med sitt blod.
Löp då ej längre, fly från din stig,
trängre och trängre blir det för dig.

4. Aldrig i världen blir du förnöjd,
synden och flärden ha ingen fröjd,
men om du smakar frälsningens frid,
lätt du försakar världen alltid.

5. Salig i nöden, salig i strid,
salig i döden, salig alltid,
det får du vara, om du blir frälst;
sen kan du fara hem när som helst.

33.

Härlig frälsning. | Evangelii budskap ljuda.

1. HÖR, hur Jesu stämma ljuder:
"Kom, betyngda själ, till mig!
Ro och frid jag fritt dig bjuder,
hvila, trötta barn, för dig.
Mottag frälsning! Mottag frälsning!
Gör det nu och lycklig blif."

2. Ja, från härlighetens salar
Jesus ännu kallar dig.
Tron förnimmer hur han talar:
"Kom, betyngda själ, till mig!
Mottag frälsning! Mottag frälsning!
Gör det nu och lycklig blif."

3. Snart skall han ej längre kalla,
som han kallar nu igen.
Syndare! För synder alla
tillgift finns i blodet än.
Mottag frälsning! Mottag frälsning!
Gör det nu och lycklig blif.

34.

Stå upp, stå upp för Jesus!

1. HÖR, krigstrumpeten skallar!
O, följ den frälsta här!
Till salighet den kallar,
dess lösen frälsning är!

Ack, kom! Hvi vill du stanna
här bland en syndig hop?
Ej njut af jordens manna,
tag himlens fröjd emot.

2. Och under korsets fana
till strids mot mörkret gå
att väg för Kristus bana
och Satans härar slå!

3. När slut är arbetsdagen
du ifrån sorg, besvär
vid lifvets kväll blir tagen
att vara Herren när.

35.

1. INGEN hinner fram till den eviga ro,
som sig ej eldigt framtränger.
Själen måste utstå en kamp för den tro,
hvarpå vår salighet hänger.

Porten kallas trång, och vägen den är smal,
hela Herrens nåd är för ditt allvar fal.
Men här gäller tränga, ja, tränga sig fram,
annars går himlen förlorad.

2. Hindren äro många, gör motstånd, min själ,
Satan ej nåden dig unnar.
Träng dig framom allt, som vill hindra ditt väl,
öfvergif världenes brunnar.
Lyd ej världens röst, som ropar "följ med oss",
ty, min dyra själ, du måste då förgås.
Nej, för Jesu kärlek jag råder och ber:
Strid i Guds kraft för din krona.

3. Aldrig blir du insläppt i himmelens land
— tro mig, o själ, hvad jag säger —,
aldrig kastas ankar på himmelens strand,
om du sann tro icke äger.
Tron skall rädda dig, så framt du räddas skall;
därför, kära, hör och res dig från ditt fall.
Bättra dig och tro Jesu nådefulla ord,
detta, ja, detta är vägen.

36.

1. IRRANDE flykting från hemmet det ljufva,
jagad och rädd liksom skogslundens dufva,
Jesus från hemmet hörs väntande spörja dig:
"Kommer du ej snart? Kommer du ej snart?"

2. Tröttade ande, som längtar att rasta,
skynda att dig uti Jesu famn kasta!
Hör, hur han ropar så huldt: "Hos mig ro du får!
Kommer du ej snart? Kommer du ej snart?"

3. Sargade hjärta, dig Jesus vill hela,
gifva dig allt, hvad dig ännu kan fela.
Motstå ej längre hans kallande maningsrop:
"Kommer du ej snart? Kommer du ej snart?"

4. — Utplånadt skuldebref, tillflykt i nöden,
kraft uti lifvet och frid uti döden,
skinande silke och krans oförvissnelig —
kommer du ej snart? Kommer du ej snart?

37.

Det finns en källa. | Jag är så hjärtligt nöjd och glad.

1. I synden förr jag haft min lust
helt fritt förutan skam,
tills mina blickar fängslades
utaf Guds dyra Lamm.

Ack Guds Lamm, Guds dyra Lamm,
Guds Lamm på Golgata,
som korfästadt var och uppstått har
att mana godt för mig!

2. På korsets träd jag honom såg
i dödskval och i blod.
Då matta blicken föll på mig,
där vid hans kors jag stod.

3. Intill mitt sista andedrag
jag minnas skall hans blick;
hans död jag såg mig skyldig till —
hur det till hjärtat gick!

4. En andra blick han gaf: "Mitt barn,
ditt hjärta åt mig gif!
Mitt blod för din förlossning göts,
jag dog att ge dig lif".

5. Jag uppstod frälst och tvagen ren
och mottog Andens svärd.
O, Jesus, dig jag följa vill,
ty du är äran värd.

38.

Det finns en källa. | Jag är så hjärtligt nöjd och glad.

1. I tusenvis gå själar in
i himmelens palats;
men är än skaran tallöst stor,
för fler dock finnes plats.

O, kom, o, kom och gå med mig
hem till det ljusa land,
där änglar sjunga välkomstsång
på paradisets strand.

2. Den störste ibland syndare
kan komma tryggt till Gud.
Tänk, röfvaren på korsets träd
blef frälst på Jesu bud! —

3. För hvar betryckt och sorgsen själ
finns plats hos Gud beredd.
Han önskar att dig snart få se
i fina silket klädd.

4. I himlen finns en plats för mig,
hur syndig än jag var,
ty Herren Jesus har mig kär.
— Jag fröjdas alla dar.

39.

1. JAG har ett budskap, en hälsning från
Jesus.
Lyssna då, käre! O, lyssna just nu!
Syndare söker han, skynda, o, skynda!
Mästaren kallar dig. Hvi dröjer du?

Ty dig nu han kallar, ja, dig nu han
kallar.
Ja, Jesus dig kallar, han kallar dig nu.

2. Jag har ett budskap, en hälsning från
Jesus;
fröjdefullt budskap för suckande bröst.
Ej finns på jorden en skatt lik hans
kärlek;
aldrig den slocknar, o, himmelska tröst!

3. Jag har ett budskap, en hälsning från
Jesus:
arme bespottare, sälj ej din själ!
Jesus inbjuder dig, dröj ej att komma!
Han vill förlåta dig, göra allt väl.

4. Jag har ett budskap, en hälsning från
Jesus;
ack, arme tviflare, hör fridens bud!
Nu på den älskande Jesus blott lita!
Striden han vunnit, härskarornas Gud.

40.

1. Jag har hört om Herren Jesus
hur han gick på stormigt haf,
hur som vind och vågor tystnat
på hans bud.
Han gjort väl och hulpit alla,
tröstat dem på sorgens dag.
Jag är glad att jag får sjunga:
"Han är likadan i dag."

Han är likadan i dag, :,:
söker än förlorade,
frälsar arma syndare,
ja, han är likadan i dag.

2. När den blinde Bartimeus
hörde han drog vägen fram,
ropet blef: "O, Davids son,
förbarma dig!"
Slutet öga mildt han öppnar,
och Timei son blef glad.
Jag är glad att jag får sjunga:
"Han är likadan i dag."

3. Halta, blinda, sjuka, trötta,
krymplingar, förlorade,
bjudas alla fram till Jesu
hulda bröst.
Rör, som kvinnan, vid hans klädnad
och hans helga kraft mottag,
ty han är ännu densamme,
"Han är likadan i dag."

41.

Jag vill följa dig, o Jesus.
Jesus, jag vill älska.
Heil dig, törnekrönte Konung.
Bjud dem in, de djupast fallna.

1. JAG har lämnat allt för Jesus,
världens fröjd må andra ta.
All' dess nöjen jag förglömmer,
då jag minnes Golgata.

Om än vänner här mig lämna
och jag världens smälek får,
jag har en, som står mig bi, då
jag vid pärleporten står.

Snart vår lefnads afton skymmer
och dess sista klockslag slår,
då jag fri från allt bekymmer
genom pärleporten går.

2. När som Jesu röst mig kallar
och jag änglars hviskning hör,
jag vill lita på min Herre,
han mig genom dalen för.
Jag tar fast hans dyra löfte,
mer än guld det är för mig:
"Jag är när dig, frukta icke,
pärleporten öppnar sig."

3. Till den andra sidan Jordan
far jag snart med fröjdfullt mod
för att nå den sköna staden
vid den klara lifvets flod.
I de sälla andars hemland
lifvets träd i fägring står.
Änglar jubla, då jag salig
genom pärleporten går.

42.

O, släpp nu din Frälsare in. | Din Frälsare tåligt står väntande än.

1. JAG hört att mig Jesus har älskat
så högt,
att lifvet på korset han gaf;
och stungen hans panna med törnkro-
nan blef
att frälsa en brottsling som mig.

Han frälste en brottsling som mig,
som mig, :,:
och stungen hans panna med törn-
kronan blef
att frälsa en brottsling som mig.

Fri, fri!
O, jag får bli frälst och gå fri!
För min synd han lät rinna sitt he-
liga blod,
och jag är nu frälst och går fri.

2. Jag hört hur han grät öfver folket
en gång:
"O, kände du tiden blott nu,
hur ofta jag velat församla din' barn
och frälsa en brottsling som dig."

3. O, kärlek, så brinnande, härlig och stor,
som förde mig, Jesus, till dig!
Jag kom, och han kastade mig icke ut,
men frälste en brottsling som mig.

4. Alla slag utaf syndare frälsa han vill,
ty det är hans goda behag,
han väntar i kärlek att frälsa just dig;
så kom då till källan i dag!

43.

Himmelens stad är härlig.

1. JAG tror på den gyllene staden,
byggd af guld och ädel sten;
ej människospråk kan beskrifva
dess härlighet, helig och ren.
Men jag vet, jag vet
att jag skall vara där.

2. De älskade bo i den staden,
dem du lade djupt i mull.
Ditt hjärta var färdigt att brista,
dock de finnas i staden af gull.
Säg, vill du, vill du,
vill du dem möta där?

3. Blott den som är tvagen och helig
kommer genom porten där.
Tro icke att du blifver insläppt,
om synden du utöfvar här.
Pris Gud, pris Gud,
du kan få komma dit.

4. Du kan komma dit, o, min broder,
ty Gud älskar äfven dig;
det heliga blodet än flödar,
som renat en brottsling som mig.
Säg, vill du, vill du,
vill du bli ren från synd?

44.

O se, o se Guds dyra Lamm. | Till hemmet ofvan skyn vi tåga.

1. JAG vet en skön och härlig värld;
o, hur ljuft!
Där finns ej synd, ej brott, ej flärd,
o, hur ljuft!
Balsamisk vällukt vinden bär,
och ljusa änglar skina där
i sällhet, som oändlig är;
o, hur ljuft!

2. Och sjukdom, elände och nöd
nå ej dit.
Förtviflan, sorger eller död
nå ej dit.
Där hvar och en är helig, god,
hvart hjärta rent i Jesu blod.
En själ, ej hvit i denna flod,
når ej dit.

3. Fastän vi äro syndare,
Jesus dog
för att oss alla frälsning ge;
Jesus dog.
Försoning finns för hvar och en,
vi krönta bli med nåd igen
och få med Gud regera sen.
Jesus dog.

4. I bröder, systrar, stora, små,
följen med!
Till Faderns sälla hem vi gå;
följen med!
Se, tiden skyndar rastlöst fort,
hvar jordisk blomma vissnar bort,
vår tur skall komma inom kort;
följen med!

45.

I tusenvis gå själar in. | Jag är så hjärtligt nöjd och glad.

1. Jesus, det högsta ibland namn
i himmel och på jord;
änglar och mänskor hylla dig,
som synd för oss blef gjord.

Vi hafva blott ett enda hopp,
vi ha blott ett försvar,
men det är nog att Jesus dog
och att för oss det var.

2. Jesus, åt syndare ditt namn
till tröst och frälsning gifs;
all slafvisk fruktan skingrar det,
det brödet är till lifs.

3. Jesus de fångars bojor löst
och krossat Satans makt;
han talar kraft i sorgsna bröst,
ger lif, som Gud oss sagt.

4. Ack, ville världen endast se
hans rika, dyra nåd!
De kärleksarmarna kring mig,
må de all världen nå!

5. Hur lycklig jag, om jag hans namn
får prisa till min död,
förkunna honom för en hvar,
beprisa lifvets bröd.

46.

1. Jesus klappar, väntar, ber,
kallar vilsna barnet hem.
Han i nåd till syndarn ser,
kallar vilsna barnet hem.

Kärlek, oförskylld och stor,
kallar vilsna barnet hem.
Salig den på honom tror.
Kallar vilsna barnet hem.

2. Han oskyldig led och dog,
all din synd på sig han tog.

3. Ofta har han kallat förr,
klappar än på hjärtats dörr.

4. Kom nu, medan han är när,
nu ditt hjärta han begär.

47.

1. Jesus lämnade sin boning
och sin himmels ljusa sal
för en fallen världs försoning,
för att gå till korsets kval.
Se, hur ängslas han ej där
ensam i Getzemane;
ber, fast världens synd han bär:
"Fader, ej min, din vilja må ske!"

O, min Herres Jesu kärlek,
uppenbar i blod så röd!
O, min Herres Jesu kärlek!
Syndare, för dig han gick i blodig död.

2. Se hans kors och se hans smärta!
Hör hans segerrika ord:
"Allt fullkomnadt!" och hans hjärta
brast för syndare på jord.
Ekot skallar uti höjd,
änglaskaran tager del:
"Allt fullkomnadt!" O, hvad fröjd!
Jesus har dött att frälsa hvar själ.

3. Dödens udd han bröt i döden,
ryckte till sig segerns krans
och stod upp, trots afgrundsglöden,
upp till himmelsk makt och glans.
Kasta dig för Jesu fot,
lyssna till hans milda röst;
du för synderna får bot:
Jesus har frid för sargade bröst.

48.

1. JESUS, vid din fot med sköfladt hopp
jag mitt skuldregister rullar opp;
brottslig, för mig själf jag ryser,
endast kval mitt hjärta hyser.
Kan du ännu mig i nåd stå bi
och min snärjda ande göra fri,
skänka hopp och säga jag får bli
ditt barn på nytt?

Nåd det finns för hvarje skuld jag har,
blod, som hvarje syndafläck borttar,
kraft, som seger gifver alla dar
för mig, för mig.

2. Svarta minnen grymt bestorma mig,
vilja mörda sista tron på dig;
de med isig köld mig famna,
att jag må i mörkret hamna.
Jesus, fatta tag uti min hand,
ryck mig från en hemsk förtviflans-
rand,
gif mig tröst och släck den vilda brand
uti min själ.

3. Nu jag flyr i nådens öppna famn,
vid hvart löfte ristar jag mitt namn.
Som jag är, till dig jag hastar,
och du mig visst ej utkastar.
Jag står upp, en fri förlåten slaf,
herre öfver synd och död och graf,
vill förkunna om den kraft du gaf
en fjättrad själ.

49.

1. KOM nu till Jesus, o, dyra själ!
Då skall för evigt det gå dig väl.
Jesus ju älskar, älskar just dig,
vill dig med kärlek draga till sig.

2. Kom nu till Jesus, så får du frid,
glädje och hvila till evig tid.
Du skall visst aldrig ångra den stund,
då du med honom ingår förbund.

3. Kom nu till Jesus med all din nöd!
Han vill dig frälsa från evig död.
Han dig nu ropar vänligt vid namn,
vill du ej fly i hans ljufva famn?

4. Kom nu till Jesus, tiden är kort;
liksom ett rökmoln ilar den bort.
Kanske i morgon är det för sent;
himmelens fröjd dig då blir förment.

50.

O, gränslösa frälsning. | Så nära Guds rike.

1. KOM, syndare, Frälsaren väntar på dig!
Du känner dig usel, förlorad och arm,
hans kärlek är gränslös, är brinnande varm.
Se, Jesus nu väntar, blott väntar på dig.

Må drinkaren komma och svärjaren ock!
Är affälling du, du är välkommen dock.
Hör, vill du blott tro och i blodet dig två,
du evigt hos Herren skall fröjda dig få.

2. Hör, syndare, Frälsaren söker just dig,
han vill, att du frälsad från döden skall bli,
från synden han önskar att göra dig fri;
kom nu till din Jesus, han väntar på dig.

3. Se, Herren, som köpt dig, han väntar på dig,
att sedan du slutat ditt jordiska lopp
få föra din ande till himmelen opp,
där hemgångna vänner ock vänta på dig.

51.

Det finns en källa fylld med blod. | Hans blod den sämste rena kan.

1. KOM, syndare, till korsets flod,
din Jesus bjuder dig;
kom, lita på hans dyra blod,
dröj ej, för dig finns rum.

Jesus Kristus går här fram :,:
jag vill honom möta;
medan han mig frälsa kan,
jag vill honom möta.

2. O, hvarför, hvarför dröjer du,
då Anden manar dig?
Till korset kom och kom just nu,
han blöder här för dig.

3. Din själ han fylla vill med fröjd,
förlåta dig just nu.
Du lifvet får, hvad kärlekshöjd!
O, kom, hvi dröjer du?

52.

1. KÄRA själ, som irrar fjärran,
kom igen!
Hör, så ömt dig kallar Herran:
kom igen!
Än som fordom Jesus gråter
och vill samla barnen åter,
han sin famn för dig upplåter,
kom igen!

Kom, kom, kom i Herrens namn!
Se, Jesus är din vän;
han står ännu med öppen famn,
så skynda nu och kom igen!

2. Ifrån mörkret och till ljuset
kom igen!
Till det rika fadershuset
kom igen!
Uti synd du dig begifvit,
och en fiende du blifvit;
nu från döden och till lifvet
kom igen!

3. Är du trött af syndadrafven?
Kom igen!
Fatta genast pilgrimsstafven,
kom igen!
Förrn du säger: "Gud, förlåt mig",
tager Fadern visst emot dig,
kastar heller aldrig ut dig.
Kom igen!

4. Säg, hur kan du längre dröja?
Kom igen!
Hur kan själen din sig nöja?
Kom igen!
O, jag ser din' ögon tindra
att med tårar nöden lindra,
låt nu intet dig förhindra —
kom igen!

53.

1. KÄRLEK utan gränser, rik och fri;
härlighetens Konung
sin frälsning bjuder dig.

Se, han väntar, beder, klappar;
öppna blott!
Se, han väntar, beder, klappar;
öppna nu!

2. Just på dig han väntat dagar, år;
för din synd han gjutit
mång' bitter smärtans tår.

3. Lämnar du hans möda utan lön,
glömmer bort hans godhet,
hans kärlek rik och skön?

4. Snart den dagen kommer, syndare,
då inför hans allmakt
du böja skall ditt knä.

5. Än hans milda kärlek ropar "kom";
och ditt lif, så ovisst,
dig bjuder "o vänd om!"

6. Glädje, som ej vissnar, ej förgår,
evigt lif med Jesus,
ovansklig fröjd du får.

54.

1. LIFVETS dag den är så kort,
lik ett blad, som vissnar fort,
lik ett moln, som jagas bort.
Var beredd!
Snart vid tidens gräns vi stå.
Är vårt lif förfeladt då,
kunna vi ej ändring få.
Var beredd!

Var beredd :,:
Snart dig dödens ängel kallar.
Var beredd!
Kom till Jesus nu och här,
kanske tiden snart är när,
då det ljuda skall: För sent!
Var beredd!

2. Tänk, om du i denna natt
utaf döden hinnes fatt
och ej äger nådens skatt!
Var beredd!
O, beräkna priset här,
kanske midnattsklockan bär
bud att lifvet slocknadt är.
Var beredd!

3. Syndare, lyd varningen
och gör Jesus till din vän.
Då blir fröjd i himmelen.
Var beredd!
Kom från syndens mörka stig,
Gud i nåd förbarmar sig,
om du vill ödmjuka dig.
Var beredd!

55.

1. Ljufligt och kärleksfullt Jesus hörs kalla,
kalla på dig och på mig.
Famnen är öppen, vidöppen för alla,
öppen för dig och för mig.

Kom hem, kom hem,
du, som är sargad, kom hem!
Jesus nu väntar och beder och kallar,
kallar den trötte: »Kom hem!»

2. Hvarföre dröja, då Jesus ses bida,
bida på dig och på mig;
platsen är ledig vid Mästarens sida,
ledig för dig och för mig!

3. Tiden försvinner, sekunderna ila,
ila för dig och för mig.
Skynda! Hos Jesus finns trygghet och hvila,
hvila för dig och för mig.

4. O, hvilken underbar kärlek han skänker,
skänker åt dig och åt mig.
O, hur i nåd och i ömhet han tänker,
tänker på dig och på mig.

56.

1. Lyss, syndare! Gud ifrån höjden dig kallar,
hans nådiga varning af kärlek dig når;
snart domen dig väntar och rösten genskallar:
"Nu skörden inbärgas och sommarn förgår".

2. Hur ofta han visat din skuld och din fara!
Hur ofta ett budskap om nåd du än får!
Hans bjudning till öppnade famnen besvara:
"Nu skörden inbärgas och sommarn förgår".

3. Försmådd och föraktad, han slutligt dig lämnar;
hur tärs ej ditt bröst då af själsångest svår!
Sig skynde enhvar som till himlen sig ämnar,
ty "skörden inbärgas och sommarn förgår".

4. I domen för tronen du skall stå allena;
dig böj för hans spira och fly till hans sår!
Nu gif honom hjärtat, begynn honom tjäna,
ty "skörden inbärgas och sommarn förgår".

57.

1. Min Konungs blod, den röda flod,
ger lif i dödens smärta!
Den flödar fritt, gör rent och hvitt
hvart syndbefläckadt hjärta!

Den röda floden, den rika, dyra floden
oss rena kan från sorg och synd och skuld.

2. Den flödar där ett hjärta är
i syndens band och bojor!
Den flödar mest för sämste gäst
i nödens lägsta kojor!

3. O, flod så dyr! Till dig jag flyr
med all den skuld mig trycker!
O, flod så god, Immanuels blod,
du helt ur synd mig rycker!

4. O, skönsta lott, att jag har fått
den flodens vatten dricka!
O, sälla lott, att där jag fått
på fridens konung blicka!

58.

Jag hörde Jesu dyra ord. | O, du som ej en stråle fått.

1. MIN själ långt borta gick från Gud
på syndens breda stig,
till dess Guds helge Ande kom
och skyldig dömde mig.
Jag såg att jag förlorad var,
och borta var mitt mod.
Jag nedföll vid min Jesu kors,
där han utgöt sitt blod.

Jesus återlöst mig, hans nåd är oändlig.
Han gaf ut sitt lif,
att jag från synd må gå fri.
Jesus återlöst mig, hans nåd är oändlig.
För evigt i himlen hos Gud jag får bli.

2. Det var för fallna Jesus dog
— att söka dem han kom.
Det var för dem han göt sitt blod,
att frälsa dem från dom.
Och därför led han tåligt hån,
han törnekronan bar.
Och därför vågade jag fram
till korset — som jag var.

3. Själ, Jesus talar nu till dig,
se på din Frälsare!
Bekänn din synd och lämna den,
och Jesus nåd skall ge.
Hans kraft skall hjälpa dig att gladt
gå fram i Jesu spår.
Vid lifvets slut från jorden du
med fröjd till himlen går.

59.

1. MÖRK var den stund, Getzemane,
när störd blef nattens frid

af Mänskosonens rop och ve,
som stred med Gud sin strid.

O, se hans ångest och hans bittra ve,
se, han gråter smärtans tårar ensam i
Getzemane.
O, Jesus, låt mig gråta ut hos dig,
haf förbarmande, o Herre, gif din rika
nåd åt mig.

2. Men stark i stridens stund han stod,
när all vår synd han bar,
ej ord, men ångestsvett och blod
om striden vittne bar.

3. För mig han ber, jag hör hans bön,
just mig han frälsa vill.
O, tag mig som din kärleks lön,
från nu jag hör dig till.

4. Se, hur han maktlös dignat ner,
Guds ende Son, på knä,
hur midt i lidandet han ber:
"O, låt din vilja ske"!

5. Jag glömmer ej hans ve och blod
och ej den strid han stridt,
när öppnad blef den hälsoflod,
som flödar rikt och fritt.

60.

1. NÄR skuggorna falla
så tunga och kalla,
då fasar min ande för synder, som bo
i hjärtat, väl gömda,
men likväl ej glömda;
jag ropar om frälsning och trår efter ro.

Se, Jesu sår står öppna,
syndare, för dig!

2. Det når till mitt öra
en röst, jag får höra
min ande tillhviskas ett budskap, som
går
från Allfaders hjärta
till mig i min smärta
och riktar min blick på min Frälsares
sår.

3. De lifsglädje lämnat
och sorgfåror jämnat,
de läkte de sår, hvarmed synden mig
slog.
I dag vändes natten,
och himmelska skatten
mig lyste och lyser med ljus öfvernog.

4. Nu böner bli hörda —
kom, kasta din börda
på Jesus, det lider mot lefnadens kväll.
Snart dödsklockan ljuder
för dig, men nu bjuder
din Frälsare dig blifva lycklig och säll.

61.

1. Och när skörden är slut, sommardagen har flytt,
förstummats ha bönernas ljud;
solen skiner ej mer, fridens morgon har grytt
och tystnat har frälsningens bud.

Och när sommaren flytt, och när bärgad är skörd,
när till doms du skall gå,
hur skall du då bestå,
säg, är du bland agnarna då?

2. Och då sången om nåd har förklingat på jord
och sången om himmelens skatt,
skall, o syndare, du, som förkastat Guds ord,
förgås i den eviga natt?

3. Då den helige gått från det jordiska fri
att dväljas i Konungens hof,
o, hur klingar ej då uti ljuf harmoni
en sång till vår Frälsares lof.

4. Säg, o syndare, säg, du, som lefver
så lugn
och fruktar ej kommande tid,
kan din ande väl då bära bördan så
tung,
att dö utan hopp, utan frid?

62.

Jag hörde Jesu dyra ord. | Min själ långt borta gick från Gud.

1. O, du, som ej en stråle fått
af Jesu milda blick,
du, som hans nåd försmådde blott,
i mörkret länge gick;
Jehovas röst dig kallar än:
"Ack, kom, o kom till mig;
hör, syndare, jag är din vän,
och nåd finns än för dig."

Se, nåd finns än för dig, :,:
hör, arma själ, Gud vill dig väl,
och nåd finns än för dig.

2. Du länge från din Fader gått
långt bort från frid och fröjd;
du världens nöjen pröfva fått,
som aldrig gjort dig nöjd.
Ej en minut du kunnat få
af verklig ro och frid,
så hör hans ljufva budskap då:
"Själ, nåd finns än för dig!"

3. För dig, fast sjunken djupt i synd,
sitt dyra blod han göt;
sitt lif för all din myckna synd
på korsets träd han slöt,
att du må finna, syndaträl,
förlåtelse och frid.
Hvad härlig fröjd för dig, o själ,
att nåd finns än för dig.

63.

1. O du suckande själ,
O, under synden en träl,
är du bruten och böjd som ett rö —
invid korset gråt ut,
där blir träldomen slut,
du får frid och blir redo att dö.

Redo att dö :,:
Jesu blod gör dig redo att dö.

2. Dessa kval utan namn,
denna längtan till hamn,
där du kastas på lidelsens sjö —
du får ro, du får tröst,
om du lyss till Guds röst,
och då blifver du redo att dö.

3. Kom till korsträdets stam,
blicka upp till Guds Lamm,
fast din blick nu är mattad och slö!
Dina synder han tog,
och för din skull han dog,
för att du må bli redo att dö.

4. Vill du bedja och tro,
skall ditt hjärta få ro
och din klädnad tvås hvit såsom snö.
Det blir fröjd i ditt hus,
och din lefnad blir ljus,
när du städse är redo att dö.

64.

Din Frälsare tåligt står väntande. | Jag hört att mig Jesus har älskat.

1. O, har du ej hört om en Frälsare god,
som längtar att helt blifva din?
På korset för dig han utgöt sitt blod.
O, släpp nu din Frälsare in!

O, släpp nu din Frälsare in!
Hans kärlek kan ändra ditt sinn'.
Han klappar som förr,
o, öppna din dörr
och släpp nu din Frälsare in!

2. Han klappat och väntat båd' nätter och dar.
Hans tillgift, o syndare, vinn.
Ej må han gå bort — bed honom bli kvar,
och släpp nu din Frälsare in.

3. Hvad himmel på jord att få höra hans röst,
vår broder, vår kung, han är min!
Hur hjärtat blef gladt, o himmelska tröst,
när Frälsarn i hjärtat kom in!

65.

Just som jag är.

1. O, Jesus kär, mitt rop nu hör,
om du ej hjälper mig, jag dör,
mig till din reningskälla för
och tag mig som jag är.

O, tag mig som jag är :,:
För mig du dog, låt det bli nog
och tag mig som jag är.

2. Jag hjälplös är, mig ej bortstöt,
— för all min skuld ditt blod ju flöt —
och hvarje mitt behof nu möt;
o, tag mig som jag är!

3. Mitt hjärta aldrig blir beredt,
beslut jag brutit mer än ett,
ej blir jag fri, förrn nåd du gett;
o, tag mig som jag är!

4. O, se mig, Jesus, vid din fot,
ryck upp hvarenda syndarot,
mig dana om och tag mig mot,
ja, tag mig som jag är.

66.

När mödrar i Salem.

1. O, kom, skynda, kom, nu syndare in-
bjudas.
På Herrens fest du får bli gäst,
o, kom, skynda, kom!
Låt ingen ursäkt hindra dig,
kom, lämna genast syndens stig,
och till himlen gå med mig,
o, kom, skynda, kom!

2. O, kom, skynda, kom, de gamla vän-
ner lämna.
De gå mot död och helvetsglöd,
o, kom, skynda, kom!
Från värld och dårskap nu vänd om,
och frälsad blif från synd och dom,
ibland Herrens vänner kom,
o, kom, skynda, kom!

3. O, kom, skynda, kom, till urtidsklippan
hasta,
där nåd finns än för syndaren,
o, kom, skynda, kom!

Se källan ifrån Jesu sår
än fritt för alla öppen står,
där du säkert rening får,
o, kom, skynda, kom!

4. O, kom, skynda, kom, ikläd dig Herrens rustning.
Till strid! kom med uti vårt led;
o, kom, skynda, kom!
Du segerns palm skall svinga sist,
och friad från all nöd och brist
sjunga lof till Jesus Krist —
o, kom, skynda, kom!

67.

1. Om en gång du är förlorad,
är ditt öde evigt visst,
och den nåd du här föraktar
skall din dom besegla sist.

Kom och sök nåd nu hos Jesus,
som för dig korsfäst blef;
lämna dig helt, betyngda själ,
och för hans ära lef.

2. När en gång dig döden hinner
och ditt lif har nått sitt slut,
endast kval på dig då vänta,
hoppet evigt slocknat ut.

3. Därför kom, o, kom till Jesus,
han förlåtelse vill ge,
om du med ett sorgset hjärta
vid hans fot vill böja knä.

68.

Gif mig den tro. | Det var för mig, ja, äfven mig.

1. Om Herren ville syndarns död,
hvi hängde han på korsets träd?
Hvem gällde bönen, som där ljöd
från den, som bittra döden led?
"Förlåt, förlåt dem, Fader kär,
de ej förstå sin gärning här."

2. Du rena, blödande Guds Lamm,
för all din ångest, all din nöd,
din blodsvett och din sorg och skam,
ditt kors, ditt lidande, din död;
för detta allt jag beder dig:
från synden rena, rena mig!

3. O, låt mig kyssa nu din fot
och den med mina tårar två
samt tala om det under stort,
att du har dött för mig också,
tills alla höra må det bud,
att jag har funnit dig, min Gud.

4. O, må din kärlek tvinga mig,
mitt hjärta öfvervinna så,
att jag mig gifver helt åt dig,
att dina ärenden blott gå.
En fallen värld skall då med fröjd
förstå din gudakärleks höjd.

69.

Det finns en skön och härlig värld. | Till hemmet ofvan skyn vi tåga.

1. O, se, o, se, Guds dyra Lamm
på sitt kors!
Han bar för dig all synd och skam
på sitt kors.
Han villigt bragte offret stort;
han lidit, hvad du lida bort.
Han himlen för dig redo gjort
på sitt kors.

2. Han sargas, stinges upp med spjut
på sitt kors.
Han sista droppen blod ger ut
på sitt kors.
Se, solens ljus ej jorden når,
men upp mot himlen mörkret går,
ty Jesus ensam kämpa får
på sitt kors.

3. Han nu sitt verk fullbordat har
på sitt kors.
I döden segerkrans han bar
på sitt kors.
Han offrat allt och har ej mer,
han ger ej han som världen ger.
För dig han än i döden ber
på sitt kors.

4. Jag vittna vill, hvar helst jag går,
om hans kors.
Ej annan ära här jag får
än hans kors.
Ej annan fröjd mitt hjärta vet
igenom tid och evighet
än att för mig han lifvet lät
på sitt kors.

70.

O, gränslösa frälsning. | Dig, Jesus, jag älskar.

1. O, skynda till Jesus, ack, skynda just nu,
fullkomlig förlåtelse bjudes dig ju.
Stå upp, kom till honom, och rening du får;
se, lifsströmmar flöda ur Frälsarens sår.

Hvar boja skall Frälsaren krossa förvisst,
och seger och ära han gifver till sist.

2. Visst världen, visst djäfvulen hindra dig skall,
en hvar skall dig söka att bringa på fall;
men se på din Jesus, han före dig går,
du har blott att följa hans blodstänkta spår.

3. Blir striden dig hård, är ock farlig din färd,
se uppåt; i himmelens saliga värld
en strålande krona förvarad dig är,
de segrandes lager dig Jesus beskär.

4. Då Herren till dödsfloden förer dig snart,
i mörkret hans kärlek skall lysa dig klart,
Fast svag är din bön, han dock hörer den väl,
han sänder sin ängel att hämta din själ.

71.

Det finns en källa. | Jesus, det högsta ibland namn.
Jag är så hjärtligt nöjd och glad. | I tusenvis gå själar in.

1. PRIS vare Gud, en reningsflod
framväller djup och klar
:,: som kan den sämste göra god
och själens törst borttar. :,: :,:

Lifvets källa flödar, flödar, flödar,
lifvets källa flödar,
i dess våg du frälsning ser, :,:
ty vattnet lif dig ger.
Den källan god, är Jesu blod,
i dess våg du frälsning ser.

2. Se, tusenden ha druckit lif
och hälsa ur dess våg,
:,: sen de från världens tidsfördrif
mot himlen vändt sin håg. :,: :,:

3. Så skynda nu till källans rand,
den flödar öppen, fri!
:,: Och själen, snärjd af syndens band,
skall evigt blifva fri. :,: :,:

4. Sen skall du aldrig törsta mer,
ty frid och salighet
:,: den källans rika vatten ger
för tid och evighet. :,: :,:

72.

1. På korset dog min Jesus. :,:

O, han dog för mig,
och han dog för dig,
ja, för alla han dog.
På korset, min Jesus
för alla dog.

2. Jag lagt min skuld på Jesus. :,:

3. Jag tröstar nu på Jesus. :,:

4. Jag bär min sorg till Jesus. :,:

5. Snart skall jag möta Jesus. :,:

73.

1. RESER du till himlen?
Är din synd dig förlåten,
har du funnit frid med Gud?
Tröstar du på blodet?
Lyder du hans kärleks bud?
Det finnes frälsning full och fri för hvar och en,
blott din ondska, synd bekänn
och af hjärtat ångra den.
Det finnes frälsning full och fri, som gör dig god,
köpt på korsets träd med Jesu dyra blod.

Ej uppskof tag, begynn i dag
att gå den väg, som kan leda till Guds domstols högra hand.
Ej uppskof tag, begynn i dag
och låt hans nåd förlossa från hvart band.

2. Reser du till himlen?
Är din själ fullt förlossad
ifrån syndens slafveri?

Tjänar du med trohet
den som dig gjort rättsligt fri?
Det finnes etc.

3. Reser du till himlen?
Har du skatter där uppe,
är du rik inför din Gud?
Kämpar du nu modigt
med hans stridsmän på hans bud?
Det finnes etc.

74.

1. SEGLANDE hän öfver tidernas haf,
långt från den lycka dig barndomen gaf,
och från dem alla som älskade dig,
går du ej längre din Frälsares stig.

Seglande hän öfver tidernas haf,
stanna, min vän, förrn ditt skepp går i kvaf!
När du väl hamnen med jubel och sång,
när lifvets afton skall komma en gång?

2. Seglande hän, dröj ett ögonblick här,
se på ditt kort, se, det bär emot skär!
Hafvet är falskt, och det lockar din håg,
skaror af själar förgås i dess våg.

3. Seglande hän på den upprörda sjö,
skynda till Jesus, o, välj ej att dö!
Kasta din börda i vågornas famn,
Jesus vill föra dig in i sin hamn.

4. Seglande hän, bör du välja i tid
helvetets eld eller himmelens frid.
"Frälsare, kom och till himlen mig bär,
innan jag krossas bland klippor och
skär."

75.

1. SE, himlens pärleportar
för syndarn öppna stå.

2. Förlåten, renad, tvagen,
han genom dem kan gå.

3. Så kom då strax till Jesus,
han talar nu till dig.

4. Hans milda famn är utbredd,
hans hjärta öppnat sig.

76.

Gif mig den tro. | Om Herren ville syndarns död.

1. SE Jesus där på korsets stam,
en fridens furste, himlens kung!
Hvad var hans synd, hvad var hans
skam,
som straffats med en dom så tung?
Bland röfvare han blifvit hängd,
— de ledo straff för sina brott.
Hvi dog Guds Son i denna ängd,
hvarför blef korsets död hans lott?

Det var för mig, ja äfven mig
som Jesus gick den mörka stig;
att frälsa mig, en syndens slaf,
sitt dyra blod min Jesus gaf.

2. Se, syndare, för dig och mig
han villigt lider hvad vi bort,
och blodig panna sänker sig
i död på korset — det är gjordt!
För oss vår myckna skuld han bar,
vår lösepenning han betalt,
sitt eget blod han gjutit har,
och nu: fullkomnadt är det allt.

3. O, tag mitt hjärta, Jesus kär,
jag vill ej lefva utan dig,
från allt oheligt skils jag här,
din kärlek har besegrat mig.
Jag bringar dig mitt lilla allt,
som din allen' nu mottag mig;
jag lyda vill hvad du befallt
och offrar lifvet helt åt dig.

77.

1. SE, än jag står vid ditt hjärtas dörr;
syndare, hör Jesus talar.
Jag klappar; ofta jag klappat förr,
själ, ack hör de dyra ord!

Din Frälsare hos dig nu klappar på,
vill du öppna? Jesus väntar,
vill bo hos dig och aldrig från dig gå,
vill du släppa honom in?

2. Slut för min kärlek ej hjärtat till.
Hos dig min boning jag taga vill.

3. För dig jag kom från min himmel ned.
För sådan brottsling jag döden led;

4. Jag gick till bittraste död för dig.
Jag gaf mitt blod, ja, mitt allt för dig.

78.

1. SJÄL, du som redlös drifves
kring uppå tidens haf,
undergång där blott gifves,
du skall gå i kvaf.
Bränningar kring dig brusa,
ser du de många skär,
eller skall blindt du rusa
i fördärfvet där?

2. Plankan den sista brister,
världen dig blott bedrar,
vänner och allt du mister,
nöjet från dig far.
Döden dig snart kan hinna,
domen dig visst skall nå;
dock, du kan räddning finna,
frälsning finns att få.

3. Jesus dig handen räcker,
stöt den ej bort igen!
Famnen han mot dig sträcker,
han vill bli din vän.

Gif honom helt ditt hjärta,
det är den lön han tar
för all den nöd och smärta
han för din skull bar.

4. Skulden han all förlåter,
och i sitt dyra blod
vill han dig, arme, åter
göra ren och god.
Glädje han åt dig ämnar,
önskar dig göra säll,
bäst du dig öfverlämnar,
kom, o, kom i kväll!

79.

1. SJÄL, hör hvad bud dig sändes från Gud,
är höljd du af synd och af skam,
han frälsa förmår, han snöhvit dig tvår
i blodet på korsträdets stam.

O, hvi vill du dö?
Hvi vill du dö?
Hvarför, hvarför, säg?

2. Plågad du är af synd och begär,
af frestelser städs på din stig;
men trygghet, försvar hos honom du
har;
från synden han frigör ock dig.

3. Tiden förgår, snart dödstimmen slår —
o, skynda till Frälsaren kär!
Se, stunderna fly, snart dagen skall
gry,
då Herren ej nåd mer beskär.

4. Hur går dig då, när dom du skall få
och fram träda syndernas mängd?
Då nåd ej finns mer, förtviflad du ser
att dörren för evigt är stängd!

80.

1. SJÄL, i stormens brus
se det klara ljus
ifrån Jesu dyra kors;
när som Frälsarn led,
flöt från korset ned
detta blod, som frigör oss.

Kom, gå med, kom, gå med,
sök ditt skydd vid korsets fot;
Jesus, Frälsarn, står
med de djupa sår,
han har köpt dig och tar dig emot.

2. Minns den mörka natt,
då han bad, fast matt:
"Fader, låt din vilja ske!"
Blodsvett pressas fram
för din synd och skam!
Minnes du Getsemane!

3. Se, hur Frälsarn står
med de djupa sår,
hör, han kallar högt på dig:
"Själ, jag mig utgaf
för hvar syndens slaf,
nu ditt hjärta gif åt mig".

4. Gå till Frälsaren
och din synd bekänn:
han har dött för dig och mig.
För hans fot fall ned
och af hjärtat bed,
då från synd han renar dig.

81.

Fram, fram till seger.
Lyft på bönens vingar.

Jesus, dyre Jesus, du har frälst
min själ.

1. SJÄL, vill du ej lämna
syndens slafveri,
lämna dig åt Jesus
och bli frälst och fri?
Hör, han nu dig kallar,
Anden ropar: "Kom!
Från den breda vägen,
syndare, vänd om!"

Bäst du dig lämnar som du är,
bäst bli af med bördan som du bär,
bäst är att slippa syndens lön,
bäst är att vinna en krona skön.

2. Jesus från sin himmel
kom till jorden ned;
minns du hur han älskat,
minns du hvad han led?
Minns hur han att hjälpa
alltid redo var;
än han samma hjärta
för de arma har.

3. Bröllopskläder gifver
han, och i hans blod
oren själ nu blifver
tvagen ren och god.
Den där törstar dricke
evigt lif i sig.
Den där vill får komma,
kom, det är för dig!

82.

1. SKOLA vi se domarn komma
på den stora dag,
medan himlens alla harpor
ljufligt klinga uti skyn.

2. Skola alla åskor dåna.

3. Öfverängelns röst skall ljuda.

4. Syndare, då skall du bäfva.

5. Ånger skall då vara gagnlös.

6. O, hvad klagan då och verop.

7. Då till bergen skall du ropa.

8. Vi få jubla då och prisa.

83.

1. SMÅ och stora rundt kring jord,
lyssnen nu till Jesu ord:
Skynden fram till nådens bord!
Än finns där rum.

Rum finns där ock för dig :,:
Rum finnes där för alla,
nåden är fri.

2. Kom från stigar, gränder fort
emot bröllopshusets port!
Jesus allt iordninggjort.
Än finns där rum.

3. Om i syndens bojor fäst,
nöd och tårar du fått mest,
kom nu och blif bröllopsgäst!
Än finns där rum.

4. En gång skall det ljuda så:
Rum ej finnes mer att få.
Bort du skall i mörkret gå,
ej finna rum.

84.

1. SNART hörs basunens ljud,
som väcker alla döda upp
och dem kallar fram för Gud,
då all världen skall förgås.

O, Gud, var oss nådig, :,:
då all världen skall förgås.

2. I all din fattigdom
inför Guds tron du måste stå.
Där afkunnas skall din dom,
då all världen skall förgås.

3. Hans anlet skall du se,
hvars ord du här ej aktat har,
och för honom böja knä,
då all världen skall förgås.

4. Rättfärdig kommer han
att döma jordens krets en gång;
honom ingen undgå kan,
då all världen skall förgås.

5. Han blickar nådigt ned
på dem, som redligt kämpa här;
må bland dem vi vara med,
då all världen skall förgås.

85.

1. STANNA, hejda dina steg,
o, arme, vakna, se!
Denna blomsterströdda väg
för hän till evigt ve.
Helvetet därunder gapar
och skall snart uppsluka dig.
Vet, att afgrundsfursten vakar,
ej han försummar sig.

Stanna, lyssna till min sång!
Om du ej varning tar,
du det ångra skall en gång,
där ingen bön får svar.

2. Snart vid hjärtat döden står,
du går den mörka stig;
domen hemsk du höra får,
förtviflan fyller dig.

Dina synders stora skara
med förfäran skådar du.
Arme, säg, hvad vill du svara?
Ack, intet hopp finns nu!

3. Men dig frälsning bjuds i dag,
hör Jesu ljufva ord:
"Ej till syndarns död behag
jag har". På denna jord
han sitt blod har velat gjuta
för att syndare rentvå
och till varma hjärtat sluta
de barn, som vilse gå.

86.

1. STRÖMMEN från min Frälsares sår
den flödar fritt båd' kväll och morgonväkter,
och dess bölja syndaren tvår;
den frälsning har för alla folk och släkter.

Från Golgata, från Golgata
en källa underbar
rann upp så silfverklar.
Från Golgata, från Golgata
den flödar än och hvarje fläck borttar.

2. Brustna hjärtan där finna ro,
och ljuflig hvila finns från stridens
vimmel.
Då som barn på honom vi tro,
skall Herrens närhet bringa till oss
himmel.

3. Hela syndabördan jag bar
jag dränkte där i flodens djupa bölja.
Och den frid, som Frälsaren har,
skall ständigt på min lefnadsstig mig
följa.

4. Syndare, ack, längre ej gå,
men skynda dig till strömmen med din
smärta!
Härlig frälsning där du skall få,
ty Gud förskjuter ej ett sorgset hjärta.

87.

1. STÅN upp! Håll hvarje lampa klar,
snart Kristus varder uppenbar
att samla allt sitt folk.

Hållen lamporna redo :,: :,:
för Guds stora dag, :,: :,:
då han reser sin domstron
för att skipa lag.

2. Rundt världen hörs trumpetens skall,
i skyn ses helgonskaran all,
och jorden står i brand.

3. Då står på ett kristallhaf där
vår Konung med en väldig här
af dem han frälst från dom.

4. O, själ, på tiden väl gif akt,
var redo och håll trogen vakt
med lampan tänd och klar!

5. Kom, låt oss varna en och hvar,
som ännu ej uppvaknat har:
"Vår brudgum kommer snart!"

88.

Jag vill följa dig, o Jesus. | Hell dig, törnekrönte Konung.
Tänk, en sådan vän som Jesus. | Bjud dem in, de djupast fallna.

1. SYNDARE, du har ej glädje,
synd och ondska hjärtat tär.
Vill du ej i Jesus finna
den glädje, som han ger?

O, förakta ej hans godhet!
Se, just nu han bjuder dig
af sin blotta nåd och kärlek
frid, förlåtelse hos sig.

Döden hastigt mot dig ilar,
följd af domens hemska dag.
Skynda dig från Satans pilar
fly till Gud och nåd mottag.

2. Vill du finna härlig frihet
från de band, som fängsla dig,
och nu motta från hans händer
en fröjd ovanskelig?
Bär ditt hjärta fullt af synder
till den gode Frälsaren?
I sitt blod — o, dyra källa! —
han vill två dig hvit och ren.

3. Vill du dö helt fri från fara,
glädjas, då för Gud du står,
bo med Jesus i hans himmel,
när flydd är hvarje tår?
Lämna genast värld och djäfvul,
ifrån syndanöjen fly,
skynda nu att söka Jesus,
vredesdagen börjar gry!

89.

O, gränslösa frälsning. | Kom, syndare, Frälsaren väntar på dig.

1. SÅ nära Guds rike! Hvad fattas dig väl?
Så nära Guds rike! Hvad binder din själ?
Gif upp hvarje afgud, hur dyr den än är,
och fly till din Jesus, som kallar dig här.

Han kallar på dig. — —
Nu Jesus dig kallar, han kallar på dig.

2. Så nära, att tonerna redan du hör
från dallrande strängar i helgonens kör,
så nära, så nära! Låt Satan ej rå,
när Jesus nu väntar dig välkomna få.

3. Att dö utan hopp — det är bittraste nöd!
Att dö utan Kristus — den hemskaste död!
Så nära Guds rike — tag steget helt ut.
Nu Jesus dig kallar, som aldrig förut.

90.

1. SÅ trött på synd och värld
jag längtar efter ro.
Säg, finnes ingen hviloplats,
där anden trygg kan bo?

Jag hört att Jesus dog
för syndare som mig;
o, kärlek gränslöst rik och stor,
jag kastar mig på dig!

Alla hafvens vatten kan
ej två min synd utaf,
men Jesu dyra blod
kan göra det i dag;
Jesus, Jesus, då ånger i mig bor,
du mig emottar och renar, jag tror.

2. De många årens synd,
som jag ej ändra kan,
den spillda kraft, de glömda bud,
den nådatid som svann;
o, Jesus, är din nåd
så mäktig och så varm,
att den kan plåna ut det allt,
förlåta syndarn arm?

3. Jag usel är, men vet,
du renar äfven mig.
Jag finner, o, så trött och brydd,
nu ro och frid hos dig.

Då svag jag är, din kraft
att hjälpa är ej sen,
och fastän svart, ditt blod mig tvår
och mig bevarar ren.

4. Jag äger, Gud, i dig
min styrka och min skatt;
du är mitt ljus, min tröst, min fröjd
i stormens mörka natt.
Om endast dig jag har
mig nära på min stig,
jag möter stormar, fiender
och segrar genom dig.

91.

1. TIDEN är all! Jehovah skall
skipa rättfärdig lag.
Himlar och jord höra Guds ord
på denna stora dag.

När basunen högt och klart förkunnar:
Herrens dag är när!
O, må vi då fullt redo stå,
ingå i hvilan där.

2. Floder och haf, graf efter graf
frånhändas bytet sitt.
Frälsarens brud möter sin Gud,
sirad och klädd i hvitt.

3. O, hvilken syn! Änglar i skyn
hälsa den frälsta här.
Himmelens höjd fylles af fröjd,
skönt ljuder lofvet där.

4. Men på en stråt, full utaf gråt,
drifves då syndarn bort.
Ondskan får lön, brinnande sjön
fylles af ogräs torrt.

5. Hjälp oss, o Gud, att på ditt bud
vaka och bedja städs.
För oss en gång hem under sång,
där intet ondt vi räds.

92.

1. TILL de renas och heligas hemland vi tåga,
till kärlekens rike vid Frälsarens hand.
I, som utan Guds nåd på den breda väg vandren,
viljen I ej gå med till det saliga land?

Vill du med? Vill du med?
O, säg, vill du med till det saliga land?

2. I det härliga hem hörs ej suckan. Ej ångest
kan trifvas uti de förlossades land.
I betungade, som i elände försmäkten,
viljen I ej gå med till den gyllene strand?

3. Färdig står för hvart helgon en strålande boning,
då från jorden de gå till det saliga land.
Stadens portar och torn utaf härlighet glimma,
viljen I ej gå med till den gyllene strand?

4. Tågen fram, glada kämpar, sen landet framför er!
Vi hinna det snart vid vår Mästares hand.
Snart vi sola oss där på de strålande höjder
och för evigt oss fröjda i sällhetens land.

93.

O, Gud, du klara rena låga.

1. TILL hemmet ofvan skyn vi tåga.
Vill du med? :,:
Vi Jesu kärlek prisa våga.
Vill du med? :,:
Miljoner gått från mödans land
till härlighetens sköna strand.
Än räckes dig Guds kärleks hand,
vill du med? :,:

2. Vi gå mot fridens land det sköna.
Guds kärleks rikdom vi få röna.
Oss lifvets krona skänkes där,
och segerns palm förvarad är,
i striden Gud är med oss här.

3. Rak vägen är till härligheten.
Blott ångra, tro! Gud är din vän.
Hör! Jesus ropar högt till dig:
"Tag upp ditt kors och följ du mig,
och du får fröjd evinnerlig!"

4. O, må du, syndare, då säga:
Jag vill med! :,:
Nu vill Guds nåd och frid jag äga.
Låt mig gå! :,:
Mitt förra sällskap, nu farväl!
Åt Jesus lämnar jag min själ;
till himmelen han för mig väl!
Låt mig gå! :,:

94.

1. Till Herrens maning säg ej nej,
för ljuset ej ditt öga slut!
Förhärda, arme, hjärtat ej!
Du vill bli frälst — o, kom i kväll!

2. Kanhända Gud ej mer beskär
åt dig en dag att ångra, tro;
så kom då, medan tid än är!
Du vill bli frälst — o, kom i kväll!

3. I nåd vår Gud dig väntar än;
kan sådan kärlek du försmå?
Hans eget honom gif igen!
Du vill bli frälst — o, kom i kväll!

4. I världen finns ej ro, ej frid,
ej verklig glädje, lycka, fröjd;
kom med i Herrens här och strid!
Du vill bli frälst — o, kom i kväll!

5. Den gode Guden har behag
till den sitt hjärta honom ger;
så skynda då, hans nåd mottag!
Du vill bli frälst — o, kom i kväll!

95.

Då i väster solen bredde. | Lys, du morgonstjärna klara.

1. TRÖTTE vandringsman, o, lyssna,
nu jag sjunga vill en sång
om den kärlek, som dref Jesus
ned från himlens glans en gång.
I en krubba uti stallet
lades ärans konung ned.
Han i världen var en främling,
som för vilsna själar led.

Hör, hör hur Jesus klappar! :,: :,:
Vill du släppa honom in?

Kom, där är rum, ja, där är rum,
rum på den ljufliga himlens strand.
Ja, där är rum, ja, där är rum,
rum i de saliga änglars land.

2. Öfvergifven, trött och sargad,
utan hviloplats han var.
Förbisedd af sina egna,
smärtans törne dock han bar.
Denne Jesus, fast föraktad,
slita vill din bördas band.
Han på hjärtats slutna portar
klappar nu med blodstänkt hand.

3. Upp till mörkt och hemskt Golgata
tyngd af korset gick hans stig.
Från hans sår bröt fram en källa
utaf blod för dig och mig.
Fast du nekat fridens furste
i ditt hjärta komma in,
vill han, om du flyr till honom,
glömma allt och blifva din.

4. Du, affälling, som har drifvit
Jesus från ditt hjärta ut,
en gång stod ditt hopp till himlen,
nu — din lefnads fröjd är slut.
Än med ömhet Jesus klappar
på ditt hjärta hårda slag.
Vågar du försmå hans frälsning
nu — kanske din sista dag?

96.

1. UTANFÖR din hydda står
vän, som du ej känner,
fast han stått där år från år
och står kvar, hvem helst än går
af de andra vänner;
klappar, klappar, svar ej får,
fast dig nöden tränger.

2. Jesus med de många sår,
skönast ibland männer,
herden, som de vilsna får
söker, när dem tjufven slår
och dem törsten bränner,
klappar etc.

3. Syndare, gjut sorgens tår,
du, som dörren stänger!
Du, som i din lusta sår,
sist du bittert ångra får,
att från Gud du vänder,
då du klappar etc.

4. Utanför de sällas kår,
som sitt lof uppstämmer,
fåfängt du på porten slår;
intet då den bön förmår,
som försent du sänder;
klappar etc.

97.

Det finns en källa fylld med blod. | I tusenvis gå själar in.
Pris vare Gud, en reningsflod. | Jesus, det högsta ibland namn:

1. VÄND om, förlorade, vänd om,
o, hör din Faders röst.
Han väckt de ångerns känslor, som
nu röras i ditt bröst.

O, du måste börja älska Gud, :,:
om du vill gå till himlen, när du dör.

2. Vänd om, förlorade, vänd om,
din Fader sett din nöd.
Med bördor, synd och kval vänd om
och mottag lifvets bröd.

3. Vänd om, förlorade, vänd om,
din Frälsare ger lif.
Att få hans nåd, till Jesus kom
och kvitt din börda blif.

4. Vänd om, förlorade, vänd om,
och upp mot korset se.
Tag mot de rika gåfvor, som
din Frälsare vill ge.

98.

1. Än en gång ett kärleksbud,
förrn min sol går ned,
vill jag föra från min Gud,
förrn min sol går ned.
Bittra nödrop nå mitt öra,
allt jag villig är att göra
för att hem de vilsna föra,
förrn min sol går ned.

Förrn din sol, förrn din sol går ned, :,:
kom, syndare, till Jesus,
förrn din sol går ned!

2. Frälsning måste här du få,
förrn din sol går ned,
om du vill till himlen gå,
när din sol går ned.

Bäst att nu till Gud du vänder,
tiden flyr dig snabbt ur händer;
snart till grafvens brädd du länder.
då din sol går ned.

3. Hvart tillfälle är förbi,
då din sol gått ned,
detta kan ditt sista bli,
förrn din sol gått ned.
Dig till frälsning Anden manar,
motstå ej, ty förrn du anar,
döden väg till hjärtat banar,
och din sol går ned.

99.

1. Är ditt hjärta stängdt för Jesus,
är det fullt af synd ännu?
Han har dött för att dig frälsa.
Säg, vill du ej öppna nu?

Säg, är du frälst uti hans blod?
Är du frälst genom Gudslammets blod?
Säg, är du frälst och säll och fri?
Är du frälst genom Gudslammets blod?

2. Är ditt hjärta stängdt för Jesus?
Hör, han talar nu till dig:
"Kom och låt oss gå till rätta,
följ ej längre syndens stig".

3. Vill du vägra än att träda
uti Jesu fridsförbund?
Ack, vänd om, att ej för evigt
du stöts bort från klippans grund.

4. O, hvad fröjd att känna Jesus;
det är himmel i min själ.
Jag vill följa honom troget,
ty hans blod har gjort mig hel.

100.

1. Är du borta från din Gud, kom igen,
kom igen!
Lyssna nu till nådens bud, kom, kom
igen!
Nu är salighetens dag, skynda dig,
Guds rike tag.
Se, din Faders hjärtelag, kom, kom
igen!

2. Är du trött i syndens tjänst, kom igen,
kom igen!
Äfven du, som tjänat längst, kom, kom
igen!
Vid Guds hjärta där är ro, där får du
ock ständigt bo,
o, så skönt på Jesus tro, kom, kom
igen!

3. Vill du fröjdas bland Guds folk, kom
igen, kom igen!
Lyssna nu till nådens tolk, kom, kom
igen!
Änglarne i väntan stå, vänner uti bön
också,
kom och gör oss sällskap då, kom,
kom igen!

4. Jesus kastar ingen ut, kom igen, kom
igen!
Men han gör på synden slut, kom,
kom igen!
Han har sagt att hvem som vill kan
få höra honom till,
nu ej bjudningen förspill, kom, kom igen!

HELGELSE-SÅNGER.

101.

1. ACK, den skuld, ack, den skuld,
som ännu tynger mig!
Finns intet som mig ren kan två?
Golgata vågor höga gå,
där skall jag kraft och rening få
för min själ.

O, sänd en våg ifrån ditt sidosår,
som renar mig, som renar mig,
som hjälper mig att vandra i dina spår
och förkunna högt din frälsning.

2. All min synd, all min synd
ditt blod borttaga kan.
Mitt hjärta rena just i dag
och hvarje syndafläck borttag.
Jag känna vill ditt välbehag
i min själ.

3. Jag är ren, jag är ren,
ditt blod har gjort mig fri.
Från hvarje fläck jag renad är,
du segerkraft åt mig beskär,
och frid, ovansklig, redan här
får min själ.

4. O, hvad fröjd, o, hvad fröjd
din Ande till mig bragt!
Då vid ditt kors i ång'st jag låg,
från synden vände du min håg,
stor fröjd kom in, när dig jag såg,
i min själ.

102.

1. Ack, när skall min själ finna ro,
den fruktlösa striden ta slut —
mitt hjärta hos Frälsaren bo;
all synd och all fruktan,
all synd drifvas ut?

2. Helt hjälplös, men hörsam ditt bud
jag kommer att få Andens dop;
rannsaka och pröfva mig, Gud!
Min Jesus, ack, hör mig,
ack, hör nu mitt rop!

3. Se, verket fullbordadt i mig!
Min otro nu funnit sin graf;
hvar afgud nu fallit för dig!
Dig, Jesus, tillhör jag
med allt hvad du gaf.

4. Min Jesus, jag vågar att tro;
ditt blod åt mig rening nu ger.
Du frälst mig och gifvit mig lif;
min själ kan nu fröjdas,
och saligt jag ler.

103.

1. Af häpnad och undran jag stannar,
på hafvet af kärlek blott ser;
och ljuft på min själ sänker friden
som himmelska dufvan sig ner.

Se, Jesus borttagit min synd,
i blodet han tvagit mig ren.
Jag tröstar på Jesus i allt,
min vilja är endast min Guds.

2. Jag kämpade själf för att vinna
den glädje, som frigöra kan,
tills, trött utaf kampen, hos Jesus
jag frid och välsignelse fann.

3. Sin hand på mig Frälsaren lade.
Mig bjöd han: "Jag vill, var nu hel!"
Hans klädnad jag endast vidrörde,
och helad blef genast min själ.

4. Se, Fridsfursten går vid min sida,
hans ansikte lyser nu mig;
hans stämma så ljufligt mig säger:
"Min frid vill jag gifva just dig."

104.

Gif mig den tro. | Om Herren ville syndarns död.

1. ALLTING för honom möjligt är,
som helt på Jesu namn kan tro.
Nu vike alla tviflens här,
Guds sanning gifve hjärtat ro.
Jag vill, jag kan nu tro på dig,
allt därför möjligt är för mig.

2. Det mest omöjliga af allt
har synts att blifva synden kvitt.
Dock skall det ske, jag vet, det skall;
din trohet, Jesus, har jag fritt.
Om intet är för svårt för dig
— är allting möjligt ock för mig.

3. Då du trons verk fullbordat har,
jag i din likhet stråla skall,
ty synden mer ej finnes kvar;
väl rasar afgrundsskaran all,
ditt fasta löfte dock består,
och genom tron jag allt förmår.

4. Allting visst möjligt är för Gud
och för Guds Son, i mandom klädd;
för mig också, som på Guds bud
stod upp till lif från dödens brädd
och frälst från synden vittne bär
att allt för mig nu möjligt är.

105.

Dyre Jesus, du är min. | Till ditt kors nu kommer jag.

1. BLODRÖD synd tvås hvit som snö,
rening från hvar fläck du får,
natten mörk för dag skall dö,
när som du till floden går.

Jag vill ödmjukt tro och taga,
när jag till den floden går
och den mig till sig får draga,
hvit som snö dess våg mig tvår.

2. Tvifvel, sorg, bekymmer mång
flodens ström bortföra rår,
jämmer byts i fröjdfull sång,
när som du till floden går.

3. Jordens guld blir endast grus,
världens glans ej mer består,
korset dock står skönt i ljus,
när som du till floden går.

4. Självfviskhet förbytes där
i en kärlek, som förmår
skänka himmel redan här,
när som du till floden går.

106.

Jag är så hjärtligt nöjd och glad. | O, gif mig blott ett hjärta fritt.
Jesus, det högsta ibland namn.

1. DET finns en stund af ljuflig ro
från hvarje omsorg svår,
det är, då med en barnslig tro
i bön till Gud jag går.

O, den röst, för mig så kär,
hviskar ljufligt till mig här:
»Kära barn, kom hit och se,
lyssna till din Frälsare!»

2. Då får jag lyssna till hans röst,
som talar ljuflig frid
och skänker hjärtat ro och tröst
i klar som mulen tid.

3. När slutligt dödens timme slår,
ej mörk är då min stig.
I bön från denna jord jag går,
och himlen öppnar sig.

107.

1. DET går en ström från mitt sidosår
— Herren Jesus till dig talar —,
hvart syndfullt hjärta där rening får.
Kom, mitt barn, och lyssna till!

Den hälsofloden strömmar öfver mig,
den kan rena, den kan rena.
All synden i dess djup begrafver sig,
då den flödar öfver mig.

2. Vill du din vilja ge upp åt mig?
Får i ditt hjärta jag konung bli?

3. Min frid bevara dig kan från fall,
min närhet ej från dig vika skall.

4. Jag gick en törneströdd stig för dig,
vill du nu korsvägen gå för mig?

5. Af kärlek gaf jag mitt lif för dig,
vill du ej helga din själ för mig?

108.

1. DET kors han mig gett tynger ofta,
men hans nåd den väger mer,
på törnstigen rosorna dofta,
då Guds sol emot mig ler.

Mitt kors är ej större än hans nåd,
i allt kan jag se hans kärleks råd.
Nu jag fullt förvissad är
att, då Jesus med mig är,
jag skall vinna kronan där.

2. Ej törnen mig sargat och plågat
som hans panna blef för mig;
ej smärtan mitt mått så har rågat,
fast jag vandrar samma stig.

3. Hur ofta i pröfningens stunder
strålar klart hans kärlek blid,
af mödan jag ej dukar under
trots all tidens kamp och strid.

4. Hans vilja jag älskar att göra;
han är ljuset på min stig.
Mitt allt skall min Jesus tillhöra,
han som offrat allt för mig.

109.

1. DET är för oss, detta lif, underbara,
som här Guds heliga lefvat ha förut
och denna segrande, strålande skara,
hvars arm ej fälldes, förrn striden blef
slut.
O, Gud, oss gif då rikligt här
af detta lif, vår bön nu är.
Frälsare kär :,: du själf ju lifvet
är.

2. Den är för oss, denna heliga vilja,
som uti kärlek vill ömma för all nöd
och hela vägen vårt lif helt afskilja
att rädda själar från mörker och död.
O, Gud, beskär den kärlek rik,
som gör mig här dig mera lik.
Frälsare kär :,: blif du vår själs
begär.

3. Den är för oss, denna tro, segerrika,
som vågar allt, då åt Gud den sig
befallt,
och uti fängsel och bojor är lika,
beprisar Herren sin Gud öfverallt.
O, Gud, oss gif af denna tro,
och må den städs i hjärtat bo.
Öka vår tro :,: låt den uti oss bo!

4. Den är för oss, denna glödande ifver,
hvarmed vi ständigt gå fram i eld och
blod,
som uti striden all fruktan fördrifver
och vinner själar för Frälsaren god.
Med eld och blod vi seger få
och hopp och mod att trogna stå.
Frälsare god :,: döp oss med eld och
blod!

110.

Själ, du, som redlös drifves. | Jesus kan visa vägen.

1. DAGARNA hastigt fly undan,
förande ständigt med
skaror af dyrköpta själar
djupt uti mörkret ned.

Ej med dem talats om Jesus,
borta i synd de gått.
Broder, säg hvarför du dröjer?
Tiden ilar bort.

Tiden ilar bort, broder,
hastar skyndsamt nu.
Tiden ilar bort, syster,
kom och hjälp oss du!

2. Hvar är det löfte du gjorde?
Hvar är ditt sädesförråd,
samladt i styrka och svaghet,
samladt i bön och gråt?
Hvi är ditt löfte brutet?
Hvi står du fåfäng blott?
Säg, hvarför sår du ej säden?
Tiden ilar bort!

3. Snart är vår skördedag inne,
förr än vi ana det.
Då vi ej ångra vår möda,
ej våra trötta fjät,
när som vår krona de pryda
vi på vårt ansvar fått.
Därför, o, skynda till verket,
tiden ilar bort!

111.

Hem, hem, mitt kära hem.
Jag är barn till en Kung.

O, gränslösa frälsning.
Hvar boja skall Frälsaren krossa.

1. DIG, Jesus, jag älskar, du har mig ock kär;
till intet i världen har mer jag begär.
En Frälsare, nådig och trofast, är du!
Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu.

Gömd uti dig, min Jesus, gömd uti dig,
du fasta Urtidsklippa, jag är gömd uti dig.

Hem, hem, mitt kära hem!
Ej finns en plats på jorden
så skön som du mitt hem.

2. Dig, Jesus, jag älskar; du först älskat mig,
för mig du i döden har utgifvit dig,
en krona af törnen för min skull bar du.
Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu.

3. Dig, Jesus, jag älskar i lif och i död,
jag prisa dig vill så i fröjd som i nöd;
när döden mig kallar, jag säger ännu:
Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu.

4. Dig, Jesus, jag älskar, och evigt med fröjd
ditt namn skall jag lofva i himmelens höjd.
När kronan mig räckes, jag sjunger ännu:
Jag aldrig dig älskat, min Jesus, som nu.

112.

1. DU, Israels, Israels herde, ock är min herde, min fröjd och mitt ljus.
Jag åtrår, jag åtrår att blifva dig när
och längtar att bo i ditt hus.
Jag trår till, jag trår till ängen, som ger
åt lammena bete och hägn.
Hos Herden, hos Herden jag vill sjunka ner,
:,: väl skyddad mot hetta och regn. :,:

2. O, låt för, o, låt för mitt öga sig te
den ljufvaste plats för din brud,
där helgon, där helgon i hänryckning se
och följa sin korsfäste Gud.

Din kärlek, din kärlek för syndarn är
förkunnad från smärtornas stig.
Min ande, min ande på Golgata där
:,: vill lida och segra med dig. :,:

3. Bland lammen, bland lammen, o, Gud,
i din hjord
min själ finner hvila och tröst.
Jag bygger, jag bygger på klippan ditt
ord
och lutar mig trygg till ditt bröst.
Där vill jag, där vill jag stanna, jag
går
ej bort för en stund ifrån dig.
En tillflykt, en tillflykt jag har i de
sår,
:,: som öppnats på korset för mig. :,:

113.

Hell dig, törnekrönte Konung. | Tänk, en sådan vän som Jesus.
Stridsman är jag. | Härlig frälsning.

1. DYRE Jesus, du mig frälsar.
Ära, ära ske Guds Lamm!
O, det dyra blodet renar.
Ära, ära ske Guds Lamm!

Ära, ära, Jesus frälsar.
Ära, ära ske Guds Lamm!
O, det dyra blodet renar.
Ära, ära ske Guds Lamm!

2. Länge har mitt hjärta sträfvat
att den ljufva hvilan nå;
men ej förrn jag allt uppgifvit,
kunde jag förlossning få.

3. Jag hvar stund på dig förtröstar,
blodets kraft jag känna får,
ligger nu vid reningskällan,
tillflykt har i dina sår.

4. Till din tjänst helt öfverlämnad,
vill jag lefva, dö för dig.
Jag vill vittna till din ära
om den nåd, som helgat mig.

5. Ja, jag strida vill för Jesus:
han har ljufligt frälst min själ,
mig från syndens makt befriat,
renat mig och gjort mig hel.

114.

Djup af nåde. | Klippa, du, som brast för mig.

1. DYRE Jesus, du är min,
Herre, jag är också din;
se, allt hvad jag har är ditt,
och för evigt ditt är mitt.

Att känna din kraft, att höra ditt tal,
att dela ditt kors är hela mitt val.

2. Herre, jag vill gifva mig
båd' i lif och död åt dig.
Nu och alltid bo i mig,
lär mig lefva blott för dig!

3. Vi förenas — jag i dig;
ej vi skiljas — du i mig.
Evigt jag vill prisa dig,
du, som gaf ditt lif för mig.

115.

Kom, dyre Jesus, till mig ned. | Jag aldrig glömma skall den stund.

1. DÅ jag beskådar korsets stam,
där Härlighetens furste dog,
all jordisk ära blir till skam,
af jordens tomhet jag fått nog.

Fröjdas själ, uti blodet rening finns!
För en hvar finnes rening.
Alla få däri rening.
Rening i det dyra blodet vinns.

2. O, må jag ej berömma mig
af något utom Kristi död!
Allt, hvad jag älskat mest, för dig
jag offrar nu i floden röd.

3. Se, ifrån panna, hand och fot
en himmelsk kärlek flödar ned.
Kan väl mitt hjärta stå emot
Den törnekrönte, som så led?

4. Om än världsaltet vore mitt,
en gåfva af för ringa halt
det vore dock för offret ditt;
här är min själ, mitt lif, mitt allt.

116.

1. DÅ min lefnad jag begrundar
med dess sorg och nederlag,
huru mycket nöd och mörker,
bragt af otro, ser ej jag!
Månget slag jag tappat, o,
blott af brist på barnslig tro.

Gif mig en större,
gif mig en högre,
gif mig en fullkomlig tro till Gud.

2. Intet under att jag stapplat,
kan man undra att jag föll?
Just då tron mig skulle räddat,
fruktan, tvifvel fast mig höll.
Då min kraft är slut, just då
skulle hans som mest förslå.

3. Om din nåd har inga gränser,
hvarför är jag trög att be?
Om din kraft ej är förminskad,
hvarför rum för tvifvel ge?
Alla himlens skatter vill
du mig låta höra till.

117.

1. FAST blodröd var min synd
och stor min skuld hos Gud,
:,: han gjort mig fri och klädt mig i
rättfärdighetens skrud. :,:

I hvitt, i hvitt, klädd uti hvitt,
han gjort mig värdig att med sig
få vandra klädd i hvitt.

2. Nu evigt hans jag är,
han barnaskap mig skänkt;
:,: hans helga blod, den purpurflod,
min syndaskuld fördränkt. :,:

3. Han syndens bojor bräckt,
som bundo förr min själ;
:,: sin bild han sen i mig igen
har återställt jämväl. :,:

4. Han mig bevara skall,
ty han min Konung är;
:,: i stridens larm hans starka arm
mig seger städs beskär. :,:

118.

1. FRÅN hvarje fläck tvådd skär,
från hvarje synd frigjord —
det är den gåfva, Herre kär,
du lofvat i ditt ord.
Af misstag, fruktan, fel
mitt lif visst uppfylldt är,
vid korsets fot jag kastar allt
och törs det lämna där.

2. Jag döljer ej för dig
min synd af fruktan för
hvad mänskor tänka må om mig;
jag ingen ursäkt gör.
Ej sådan, som jag syns,
men just sådan jag är,
jag kommer nu, en törstig själ,
och frälsning full begär.

3. Uppå ditt altar här
min skatt jag lägger ner,
jag endast önskar ha dig när,
dig hjärtat hyllning ger.
Din eld förtärer visst
all själfviskhet hos mig,
och med mitt hjärta till dig vändt
jag litar helt på dig.

4. Ett hjärta, heligt, godt
i tankar och begär,
ett hjärta, som Gud helga fått,
och undergifvet är,
med himmelsk fröjd uppfylldt,
men äfven gråta kan —
det är den gåfva, Jesus god,
som vid ditt kors jag fann.

119.

Min synd är lagd på Jesus. | Jag korsets färg vill bära.

1. Följ med mig fram till korset,
där Jesus för dig led;
den bloduppfyllda källan
är rik och djup och bred.
Han kan från synden frälsa,
om du tar honom mot;
och den han väl bevarar,
som ligger vid hans fot.

Han fullkomligt frälsa kan. :,:
Om hans kärlek du
vågar tro just nu,
han fullkomligt frälsa kan.

2. Jag vill mig helt uppgifva
och lyda Jesu bud.
Och jag vill blifva helig
och fylld med kraft af Gud.
Jag tror att han kan frälsa,
hans nåd jag smaka får.
Han gifver mig sin Ande,
i lågor hjärtat står.

3. O, hvilken frid jag äger
uti Guds välbehag;
en hvila, som är evig,
och seger hvarje dag.
Han ger mig himmelsk glädje,
o, hvilken dyrbar skatt!
Mitt hjärta flödar öfver
i lof och pris så gladt.

120.

1. För att renas helt från synden
kommer jag, o, Gud, till dig.
Från mitt hjärtas djupa brister
uti blodet två du mig!
Länge jag af tvifvel kastats
som ett spån på stormigt haf;
ändtligt nu till dig jag kommer,
du, som nåd städs syndarn gaf.
Låt mitt arma, kvalda hjärta
i dig finna ro och frid;
låt i tron min fot få följa,
Herre, endast dig alltid.

Jag kan, jag vill hans löfte tro,
blodskällan flödar fritt för mig!
Han vill uti mitt hjärta bo,
från synd han gör mig fri.

2. Nu jag dig på orden tager,
litar på din nåd, så stor,
på din kända trohet bygger,
för min fulla frälsning tror.
Nu jag lämnar mörkrets välde
för att följa blott Guds Lamm;
himlens fulla ljus jag mottar
och i Herrens namn går fram.
Jag är lycklig, jag är lycklig:
Jesus frälsar från allt men;
jag är lycklig, jag är lycklig:
Jesus mig bevarar ren.

121.

Jesus, min brudgum kär.

1. FÖRBLEKNA jordens fröjd, Jesus är min.
Han ensam gör mig nöjd, Jesus är min.
Mörk världens öken är,
ej hvila gifves här;
blott Jesus frid beskär. Jesus är min.

2. Sök ej att fresta mig, Jesus är min.
Ljus är min pilgrimsstig, Jesus är min.

Du usla jordens frid,
som räcker blott en tid,
kom ej mitt hjärta vid, Jesus är min.

3. Allt mörker från mig far, Jesus är min.
Nu uppgår solen klar, Jesus är min.
Ej efter världen mer
mitt öga, hjärta ser.
Blott Jesus fröjd mig ger, Jesus är min.

122.

Härlig frälsning.

1. GUD, jag hör att du utsänder
skurar af välsignelse,
som uppfriska torra länder;
några droppar sänd ock mig,
äfven mig. :,;

2. O, Guds Ande, du kan gifva
blinda syn och döda lif,
låt mig nu ditt redskap blifva,
tala kraftens ord till mig,
äfven mig. :,:

3. Gif åt mig din fulla frälsning,
drag mitt hjärta helt till dig!
Låt mig höra nådens hälsning,
dig förhärliga i mig,
äfven mig. :,:

123.

Om Herren ville syndarns död. | Allting för honom möjligt är.

1. GIF mig den tro, som bergen kan
försätta och nedjämna slätt;
gif mig den barnakärlek sann,
som lågar för ditt rikes rätt.
Din kärlek fylle hjärtat väl
och genomtränge helt min själ.

2. Den svunna tid, mer värd än gull,
o, att jag kunde köpa den,
att offras sen för deras skull,
som icke känna Frälsaren;
ur elden bränder dra med mod
och släcka dem i Jesu blod.

3. Hvar gåfva, hvar förmåga, Gud,
i dina händer nu mottag;

för att kungöra dina bud
jag lefva vill för hvarje dag
och hvarje stund, som skänks mig än,
förkunna Jesus, syndarns vän.

4. Mig styrka gif och själf upptänd
samt vidga, fyll mitt hjärta nu
med gränslös kärlek, gudasänd,
att jag må älska såsom du
samt söka upp från gränd och krog
de får, för hvilka Herden dog.

124.

Gif mig den tro, som bergen kan. | Allting för honom möjligt är.

1. GIF mig den tro, som Jesus haft,
den tro, som flyttar berg åstad,
som byter svaghet bort mot kraft
och gör den sorgsna anden glad.
Den tro, för hvilken helgon stred',
som eld från himlen drager ned.

2. Gif mig den tro, som kan bestå
mot Satans hvarje anfall här,
som lejontand ej biter på,

som icke glödhet ugn förtär,
som fruktar ej tyranners hot,
men tar martyrens lott emot.

3. Gif mig den tro, som handlar rätt
hvar dag, hvar stund, en lifstid lång,
som bördan ljuflig gör och lätt,
som vänder lifvets sorg i sång;
den tro, som genom eldsprof går
och ger hvad bäst den har och får.

4. Gif mig den tro så viss och fast
som den i barnahjärtan bor;
en tro till döds för synd och last,
en tro, som gör den ringe stor;
en tro, som går sin säkra stig,
som säger: "Här är jag, sänd mig!"

5. Gif mig den tro, som skådar dag,
där världens ögon blott se natt;
den tro, som söker Guds behag
och på hans vägar vandrar gladt;
den tro, som offrar världens glans
för äran af att vara hans.

125.

1. GUDS kärleks flod så full af frid
den väller fram. :,:
Som hafvets ström så djup och vid
den väller fram. :,:
Dess vågor bringa hopp att jag,
som fordom var i striden svag,
ej mer skall lida nederlag;
den väller fram. :,:

Den väller fram, den väller fram.
Guds kärleks flod nu väller fram.
O, Gud, jag tror och fritt mottar,
Guds kärleks flod nu väller fram.

2. Den drifver högmodsanden ut.
På hjärtats strider gör den slut.
Den lär oss att förstå hvarann,
den gör mig alltigenom sann,
att nästans väl jag söka kan.

3. Med nit för själar fyll mitt lif.
Och mig en glödhet kärlek gif.
Sänd dina skatter genom mig
till dem, som gå på sorgens stig,
att de må lära känna dig.

126.

O, gränslösa frälsning. | Till frälsningens saliga brunnar.

1. Guds kämpe, hur lycklig och säll är ej du,
när Jesus står redo att styrka dig nu!
Förtrösta på Ordet, den grunden bestod,
o, ställ dig på löftet och under hans blod!
Under hans blod :,:
Ställ dig i tro på Guds klippfasta grund.

2. Och hungrar och törstar du efter Guds nåd,
så skall du bli mättad af himlens förråd.
Gud gifver dig kost både riklig och god,
o, ställ dig på löftet och under hans blod!

3. Hvem åtrår ett hjärta från syndaskuld fritt?
O, själ, fatta mod! Herrens löfte är ditt.
Frid skänkes och rening i Golgata flod,
o, ställ dig på löftet och under hans blod!

4. Ej löftet dig frälsar, fast ordet är sant,
nej, blodet är kärlekens säkraste pant.
Det renar oss nu och ger hälsa och mod,
o, ställ dig på löftet och under hans blod!

127.

1. Guds rena Lamm, jag flyr till dig,
ej utan dig jag vara kan;
bryt hvarje boja, frigör mig
från syndens skuld och skam.

Mig rena helt från synd,
mig rena helt från synd.
Guds dyra Lamm, jag flyr till dig,
mig rena helt från synd.

2. Guds Lamm, till dig min längtan står,
för evigt tag mitt hjärta in!
Blott i ditt sköte ro jag får.
besegla mig som din.

3. Af hjärtats synd jag plågad är,
befria mig från inre strid
och helig renhet mig beskär;
gif mig din fulla frid!

4. Jag tvår mig i ditt dyra blod,
min hand i tron omfattar dig;
jag litar på ditt löftesord,
blott du är nog för mig.

128.

1. HAR du blodets kraft väl känt? O,
säg, har du?
Är du tvagen i Frälsarens blod?
Kan du helt förtrösta på hans nåd
just nu?
Är du tvagen i Frälsarens blod?

Är du ren? Ja, jag är ren.
I hans blod? I hans blod.
Jag är tvagen i Frälsarens blod,
i hans blod.
Nu min klädnad är fläckfri,
den är hvit som snö;
jag är tvagen i Frälsarens blod.

2. Vandrar du hvar stund vid Jesu sida
blott?
Är du tvagen i Frälsarens blod?
Har vid korset ljuflig hvila du fått?
Är du tvagen i Frälsarens blod?

3. Jag vet, min synd förlåten är,
jag är tvagen i Frälsarens blod;
och nu min väg till himlen bär,
jag är tvagen i Frälsarens blod.

129.

1. HERRE, i blodet, som utgjutet är,
rening för mig, rening för mig;
från all min skuld och min synd jag begär
rening från dig, rening från dig.
Fastän jag syndat och brutit din lag,
sett månget krossande, svårt nederlag,
dock på ditt löfte, o, Gud, litar jag;
rening för mig, rening för mig.

2. Från alla synder, för hvilka jag grät,
rening för mig, rening för mig;
ned i blodströmmen du sjunka dem lät;
rening för mig, rening för mig.
Jesus, ditt löfte jag nu vågar tro,
att du mig mottar och gifver mig ro
samt att i mig du vill verka och bo·
rening för mig, rening för mig.

3. Från alla tvifvel, som solen bortskymt,
rening för mig, rening för mig;
från all den fruktan, som plågat mig grymt,
rening för mig, rening för mig.
Jesus, fastän jag ej allt kan förstå,
barnsligt min hand jag sträckt ut för att få
kraft af din nåd och ditt ord att bestå
renad af dig, renad af dig.

4. Från sorg för mänskors omdömen om mig
rening för mig, rening för mig,
och från all fruktan att vittna om dig
rening för mig, rening för mig.
Gud, med din kärlek och kraft mig uppfyll,
så det må synas att jag hör dig till,
och då jag frestas, jag gladt sjunga vill:
seger för mig, seger för mig.

130.

Jesus, jag mitt kors har tagit.	Jesus, se till din plantering.
O, hvad ljuflig fröjd jag känner.	Härlig frälsning.

1. HERRE Jesus, o, att älska
dig, att känna du är min!

Hela hjärtat jag dig gifver,
blott du helt mig gör till din.

Ej mig själf, o, nej!
Herre, nu jag tillhör dig;
allt jag har är endast ditt,
ditt uti all evighet.

2. Tag mitt hjärtas bästa kärlek,
tag allt, minne, vilja, själ!
Och så med din kärleks Ande
tomma kärlet uppfyll väl!

3. Dristigt på din helga klädnad
äfven jag har lagt min hand,
kraft, liksom en hälsans källa,
flödar, löser hvarje band.

4. Ack, hur dyrbar, käre Herre,
är din kärlek i min själ.
Det har skett, ditt ord har ljudit:
"Var du ren!" Nu allt är väl.

5. Se Guds skapelse förnyad!
Se Guds eget lif i mig!
I min själ är påskdagsmorgon,
ej mer min, jag tillhör dig.

131.

Härlig frälsning, härlig frälsning. | Herren hjälper, sjöng kung David

1. HERRE kär, hos dig är tillflykt,
hvila för min trötta själ,
kraft att hålla modet uppe,
nåd att kämpa striden väl.
Jag vill tro dig,
du skall bli min högsta del.

2. I den flydda tid af otro,
frestelser jag plågad var;
själen kunde då ej fatta
hvad i Kristus gömdt jag har.
Dyre Jesus,
lär mig tro på ditt försvar!

3. O, den tro, som bringar seger,
när man ser blott nederlag!
O, den tro, som natten vänder
uti segerns ljusa dag!
Tro, allsmäktig,
som ej fruktar, ej är svag.

4. Var välkommen, dyre Jesus,
till det hjärta du har köpt!

Ned i lifvets flod jag stiger
och står upp med Anden döpt.
Din för evigt,
fastän bort jag hade löpt!

5. Känd af alla som din egen,
fruktar jag ej ondskans här;
den förgäfves kämpar mot mig,
då din högra arm mig bär.
Sjung om frälsning,
ropa ut: Snart är han här!

132.

1. HERRE, nu åt dig jag gifver
mig och allt hvad som är mitt,
ty din stora, rika kärlek
vill det. Allt är ditt.
Tag mitt hjärtas hela kärlek,
tag, behåll den, o, min Gud!
Med din allmaktskraft bevara
mig i dina bud.

Ära! Ära! Hosianna! Allt jag gifvit
upp åt Gud.
Frälsning full jag nu åtnjuter i hans
dyra blod.

2. Tag min vilja, o, min Konung,
den är nu ej längre min!
Intet, intet får nu hindra
den att vara din.
Herre, se, mitt lif jag gifver
dig, o, mottag offret nu,
gifver åter hvad dig tillhör,
din för evigt ju.

3. O, Guds Ande, du har lärt mig
så att gifva allt åt dig!
Kristi blod för mig har flutit
och nu helgar mig.
O, Du helige, dig visa
trofast, mäktig, kärleksrik!
Mig bevara intill änden,
aldrig från mig vik!

133.

Själ, du, som redlös drifves. | Jesus kan visa vägen.

1. HJORTEN, som törstig flämtar,
plågad af solens brand,
trängtar till friska källan
där vid skogens rand.

Så ock min själ nu längtar
till dig, o, Jesus kär!
När får till dig jag komma,
vara där du är?

2. Hjorten, som trår till vatten,
ilar med hastig fart.
Så vill min själ ock ila
att få se dig snart,
se dig i makt och ära
trona på Faderns hand
och dig min hyllning bära
uti himlens land.

3. Liksom sig örnen svingar
upp emot himlens höjd,
så jag på bönens vingar
höjer mig med fröjd
dit upp till dig, o, Jesus,
dig, som har frälsat mig,
dig, som jag efterlängtar;
låt mig gå till dig!

4. Saliga dag, som väntar,
när efter jordens strid
jag får gå hem till Jesus,
bo i himlens frid!

Där skall ej ögat tåras,
som ofta händer här.
Där skall jag skåda Jesus,
varda som han är.

134.

Uti Davids stad en källa.

1. HJÄRTAN är det världen kräfver,
rena hjärtan uti brand;
hjärtan, som ej jaget dyrka;
hjärtan, ledda af Guds hand;
hjärtan tappra uti striden
som de gamla helgonen;
hjärtan, som sin Konung ära,
älskande som Frälsaren.

Hjärtan, som banéret höja,
där som striden hetast står,
och för faran ej sig böja,
då de följa Kungens spår.

2. Hjärtan, som i trohet klappa,
som för andra känna ömt,
som förräderi ej hysa
och om falskhet aldrig drömt;

hjärtan, älskande till döden,
fyllda af försakelse,
liksom Mästaren i bönen
hviskande: Din vilje ske!

3. Hjärtan, älskande de fallna,
ömmande för arm och rik;
hären har ej plats för ljumma
under stridsbanérets flik.
Hjärtan, som med glädje skänka
sista droppen ädelt blod;
hjärtan, som med Mästarn dela
lidandet med heligt mod.

135.

O, gränslösa frälsning. | Nu ändtligen striden den svåra.

1. HUR härligt att tänka, när synd tränger på,
att fullkomlig frihet från allt jag kan få,
och, o, halleluja, mitt hjärta nu fann
att för mig finnes rening i blodet, som rann.

Ja, rening för mig, ja, rening för mig,
i min Frälsares blod, där är rening för mig.
O, härliga frälsning, o, källa så fri,
i min Frälsares blod, där är rening för mig.

2. Det säges att fåfängt jag söker bli ren,
att synden alltjämt måste göra mig men.
Men Jesus just därför har utgifvit sig
att i blodet som flödar ge rening åt mig.

3. Från menliga fläckar finns rening för mig
och allt, som nu binda mig vill på min stig.
Välsignade frälsning vid korset jag fann,
nu jag vet det finns rening i blodet, som rann!

4. Farväl med en värld, som har falskhet i sig;
nu, Herre, jag önskar blott lefva för dig.
Kom sorg och kom glädje, i död och i lif
har jag tröst uti blodet och rening för mig.

136.

Då mitt hjärta var kallt. | Det finns något i himlen för barnen att få.

1. HURU ljufva, o, Gud,
äro mig dina bud,
som mig bjuda från synden afstå.
De mig visa ditt blod,
denna lösen fullgod,
som min själ från dess fläckar kan två.

Nu jag tror, nu jag tror,
där är rening för mig,
där är frid, öfversvinnelig fröjd.
Nu jag tror på ditt blod,
den renande flod,
som flöt ned ifrån Golgata höjd.

2. Nu jag kommer till dig,
o, min Frälsare blid,
för att renas till hjärta och själ.
Må hvar afgud bortfly,
må det onda jag sky
och du, Gud, bli min utvalda del.

3. Låt gudomelig kraft
som en helande saft
flöda ned från ditt himmelska hus!

Tryck din stämpel på mig,
hjälp mig lefva för dig,
blif du, Herre, mitt stöd och mitt ljus!

137.

Intet värde för jag fram.

1. HVAD kan två mig hvit och ren?
Endast detta dyra blodet.
Hvad kan mig bevara sen?
Endast detta dyra blodet.

Här söker jag den flod,
som gör mig helig, god;
ej något ger mig mod
såsom detta dyra blodet.

2. Hvad gör helt på tviflet slut?
Skänker tro för hvar minut?

3. Hvad kan göra själen stark?
Hålla mig från orätt mark?

4. Hvad kan gifva seger här?
Så att fanan högt jag bär?

need - i.e., oh, I need Thee.

138.

1. HVAR stund jag dig behöfver,
o, Herre kär.
Ty blott din ljufva stämma
mig frid beskär.

Ja, städs jag dig behöfver,
städs jag dig behöfver.
Jag kommer, o, min Jesus,
välsigna mig!

2. Hvar stund jag dig behöfver,
o, stå mig bi!
Från frestelsernas välde
du gör mig fri.

3. Hvar stund jag dig behöfver,
i lust och nöd.
Ty utan dig blir lifvet
en plågsam död.

4. Hvar stund jag dig behöfver,
lär mig din stig!
Och löftets rikedomar
förläna mig.

139.

Gode Herde, led och bär oss.
Jesus, se till din plantering.
Evangelii budskap ljuda.
Herren hjälper, sjöng kung David.

1. HÄRLIG frälsning! Härlig frälsning!
Dyra källan öppen står.
Strömmar genom folk och länder
flyta ifrån Jesu sår.
Härlig frälsning :,:
där mitt hjärta evigt får.

2. Härligheten uppenbarad!
Se, den källans klara flod
aftvår syndens alla fläckar,
snöhvit gör mig Jesu blod.
Full förlossning! :,:
Prisa högt vår Herre god!

3. Evigt lif! På jorden himmel!
Se, mitt hjärta är Guds hus!
Gud och mänska sig förena.
Hvilket sällskap! Hvilket ljus!
Härlig frälsning! :,:
Lyft jag är från jordens grus.

4. Blygsel, tvifvel, fruktan, mörker
äro mina nu ej mer.

Tron vet intet mörkt i morgon,
hon på Jesus ständigt ser.
Full förlossning :,:
Jesus åt de sina ger.

140.

Klara stjärna, du, som strålar.

1. I min stilla vrå jag beder,
när jag dignar, trött af dagen,
dignar i den heta strid. :,:
Då i ljus för mig han träder,
Mästarn med de ädla dragen,
och han nalkas skön och blid. :,:

2. Och hans panna, törnestungna,
vänligt ned emot mig lutas,
och han hviskar huld mitt namn. :,:
Hjärtats strider kan han lugna,
trötthet viker, oro slutas
i Den törnekröntes famn. :,:

3. David spelar. Sauls smärta
domnar och i frid sig byter
vid de ljufva harposlag. :,:

Jesus talar. Vid hans hjärta,
medan ljus från himlen bryter,
vändes natten uti dag. :,:

141.

Hvad kan två mig hvit och ren.

1. INTET värde för jag fram,
blott ditt dyra blod kan frälsa,
fattar blott om korsets stam,
blott ditt dyra blod kan frälsa.

O, nej, intet för jag fram,
men i tron jag fattar
om ditt kors, o, du, Guds Lamm;
blott ditt dyra blod kan frälsa.

2. Ingen tillflykt har jag, nej!
Herre, öfvergif mig ej.

3. Tag mitt hjärta, armt och kallt.
Slut det helt för annat allt.

4. Se till mig, o, Herre god.
Två mig själf uti ditt blod.

142.

1. JAG bär till Jesus hjärtat, som det är,
med dess hopp och fruktan och begär.
Då jag honom äger, har jag fröjd;
med hans nåd och kärlek är jag nöjd.
Hand i hand med Jesus
trygg jag går i hans spår.

2. Jag bär min synd till Jesus under bön,
att hans blod må två mig hvit som snön.
Då jag under tårar, utan ro
vid hans fot hans löften söker tro,
säger han mig tydligt:
"Jag dig här nåd beskär".

3. Jag bär mitt allt till Jesus; han har sett
hur mitt hjärta önskar vara rätt.
På hans altar lägger jag hvar skatt,
till hans kors af smärta ilar gladt;
helga elden kommer
till mig ner, frihet ger.

143.

1. JAG gaf mitt lif för dig,
mitt dyra blod jag göt,
att du må friad bli
från synd och skuld och död.
Jag gaf mitt lif för dig.
Hvad har du gifvit mig?

2. Högt från min allmaktstron
i himlens sköna värld
jag kom till jordens natt,
till mörker, synd och kval.
Jag lämnat allt för dig.
Hvad lämnar du för mig?

2. Mång år jag gick för dig
i bitter sorg och nöd,
att du i himlens sal
må evig sällhet få.
Mång år jag gick för dig.
Har du gått *ett* för mig?

4. Och dig jag tillfört har
min kärleks rikedom,

förlossning, full och fri,
förlåtelse och frid.
Jag offrat allt för dig.
Hvad offrar du för mig?

144.

1. JAG har kommit till Herrens välsignelsedal,
och min Jesus bor själf med mig där;
hans kärlek fördrifver där räddhågans kval,
och hans blod gör mig snöhvit och skär.

O, kom till välsignelsedalen, så ljuf,
där Jesus sin fullhet vill ge!
Tag den mot och tro och bekänn också,
att alla hans frälsning må se.

2. Det finns *frid* uti Herrens välsignelsedal,
såsom vatten betäcker ett haf,
där finns ro för de trötta och lisa från kval,
Herren tröst åt de sorgsna där gaf.

3. Det finns *kärlek* i Herrens välsignelse-
dal,
såsom endast de frälsade rönt;
där för blodtvagna skaran är fröjd
utan tal,
och med inseglet Kristus dem krönt.

4. Det är *sång* uti Herrens välsignelse-
dal,
där ock änglarna instämma med
och nedfalla för Lammet, som en gång
i kval
uppå korset för syndare led.

145.

1. JAG hör din ljufva röst,
som kallar mig till dig
att renas i ditt dyra blod,
som flutit har för mig.

Ja, jag kommer, Gud,
kommer nu till dig,
två mig hvit uti det blod,
som flöt på Golgata.

2. Du träget kallar mig
till frälsning, full och hel,
till kärlek, hopp och tro. Du vill
att helgas skall min själ.

3. Jag kommer, usel, svag,
men du mig kraft beskär,
mig friar helt från syndens makt
och hvarje ondt begär.

4. Hell dig, försoningsblod,
du oförtjänta nåd!
Hell dig, du gåfva af vår Gud,
vår styrka, tröst och råd!

146.

Härlig frälsning.

1. JAG vill hafva Jesus med mig
uti lifvets kamp och strid,
i de ljusa, goda dagar
som i ond och mulen tid.

Jag blott önskar ditt behag,
led mig, Jesus, hvarje dag!
Jag vill gå förutan klagan
villigt hvart du leder mig.

2. Jag vill hafva Jesus med mig,
ty min bästa tro är svag,
men han hviskar ord så milda,
vänder natten om i dag.

3. Jag vill hafva Jesus med mig,
eljest blir så tung min stig,
genom Jordans kalla bölja
skall han salig föra mig.

147.

1. JAG vill sticka min hand i din sida
liksom Tomas, som tviflande var;
uti såren mitt finger nedsänka
och min otro hos dig lämna kvar.

Dig, o, Jesus, jag tillhör för evigt,
du har köpt mig så dyrt med ditt blod.
Jag förblifver med fröjd i din kärlek,
ty så bjöd du mig, Frälsare god.

2. Och mitt hufvud som fordom Johannes
jag vill luta mot Frälsarens bröst,
åt honom förtro mina sorger,
af honom få glädje och tröst.

3. På ditt altare "jaget" jag lägger,
att den himmelska elden där må
som fordom i templet nedfalla
och uppbränna trä, hö och strå.

4. Låt elden där sedan få brinna
för beständigt på altarets härd
och lär mig, du, alltid att hålla
mig korsfäst för synd och för värld.

148.

Jag vill följa dig, o, Jesus.
Tänk, en sådan vän som Jesus.
Hell dig, törnekrönte Konung.

1. JAG vill älska dig, o, Jesus,
utur djupet af min själ,
älska dig i fröjd och smärta,
älska dig i ve och väl!
Då förvisso hvarje börda
tages bort, och sorgen glöms
för den kärlek, som ses flöda
från det hjärta, där jag göms.

Jesus, jag vill älska
dig af allt mitt hjärta,
endast i ditt välbehag
känner jag mig nöjd.

2. Dyre Jesus, uppenbara
uti nåd din kärlek stor!
För min blick må städse vara
korset, där för mig du dog!
Må jag aldrig, aldrig glömma
all den skam min synd dig bragt,
dina marter, dina plågor,
hur de döden nederlagt.

3. Jordisk kärlek kan försvinna,
men din kärlek ej förgår;
uti solsken, uti sorger
den förblifver år för år.
Utan dig mitt lif förbleknar,
utan dig, hur tomt och kallt
vore allt, men dig jag funnit.
Den dig finner äger allt!

149.

1. "Jag vägen är", har Jesus sagt. "O,
kom, jag ger dig lif.
Jag lämnat härlighetens tron för dig.
Min egen blif!
Jag vägen är ditopp,
är härlighetens hopp,
och mina fotspår kan du skönja än".

Se, Jesu fotspår kan du skönja än
på vår jord. :,:
Han vägen är dit opp, är härlighetens hopp.
Jag följa vill hans fotspår på vår
jord.

2. Och från den tid han som ett barn har
trampat denna jord
hans väg var hård och törnig jämt,
så säger Herrens ord.
Nu säger han till mig:
"Jag detta led för dig,
och du kan följa mig på denna jord".

3. Hur mycket hån, hvad hårda slag han
led af grymma män!
Men, fast de smädat honom svårt, han
smädat ej igen.
Han velat lida här,
att vi må stråla där,
men följa först hans fotspår på vår
jord.

4. Så låt oss följa Lammet, hvart det går,
hvart det går,

går vägen genom öken eller genom ljuf-
lig vår,
och visa med vårt lif,
vårt tal — det Jesus gif! —
att vi hans fotspår följa på vår jord.

150.

1. JAG är din, o, Gud, jag har hört din
röst,
hört hvad du har lofvat mig.
Men jag längtar dock att du med din
nåd
drar mig närmare till dig!

Drag mig närmre, närmre mer och
mer
till din stungna sidas sår!
Drag mig närmre, närmre, närmre
mer och mer,
dag för dag och stund för stund.

2. Afskilj du mig helt till din tjänst, o,
Gud,
med din helge Andes nåd;
låt min vilja så helt gå upp i din,
att jag älskar blott ditt råd.

3. O, hvad ljuflig fröjd gifves mig ren
här,
då i bön jag går till Gud,
då som vän till vän, i hvad nöd som
helst,
fritt jag skickar honom bud.

151.

1. JESUS, din röst har så ofta
bjudit mig helt gifva upp allt för
dig,
och, fast jag motstått din maning,
ännu en gång du dock tillspörjer mig.

Herre, nu allt jag uppgifver;
synd ej längre mig skall från dig
skilja förmå.
Herre, nu allt jag uppgifver,
i ditt blod från all synd nu mig två.

2. Trött på att halfhjärtadt tjäna,
kommer jag, Frälsare, nu till dig fram.
Lyft från min själ allt, som trycker,
rena mig helt i ditt blod, o, Guds
Lamm!

3. Jag vill ej längre försöka
finna en väg, som bekvämare är
än just den enda, o, Jesus,
du till din Faders behag trädde här.

4. Ingjut i hjärtat din Ande,
hjälp mig att följa i spåren du gått,
låt mig den sällhet få njuta,
som är den fullkomligt frigjordes lott!

152.

1. JESUS, dyre Jesus, du har frälst min själ,
synden har du tagit bort, helar brister, fel.
Städs jag tjänar dig, hvad helst än hända må,
tills i härlighet jag skall inför dig stå.

Dig mitt hela hjärta
gifver jag dag för dag.
Offra vill jag lifvet,
Gud, till ditt behag.

2. Från den ringa krubban följer jag ditt spår,
jag i lifvets svåra strid vid din sida går.

Äfven korsets lidanden med fröjd jag bär;
sist i himlen du en krona mig beskär.

3\. Jag i stridens stund vill trogen vara städs,
allt helt nöjd och glad jag bär; ingenting jag räds.
Att föra arma syndare från död till lif
Frälsare och Gud, ett heligt mod mig gif

4\. Själar, köpta dyrt, förgås. O, kom nu med,
kom, förkunna högt hans namn, hans, som för oss led.
Striden rasar vildt. Se, Satan falla skall,
snart vår Gud är konung öfver världen all.

5\. Snart är striden slut, och sen i himlens land
palm och krona räckas oss af vår Jesu hand.
Saligt jublande jag kronan kastar då
ned för Jesu fötter, som mig älskat så.

153.

1. Jesus, håll mig vid ditt kors,
hvarest blodets källa,
full af lif och salighet,
för en hvar syns välla.

I ditt kors, i ditt kors
sätter jag min ära,
tills på flodens andra strand
kronan jag får bära.

2. Tätt vid korset mötte jag
kärlek, nåd och himmel;
Morgonstjärnan lyste klar
genom lifvets vimmel.

3. Tätt vid korset! O, Guds Lamm,
må dess bild jag skåda,
med dess skugga öfver mig
lifvets vägar tråda.

4. Tätt vid korset vakar jag
uti trons förbidan,
tills jag nått den gyllne strand
där på andra sidan.

154.

Tänk, en sådan vän som Jesus. | Hell dig, törnekrönte Konung.

1. Jesus, jag mitt kors har tagit,
lämnar allt och följer dig.
Naken, fattig och föraktad,
du från nu mitt allt skall bli.
Bort all jordisk ärelystnad,
allt, som här har lockat mig!
Huru hög är ej min ställning:
Gud och himmel tillhör' mig.

Jag vill följa dig, o, Jesus,
dig, som göt ditt blod för mig;
om än alla här dig lämna,
i din kraft jag vill följa dig.

2. Må mig världen öfvergifva,
Jesus öfvergafs också.
Må ock vänner mig bedraga,
Gud skall aldrig från mig gå.
Herre, då du mot mig småler,
det mig fröjdar tusenfaldt.
Om ej här jag något äger,
har jag dig, då har jag *allt.*

3. Må bedröfvelser mig jaga,
de mig drifva närmre dig.
Må bekymmer hårdt mig pressa,
himlen hvila bringar mig.
Ej du glädes åt min smärta,
blott i kärlek agar du.
Snart jag hvilar vid det hjärta,
som af kärlek brast itu.

155.

Jesus, jag mitt kors har tagit. | Hell dig, törnekrönte Konung.
Jesus, jag vill älska. | Tänk, en sådan vän som Jesus.

1. Jesus kallar mig, jag följer
Andens maning, Guds behag
att arbeta i hans vingård,
dröjer ej en enda dag.
Värld må håna, motstånd möta,
möda, smälek vänta mig;
jag har utvalt följa Jesus,
hvad det än må kosta mig.

2. Jesus kallar, jag vill skynda
framåt mot ett evigt lif;
ej mitt hjärta mer kan glädjas
uti världens tidsfördrif.

Synden gör mig ständig smärta,
endast Jesus gör mig nöjd;
i hans sällskap, o, hvad ära,
skyndar jag mot evig fröjd.

3. Jesus kallar, och då går jag
fram till nådens rika flod
att bli tvagen, renad, helgad
genom Jesu dyra blod.
Köttet vill det helst uppskjuta,
vill från korset friadt bli.
Jesus, hjälp mig, kom och hjälp mig,
stund för stund mig städs stå bi!

156.

Kristus, mänskans bäste vän.
Blodröd synd tvås hvit som snö.
Till ditt kors nu kommer jag.

1. JESUS, led mig hvarje dag,
annars vilse irrar jag;
vid din sida trygg jag är,
låt din Ande bli mig när.

Hör mig, hör mig,
Jesus, hör mig, nu jag ber.
Vid ditt kors jag böjer mig,
Jesus, hör mig, nu jag ber.

2. Du är tillflykt för min själ,
som i stormen skyddar väl;
blott till dig min själ ser opp,
och till dig står allt mitt hopp.

3. Jesus, då jag kämpat ut
och den sista storm är slut,
led mig till det land af ljus,
där du redt åt mig ett hus.

157.

Förblekna jordens fröjd. | Gud gaf sin Son för mig.

1. Jesus, min brudgum kär, jag vill bli din;
dig ensam jag begär, jag vill bli din.
Världen jag lämnat har; tom all dess glädje var,
hastar som pilen snar, jag vill bli din.

Jag vill bli din, :,:
Jesus, min brudgum kär,
jag vill bli din.

2. I lifvets sköna vår jag vill bli din;
när glädjen all förgår, jag vill bli din.

Hela min lefnadsdag afskiljer, helgar jag,
Jesus, till ditt behag. Jag vill bli din.

2. Håna än alla mig, jag vill bli din.
Jag lefver blott för dig, jag vill bli din;
ej något jordiskt godt må blifva här min lott;
nu högre fröjd jag fått: jag vill bli din.

4. Hvart än du sänder mig, jag vill bli din.
Glad lider jag för dig, jag vill bli din.
Gör mig på kärlek rik, dig själf allt mera lik
och aldrig från mig vik. Jag vill bli din.

158.

Jesus, jag mitt kors har tagit.
Hell dig, törnekrönte Konung.
Bjud dem in, de djupast fallna.

1. JESUS, o, min Jesus, håll mig
nära korset, där du dog.
Låt ifrån din sida flöda
kraften af ditt dyra blod.

Herre Jesus, du mig frälsat
från ett hemskt, oändligt ve.
På dig tröstar jag för evigt,
må i mig din vilja ske!

Se, vi vänta, bida alla
att du helt oss renar nu.
Se, vi vänta, bida alla,
kom och tala till oss, du.

2. Lär mig tjäna dig allt bättre,
dig, som gjorde allt för mig.
Led mig, hvart du vill, o, Jesus,
jag vill alltid följa dig.
Om än världen mot mig vänder
allt sitt löje, hån och spott,
i min Jesu ljufva närhet
ej jag rädes ondskans skott.

3. Håll mig, o, min dyre Jesus,
hårdt uti din frälsarhand;
håll mig ödmjuk, håll mig stilla,
tills jag når den andra strand.
Med de frälstas sälla skara
prisar jag dig, Jesus, då.
Håll mig blott dig ständigt nära,
tills jag salig hem får gå.

159.

Ära, ära, Jesus frälsar.
Stridsman är jag.

Därför älskar jag min Jesus.
Herre Jesus, o, att älska.

1. JESUS, se till din plantering,
sänd oss nu ett nådesregn;
allt skall gå till ruinering,
om ej du oss tar i hägn.

Gjut din Ande, gjut din Ande
öfver hvarje törstig själ
och i hvarje troget hjärta
nu ditt verk fullborda väl.

2. Fordom stod ditt blomstergärde
i en grön och praktfull dräkt;
då ditt ord vår ande närde
med sin ljufva, friska fläkt.

3. Mången, som vi då beundrat,
få vi mer ej skåda här;
mången stormen nu har plundrat,
att den knappt ett löf mer bär.

4. Jesus kär, vi ropa alla,
till ett nytt lif väck dem opp,
låt dem ej till marken falla,
vissnade, med allt vårt hopp.

5. Satans hemska välde krossa
och de svagas hjärtan stärk;
hvarje band, o, Jesus, lossa,
som kan hindra än ditt verk.

160.

Källan sprang ur jordens barm.

1. Jesus, själens brudgum kär,
låt mig i ditt sköte fly,
medan vågen upprörd är,
medan tidens stormar gny.
Göm mig, Jesus, göm mig nu,
tills jag slutat lifvets strid.
In i hamnen för mig du
och till sist gif anden frid.

2. Annan tillflykt jag ej har,
se, jag hjälplös flyr till dig,
var i nöden mitt försvar,
uppehåll och trösta mig.
På dig, Jesus, litar jag,
all min hjälp från dig jag får,
jag är usel, arm och svag;
göm mig uti dina sår.

3. Härlig nåd hos dig ju finns,
nåd att aftvå synden all;
hälsa uti blodet vinns,
det mig rena, helga skall.
Du är lifvets källa skär,
låt mig dricka fritt af dig;
spring du upp i hjärtat här,
flöda där evinnerlig.

161.

1. KLIPPA, du, som brast för mig,
låt mig gömma mig i dig.
Vattnet, blodet, hvilket går
från din stungna sidas sår,
är för mig den hälsoflod,
som mig renar och gör god.

2. Med min svett och möda jag
aldrig fyller upp din lag.
Om mitt nit blef aldrig matt,
om jag grät båd' dag och natt,
stod min syndaskuld dock kvar;
blott i dig jag frälsning har.

3. Hvarje flyende minut,
ända tills jag kämpat ut,
när jag öfver floden går,
när inför din tron jag står,
Klippa, du, som brast för mig,
låt mig gömma mig i dig.

162.

Då jag beskådar korsets stam.
Jag aldrig glömma skall den stund.

Jag har det sälla landet nått.
En tillflyktsort i stormens tid.

1. KOM, dyre Jesus, till mig ned,
kom, tänd i mig ett himmelskt hopp,
mitt hjärta till din boning red
och med dig själf fyll helt mig opp!

Fröjdas själ, uti blodet rening finns!
För en hvar finnes rening;
alla få däri rening.
Rening i det dyra blodet vinns.

2. O, låt din helge Andes vind
nu ljufligt blåsa öfver mig!
Min egen vilja, Herre, bind,
att ständigt jag blott följer dig.

3. Ej världen mer har dragningskraft
för denna helt uppgifna själ.
Du rätten därtill alltid haft,
o, Herre, du, min fröjd, min del!

4. Namn, rikdom, nöjen och hvad mer
mig denna världen gifva kan
är intet. Fröjd ej något ger,
blott Jesus Kristus, endast han.

163.

1. KÄRLEK utan gräns och mått
har bevisats mig.
Jesus för min skull har gått
korsets tunga stig.
Ack, att världen finge del
af denna frälsningsfröjd!
Herre, ingjut i min själ
din kärlek rik.

Kärlek åtrår nu min själ,
en kärlek stark som din,
som endast söker andras väl.
Herre, upptänd nu håg och sinn'!

2. Världen kvider i sin nöd,
uti sorgdok höljd.
Ångest finns i öfverflöd:
syndens bittra följd.
Kärlek ifrån Golgata
kan råda bot för allt.
Herre vi behöfva ha
din kärlek rik.

3. Här på nytt vi offra oss,
våra lif, vårt allt.
Låt din Ande göra oss
till ett jordens salt!
Dyre Herre, visst du hör
vår längtans enda bön.
Genom tron oss nu tillhör
din kärlek rik.

164.

Dyre Jesus, du mig frälsar.
Endast dig min själ åstundar.
O, hvad ljuflig fröjd jag känner.

1. LIKSOM hafvets djupa bölja,
gränslös, fri, oändelig,
kommer Herrens helge Ande
i sin fullhet öfver mig.

Nu han kommer lik svalkande våg,
framdrifven af stormarnas brus;
alla synderna tager han med
och vänder mitt mörker i ljus.

2. Dessa bojor, som mig hindrat
helt åt Jesus lämna mig,
krossades, då vågen sköljde
öfver mig, och jag blef fri.

3. Ljufligt strömma öfver hjärtat,
där man förr blott synder fann,
nu Guds kärleks rika flöden
uti ändlös fullhet fram.

165.

1. Lyft på bönens vingar,
närmar jag mig Gud.
Salighet mig bringar
lydnad för hans bud.
:,: Ett med Gud i dag
är mitt lifs behag. :,:

2. Frid skall täcka jorden
såsom vatten haf;

och de gifna orden
äro käpp och staf.
:,: Ett med Gud i dag,
Herrens gåfva tag. :,:

3. Tröst i plågans timmar,
under sorgen fröjd.
Hoppets stjärna glimmar
och gör själen nöjd.
:,: Ett med Gud i dag
är hans kärleks lag. :,:

4. Ljus i mörka dalar,
genom öknen stig.
Kraftens herre talar:
“Se, jag följer dig!“
:,: Ett med Gud i dag,
nåd af skönsta slag. :,:

5. Herrens vingar skyla
den som nåd begär,
och i dödens kyla
lika trygg jag är.
:,: Ett med Gud i dag,
ett, min Gud och jag. :,:

166.

Jag vill följa dig, o, Jesus.
Stridsman är jag.

Bjud dem in, de djupast fallna.
Jag vill älska dig, o, Jesus.

1. LYSSNA! Jesu stämma ljuder:
Hvem vill med till verket gå?
Fälten hvitna, skörden väntar;
vill du längre fåfäng stå?
Högt och kraftigt Mästarn kallar,
riklig lön han bjuder dig.
Hvem vill svara gladt och villigt:
"Här är jag, sänd mig, sänd mig!"

2. Kan du icke fjärran fara,
bort till hednaländer gå;
nödställd hedning kan du finna
hemma vid din dörr också.
Kan ej tusenden du gifva,
änkans skärf du gifva kan;
och det minsta Jesus gifves
såsom dyrbart anser han.

3. Om ej bland de högt uppsatte
lärare du vara kan,
"föd små lammen", Jesus sade;
tag dig gladt de ringa an!

En gång skola just kanhända
de du ledt med vänlig hand
som juveler pryda kronan,
den dig räcks i himlens land.

4. Akta dig att liknöjd klaga:
"Jag förmår ej någonting!"
Ljufligt Mästaren dig kallar;
själar dö här rundt omkring.
Tag det värf, som han dig bjuder,
låt hans kärlek tvinga dig;
svara strax, när Herren kallar:
"Här är jag, sänd mig, sänd mig!"

167.

Jag vill följa dig, o, Jesus.
Jesus, jag vill älska.
Tänk, en sådan vän som Jesus
Hell dig, törnekrönte Konung.

1. LÅT mig gå! Se dagen nalkas,
nattens skuggor hasta bort.
Hvi vill du mig längre hindra?
Släpp ditt tag, jag måste bort.
Släppa dig! Nej, aldrig, aldrig,
förrn välsignelsen du ger.
Solen högt på fästet stige,
jag mitt tag ej släppa lär.

Jesus, Jesus! O, min Frälsare,
jag vill aldrig släppa dig,
förrn jag vet, min dyre Konung,
att som snö du tvagit mig.

2. Hvad vill du att jag skall ge dig?
Är du ännu icke nöjd?
Visst har jag min synd förlåten,
men mitt hjärta saknar fröjd.
För en helig Gud jag vandrar
fläckad än uti min själ.
Jesu blod från synden renar;
nu jag kommer att bli hel.

3. "Helig var!" så är din vilja.
Härlig rening nu beskär,
i mitt hjärta tag din boning,
Jesus, blif mig alltid när.
I den dyra, röda källan,
öppnad uti dina sår,
där jag badar och så städse
en fullkomlig kärlek får.

4. Säg blott ordet, du har makten:
"Var då ren!" Jag hör din röst;
allt fullkomnadt, Gudi äran!
Hvarje fläck är tvagen bort.

Fröjdfullt nu jag hör och utför
blott min dyre Herres bud.
Kom till Jesus, tro hans löfte:
full förlossning åt hans brud.

168.

1. LÅT min ande spegla klar
din bild, som korset bar!
Dana mig mer lik dig,
renare än morgondagg.
Din eld förtär allt slagg;
o, låt den falla öfver mig!

Har fanan trött jag sänkt
och ingen stjärna blänkt,
sänd du mig eld från dig!
Då får i stridens brus
min ande åter ljus,
och fanan bär jag högt för dig.

2. Luttra du min andes gull,
Guds Son, för blodets skull;
gif nu mig eld från dig!
Ren som hafvets klara våg
omskapa du min håg!
I din tjänst jag nu offrar mig.

3. Dina vittnen, som ha blödt,
för våldets lie dött,
för dem bands smärtans krans;
härligt deras frälsning höll,
ty helga elden föll,
och i mörkret den spred sin glans.

4. När jag blir af döden fälld,
o, låt den klara eld
lysa mig hem till dig!
Öfver flodens mörka väg
o, lys de trötta steg
till det hem, du beredt för mig!

169.

O, bröder, som han Jesus kär.

1. Med helig eld kom, Jesus god;
mitt hjärta, rent uti ditt blod,
med lif och kraft upptänd!
Dig uppenbara för min själ;
du nyfödt mig, o, gör jämväl
din stora kraft nu känd!

2. Låt intet dela hjärtat mitt.
O, håll mig fäst vid korset ditt,
och vare du mitt lif!

Från världen mig bevara död,
den idel tomhet hjärtat bjöd.
Min glans och fröjd du blif!

3. En outhärdlig törst väck opp
och längtan, hunger, trånad, hopp,
sen fyll mitt hjärtas kraf!
Ej mindre än dig själf mig gif,
med makt dig visa i mitt lif,
med hvad du är och gaf!

4. Min vilja må gå upp i dig,
och ljus af ditt må lysa mig
ifrån en molnfri höjd!
Och när min tro blir satt på prof,
låt hjärtats lifskraft vara nog
i kärlek, renhet, fröjd!

170.

Jag aldrig glömma skall den stund.

1. MED hoppfullt hjärta vågar jag
förtrösta på din kärlek stor;
till korset går jag, usel, svag,
jag där på dina löften tror.

Ja, jag tror; ja, jag tror
och mottar nu den gåfvan stor.
Hans blod mig gör fullkomligt hel,
hans kärlek fyller upp min själ.
Ja, jag tror; ja, jag tror
och mottar nu den gåfvan stor.

2. Min ånger ingen ändring gjort,
den min natur ej bättre gör;
blott du har gjort det under stort,
och genom tron mig allt tillhör.

3. O, låt mitt hjärta evigt bli
ett tempel, där du gärna bor!
Fyll det med mäktig kraft från dig
att vittna om din kärlek stor.

171.

1. MER helighet gif mig,
mer kärlek och flit;
mer sorg öfver synden,
mer allvar och nit;
mer tro på min Jesus,
mer frid i hans famn;
mer glädje att tjäna,
mer bön i hans namn.

2. Mer tacksamhet gif mig,
mer nåd till att tro;
mer mod uti kampen,
mer hvila och ro;
mer kraft till att strida
mer troget med fröjd,
mer tåligt att lida
mer stilla, förnöjd.

3. Mer väntande gör mig,
mer lydig ditt bud;
mer ödmjukhet gif mig,
mer glädje i Gud;
mer nyttig ock gör mig,
mer fast på min stig;
mer färdig för himlen,
mer, Jesus, lik dig!

172.

O, själ, hvad ljufligt fröjdebud. | I synden förr jag haft min lust.
Jesus, det högsta ibland namn.

1 MIN Gud! Jag känner du är min.
O, Herre, så förblif!
Min vilja må gå upp i din,
ett hjärta nytt mig gif.

2. Din kärlek, som besegrar allt,
o, Gud, i hjärtat gjut!
Sen går jag gladt hvart du befallt
och för din vilja ut.

3. O, sänd från himlen eld af dig,
som all min synd förtär.
Kom, helge Ande, öfver mig
och var mig alltid när.

4. Du eld, som renar, lys och brinn
i hjärtats hvarje vrå
och sprid ditt lif i själen in,
att jag må helig stå.

173.

1. Min kropp, min själ och ande
jag gifver, Jesus, nu!
Jag lämnar allt som offer,
mig rena, helga, du!

Allt ligger på ditt altar,
på elden väntar jag,
väntar, :,: :,:
på elden väntar jag.

2. O, Jesus, dyre Jesus,
uti ditt namn jag ber:
Kom, gif mig full förlossning,
jag på ditt löfte ser.

3. Låt helga elden komma
just nu ned på min själ;
tag mot mitt ringa offer
och gör mig ren och hel.

4. Se, din jag är, min Jesus,
och tvagen i ditt blod,
besegla mig för evigt,
gif mig din Ande god!

174.

Han fullkomligt frälsa kan. | Vi gladt gå ut i striden.
Stå upp, stå upp för Jesus. | Kung Karl, den unge hjälte.

1. MIN synd är lagd på Jesus,
Guds rena, dyra Lamm.
Förbannelsen han burit
för mig på korsets stam.
Jag lagt min skuld på Jesus.
Han all min synd borttar,
mig tvår i helga blodet,
tills ej en fläck finns kvar.

Halleluja, Jesus frälsar;
han tvår mig hvit som snö. :,:

2. Min nöd är lagd på Jesus,
min Frälsare, så huld.
Han helar alla brister,
borttager all min skuld.
Jag lagt min sorg på Jesus,
han vill mig alltid väl;
i oro och bekymmer,
i allt han tager del.

3. Mitt allt jag lagt på Jesus,
han är min hjälp och tröst.
Hans högra hand mig fattar,
jag hvilar vid hans bröst.
Jag älskar namnet Jesus,
min Gud Immanuel.
Som doft från blomsterängar
hans namn är för min själ.

4. Jag vill bli lik min Jesus:
mild, kärleksfull och sann;
jag vill bli lik min Jesus,
så helig, god som han.

Jag längtar till min Jesus,
i hemmet ofvan där,
där änglaskaran honom
ett evigt lof frambär.

175.

1. MOT all synd och uselhet
en reningsflod du strömma lät
från Golgata; o, halleluja!
Där jag vinner full helighet.

Öfver mig, öfver mig nu den flyter,
alla syndabojor den bryter.
Öfver mig, öfver mig nu den flyter,
tvår mig hvit som snö.

2. Utaf synder, brister, fel
och nederlag jag har min del.
Med hoppfull håg nu till blodröd våg
dock i tro sig skyndar min själ.

3. Ej jag vänder ohörd bort,
jag uppstår renad inom kort.
I blodets fors och vid Jesu kors
får jag frid af ädlaste sort.

176.

Jag vill sticka min hand i din sida.

1. MÅ med rosor vår väg vi betäcka,
må vi slumra i blommornas doft,
må de soliga timmar vi njuta
under himmelens blånande loft.
Men om lidandet här vi ej bära,
ej en krona däruppe vi få,
ty vår Jesu väg till himlen
är korsets heliga väg.

2. Alltid korset en tryckande börda
blir för den som är maklig och feg,
och den fot, som är svag och ömtålig,
vill ej vandra den törniga väg.
Men hvar bindande kedja skall lossas,
om vi önska en krona att få,
ty vår Jesu väg till himlen
är korsets heliga väg.

3. Kanske ämnar i morgon du vandra
på den väg du i dag ej vill gå,
och så liknöjd du städse uppskjuter
att den fulla förlossningen nå.

Men du Frälsarens spår måste följa,
om du önskar en krona att få,
och vår Jesu väg till himlen
är korsets heliga väg.

177.

Härlig frälsning. | O, hur saligt att få vandra.

1. Mästarn oss till verket kallar:
Kom, gif upp ditt eget jag!
Gå, mitt barn, uti min vingård,
för min räkning lef i dag!
Stå ej fåfäng,
verka medan dagen är!

2. Syndare förgås omkring oss,
ondskan härskar tusenfaldt.
Vi dem rädda må, kamrater,
Jesus har oss så befallt.
Stå ej fåfäng,
verka medan dagen är!

3. Låt oss då till verket skynda,
bjuda syndare till Gud.
Han dem mottar, han dem frälsar,
lär dem älska sina bud.
Stå ej fåfäng,
verka medan dagen är!

178.

Ack, om med tusen tungors ljud. | I synden förr jag haft.
Hans blod den sämste rena kan. | O, gif mig blott ett hjärta fritt.

1. Nu vid ditt kors jag böjer mig
i lydnad för ditt bud.
Med nit för själar, kärleksglöd,
mitt hjärta fyll, o, Gud!

Mitt hjärta fyll, o, Gud! :,:
Med nit för själar, kärleksglöd,
mitt hjärta fyll, o, Gud!

2. Fördjupa nådens verk i mig,
att jag till ditt behag
må lefva här ett fläckfritt lif
och hålla helig lag!

3. O, döp min själ med gudomskraft,
mig Andens lågor sänd,
att jag i världen blifva må
en eld, af dig upptänd!

4. I världen mörk jag lysa vill
och öfva trofasthet,
att den i mig din bild må se
i salig verklighet.

5. Den hunger själen känner nu
jag ser din kärlek i,
ty de, som hungra, har du sagt,
de skola mätta bli.

179.

Dig, Jesus, jag älskar.
O, gränslösa frälsning.
Min Fader regerar mång tusende.

1. NU ändtligen striden den svåra är slut,
till Jesus jag kommit, där hvilar jag ut.
De vågor, som fyllde med fasa min själ,
hans ord hafva stillat, och allt är nu väl.

På Jesus jag tröstar, mig vid korset böjer nu;
på Jesus jag tröstar, jag tröstar just nu.

2. I tron finnes trygghet och frid för min själ,
jag vet att mig Jesus gör fullkomligt hel.
Evinnerlig glädje hos honom jag får,
med honom från döden till lifvet jag går.

3. O, hindra mig ej att förkunna hans
namn.
Min tillflykt jag har i hans utbredda
famn.
Med foten på ovännens hufvud jag står.
Till seger och ära jag jublande går.

4. I tron finnes trygghet och frid för
min själ,
jag vet att mig Jesus gör fullkomligt
hel.
De vågor, som fyllde med fasa min
själ,
hans ord hafva stillat, och allt är nu
väl.

180.

1. NÄRMRE, min Gud, till dig, närmare
dig,
äfven om smärtans kors upplyfter mig.
Städse min sång skall bli:
Stå mig, o, Herre bi,
närmre, min Gud, till dig, närmare
dig!

2 Om jag i natten står ensam, allen,
finner till hviloplats endast en sten,
än i min dröm jag ser
uppåt till dig och ber:
Närmre, min Gud, till dig, närmare dig!

3. O, låt min väg då gå upp till Guds hus,
hvad än du sänder mig, mörker som ljus.
Änglarna vinka mig
jublande upp till sig,
närmre, min Gud, till dig, närmare dig!

4. Och när med lof och pris sen jag uppstår,
hän från mitt Betel jag vederkvickt går.
Sorgen, som plågat mig,
förde mig närmre dig,
närmre, min Gud, till dig, närmare dig!

5. När jag på vingar sist höjs mot det blå,
högt öfver stjärnors ring sväfvar jag då.

Evigt bland helgon mång
höres då än min sång:
Närmre, min Gud, till dig, närmare
dig!

181.

1. O, den Herren kär, han har frälst
min själ
ifrån djäfvul och värld! O, han allt
gjort väl,
ty mitt hjärta ock han bevarar rent
till att möta honom snarligt uti skyn.
Ack, mitt hjärta förr var så fullt af synd,
men han skapat det nytt och själf kom-
mit in;
och min själ också är nu redo gå
till att möta Herren snarligt uti skyn.

O, ditt blod, min Jesus, :,:
o, ditt blod, min Jesus, tvår mig hvit
som snö!
O, ditt blod, min Jesus, :,:
ja, det tvår mig hvit som snö.

2. Ack, hans dyra blod, denna sköna flod,
det har tvagit mig ren, det har gjort
mig god,

och jag fruktar ej för basunen, nej;
jag vill möta honom snarligt uti skyn.
Ack, så stort att här jag hans egen är,
att en krona han gifver mig i hemmet
där,
ack, hur stort, han bor i min själ! Jag
tror
jag skall möta honom snarligt uti skyn.

3. Så jag sagt farväl nu åt världen. Själ,
detta är ej ditt hem, ty jag går till
Guds stad!
Ljufligt sjunga jag skall ofvan vågor-
nas svall,
då jag möter honom snarligt uti skyn.
Men du måste bli fri ifrån syndens
tyranni,
om med Jesus du lefva vill i hans ljus.
Och du måste veta sen att hans blod
dig tvagit ren,
då du möter honom snarligt uti skyn.

182.

1. O, du, Guds Lamm, som världens syn-
der burit,
i dina spår jag går, min Herre god.

Som hjorten trår i öknen efter vatten,
så längtar jag till dig, du lifgifvande
flod.

Vid din fot jag mig
gifver helt åt dig
att göra dina bud,
du, min korsfäste Gud.

2. Jag ångrar djupt den synd, som dref
dig från mig
och svarta mörkret sänkte i min själ.
Nu lämnar jag all synd, som mig
förhindrat.
Jag kommer nu till dig. Gör, o, Gud,
allting väl.

3. Från himlen kom! Mitt hjärta ger
dig hyllning;
dig allt jag ger. Kom nu och i mig
bo!
På dig jag bidar som på dagens gry-
ning,
ty skild från dig jag ej kan få frid,
fröjd och ro.

4. Guds Ande kom, din starka kraft bevisa,
förstör allt syndens verk, som finnes kvar!
Förbränn i mig hvar afgud, som du finner,
min själ bered för Den, som för mig korsfäst var.

183.

Hans blod den sämste rena kan. | I synden förr jag haft min lust.
Det finns en källa. | Jag är så hjärtligt nöjd och glad.

1. O, gif mig blott ett hjärta, fritt
från syndens makt, min Gud;
ett hjärta tvaget rent och hvitt,
som hålla kan ditt bud!

2. Ett hjärta, som ödmjukar sig
och ständigt bidar still,
nöjdt med hvad Herren pålagt mig,
hvad än han gifva vill.

3. Ett sådant hjärta önskar jag,
som städs på Herren tror
och lefver blott till hans behag,
som trofast i mig bor!

4. Af din natur, o, Gud, mig gif,
kom, Herre, till mig in!
Ditt nya namn uti mig skrif
och helt mitt hjärta vinn!

184.

Till frälsningens saliga brunnar. Dig, Jesus, jag älskar. | Nu ändtligen striden den svåra är slut.

1. O, gränslösa frälsning! O, djupaste haf
af nåd och af kärlek, som Kristus oss gaf,
som världen kan frälsa, så fri och så rik,
som flyter för alla — kom, flyt öfver mig!

2. Bestormad af frestelser, fruktan och skam,
mitt lif utan glädje och nytta flytt fram;
jag tror något bättre mig väntar helt visst,
om renande floden blott flöt öfver mig.

3. O, haf utaf kärlek, hur ofta jag stod
vid brädden utaf din lifgifvande flod!
Nu åter jag står vid din renande våg,
jag går ej tillbaks, förrn den sköljt
öfver mig.

4. Nu floden sig höjer, jag rör vid dess
våg.
Jag hör hur den brusar i segrande tåg;
min tro växer större, befrias jag skall.
Jag störtar i floden, den sköljer mig
nu.

5. Och nu, halleluja! Mitt lif från i dag
skall offras att lyda min Frälsares lag.
Från hans brustna hjärta frambröt
denna ström
af fullkomlig frälsning för dig och för mig.

185.

Till hemmet ofvan skyn vi tåga.
O, se, o, se Guds dyra Lamm.
Vi kamrater haft, som hårdt ha
kämpat.

1. O Gud, du klara, rena låga,
sänd din eld! :,:
I dag vi dig anropa våga:
Sänd din eld! :,:

Se ned till oss och gif oss här
din Ande, som utlofvad är,
och än en pingst åt oss beskär.
Sänd din eld! :,:

2. Elias Gud! Vårt rop besvara:
Sänd din eld! :,:
Hjälp oss att vi må redo vara!
Sänd din eld :,:
att helt förbränna syndens spår.
O, låt din härlighet bli vår!
Från våra hjärtan bönen går:
Sänd din eld! :,:

3. Din eld behöfs för hjärtan kalla.
Sänd din eld! ;,:
Den fylla skall behofven alla.
Sänd din eld! :,:
Att städse fienden slå ner
och lefva rätt, den styrka ger,
så världen ren min klädnad ser.
Sänd din eld! :,:

4. Att jag må stark och modig blifva,
sänd din eld! :,:
För världens frälsning mig utgifva,
sänd din eld! :,:

På altaret jag offrar nu
mitt lif, mitt allt — det mottag, du,
med elden krön mitt offer nu!
Sänd din eld! :,:

186.

1. O, hvad bitter sorg och blygsel
att det fordom fanns en tid,
då jag kunde Jesu kärlek
stolt försmå och kyligt svara:
"Blott mig själf, men icke dig!"

2. Dock, han fann mig, och på korset
såg jag honom blödande,
hörde bönen: "Ack, förlåt dem!"
och mitt hjärta sade tveksamt:
"Dels mig själf och dels af dig."

3. Dag för dag hans ömma kärlek,
stark och tålig, full och fri,
drog mig närmare till korset,
tills jag med en hviskning sade:
"Mindre mig och mer af dig."

4. Högre än de högsta himlar,
djupare än hafvets djup,
Gud, din kärlek är — du segrat.
Uppfyll nu min andes trängtan:
"Ej mig själf, men endast dig."

187.

Tryckt af syndens tunga börda.
Stridsman är jag.
Härlig frälsning.

Dyre Jesus, du mig frälsar.
Endast dig min själ åstundar.

1. O hvad ljuflig fröjd jag känner,
då jag ser på korsets stam;
lif och salighet nedströmma
från det döende Guds Lamm.

Ingen är så skön som Jesus,
jag från Jesus ej vill gå;
här vid korset af min Jesus
jag välsignelse skall få.

2. Kärlek från hans brustna hjärta
strömmar jämte blodet ner.
Låt det blodet från mig taga
hvarje fläck ditt öga ser!

3. Hos min Jesus har jag himmel,
har jag frid och salighet;
honom, som min synd förlåtit,
älskar jag i evighet.

4. I all nöd jag går till Jesus,
hvarje dag jag smaka får
mer och mer hans ömma kärlek,
rening uti Jesu sår.

188.

O, gränslösa frälsning. | Hem, hem, mitt kära hem.
Dig, Jesus, jag älskar. | Jag är barn till en Kung.

1. O, Jesus, jag längtar bli fullkomligt ren
och att du för evigt skall bo i mig sen.
Tag från mig hvar afgud och hvart syndafrö,
o, två mig, att jag må bli hvit såsom snö!

Hvit såsom snö,
ja, hvit såsom snö,
nu två mig, att jag må bli hvit såsom snö!

2. O, Jesus, jag beder: Din hjälp sänd nu mig
att lämna mig helt och odeladt åt dig.
Mottag mig, nu kommer jag, bräckliga rö,
o, två mig, att jag må bli hvit såsom snö!

3. O, Jesus, låt intet oheligt bli kvar,
bortskölj du hvar fläck uti blodskällan klar.
Allt lämnar jag villigt, och "jaget" får dö.
Blott två mig, att jag må bli hvit såsom snö.

4. O, Jesus, bevara mig sedan i nåd
och hjälp mig att följa i allo ditt råd!
Ej jordiska ting må mitt sinne förströ,
jag vill stå inför dig så hvit såsom snö.

189.

Hans blod den sämste rena kan. | Är jag en korsets kämpe.
Det finns en källa. | I synden förr jag haft min lust.

1. Om i mitt hjärta finns en vrå,
som fri från synd ej är,
o, twå den fläcken bort just nu,
att jag blir ren och skär!

Jesus, gör mig sådan jag bör bli,
med din kärlek uppfyll helt nu mig,
rena mig och gör mig mer lik dig
just nu, just nu!

2. Om i mitt lif finns någonting,
som kan misshaga dig,
o, tag det bort just denna stund,
och skilj det långt från mig!

3. Om i mitt tal det finns ett ord,
som smärtar dig — jag ber:
På mina läppar sänd din eld,
att dig jag priset ger.

4. Om i min själ ej bor den kraft,
som du har lofvat mig,
så uppfyll nu min själ, o, Gud,
med kraften ifrån dig!

190.

Det finns en källa. | Jesus, det högsta ibland namn.
Är jag en korsets stridsman. | Jag är så hjärtligt nöjd och glad.

1. O, själ, hvad ljufligt fröjdebud:
min Jesus bor i mig,
och jag, just jag skall skåda Gud,
jag skall bli helig här.

O, det dyra blodet,
min Jesu dyra blod,
o, det dyra blodet
det renar från all synd.

2. O, Gud, till dig min själ ser opp,
min Frälsare är du;
till dig allena står mitt hopp,
välsigna mig just nu!

3. Från synden, Herre, rena mig!
Du själf har lofvat det.
Mitt hjärta öppet står för dig,
kom in, min Gud, kom in!

4. Mig Jesus till sin boning gör,
han synden all borttar.
Han säger — hör, min själ, ack, hör —:
"Jag själf vill bo i dig".

5. Tack, dyre Jesus, för ditt svar:
du helt mig frälsa vill;
förlossning i ditt blod jag har,
fullkomlig kärlek, frid.

191.

1. PÅ sitt kors på Golgata
Jesus dog för dig och mig;
där han göt sitt dyra blod
för att draga oss till sig.
Reningskällan flödar än
och rentvager hvar och en.
Det var för mig, som Jesus dog
på sitt kors på Golgata.

På Golgata, på Golgata,
det var för mig, som Jesus dog
på sitt kors på Golgata.

2. Hvilken kärlek, kärlek stor
bragte dig från himlen ner;
när du i mitt hjärta bor,
hvad kan jag väl önska mer?
Här jag lämnar mig åt dig,
kropp och själ, evinnerlig.
Det var för mig du göt ditt blod
på ditt kors på Golgata.

3. Dagens klara ljus försvann,
när han sig i dödskval vred.
"Allt fullkomnadt!" ropte han,
böjde så sitt hufvud ned.
Allt fullkomnadt, allt fullgjordt,
öppen står nu himlens port!
Det var för mig, som Jesus dog
på sitt kors på Golgata.

4. Tag mig, Jesus, jag är din,
din i allt, i möda, strid;
dyre Jesus, du är min,
bo i mig till evig tid;
rena, helga hjärtat mitt,
gör det rent och håll det hvitt.
Det var därför ditt blod du gaf
på ditt kors på Golgata.

192.

1. SE, nu jag ligger vid din fot,
ack, stanna, tag mitt offer mot.
Jag upptar glad, trots oväns hot,
det kors du valt åt mig.

Se, här mitt allt jag bringar dig.
Din, endast din, evinnerlig.
När sorgens natt gör mörk min stig,
var du min stjärna klar.

2. När du, o, Herre, är mig när,
ej ängslan då mitt sinne tär.
Till världen står ej mitt begär,
ty du är allt för mig.

3. Väl storm och vågor kring mig slå,
och mörka moln på fästet gå;
jag klagar ej, jag kraft skall få
att gå din viljas stig.

193.

1. SÄG mig, huru jag skall bli ren
inför Guds allseende blick?
Säg mig, finns ej hjälp, finns ej en,
som kan sätta hjärtat i skick?
Säg mig, kan jag löst aldrig bli
från själens förskräckliga band,
är det mig ej möjligt bli fri,
ack, måste jag synda ibland?

Hvitare än snö, hvitare än snö;
två mig uti Lammets blod,
att jag må bli hvitare än snö.

2. Skall min Jesus blott gå förbi,
endast visa, hur syndfull jag är?
Skall mitt rop besvaradt ej bli,
kan jag ej just nu bli tvådd skär?
O, min Gud, allsmäktig du är
att hela; din kraft finns än kvar.
Nu jag tror, ja, jag känner ock här,
min bön du besvarat ren har.

194.

1. SÖKER du frid, förlåtelse, tröst,
söker du ro för blödande bröst?
Kom då till Jesus, kom till hans kors,
som köpt dig full förlossning!

I korsets skugga, lef du där sen!
Håll världens skatter endast för men!
Han i sitt hjärtblod tvager dig ren.
Njut så en full förlossning!

2. Vill du att han skall bo i din själ?
Två dig i källan — allt blir då väl!

Renad uti Den korsfästes blod,
njuter du full förlossning.

3. Önskar du mod? Gå med då i strid!
Vandra i ljuset, njut så hans frid!
Vill du bli fri? Sjung högt då hans pris!
Njut så en full förlossning!

4. Önskar du visdom? I honom blif!
Helighet ger han och evigt lif.
Håll världens skatter endast för men!
Njut så en full förlossning!

195.

Nu ändtligen striden den svåra. | Jag är barn till en Kung.
O, gränslösa frälsning.

1. Till frälsningens saliga brunnar vi gå,
det vattnet är bättre än annat vi få;
soldaten det dricker, ser däri sin skatt,
för törstandes räddning vi hämta det gladt.

Hämta upp! Hämta upp!
Hämta mer! Hämta mer!
Låt ditt kärl bli fullt, ja, öfverfullt,
ty vatten finnes rikligt än.

2. Det vattnet är godt så för själ som
för kropp,
det hjärtat uppfyller med glädje och
hopp.
Den drycken är svalkande, ljuflig och
klar,
de brunnar stå öppna båd' nätter och
dar.

3. Så hämta vi flitigt med lust dagen
lång,
tills vattnet oss tvingar till jubel och
sång;
att flitigt begagna det Herren oss
bjöd.
Det vattnet är härligt: det frälsar från
död,

4. De brunnar rikt flöda af sällhet och
fröjd,
de spegla Guds kärlek i himmelens
höjd,
de framvälla styrka och onämnbar frid,
de hjälpa Guds här, då den drager till
strid.

196.

1. URTIDSKLIPPA, i din klyfta
göm du mig.
Då sin vinge stormar lyfta,
göm du mig.
Där ej jordisk makt kan skilja
mig ifrån Guds kärleks vilja.
Göm mig, fasta Urtidsklippa,
trygg i dig.

Klippa, du som brast för mig,
låt mig gömma mig i dig. :,:

2. Ack, för syndanöjens snaror
göm du mig;
för mitt hjärtas dolda faror
göm du mig.
Invid dina skatter rika,
när jag färdig står att vika,
göm mig, fasta Urtidsklippa,
trygg i dig.

3. Då jag utaf sorger jagas,
göm du mig.
Tills den gyllne morgon dagas,
göm du mig.

Sist i dödens bittra smärta
låt mig hvila vid ditt hjärta.
Göm mig, fasta Urtidsklippa,
trygg i dig.

197.

1. VILL du en härlig frälsning få,
så sök den sköna flod!
Vill du till sist i ära stå,
så sök den sköna flod!

Han vill twå dig. :,:
Ja, han vill twå dig hvitare än snö! :,:

2. Vill frälst du bli från synden all,
Vill fröjd du få som vara skall,

3. Om full af ondska än du är,
Vill du bli god och helig här,

4. Och vill du bli en fyrbåk klar,
Om lif och handling dig bedrar,

5. Vill sist en gång du himlen nå,
så sök den sköna flod!
Att hvit som snö du må få stå,
gå, sök den sköna flod!

198.

1. ÅRENS synder uppräknas,
hvarje fläck ljuset ter;
brutna löften upprullas,
ingen undflykt finns mer.
Orent hjärta bortvisas,
brottslig själ bäfva får,
då i ljuset en gång
för hans domstron du står.

Medan ljus från himlen bryter
in i hjärtats dolda gömslen
och försoningsblodet flyter,
du min synd kan plåna ut.

2. Alla svunna tillfällen,
som förspillts, visa sig;
hvarje seger och framgång,
som var ämnad för dig.
Då du önskar du älskat
Jesus i unga år,
då i ljuset en gång
för hans domstron du står.

3. Dolda slag, som ej skådats,
strider, stridda på knä,

tunga bördor du burit,
som du trott ingen se.
Allt är räknadt i himlen,
du din lön en dag får,
då i ljuset en gång
för hans domstron du står.

199.

1. Åter och åter jag stod vid flodens strand.
Åter och åter jag räckte ut trones hand.
Men just när vågorna vällde fram,
som skulle renat från synd och skam,
jag tviflat på deras kraft.

Åter och åter, lik en mäktig flod,
svallar Jesu kärlek, gör mig ren och god.

2. Åter och åter jag hörde Jesu röst.
Åter och åter han sade mig: Haf god tröst,
möt vågorna och tag mod till dig;
tag upp ditt kors och följ med mig.
Jag sade: Min Gud, jag vill!

3. Åter och åter hans lof jag sjunga vill.
Åter och åter må skarorna lyssna till,
ty Herrens kärlek mig öfvervann.
I blodet, som från korset rann,
där äger jag kraft och mod.

200.

1. Är mitt kors för tungt för mig? :,:
Då jag ser min Herre bära
korset, kan jag då ej lära
att för mig det är en ära?
Är mitt kors för tungt för mig?

Nej, nej, nej, nej, mitt kors är ej för tungt för mig,
sen han det bar på törnig stig;
sen Jesus dog för en brottsling som mig
är intet kors för tungt för mig.

2. Är mitt kors för tungt för mig, :,:
då hans kärlek mig omringar,
då hans nåd ger själen vingar,
då hans kraft mig styrka bringar.
Är mitt kors för tungt för mig?

3. Är mitt kors för tungt för mig? :,:
Snart min lefnad har förrunnit,
alla sorgerna ha svunnit,
och min själ har himlen hunnit.
Är mitt kors för tungt för mig?

4. Är mitt kors för tungt för mig? :,:
Nej, o, Jesus, jag vill bära
korset alltid som en ära!
Du, min Herre, skall mig lära
lämna allt och följa dig.

JUBEL-SÅNGER.

201.

Hans blod den sämste rena kan. | Det finns en källa.
Vår själ är fylld med heligt lof. | Är jag en korsets stridsman.

1. ACK, om med tusen tungors ljud
jag kunde prisa dig
och bringa ära till min Gud,
som nåd bevisat mig!

Vi hafva blott ett enda hopp,
vi ha blott ett försvar.
Men det är nog att Jesus dog
och att för oss det var.

2. För Jesusnamnet fruktan dör,
och bort fly sorg och strid.
Det är musik för den som hör
och hälsa lif och frid.

3. Han krossar syndavanors makt,
han sätter fången fri.
Hans blod den sämste rening bragt,
det nog för mig skall bli.

4. Den döde lyssnar till hans röst,
står upp ur grafvens bo.
Och brustna hjärtan finna tröst
och skuldbetyngda ro.

5. På Jesus våra synder lagts,
Guds Lamm blef slaktadt så.
I honom skuldeoffer bragts,
att alla nåd må få.

202.

Stridsman är jag. Hell dig, törnekrönte Konung. | Här är gudaskönt att vara. Tänk, en sådan vän som Jesus.

1. BAKOM bergen sjunker solen
uti aftonskymning svag,
och ur tidens ström försvunnit
än för oss en nådedag.
Aldrig skall den mera träda
utur österns portar fram.
Dock, hur skönt att den oss burit
närmre himlens sälla hamn.

Ljufva hem! Ljufva hem!
Jag nu nalkas till din strand,
till Guds stad, det sköna Zion,
till det ljufva fridens land.

2. Närmre hemmet, vänligt ljuder
seglarns sång i nöd och lust,
och hans farkost sakta glider
mot den kära hemlandskust.
Så på lifvets haf en pilgrim
äfven du ses glida fram,
gladt utropande hvar afton:
En dag närmre himlens hamn.

3. Trötte vandrarn hälsar gladligt
aftonsolens nedergång,
ty han vet han nalkas målet
för sin resa, svår och lång.
Ökenhägringen försvunnit,
och för blicken skymtar fram
gyllne stadens pärleportar,
där den trötte finner hamn.

203.

1. BORTA jag gick ifrån Gud många år.
Synden mig vållade dödliga sår.
Glädje hon lofvade dag efter dag,
gaf dock allenast allt hårdare slag.
Jag var ej glad, ty borta jag var, :,:
borta från Gud, min far.

2. Världen ej ägde ett hem mig att ge,
önskade blott att sin träl i mig se.
Fåfängt jag frågade: "Får jag ej mer?"
Fåfängt om skatter man tiggaren ber.
Jag var ej glad, ty hemlös jag var, :,:
hade blott oro kvar.

3. Jesus, min broder, mig älskade ömt,
visade härligt att mig han ej glömt.
Ifrigt han sökte mig nätter och dar,
ropte: "Vänd åter igen till din far!"
Jag var ej glad, ty fruktan mig grep, :,:
fångad af otrons svek.

4. "Frukta dig icke, blott tro på mitt namn.
Stanna", han böd mig med upplåten famn.
"Synden jag borttar, din fruktan också;
allt gör jag väl, du kan lita därpå".
Jag blef så glad, ty Jesus var min; :,:
fröjd kom i hjärtat in.

5. Väntande Fader i famnen mig slöt;
hemmet stod öppet, och kärleken knöt
sällhet och frid, att mig smycka en krans.
Nattvard blef firad med jubel och dans.
Jag blef så glad, ty hemma jag var, :,:
hemma hos Gud, min far.

6. Uti sitt Salem han byggt mig ett slott,
och jag har löfte — o, härliga lott! —
dit att få flytta, när striden är slut.
Däråt jag fröjdas och sjunger förut:
Jag är så glad, att Jesus är min. :,:
Jag är så glad att himlen är min
och jag skall gå därin.

204.

1. BORTA är synd och mörker, kamp och strid,
borta är suckan, sorg till evig tid;
borta är allt, som här mig kan förströ.
Mitt hjärta Jesu blod bevarar
hvitt som snö.

En klädnad hvit, en boning skön
jag har i himlens sälla land;
en krona blir min nådelön
på härlighetens strand.
Ty Jesus är min Frälsare,
han tvagit mig från synd,
skulden på sitt kors betalt.
I hans varma kärlek jag
fröjdas hvarje dag.
Jag lefver, ja, jag lefver invid källan.

2. Borta för alltid är förvisst den dag,
då jag i synden hade mitt behag
och uti världen sökte blott min fröjd.
På Jesu dyra blod jag tröstar
glad och nöjd.

3. Borta är tvifvel, otro och all nöd,
borta är fruktan för en evig död;
borta, fördränkta i den röda flod!
Min Jesus har mig tvagit snöhvit
i sitt blod.

4. Kommen är Herren i mitt hjärta in.
För honom sorg, förtviflan, synd, försvinn!
Honom jag tillhör evigheten lång,
och han är nu min sköld och hugnad,
fröjd och sång.

205.

1. BRUSTEN är snaran, bojan är lossad,
fången kan jubla, ty frigjord och glad
ser han tyrannens spira är krossad
att mer ej härska i ringaste grad.

Fylld af den nyvunna frihetens fröjd,
sjunger han: Gud vare ära i höjd!
Herren mig frälsat från dödsrikets fara,
Herren mig löst utur djäfvulens garn,
Israels starke visst mäktar bevara
också till änden sitt friköpta barn.

2. Löftet jag har, som aldrig skall svika:
kraft gifver Gud, och han hjälper mig
väl.
Tvifvel och mörker fjärran nu vika,
aldrig de mer skola täcka min själ.
Herren har blifvit mitt eviga ljus,
leder mig trygg genom stormarnas
brus
upp till den staden, där portarna heta
lofsång, ty allt, som är orätt, har flytt;
där skall ej solen af nedergång veta,
ty då har evighetsmorgonen grytt.

3. Nu jag i träldom mera ej klagar,
ängslas ej längre med suckande röst;
räknade äro nu sorgernas dagar,
himmelens glädje nu vidgar mitt bröst.
— Fjättrade broder, vill du ej bli fri?
Vill du ej bärgad för himmelen bli?

Minns, att för dig har ock Jesus ju
vunnit
seger på korset på Golgata höjd,
äfven för dig har hans hjärtblod ju
runnit;
mottag förlåtelse, frihet och fröjd!

206.

1. DET finns ett bättre land
invid Guds högra hand,
där, hvarest sorger aldrig tränga in,
långt bortom blåa skyn
— o, underbara syn —,
där Jesus, kungars Konung, är.

Ej natt där, :,:
halleluja, ej natt där.
Gud själf ljuset är
i den sköna staden där.
Halleluja, ej natt där.

2. Inom den stadens port,
där vänta oss allt fort
de våra, att vi skola komma hem.
De väntat dagen lång
med palmer och med sång,
där Jesus, kungars Konung, är.

3. Den staden underbar
sin like icke har,
dess skönhet evigt oförgänglig står.
Ej klockslag höras där,
ty tiden ändad är,
där Jesus, kungars Konung, är.

4. Vi stanna evigt där
långt bort från synd, begär
och härlighetens rike dela få.
Vi honom då tillbe
och hela äran ge,
ty Jesus kungars Konung är.

207.

1. Det närmar sig målet, jag sjunger med fröjd,
det närmar sig hemmet, ja, hemmet i höjd,
:,: och Herren mitt eviga ljus skall bli där,
och där skall bli hemmet för mig. :,:

2. Ej nu kan jag fatta hur härligt det är,
då helgonens skinande silke jag bär.
:,: Dock vet jag min Jesus välkomnar mig där,
och där skall bli himmel för mig. :,:

3. Fröjd, glädje och jubel där evigt skall
bli
och lof till min Jesus, som köpte mig
fri,
:,: och dån utaf sång, som af vatten så
stort,
och det blir musiken för mig. :,:

4. Att fröjdas i Herren min starkhet
nu är.
Inbyggare, gläd dig, ty Herren är när.
:,: Och Jesus har lofvat att möta mig
där,
då jubelåret gått in. :,:

208.

1. De vise från vår tid, såväl som de
från svunna dar,
att dyrka Jesus komma ifrån fjärran,
Och honom gåfvor, dyrare än myrra
guld, enhvar
nu bringar såsom hjärtats skänk åt
Herran.

Gif åt honom, hjärtats gåfva gif åt
himlens Konung!
Gif åt honom ditt lif, ditt allt.
Ty därför till vår jord han kom,
bar vår synd och skam uppå korsets
stam,
ja, därför Jesus lefde, dog,
att vi alla må ha lif och öfvernog.

2. Se, lydnad han värderar mer än offer
eller pris.
Så bringa honom hvad han ber dig
gifva.
Den själ sin börda lägger ner vid Jesu
fot är vis,
från hvarje synd hon evigt fri skall
blifva.

3. Och rymden än en gång som förr skall
fyllas upp med sång
och ekot ifrån himlens änglar svara.
Men genom allt en ton skall klinga
evigheten lång,
mitt tack för nådens frälsning under-
bara.

209.

Bakom bergen sjunker solen.
Här är gudaskönt att vara.
Hell dig, törnekrönte Konung.
Tänk, en sådan vän som Jesus.

1. DÅ i himlen upprop hålles
och Armén skall mönstras där,
jag min plats i ledet tager
och vårt segertecken bär.

Öfverängeln skall förkunna
mönstringsdag i himlen sist.
Och då leden ropas upp, jag
svarar på mitt namn förvisst.

2. Då i himlen upprop hålles,
jag vill svara på mitt namn;
och då segerbytet skiftas,
kommer jag med glädje fram.

3. Då i himlen upprop hålles,
fram till tronen jag skall gå
att en ljuflig välkomsthälsning
af min dyre höfding få.

210.

1. DÅ jag fröjdas, sjunger jag: :,:
Gif mig Jesus!

Gif mig Jesus, gif mig Jesus;
världen all du kan få,
gif mig Jesus!

2. När jag lider, är min sång: :,:
Gif mig Jesus!

3. Under kampen hör min sång: :,:
Gif mig Jesus!

4. Uti döden blir min sång: :,:
Gif mig Jesus!

211.

1. DÅ Jesus tog min syndaskuld,
det var en lycklig dag,
och Gud blef mig en fader huld,
det var en lycklig dag.
Jag hört hans ord: "Jag dog för dig,
o, kom, mitt arma barn, till mig".
Jag kom och blef från synden fri;
det var en lycklig dag.

Det var en lycklig dag, :,:
då Jesus gaf mitt hjärta ro,
det var en lycklig dag.

2. Jag sjunga vill hans kärlek stor,
lof, pris, halleluja!
I mig hans helge Ande bor,
lof, pris, halleluja!
Han renar mig från synden all,
bevarar visst min fot från fall,
mig alltigenom helga skall,
lof, pris, halleluja!

3. O, kom och tag hans nåd emot,
han dog att ge dig lif;
kom, böj dig ödmjukt vid hans fot,
han dog att ge dig lif.
Han dog för dig såväl som mig;
han för dig in på fridens stig
och ger dig evigt lif med sig.
Han dog att ge dig lif.

212.

1. DÅ min lifsstig är mörk och dyster
och jag ej ser något ljus,
jag är lycklig och lugn trots mörkret
och helt trygg i stormens brus.

Midt uti mörkret Jesus är nära,
aldrig han lämnar mig utan hjälp.
Kraft han mig gifver korset att bära;
i hvarje fara han skyddar mig väl.

2. Han i mörkaste stund är nära,
då, när stormen rasar styggt.
Och med Frälsarens bistånd slår jag
hvarje fiende på flykt.

3. Nåd och kraft vill mig Jesus gifva
att stå fast i stridens larm.
Han vill skydda mig hela lifvet
med sin allmakts högra arm.

213.

Det finns något att få. | Här en källa går fram.

1. DÅ mitt hjärta var kallt
och tungt kändes allt
och i synderna bunden jag låg,
i mitt mörker, min skam
jag till korset kom fram;
det var där som jag ljuset först såg.

Vid ditt kors, vid ditt kors,
där jag ljuset först såg
och från syndernas börda blef fri.

Af din ljufliga blick
evigt lif jag där fick,
och nu ständigt jag fröjdas i dig.

2. Uti blindhet min själ
trodde allting var väl,
ej jag räddes ens dödsflodens brus,
tills jag ödmjuk föll ned
vid Den korsfästes träd,
då mitt mörker blef vändt uti ljus.

3. Nu har skymningen flytt,
uti dag sig förbytt;
nu till Herren står endast min håg.
På dig, Jesus, jag ser,
ty mig lifvet du ger
vid ditt kors, där jag ljuset först såg.

214.

Jag vill sticka min hand i din sida.

1. DÅ vi mötas till sist bortom Jordan
och de frälsta i härlighet se,
utan tal såsom sanden i hafvet,
hvilken underbar syn det skall bli!

Talrika liksom sanden i hafvet,
talrika liksom hafsbottnens sand!
Tänk, hvilken härlig syn:
alla frälsta uti skyn
så talrika liksom sanden i hafvet.

2. Då vi se alla tidsåldrars helgon,
denna skara, som Lammet gjort fri,
mötas där och välkomna hvarandra,
hvilken underbar syn det skall bli!

3. Då vi stå vid den skinande floden,
som sig lifsträdet speglar uti,
och se ut öfver löftenas Kanaan,
hvilken underbar syn det skall bli!

4. Då vi slutligt få skåda vår Jesus
och hans härlighet ohöljd få se,
då som konungars Konung han härskar,
hvilken underbar syn det skall bli!

215.

1. Ett förloradt barn jag var;
men nu hem jag kommit har,
hem till Gud från världens usla synda-
fröjd.

Nu mitt hjärta jubla kan,
ty Den gode herden fann
ännu ett förloradt barn, ja, ännu ett.

Nu har jag kommit hem :,:
ära vare Gud, nu har jag kommit hem.
Min Jesus frälsat mig,
jag lämnat syndens stig,
och, ära vare Gud, nu har jag kommit hem.

2. Herdens ljufva röst jag hör.
Ömt och mildt den hjärtat rör,
hviskar sakta frid och hugnad till min själ:
"Barn, ej Satans snaror räds:
minns, att jag är med dig städs."
Och Guds änglar gladt välkomna ännu en.

3. Trots allt Satans bistra hot
frälsning full jag tar emot
och på fasta Klippan hvilar trygg och lugn.
Snart min krona glad jag får
i den stad, dit nu jag går.
Hem går ett förloradt barn, ja, ännu ett.

4. Då min vandring slutat här
och jag hamnat salig där,
hvarest Lammets frälsta skaror skåda Gud,
skall jag gyllne harpan slå,
evigt lycklig jubla få:
Frälst är ett förloradt barn, ja, ännu ett.

216.

1. En vän jag har funnit, och allt är nu väl,
en vän, som min synd tagit har,
en vän, som vill alltid välsigna min själ
och gifva mig frid underbar.
Han värmer min själ, han styr allting väl,
hans närhet gör alltid mig glad.
Nu kan jag ej vara en sorgernas träl,
med Jesus jag trygg går åstad.

En alltid trofast vän, :,:
så kär och dyr är Jesus min,
han aldrig svek mig än.
En alltid trofast vän, :,:
gif upp din synd och han blir dig
en alltid trofast vän.

2. Han har ej anseende till en person,
han ser ej som människan ser.
En rik och förnäm som ock ringaste hjon
får frälsning, när därom han ber.
Jag sökte och fann, min bön hörde han;
jag erfor han älskade mig.
Jag löstes från syndernas tryckande bann
och vandrar på himmelens stig.

3. En vän jag har funnit, som lärer min själ
att älska allt heligt och godt.
Och balsam han göt i mitt hjärta så väl,
ja, hälsa och fröjd har jag fått.
Hans sår bringa frid och lycka så blid.
I korset blott sällheten är,
och trogen jag där vill förblifva alltid,
bevarad af Frälsaren kär.

217.

1. En vän jag har i Jesus, med honom allt jag fått;
han är skönast af mång tusen för min själ,
och "liljan uti dalen" jag ser i honom blott.

Mig han rena kan från synder, brister, fel.
I sorg han är min hugnad, i nöd han är min lott,
han är min sköld, min borg, min fröjd, min del.

Han är liljan uti dalen, en morgonstjärna klar.
Han är skönast af mång tusen för min själ.

2. Han all min nöd har tagit, och all min synd han bar,
han i frestelsen ett säkert torn mig är.
För honom allt jag lämnar, jag intet vill ha kvar;
städs hans starka kraft mig uppehåller här.
När Satan vill mig fresta, är Jesus mitt försvar,
till säkra hamnen han mig ljufligt bär.

3. Han aldrig, aldrig lämnar mig öfvergifven här,
om jag uti tron fullbordar blott mitt kall.

Jag intet har att frukta: mig han en
eldsmur är.
Han min själ med himmelskt manna
mätta skall.
Och snart i härligheten jag får min
Jesus kär
förklarad se vid helga flodens svall.

218.

1. FARVÄL, o, värld, du kan ej tjusa
mig;
för länge var jag bunden fast vid dig.
För mig en gång din falska sång
ljöd som en ljuf musik;
nu har jag sång, som ej är världens
lik.

2. Hvad är din glans? En flyktig dimma
blott;
af den min själ ej minsta näring
fått.
Nu har jag mer, ty Gud mig ger
att spisa frukt så god,
som vuxit upp vid lifvets klara flod.

3. Mitt frihetsbref af Jesus skrefs med blod.
Han dog för mig — men ock för mig uppstod.
Om Satan vill sig drista till
påyrka äldre rätt,
med Jesu namn han tvingas till reträtt.

4. Jag skyndar nu till Lammets bröllopsfest,
dit äfven jag har bjudits in som gäst.
Min själ skall då förenas få
med sälla andar mång,
som himlens salar fylla upp med sång.

219.

1. FRAMÅT mot himlen glad jag går.
Ännu en flod är kvar.
Mitt hem jag säkert en gång når.
Ännu en flod är kvar.

En flod ännu, än återstår floden Jordan.
En flod ännu, den måste vi öfvergå.

2. Jag trygg passerat mången flod,
skall vid den sista ock få mod.

3. Ty när jag hinner flodens strand,
skall Jesus räcka mig sin hand.

4. Ack, syndare, betänk dig nu!
Vid Jordan hjälplös snart står du.

5. Minns, nådatiden är så kort!
Från Herren gå ej längre bort!

220.

1. FRÅN himlen och från jorden klingar
en och samma sång
från korsets kämpar, fyllda utaf jubel,
till honom, som på Golgata utgöt sitt
blod en gång,
det blod, hvarmed han köpte deras
frälsning.

Pris ske honom!
Stämmen in i evighetens sånger!
Pris ske honom, Guds Lamm, som dog!
O, sjung den gamla sång på nytt,
om den dyra flod, som gör ren och god;
o, sjung den gamla sång på nytt
om den flod, som öppnats på Golgata
kors.

2. Den skara, som för tronen står med segrarns palm och krans,
på jorden varit Jesu tappra kämpar.
De ha passerat Jordans flod, och nu i himlens glans
genljuder sång om Lammets blod, som köpt dem.

3. Guds barn från hvarje tid och land, som fältrop hafva haft
en sång om Jesus dyra blod, som runnit;
högt öfver stridens larm och brak den klingat har med kraft
och bringat ökadt mod åt korsets kämpar.

4. Så låt oss sjunga om den *nåd*, som syndarns skuld betalt,
det *blod*, som ifrån hvarje fläck befriar,
den *kraft*, som hjärtat fläckfritt kan bevara uti allt;
ja, sjungom då en sång om härlig frälsning.

221.

1. "Fröjden er", så Herrens maning
ljuder.
"Fröjden er", ej stundom, men alltid.
"Fröjden er", ert frälsta hjärta bjuder.
"Fröjden er", I styrka fån därvid.
"Fröjden er" i med- och motgång lika.
"Fröjden er" i glädje och i sorg.
"Fröjden er", båd' fattiga och rika.
"Fröjden er" i koja och i borg.

2. "Fröjden er", när lejon kring er ryta.
"Fröjden er" i pröfningarnas ugn.
"Fröjden er", när vågor vildt sig bryta.
"Fröjden er", ty Gud i storm ger lugn.
"Fröjden er", fast vänner eder svika.
"Fröjden er", ty trofast är vår Gud.
"Fröjden er", vår klippa kan ej vika.
"Fröjden er", vi stå på Herrens bud.

3. "Fröjden er" med Petrus uti cellen.
"Fröjden er" som han med högan röst.
"Fröjden er" från morgon och till
kvällen.
"Fröjden er" till ålderns sena höst.

"Fröjden er", då I nått Jordanfloden.
"Fröjden er", vi ledas af Guds hand.
"Fröjden er" sen inför hvita tronen.
"Fröjden er" till sist i himlens land.

222.

1. FRÖJD, fröjd, fröjd! O, låt himlens klockor få ljuda!
Fröjd, fröjd, fröjd! Det är högtid i Guds hus.
Han kom hem, han kom hem,
den förlorade kom hem.
Han var död, men fick lif.
Hvem kan längre sörja, hvem?
O, hvad sällhet stor, hvilken ljuflig tröst,
då han kärleksfullt slöts till Faderns bröst,
och denne bjöd, fast med bruten röst,
ett gladt välkommen hem.

Fröjd, fröjd, fröjd! Det är fröjd bland himmelens änglar.
Fröjd, fröjd, fröjd öfver en, som kommit hem.

2. Fröjd, fröjd, fröjd! För det glada bud
rundt all världen!
Fröjd, fröjd, fröjd! Bjud en hvar till
jubelfest!
Hör hvad sång, hör hvad spel,
se, hvad ljus i himlens höjd!
Allt är väl, allt är glömdt
för en själ vid korset böjd.
Prisa högt Guds nåd, som ej dörren slöt
för den arme son, som sig svårt förbröt;
vår Faders kärlek ej nånsin tröt
för vilsegånget barn.

223.

1. FÖR mig min Jesus gaf sitt blod,
pris och ära dig, Guds Lamm!
O, lofsjung med mig Herren god,
pris och ära dig Guds Lamm!

Guds Lamm, du blödande Guds Lamm!
Min Jesu ljufva dyra namn
min tillflykt är, min säkra hamn.
Pris och ära dig, Guds Lamm!

2. Min skuld, min uselhet och skam,
min synd han bar på korsets stam.

3. Han borttar all min synd förvisst,
till himmelen mig leder sist.

4. Och då jag slutat strida här,
jag skall för evigt lofva där.

5. Om Jesus och hans död för mig
jag sjunga skall evinnerlig.

224.

1. Guds misshag öfver mig har flytt,
min synd i blodet försvann.
Mitt mörker är i ljus förbytt,
min synd i blodet försvann.

Min synd :,: i blodet försvann.
Min frid :,: med Gud jag vann.

2. Fast sorgens vågor kring mig slå,
fullkomligt lugn min själ kan få.

3. För hvarje dag han leder mig
samt hjälper mig på lifvets stig.

4. Om jag blir honom trogen här,
mig plats vid tronen han beskär.

225.

1. HELL dig, o, vår Jesus! I ära och prakt
du tronar bland änglars legioner.
I himlen, på jorden du äger all makt,
en gång du grusar alla världens troner.

2. Vi följa din fana i lust och i nöd
och lofva dig trohet, dig allena.
Ej frukta vi lidande, smälek och död,
men glädjas åt att vi dig nu få tjäna.

3. Snart sjunger all världen med jubel ditt pris,
och folken nedfalla för din spira.
Vår jord då skall smyckas till skönt paradis
och skapelsen sin frihetsdag få fira.

226.

Bjud dem in, de djupast fallna.
Jag vill följa dig, o, Jesus.
Jesus, jag vill älska.
Tänk, en sådan vän som Jesus.

1. HELL dig, törnekrönte Konung,
hell dig, arme nazaré!

Du har lidit att oss frälsa,
du gaf allt för syndare.
Hell dig, lidandets förtrogne,
bärare af synd och skam!
Nåd blott genom dig vi finna.
Hell dig, blödande Guds Lamm!

2. Påskalamm, på korset slaktadt,
all vår synd Gud på dig lagt,
af allsmäktig nåd utgifvet,
du en full försoning bragt.
Full förlossning har du vunnit
i din död på korsets stam.
Öppna stå nu himlens portar.
Hell dig, blödande Guds Lamm!

3. Ära, härlighet och rike
är du evigt värd att få.
Lof, tillbedjan utan ände
må från våra läppar gå.
Hjälpen oss, I frälsta skaror,
gören gladt ert offer fram,
stämmen in i änglars lofsång:
Hell dig, blödande Guds Lamm!

227.

Är jag en korsets kämpe. | Med snabba steg soldaten går.
Jag är så hjärtligt nöjd och glad. | Pris vare Gud, hans barn jag är.

1. HELL, prisen Jesu Kristi namn,
fall för hans fot och sjung,
flyn till hans kärleksrika famn
och krönen, krönen, krönen, krönen,
Ärans kung!

2. Soldater! I hvar gata, gränd
er konungs namn besjung!
Hans evangelii stråle tänd
och krönen Ärans kung!

3. Flyn fram igenom synd och död,
om Jesu kärlek sjung!
Hans frälsning bjud bland brott och
nöd
och krönen Ärans kung!

4. Och snart, då striden slutad är,
en hvar på nytt blir ung.
Uti den stad, som evig är,
vi kröna Ärans kung!

228.

1. HIMMELENS stad är härlig,
dess gator af renaste guld.
Jag ämnar mig dit att se Jesus,
min Frälsare kär, så huld.

Jag vet att efter striden här
jag skall för evigt fröjdas där.

2. Himmelens stad är härlig,
dess portar af ädlaste sten.
Jag ämnar mig dit att se Jesus,
som tvagit från synd mig ren.

3. Himmelens stad är härlig,
där enhvar är helig och god.
Säg, vill du en gång skåda Jesus,
så två dig uti hans blod!

4. Himmelens stad är härlig,
i tron jag den skönjer ren nu.
Om jag får gå först att se Jesus,
o, säg att snart kommer du?

5. Hinner du först den staden,
så säg att ock jag kommer dit.
Jag längtar att där få med Jesus
tillbringa min evighet.

229.

1. HVILKEN sång, hvilket jubel uti höjd,
huru harporna klinga med makt!
Härligt tonar Guds lof
i det himmelska hof
till hans ära, som frälsning oss bragt.
Genom jordlifvets sorger och natt
tränga himmelska strålar af ljus;
änglasången om hjärtat griper fatt,
och vi rikta vår blick mot Guds hus.

Hör du stundom ej ett eko
utaf änglaskarans sång?
Fann det ej uti ditt hjärta
ändå genklang någon gång?

2. Stämmen in, frälsta skaror, stämmen in
uti änglarnas jublande sång!
Bären tackoffer fram
till det slaktade Lamm,
som den fallne uppreste en gång.
Om så änglarna lofsjunga Gud,
böra vi då ej instämma med?
Hör ett himmelskt och träget maningsbud
i de toner, som tränga hit ned.

3. Här är gråt, här är klagan utan mått.
Hvilket ve i den skärande sång!
Men i sorgernas dal
från den skimrande sal
höres tonernas brusande gång.
De tillföra den hopplöse hopp
om en himmel af sällhet och frid,
upp till hvilken ej missljud tränga opp
och där slut är all jordlifvets strid.

230.

1. Ifrån jordens grus upp till makt och ära,
in i himlens ljus samlar han de kära,
då han tillbaka :,:
kommer från himlen att hämta sin brud.
Marken hvitnar, skörden mognar;
ren kvällens skuggor falla
öfver jorden ned.
Sälla folk, som visshet har
att med Gud i bröllopssalen få vara med.

Borta är tårars dag,
kärlekens milda lag
nått sin fullbordan, då han komma skall.
Jesus, vår bäste vän,
välkommen hit igen!
Du skall regera öfver världarna all.

2. Lifvets timglas har inom kort utrunnit!
Änglasången klar möter, då vi hunnit
väl öfver floden :,:
in i det land, som för evigt är vårt.
Gud, vi offer dig hembära
för dyra nådegåfvan:
frälsningen i blod!
Vi med den på Herrens dag
inför tronen stå med heligt, nyvaknadt
mod.

231.

1. I sin kärlek rik och stor
skall oss Jesus leda hem
till det land, där själf han bor, bortom
Jordan.
Tröttad fot, som sårats här,
finner ljuflig hvila där,
när som Kanaan hunnet är bortom
Jordan.

Bortom Jordan, bortom Jordan,
o, hvad ljuflig hvila där
Herren Jesus oss beskär,
bortom Jordan, bortom Jordan,
när vårt Kanaan hunnet är, bortom
Jordan!

2. Öfver villsam ökenstig
skall oss Jesus leda hem
till att evigt bo hos sig bortom Jordan.
Nattens eldstod är hans spår,
han om dag i molnstod går,
tills hans folk sitt Kanaan når bortom Jordan.

3. Trygga uti väl och ve
skall oss Jesus leda hem,
tills vi Kanaans kust få se bortom Jordan.
Genom vågens vilda brus,
han oss för till Faderns hus,
till det land af idel ljus bortom Jordan.

232.

Jag har det sälla landet nått.
Invid ditt kors jag böjer mig.
Vak upp, min själ, och var ej matt!
Guds rena Lamm, jag flyr till dig.

1. JAG aldrig glömma skall den stund,
då Jesus borttog all min synd.
Jag var en arm och bunden slaf,
men Jesus mig full frihet gaf.

Sälla dag! Sälla dag,
då Jesus tog mig arm och svag,
mig lärde vandra i sin lag
och lefva salig hvarje dag!
Sälla dag! Sälla dag,
då Jesus tog mig arm och svag!

2. Vid dödens brant förskräckt jag låg,
af lagen dömd, med dyster håg.
Men *då* jag hörde Jesu röst:
"Mitt blod dig renar, haf god tröst!"

3. Jag därför ej vill blygas mer,
när man mig hånar och beler.
Nu är jag glad, och när jag dör
mig Jesus än mer lycklig gör.

4. Så kommen alla, kommen hit,
till Kristus sätten all er lit!
Din dag är nu; hvi dröjer du?
Hans blod borttager synden nu.

233.

Invid ditt kors jag böjer mig. | Sälla dag, sälla dag.
Jag har det sälla landet nått. | Vak upp, min själ, och var ej matt!

1. JAG funnit pärlan underbar,
och Sarons ros har jag fått se.

En morgonstjärna, ljus och klar,
är Gud, min kung och Frälsare.

Min Jesus är den jag har kär.
O, pris ske Gud, han dog för mig!
Hans blod från synden renar mig!
Min Jesus han har gjort mig fri.

2. Han liljan uti dalen är,
min borg, min tillflykt och min lön.
Han dog för mig, han har mig kär —
ja, han är underbar och skön.

3. Jag lefva vill för Jesus kär.
Min styrka gifver jag med fröjd.
Min röst skall prisa honom här;
han frälst min själ och gjort mig nöjd.

234.

1. JAG går till det land därofvan,
där intet min frid mer stör.
Jag går att se min dyre Jesus
där frälsningssoldaten aldrig dör.

Så jag går till det land därofvan,
stämmer in i änglakör
och sjunger till min Jesu ära
att frälsningssoldaten aldrig dör.

2. Och här under pilgrimsfärden
min Frälsares röst jag hör,
så ljufligt talar han och säger
att frälsningssoldaten aldrig dör.

3. Mig världen sagt jag är vriden,
men detta mig mindre gör,
enär jag ser det är mot landet,
där frälsningssoldaten aldrig dör.

4. Man påstår, att jag bör hvila;
jag annars mig helt förstör,
men än min själ med styrka sjunger
att frälsningssoldaten aldrig dör.

5. De önska att vi uppgifva
och säga: "Bäst ni upphör!"
Men detta kan dock aldrig hända,
då frälsningssoldaten aldrig dör.

235.

Invid ditt kors jag böjer mig. Sälla dag, sälla dag. | Vår här förökas hvarje dag. Vak upp, min själ, och var ej matt!

1. JAG har det sälla landet nått,
som flödar utaf mjölk och vin.
Dess rikedom är evigt min;
all sorg, allt mörker nu förgått.

O, Kanaan, sköna Kanaans land!
Då på det höga berg jag står,
jag ser där på den andra strand
en härlig boning, redd för mig,
där ljuflig glädje evigt rår,
mitt sälla hem evinnerlig.

2. Min Jesus kommer, med mig går,
han ljufligt leder mig vid hand.
På vägen upp till himlens land
jag städs med honom umgås får.

3. Farväl, o, värld! Jag trår ej mer
till dina falska fröjders famn.
Jag funnit har en ljuflig hamn:
den frid och lycka Jesus ger.

236.

1. JAG har kommit hem till min Faders hus
ifrån syndens land, ifrån jordens grus.
Nu jag jubla kan, ty mig Herden fann,
ty mig Herden fann.

2. Därför än en gång sjunger jag en sång
till min Konungs pris här på barnavis:
barn jag är till Gud, Jesu Kristi brud,
Jesu Kristi brud.

3. Om jag förr förstått att det var så godt
att ha frid med Gud, lyda Herrens bud,
ej jag velat då uti synden gå,
uti synden gå.

4. Jag är nöjd och säll, jag är frälst i kväll,
och jag vandrar glad till Guds nya stad;
när min väg syns lång, sjunger jag en sång,
en hallelujasång.

237.

1. JAG har älskat och trott på Jesus
allt under de flydda år;
han har tröstat mig under sorgen
och burit hvar börda svår.
Se här hans kärlek röjd:
han kom från himlens höjd
till mig med frid och fröjd.

2. Jag har gifvit upp allt för Jesus,
allt under de flydda år;
och min fot han från fall bevarat —
nu fullt jag hans kärlek förstår.
Han vill mig frälsa så,
att helig, ren jag må
inför hans Fader stå.

3. Jag har verkat och stridt för Jesus
allt under de flydda år
och i drabbningens timmar funnit
att han städs vid min sida står.
Jag aldrig hvila skall,
förrn afgrundsskaran all
är bragt på flykt och fall.

4. Arme syndare, kom till Jesus,
hos honom du frälsning får;
han vill trösta dig under sorgen
och torka hvar smärtans tår.
Hans famn vidöppen är,
fly dit och hvila där;
till himlen han dig bär.

238.

O, du, som ej en stråle fått. | Och det skall ske att ho som helst.
En dag vid tusen åskors ljud. | En liten fågel satt en gång.

1. JAG hörde Jesu dyra ord:
"O, kom, jag ger dig tröst!
Betungade, ditt hufvud lägg
helt stilla mot mitt bröst."
Jag kom till Jesus som jag var,
betungad, syndfull, matt.
En ljuflig hviloplats jag fått,
han gjort mitt hjärta gladt.

2. Jag hörde Jesu dyra ord:
"Mitt barn, för intet ger
jag lifvets vatten. Törstande,
kom hit och drick och lef!"
Jag kom till Jesus, och jag drack
af lifvets källa skär,
min törst blef släckt, min själ blef frälst;
hans egen nu jag är.

3. Jag hörde Jesu dyra ord:
"Se, jag är världens ljus!
Se blott på mig! Jag lyser dig
hem till min Faders hus."

Jag såg på Jesus, och jag fann
i honom ljus och vår,
och honom vill jag prisa, tills
hans tron jag dela får.

239.

1. JAG med hjärtat rent bor hos Jesus god
i all hans kärleks sköna glans;
ty jag tvagen är i hans dyra blod.
Min Jesus är och jag är hans.

Min själ är full af fröjd,
all Satans makt är böjd,
jag tjänar nu en härlig, mäktig kung.
:,: Hvad kan det mig skada då,
hur mig världen döma må!
Af allt mitt hjärta om min Jesus sjung!
Jag gått in i Herrens egen här
att för honom strida där.

2. När min själ var mörk och förtappad låg,
af nåd mig gjorde Jesus fri.
Och hans ord gaf lugn åt hvar upprörd våg,
han bjöd mig så att lycklig bli.

3. Af hans bittra död evigt lif har jag,
och jag är helad af hans sår.
För min syndaskuld fick han hugg
och slag,
jag af hans sorg all glädje får.

240.

Af häpnad och undran jag stannar.

1. JAG ofta såg ljungeldar flamma,
och åskan jag hörde så väl,
jag känt den förfärliga makten,
som synden har ägt i min själ.
Men Frälsarens röst till mig sade:
"Jag skydda dig vill för allt men;
jag lofvar att aldrig dig lämna,
aldrig, nej, aldrig allen".

Nej, aldrig, nej, aldrig allen! :,:
Han lofvat att aldrig mig lämna,
nej, aldrig allen.

2. I mörka bedröfvelsedalen
min Frälsare kär med mig går.
Han hjälper mig sorgerna bära
och tager själf korsbördan svår.

Då foten i nätet har snärjt sig,
att hjälpa han är icke sen;
han hviskar så nådigt sitt löfte:
"Jag aldrig dig lämnar allen."

3. För mig han på Golgata blödde,
gaf lifvet på korsträdets stam,
för mig har han öppnat den källa,
som blodröd ur såren flöt fram.
På mig han nu väntar i himlen,
att se mig där, helig och ren.
Han lofvat att aldrig mig lämna,
aldrig, nej, aldrig allen.

241.

1. Jag vandrat länge trött och matt,
fann ej skydd i stormens tid,
tills Jesus gjorde hjärtat gladt,
blef mitt skydd i stormens tid.

Se, Jesus är en klippa i ett törstigt land, :,: :,:
ett säkert skydd i stormens tid.

2. Då hjälp ej fanns på villsamt haf
och ej skydd i stormens tid,
sitt lif för mig han nådigt gaf,
blef mitt skydd i stormens tid.

3. Pris vare Gud, att jag ej dog
utan skydd i stormens tid,
på fasta klippan han mig drog,
gaf mig skydd i stormens tid.

4. Fast genom mörker vägen bär,
har jag skydd i stormens tid.
I Jesus evigt trygg jag är,
där är skydd i stormens tid.

242.

1. Jag vet ej hvarför Herrens nåd
och kärlek slösats på mig,
hvarför en ovärdig som jag
han draga vill till sig.

Jag vet på hvem jag tröstar,
är ock förvissad att han är mäktig
att till den dag bevara
hvad jag har anförtrott min Gud.

2. Jag vet ej hvarför han för mig
betalat lösepenning god,
ej hvarför han för mig en dag
på korset göt sitt blod.

3. Jag aldrig här skall fullt förstå
den kärlek, ofattligt rik,
han hyst till mig, en syndare,
i döden än sig lik.

243.

1. JAG vill nu endast lita
på Jesus dag för dag,
mig i hans kraft beflita
att vandra i hans kärlekslag.

Håll i och tro på Gud
i stridens vilda brus;
ja, lyd blott hans bud
och gå i hans ljus;
håll i och tro på Gud!

2. Min egen kraft är ringa,
jag själf ej segra kan.
Men Gud mig vill bispringa,
och nåd till seger gifver han.

3. Om frestad, trängd jag blifver,
i tron jag segra skall.
Med Gud jag sist fördrifver
den fiende, som sökt mitt fall.

4. Då hårda vindar slita
och stormen hotfullt gnyr,
på Gud jag blott vill lita,
tills segerns ljusa morgon gryr.

244.

1. JAG vill sjunga en sång om mitt härliga hem,
om dess glans, som ej ord skildra kan,
där ej mer någon syndare blandas med dem
som bland korsets trogna kämpar man fann.

Där ej solen går ner, intet blad vissnar mer,
där de trogna få skåda sin Frälsare huld,
är mitt hem, i den härliga staden af guld.

2. I det land ingen sorg i vår barm mera tär,
hälsans vårdag ej längre är kort,
ingen pröfning och missräkning möter oss där,
och för evigt hvarje tår torkas bort

3. Där kamrater vi se, som för sanning
och rätt
hafva kämpat och fått segerns krans,
ingen djäfvul dem frestar att slå till
reträtt,
de sig sola uti himmelens glans.

4. Där syns Abram och Moses — de trodde
på Gud —,
Petrus, Paulus och Stefanus med,
samt millioner af andra, som lydde
hans bud,
som för syndare på korsträdet led.

245.

Är jag en korsets kämpe.
Pris vare Gud, hans barn jag är. | Med snabba steg soldaten går.

1. JAG är så hjärtligt nöjd och glad
att jag på Jesus tror.
Ty han åt mig beredt en stad,
ett hem, där själf han bor.

Halleluja till Guds Lamm, som dog
uppå Golgata!
Halleluja, halleluja! Halleluja, amen!

2. Dess murar heta salighet,
dess gator äro gull.
Där får jag bo i evighet,
jag ringa stoft och mull.

3. Här har jag ej mitt rätta hem;
jag är en främling här.
Nej, där i Guds Jerusalem,
just där jag hemma är.

4. Där i Guds stad blir aldrig natt,
där går ej solen ner.
Där blir ej sången svag och matt,
där gråter ingen mer.

5. O, bröder, systrar, fröjden er
i hoppet redan här.
En skymt af himlen ren jag ser,
och snart vi äro där.

246.

1. Jesus allena mitt hjärta skall äga,
Jesus allena där inne skall bo;
ingenting här kan hans kärlek uppväga,
endast hos honom min själ finner ro.

Ej bör jag sörja, ej bör jag klaga:
Jesus, min broder, är alltid mig när!
Och han har lofvat att hand om mig
taga,
trots alla stormar mot hemmet det
bär.

2. Jesus allena från synden mig lossat,
Jesus allena min själ gjorde fri;
hans stora kärlek mitt hjärta förkrossat,
göt sedan fridenes balsam däri.

3. Jesus allena skall mig vederkvicka,
när under striden jag känner mig svag;
jag vid hans blodskälla ständigt får
dricka
hälsa och kraft uti väldiga drag.

4. Jesus allena skall sist efter striden
föra mig in i den himmelska hamn;
där skall jag ostörd få njuta af friden,
hvilande trygg i min Frälsares famn.

247.

1. Jesus bor på Zions höjd,
mottar syndarn än, hvad fröjd!
Vill du tjäna denne kung,
ställ dig i vårt led och sjung:

»Hans soldat jag blifva skall,
glad och trogen i mitt kall.»

2. Genom tron jag upptogs med
uti korsmärkt skaras led.
Redan nu jag lön mottar,
samvetsfrid mitt hjärta har.

3. Hvilken höfding jag har fått!
Är den icke skön min lott?
Gladt jag griper om mitt svärd,
går för Gud på krigarfärd.

4. Om än världen enar sig
med all mörkrets makt mot mig,
större är min kung än de,
seger skall han säkert ge.

5. Onda mänskor räds jag ej,
om de än förfölja, nej!
Äfven om mitt lif de ta,
skall jag likväl seger ha.

6. O, kamrater, kämpen så,
att som segrare vi stå!
Jesus intill denna dag
ej förlorat har ett slag.

248.

1. Jesus är min Frälsare, jag vet,
fröjd han bringat till min själ.
Då mig synd och otro band, han slet
bojorna, och allt blef väl.
Nådigt han mig hörde, då jag bad,
jag fick komma som jag var
och i tro vid källan böja mig,
bli ren i strömmen klar.

Där är den plats, som är mig så kär,
härliga ting jag skådat där.
Vill du ha frid, du finner den här
hos min dyre Jesus.

2. Då jag kom till Jesus trött och svag,
önskade jag frihet få.
Kärleksfullt han bytte natt i dag,
hjälpte mig sin väg att gå.
Han mig skänkte tröst, då hjärtat grät,
dyrbar skall för alltid bli
platsen, där han all min synd förlät
och jag blef frälst och fri.

3. Vill du äga friden rik och skön,
som jag i mitt hjärta fick,

då jag till hans kors i ödmjuk bön
med min tunga börda gick?
Syndare, än finnes nåd att få,
ännu flödar blodet fritt,
blodet, som från hvarje fläck kan två
som snö ett hjärta hvitt.

249.

1. Jubla, min tunga, upp att lofsjunga
Jesus, som köpte mig med sitt blod,
lossade banden, skänkte mig anden,
gaf genom tron förvissning och mod!
Ära, jag sjunger, frälst är min själ!
Han, som har makten, vårdar mig väl.
Gläd dig mitt hjärta, räds ingen smärta,
snart slutar lifvets strid.

2. Eviga höjder. Se mina fröjder,
synden och världen lämnat jag har!
Glad jag vill ila, vill icke hvila,
hän emot Salem lycklig jag far.
Jordiska tingen synas så små,
o, hvilken utsikt själen kan få;
lyft öfver gruset, skådar jag ljuset
ren i min Faders hus.

3. Blott några stunder, sen — o, hvad under! —
paradisporten öppnas för mig.
Där i det höga, skall först mitt öga
möta den vän, som offrade sig.
Hören, I himlar, änglar, ack, se,
snart skall ock jag för tronen mig te!
Lofsånger brusa, fridspalmer susa
evigt till Lammets lof!

250.

1. Kom, låt oss sjunga Jesus vår sång,
honom, som lifvet offrat en gång,
offrat i döden, bitter och lång,
och våra synder bar!

Jesus segrat öfver synd och död,
Jesus lefver, det har ingen nöd.
Jesus oss gifver lefvande bröd,
för oss till källan klar.

2. Lydig till döden, Frälsare god!
O, hvilken kärlek! Ensam du stod,
ensam mot mörkrets väldiga hop;
ej någon vän blef kvar.

3. Upphöjd till ära — halleluja! —
skapelsens lof han ensam bör ha.
Kommen då alle, del med oss ta;
dalar och berg gen svar!

251.

1. LYSSNA, syndare, vi prisa
Guds rena Lamm, som korset bar.
Just för dig han blödde, dog.
Se, hur stor hans smärta var!
Tänk, hur svårt för dig han lidit,
därför nu om frälsning bed.
Det var för dig som Jesus kom
och upphängd blef på korsets träd.

Vi besegra allt genom Jesu blods kraft,
lita på hans ord, han oss ej bedrager,
han oss leder framåt, om än mörk blir vägen,
gladt vi tåga fram till det bättre land.

2. Kom enhvar. Du är välkommen
till detta land af fröjd och ljus,

där kamrater glädjas nu
under segersångers brus.
Endast de, som äro tvagne,
kunna ärfva detta land.
Kom därför strax, begynn att gå
med Herrens skara hand i hand.

252.

1. Lyssna, nu jag vill förtälja,
hur jag fram till korset gick,
sen Guds Ande väckt mig utur synden
opp.
Hjärtat hade Gud förkrossat,
ingen ro mitt samvet' fick,
mörkt mig syntes allt, och intet gaf
mig hopp.
Då en röst mitt öra når:
Gif upp allt och frid du får,
säg till synd och värld farväl,
Jesus frälsa vill din själ.
Blygs ej taga steget ut,
på din ångest gör han slut,
kasta allt och kom just sådan som
du är!

O, frälsning jag funnit,
bördan har försvunnit;
blodet begraft den,
frid i hjärtat rår!
Korset jag tagit,
krigardräkten dragit.
I min höfdings fotspår jag till seger
går!

2. Vi visst vinna, ingen ovän
kan stå mot vår höfdings makt!
Den han leder kan ej fienden slå ned.
Därför gå vi gladt i striden,
tåga fram från kraft till kraft,
lösta fångar rekrytera våra led!
Hör, den *stumme* lofvar Gud,
och den *lame* går med bud
till den *blinde* om en vän,
som kan gifva syn igen!
Döfva öron låtas opp;
lyssna till, det gifves hopp,
ty för alla Jesus uppå korset dog.

253.

1. LÅNGT bort i synd jag var,
men Herden hem mig bar,
där lifvets klara älf går fram.

Jag fick min syn igen,
och såg i Gud min vän,
där lifvets klara älf går fram.

Där lifvets klara älf går fram,
skall jag få se Guds dyra Lamm
och efter vunnen strid
få bo i evig frid,
där lifvets klara älf går fram.

2. När Jesus med mig är,
jag intet mer begär,
där lifvets klara älf går fram.
Han är mitt hopp, min tröst,
jag hvilar vid hans bröst,
där lifvets klara älf går fram.

3. Då striden här är slut,
jag evigt hvilar ut,
där lifvets klara älf går fram.
I änglars krets en gång
jag sjunger Lammets sång,
där lifvets klara älf går fram.

254.

Vi vandra gladt på fridens stig. | Ack, om med tusen tungors ljud.

1. LÅT löftets evangelium
kring världen ljuda klart

och sjung om Herrens hjärtelag,
i döden uppenbart.
Sjung om det blod från Golgata,
som gör den onde god
och som för alla flödar fritt,
en mäktig reningsflod.

Full frälsning! Lifvets stride
med glädje kämpa vi.
Ett hägn i mörka tider
är frälsning full och fri.

2. O, låt det ljuda högt och klart
samt bringa ljus och hopp,
att för orenlighet och synd
en källa runnit opp.
För fångarna, som sucka än
i mörka fängelset,
förkunna att en Frälsare
har frihet dem beredt.

255.

Sjung evangelium om Jesus.

1. LÅT mig få höra om Jesus,
skrif på mitt hjärta hvart ord.
Sjung för mig sången så dyrbar,
skönaste hörd på vår jord,

sången, som änglar i natten
sjöngo för herdar en gång:
Ära till Gud i det höga,
frihet från bojornas tvång.

Låt mig få höra om Jesus,
skrif på mitt hjärta hvart ord.
Sjung för mig sången så dyrbar,
skönaste hörd på vår jord.

2. Säg mig det åter och åter,
hur på vår jord han gick kring,
frestad, föraktad och ringa,
ägande själf ingenting.
Synderna mina dem bar han,
smärtorna tog han på sig,
redo att hela och hjälpa,
redo att uppoffra sig.

3. Låt mig få höra om korset,
kvalen och smärtan han led.
Visa mig grafven i berget,
där man hans kropp lade ned.
Kärlek! O, hviska det åter,
det var för mig som han dog,
det var för mig som han uppstod.
Herre, min Gud, det är nog!

256.

O, Gud, du klara, rena låga. | Jag vet en skön och härlig värld.

1. LÅT oss förena oss i sång,
Gud är god,
människobarn och änglar mång.
Gud är god.
Må alla från sin synd uppstå
och genom blodet frälsning få.
Må allas lof till himlen nå,
ty Gud är god.

Gud är god. :,:
Låt oss förena oss i sång,
ty Gud är god.

2. Sjung så det klingar rundt om jord:
Gud är god.
Herren har dukat nådens bord.
Gud är god.
Blodet från synd oss rena gör,
Anden oss ljus och lif tillför,
därför vi sjunga med i kör
att Gud är god.

3. Herren till vän och far vi fått,
Gud är god,

del i de sällas arfvelott.
Gud är god.
Han är oss alltid huld och blid,
hjälper i hvarje möda, strid,
öppnar oss himlaporten vid.
Ja, Gud är god.

257.

O, hur lycklig är den, som har Jesus till vän. | Då mitt hjärta var kallt.

1. Länge borta från Gud uti mörker jag gick,
under synden och jaget en slaf,
och framför mig var afgrunden skymd för min blick
och den fara mig ständigt omgaf.

Han har fört mig ifrån mörker och till ljus, :,:
Guds underbara ljus.

2. Ej jag frågade efter en kommande värld,
för min Skapares bud fanns blott knot,
och i sinnliga garn var min själ hårdt insnärd,
tills jag föll till min Frälsares fot.

3. När jag helt öfverlämnat mitt lif och
mitt allt
till min Herres förfogande blott,
då kom ljus i mitt hjärta, som dödt
var och kallt;
jag i tron såg min blifvande lott.

4. Nu i sällskap med Gud uti tro vandrar jag,
tills för tronen att stå jag får bud;
och jag vet jag är frälst genom blodet
i dag,
jag är redo att möta min Gud.

258.

1. MAN ofta värderar så stort
de skatter, som världen kan ge,
och jagar att hinna dem fort.
Men är det ej bäst vara frälst?

O, ja, o, ja, det är bäst vara frälst!
Sen världen kan tro hvad den vill,
jag vet det är bäst vara frälst.

2. Man svärmar för lek och för dans
och njuter så godt man förmår
och tror större lycka ej fanns.
Men är det ej bäst vara frälst?

3. Då motgångars brusande flod
och frestelsers hotande här
försöka nedgöra vårt mod,
nog är det väl bäst vara frälst?

4. Då dödsskuggor hemskt falla på
och lifslampan slocknar till slut,
då jag öfver Jordan skall gå,
ja, då är det bäst vara frälst.

259.

1. MED all min synd jag kom till Herren Jesus,
som för mig led och dog på korsets stam.
Han tog min börda af mig
och frid och glädje gaf mig;
nu hjärtat flödar öfver af fröjd, fröjd, fröjd.

Fröjd, fröjd, fröjd jag nu af hjärtat
känner,
fröjd, fröjd, fröjd, som djäfvulen ej
kan ta.
Min synd är all förlåten,
mitt hjärta är en himmel,
och nu jag skyndar framåt med fröjd,
fröjd, fröjd.

2. Ej världen kan ett hjärta tillfredsställa,
ty jag förvisst dess nöjen pröfvat har;
blott synd och skuld hon gaf mig,
men dem tog Jesus af mig;
nu hjärtat flödar öfver af fröjd, fröjd,
fröjd.

3. Och sen den dag jag lärde tro på Jesus
har frid och fröjd jag ägt förutan mått.
Väl Satan har begärt mig,
men Jesus kraft beskärt mig,
och seger har jag vunnit med fröjd,
fröjd, fröjd.

260.

O, bröder, som han Jesus kär.

1. MED jubel och med sång det bär
till landet, där min Jesus är;
dit upp min längtan står.

Halleluja! Jag tillhör Gud,
ty han har köpt mig till sin brud,
med blod och många sår.

2. Nu är jag hans i evighet.
O, tänk, hvad fröjd, hvad salighet!
Och fast står hans förbund.
Min syndabörda han har sänkt
i glömskans haf och efterskänkt
de tiotusen pund.

3. Nu är jag frälst. Jag minns det väl,
då jag fick frid uti min själ
och barnaskap hos Gud.
Den dag jag ännu lifligt minns,
då jag blef barn och himlaprins.
Välsignad vare Gud!

4. Halleluja! Jag är så glad,
jag skyndar till den sälla stad,
Jerusalem, mitt hem.
En främling har jag blifvit här,
mitt borgerskap i himlen är.
Däruppe är mitt hem.

261.

O, själ, hvad ljufligt fröjdebud. | Jag är så hjärtligt nöjd och glad.

1. MED snabba steg soldaten går
mot himlens sälla land.
Han sjunger full af fröjd: Jag får
det bättre efter hand.

O, hvad frid och fröjd i himlens höjd,
då jag får se min Gud.
Se, änglar då kring tronen stå,
välkomna Lammets brud.

2. Hans väg igenom öknar bär,
af vilddjur stängs ibland.
Han drager svärdet, sjunger där:
Blir bättre efter hand.

3. Då frestarn säger: Lämna Gud
och fly ur stridens brand,
han hör en röst, ett fridens bud:
Blir bättre efter hand.

4. Fast kinden bleknar, sorg och nöd
bär bud från dödens land,
han sjunger glad intill sin död:
Blir bättre efter hand.

5. Och när vid Jordans flod han står,
ser paradisets strand,
en ängels sång hans öra når:
Blir bättre efter hand.

262.

1. MED syndens tunga börda den breda
väg jag drog
och kunde knappast hoppas att för
min skull Jesus dog.
Men då jag fann i Bibeln det tydligt
skrifvet stod:
För hvar och en som vill det var han
gaf sitt blod.

Just för mig. :,:
Hvar och en som vill, ja, det var just
för mig.
Jag är så hjärtligt glad att Jesus till
mig sad':
Hvar och en som vill; ja, det var just
för mig.

2. O, är det icke härligt att Jesus talte
så!
Ej endast Petrus eller Jakob kunde
frälsning få.

Nej, hvar och en, det ljuder, kan
komma fritt till mig.
Så äfven jag nu fatta kan det var
för mig.

3. Kom, syndare, till Jesus, det löftet
gäller dig,
ty än det heter: Hvem som vill kan
vandra lifvets stig.
Så kom, förrn nattens skuggor begynna
sänka sig,
ty likasom det var för mig, det är
för dig.

263.

Dig, Jesus, jag älskar. | O, gränslösa frälsning.

1. MIN Fader regerar mång tusende
land,
all rikedom håller han uti sin hand;
af pärlor, rubiner, af silfver och guld
från golf och till tak är hans skatt-
kammar' full.

Jag är barn till en kung. :,:
Med Jesus, min broder,
är jag barn till en kung.

2. Till jorden vår älskande broder kom
ned,
gick kring bland oss arma och döden
sist led.
Men nu han regerar där uppe med makt,
tills fiender alla han under sig lagt.

3. Jag förr var en usling, förkastad och
arm,
var död, men fick lif af hans kärlek
så varm.
Jag då blef upptagen som barn af
min Far;
nu krona och rike att ärfva jag har.

4. Om tält eller hydda till bostad jag fått,
ej sörja jag skall, för mig bygges ett
slott
där ofvan. Min själ, o, så fröjdas och
sjung:
All äran åt Gud, jag är barn till en
kung.

264.

1. MIN fot var trött att vandra
uppå en självfald stig;

mitt hjärta sjukt af jäktan,
ej jord var nog för mig;
mitt öga trött att skåda
en ytlig härlighet.
Då kom min Frälsare med ljus
och med sin salighet.

De komma ej mer, de komma ej mer,
de synder mig sorg endast gaf;
den dag jag kom fram,
tog han all synd och skam
och dem sänkte i glömskans haf.

2. Mitt hjärtas långa vinter,
tack Gud, är nu förbi!
Ur syndens band han löst mig,
och evigt är jag fri.
Från Golgata har solen
bragt vår i hjärtat in,
den skingrat dimman; fröjd och frid
jag fick för smärtan min.

3. O, själ, som ännu drifver
uppå ett stormigt haf
och fåfängt söker glädje
i det, som världen gaf,

till dig Guds budskap kommit
— ack, stöt hans nåd ej bort —:
den af allt hjärta söker mig
ser ljuset inom kort.

265.

1. Min Gud, huru saligt att helt vara din!
O, hvad sällhet att veta att Jesus är min!

Halleluja! Lycklig är jag. Halleluja i höjd!
Halleluja! Min är Jesus. Halleluja, hvad fröjd!

2. I Guds dyra Lamm trefaldt lycklig jag är,
och mitt hjärta ren jublar af salighet här.

3. Min Gud känna här, vara ren i hans blod,
det är himmel på jorden, min Frälsare god!

4. En försmak jag har, tills jag går att
med fröjd
se min Jesus i härlighet i himlens
höjd.

266.

Min Fader regerar mång tusende land. | Nu ändtligen striden den svåra är slut.

1. MIN skatt är i himlen, min hvila ej
här!
Hvi skulle jag frukta för mödor, besvär?
Det värsta, som hända mig kan på min
färd,
förkortar blott vägen till sällhetens
värld.

Lejonet af Juda har nederlagt
den glupande ulfven och förstört hans
makt.
Ur mörka kulan förlossade
med fröjd vi lofsjunga vår Frälsare.

2. Ej här skall jag söka min lycka, min
fröjd,
ej jordiska skatter mig göra förnöjd.
Till staden, med händer ej uppbyggd,
jag går,
till landet, som synden och döden ej når.

3. Må Satan för mig lägga snaror och
list,
allt endast gör himlen mer ljuflig till
sist.
Och sorger och glädje, hvad helst hända
må,
en dag hos min Gud skall jag allting
förstå.

4. Med Kristus i hjärtat och Bibeln i
hand
jag vandrar med fröjd genom fiendens
land.
Är vägen än ojämn, den är dock ej
lång;
med hoppet den jämnas och muntras med
sång.

267.

Jesus, det högsta ibland namn. | Vår själ är fylld af heligt lof.

1. Mitt hjärta sjunger, ty jag fann
en pärla underbar.
Jag sjunger: Jesus tillhör mig,
o, hvilken Gud jag har!

2. Min Jesus herrars herre är,
han är ock kungars kung.
Han är rättfärdighetens sol,
han gör mig stark och ung.

3. Min Jesus han är lifvets träd,
som ständigt skördar bär,
hvars löf är folkens läkedom.
Ja, Sarons ros han är.

4. Min Jesus himlars himmel är,
hvad skall jag säga mer?
Ty Jesus först och Jesus sist
mig fröjd och glädje ger.

268.

1. MITT hjärta söker dig alltjämt,
Frälsare min!
För evigt är mitt val bestämdt:
Kristus är min.
Han är min präst, profet och kung.
Han bar min syndabörda tung.
Stäm upp, min själ, och fröjdfullt sjung:
Kristus är min.

2. Må andra älska jordiskt guld,
Kristus är min.
Min skatt är Frälsaren så huld,
Kristus är min.
Din ära, rikedom förgår,
i döden ingenting består;
min del förgängelsen ej når:
Kristus är min.

3. När glädjen ler i lifvets vår,
Kristus är min.
När döden blek vid dörren står,
Kristus är min.
Och när min sista timme slår
och genom Jordans flod jag går,
jag då och evigt jubla får:
Kristus är min.

4. Och öfverallt, båd' natt och dag,
Kristus är min.
Alltjämt förkunnar, vittnar jag:
Kristus är min.
Han först och sist, han dagen lång,
är allt mitt hopp, min tröst, min sång.
Med fröjd jag sjunger gång på gång:
Kristus är min.

269.

1. MÄNSKOR söka Herrens frälsning,
Herren hörs dem äfven kalla.
Ty för hvar och en i ordet
är det skrifvet: Kommen alla!

Hvem som vill får komma nu
och vid Golgata nedfalla.
Ingen enda visas bort.
Det är skrifvet: Kommen alla!

2. Evangelium rundt jorden
hörs bland tusen folkslag skalla.
För båd' kristen och för hedning
är det skrifvet: Kommen alla!

3. För de arma, brustna hjärtan,
för de hårda och de kalla,
för en glädtig, tanklös skara
är det skrifvet: Kommen alla!

4. Men då detta budskap flyger
rundt om jorden för att kalla,
inneslutes säkert också
jag i Skriftens: Kommen alla!

270.

Ljus efter mörkret.

1. NEDSÄNKT i synden fordom jag var,
oren och fläckad dräkt jag då bar.
Sen uti blodet tvagen jag är,
bär jag en klädnad, snöhvit och skär.

2. Därför jag fruktar fläcka min skrud,
vill vara lydig Mästarens bud.
Ty den som vinner lofvar han fritt
vandra med honom klädd uti hvitt.

3. Syndare, du, som tanklös än går,
hånande blodet och ej dig tvår!
Jesus för din skull offrade sig.
Blodet, det dyra, renar ock dig.

4. Vore din synd än röd såsom blod,
Jesus dock gör dig helig och god.
Du, som för synden eljes måst dö,
lefva nu får och bli hvit som snö.

5. Jesus dig följer hela din tid,
fyller ditt hjärta helt med sin frid.
Renad beständigt, får du ren här
vandra med honom snöhvit och skär.

271.

Med jubel och med sång det bär. | O, bröder, som han Jesus kär.

1. Nu fröjdetiden inne är,
Guds lof vår ande glad frambär
och sjunger högt hans pris.
Den sång, som nu är början här,
skall ljuda vidt kring tronen där
uti Guds paradis.

2. Nu fröjdetiden inne är,
rik nåd af höjden Gud beskär
och skaror lyssna till.
Sjung ut med kraft det dyra ord,
med fröjd förkunna det rundt jord
till hvar och en, som vill.

3. Nu fröjdetiden inne är,
nu jublar segerglad Guds här,
och änglar sjunga med.
Ty han har bräckt den dystra graf
och ljus i dödens skugga gaf
ifrån sin himmel ned.

4. Nu fröjdetiden inne är,
ty all min synd förlåten är,
Guds nåd i ljuset bragt.

Och nu han ger mig Andens svärd
att bruka emot synd och värld,
dem han har nederlagt.

272.

1. Nu natten flytt och dagen grytt.
Det är solsken i min själ.
Min fruktan gått, jag frid har fått.
Det är solsken i min själ.

Det är solsken, härligt solsken,
sälla stunder utaf stilla frid.
När Jesus vänligt mot mig ler,
är det solsken i min själ.

2. Hvar tår har Herren torkat af.
Det är solsken i min själ.
I bönen han mig styrka gaf.
Det är solsken i min själ.

3. Mitt hjärta förr var uselt, kallt.
Nu är solsken i min själ.
Ty han af nåd mig gifvit allt.
Det är solsken i min själ.

4. Blott uppå lydnadsväg jag går,
är det solsken i min själ.
Om mörk, min stig är dock ej svår:
det är solsken i min själ.

273.

1. När all kamp och strid upphört för all tid,
då, o fröjd, får jag sist en krönings-dag.
Tänk då blott hur stort, när vid stadens port
jag beskådar gatorna af guld!
Ängelen på vakt på mig väl ger akt,
ser mig klädd i hvitt, och han öppnar fritt.
Glad i hågen då jag skall framåt gå
uppå gatorna af renadt guld.

O, jag är så lycklig. :,:
Alla synderna har Jesus tagit bort.
Han tog dem alla bort. :,:
Till härligheten går jag
på Lammets kröningsdag.

2. Den är okänd än, så, min käre vän,
jag kan icke här visa lyckan där.

Jag dock något sett, som mig längtan
gett
att få gå på gatorna af guld.
Jag skall Jesus se och min hyllning
ge.
Se jämväl därnäst dem jag älskat mest,
och jag rusar fram emot Abraham,
då vi möts på gatorna af guld.

3. Se, profeterna och soldaterna,
som här kämpat ha, del i glädjen ta.
Tänk, hur David då skall sin harpa
slå —
ack, hur skönt! — på gatorna af guld!
Gud oss frihet gaf till att fyra af.
Alltid möte är, alla vittna där.
Ingen då blir vred, när vi gå i led
med musik på gatorna af guld.

274.

1. NÄR den evigt klara morgon gryr med
sol och helgdagsfrid
och då sabbat uti himlen ringes in,

skall ock jag med Herrens folk igenom
pärleporten vid
gå att ta den plats, som utaf nåd
blef min.

När Guds röst till välkomst ljuder, :,: :,:
skall ock jag för hvita tronen glad framgå.

2. Utaf alla folk och stammar samlas där
en skara stor
uti högtidssmyckad stad på Zions höjd.
Äfven sämste sonen, som i främlingslandet vilse for,
får då vara med och njuta himmelsk
fröjd.

3. Och då glädjen brusar väldig uti sång
och harpospel
och vår Konungs härlighet blir skönt
förspord,
skall ock jag, fast intet i mig själf,
af nåd få taga del,
dubbelt säll utaf vår Jesu välkomstord.

275.

1. NÄR mitt lifsverk är ändadt och jag
öfver floden går
och den ljusa, sköna morgon höjer sig,
jag skall skåda min Jesus, när på
himlens strand jag står,
och hans anlete skall först välkomna
mig.

Jag skall igenkänna honom
och förlossad bredvid honom stå.
Jag skall igenkänna honom
af de sargade händerna då.

2. O, hvad jublande sällhet, då hans
anlete jag ser
och den glans, som ur hans helga ögon
går.
Hur mitt hjärta skall jubla för den
kärlek han mig ger
och för hemmet, som jag uti himlen får.

3. O, de kära därhemma, hur de vinka
mig till sig
— vårt farväl vid dödens flod jag
tänker på —.

Till Guds härliga Eden de med sång
välkomna mig,
men jag längtar se min Jesus först
ändå.

4. Genom fristadens portar klädd i hvitt
mig Jesus för
dit, där ingen tår från ögat mer skall
gå.
Gladt den eviga sången sjunger jag i
änglars kör,
men jag längtar se min Jesus först
ändå.

276.

Nu fröjdetiden inne är. | Med jubel och med sång det bär.

1. O, bröder, som han Jesus kär,
som smakat att han dyrbar är
och vandren vid hans hand,
hvad pröfningar oss Gud beskär
blott rikare oss göra där
i härlighetens land.

2. Vi känna himlen börjad här,
Guds Lamm vår klara sol ren är,
hans kärlek är vår lag,

och lifvets älf från tronen går;
se, Jesu salighet är vår,
vi dricka dag för dag.

3. Och när där ofvan skyn vi bo,
stå kring Guds tron i salig ro,
vår törst fullt släckes då.
Se, Lammet sina kära för
till lifvets ström, dem saliggör;
de Honom skåda få.

4. Vi skola stråla, jubla då,
med änglarna på harpor slå
och sjunga Lammets pris.
O, dyra syskon, ofvan där
vi icke skiljas mer, som här,
uti Guds paradis.

5. Mitt hjärta amen svarar klart,
jag möter er i himlen snart,
min boning redo står.
Här är mitt hjärta och min hand;
jag möter er i ljusets land,
där glädjen evigt rår.

277.

Guds segerrika frälsningshär.

1. O, gif mig trones vingar att
mig höja upp till dem
som gått från jordens sorg och natt
till himlens ljusa hem.

De sjunga: Välkommen hem till oss. :,:
Och se, änglar, som stå på den sköna
strand,
mig då välkomna hem:
Välkommen, välkommen hem.

2. De gått från nöd och tårar här
att bo i evig frid.
De kämpat ut och finna där
skön hvila från all strid.

3. Jag frågat hur de seger fått
och hur de hunnit fram.
De svarade: Vi följde blott
Guds rena dyra Lamm.

278.

Då mitt hjärta var kallt. | Sjunkna uti synd och skam.

1. O, hur lycklig är den, som har Jesus
till vän
och i honom sin skatt och sin lust!

Ej af människoröst kan beskrifvas den tröst,
som han njuter vid Frälsarens bröst.

Då vi tåga fram i striden, sjunga vi halleluja!
Snart vi prisa få med fröjd
Jesus uti himlens höjd
och dig lofva högt, vår Gud, o, Jehova.

2. Ljuflig trygghet jag har, ty jag äger försvar
uti blodet, som göts för min skuld.
Hvilken sällhet jag nått och hvad glädje jag fått,
hvilken hvila hos Frälsaren huld!

3. Det är himmel på jord att på Frälsarens ord
ständigt lita, på honom blott tro;
ej de saligas här större sällhet begär
uti himmelens eviga ro.

4. Jesus lifstiden lång är min sol och min sång.
O, du eviga kärlekens råd:

För mig straffet han led, uti dödskval
sig vred,
mig att frälsa, o, under af nåd!

279.

O, den Herren kär.

1. O, jag vet en gång, då med helgon mång
Fursten öfver alla världar komma skall.
Då från Herren Gud utgå skall ett bud
att den kommit Lammets stora bröllops-
fest.
Då mot himlens höjd hörs vår jubel-
fröjd,
och i hvita silket kläder bruden sig.
Hon skall stråla då, för sin brudgum stå,
ty den kommit Lammets stora bröllops-
fest.

Herre, gör mig redo, :,:
redo och med bröllopskläder på.
Herre, gör mig redo, :,:
färdig att i bröllopssalen gå.

2. Om du korset bär, tåligt strider här,
skall du Lammets bröllopsmåltid sma-
ka få.

Syndens slafveri måste du bli fri,
om du komma vill till Lammets bröllopsfest.
Då min dag förgått och jag stranden nått,
hvarest tårar, synd och nöd ej finnas mer,
med ett glädtigt sinn' jag min plats tar in,
där som Lammets bröllopsmåltid tillredd är.

280.

1. O, sprid det glada budskap vida,
till de arma för det fram,
dem säg hur Frälsaren fick lida
för dem på korsets stam.
O, hvilken nåd: han gärna böjer
örat till, då syndarn höjer
rop, som syndaånger röjer!
Kärleksfulle Krist!

Guds stora nåd är djup som djupa vatten.
En frälsningsvåg den rullar fram,
i ljusa dagen som i mörka natten,
från helga korsets stam.

2. En smärtsam dom af ve du kände,
du, som syndat emot Gud;

men vet, sin Son hit ned han sände
att fylla lagens bud.
Nu alla, som ej ursäkt gifva,
men som önska fria blifva,
vill han utaf nåd inskrifva
uti lifvets bok!

3. Så stanna då, du själ, som drifver!
Jesus Kristus möter dig!
Sin nåd han dig för intet gifver.
Han vill förbarma sig.
I dag du måste frälsning vinna!
Om du söker, skall du finna.
Skynda — döden skall dig hinna!
Då finns mer ej nåd.

281.

Jag ofta såg ljungeldar flamma.

1. O, tänk, hvilken underbar frälsning,
som Jesus har gifvit åt mig!
Jag fordom var bunden af synden,
men nu, pris ske Gud, är jag fri.
När som jag kom hjälplös till Jesus,
jag syndig och usel befanns,
men han dock mig älskat och frälsat,
och nu jag lefver som hans.

Nåd, underbar, gudomlig nåd, :,:
nåd för förtappade själar,
nåd, underbar nåd!

2. O, tänk, hvilken hugnad jag äger,
i känslan att Jesus är min!
Mitt hjärta, förr dystert och sorgset,
nu gudomlig fröjd tagit in.
Min själ han har uppfyllt med sällhet,
och synden till intet han gör.
O, Jesus, min salighetshöfding,
hvad fröjd att dig jag tillhör.

3. Ack, drag dig ej undan att tjäna,
att tjäna din Herre och Gud,
i sorg och i fröjd honom älska
och lyda och följa hans bud.
Ty bittraste nöden han lindrar
och lämnar dig aldrig allen.
Ja, Jesus är syndares tillflykt,
han är din älskande vän.

282.

Den röda floden.

1. O, vaka, bed, till strid dig red,
med Andens kraft dig rusta;

gå så i frid och modigt strid
mot världen och dess lusta.

Var oförfärad, ty Herren själf ju
leder
sina barn framåt på lifvets väg.

2. Gå alltid glad för Gud åstad,
bed, trösta, lär, förmana,
och hvar du går följ Jesu spår,
höj modigt korsets fana.

3. Är striden svår, Gud dock förmår
att alltid seger gifva,
och om till slut du härdar ut,
din lön skall härlig blifva.

4. Så bed och strid ännu en tid;
snart skall du Zion hinna.
Sök nu med flit och heligt nit
att många själar vinna.

5. O, låt ditt ljus i stormens brus,
i mörka natten lysa,
och lysa klart, att mången snart
må faran se och rysa.

6. Ja, utan strid kan ingen frid
och ingen krona vinnas!
Därföre upp, Guds kämpatrupp,
ty fiender än finnas.

283.

Stridsman är jag.
O, hur saligt att få vandra.

Tänk, en sådan vän som Jesus.
Ära, ära, Jesus frälsar.

1. PÅ det stora haf vi segla,
hastigt går det mot vårt hem.
På det stora haf vi segla
hemåt. Hvem vill med oss, hvem?

Hvarje storm så snart är öfver,
snart vi ankra tryggt i hamnen.
På det stora haf vi segla
hemåt. Hvem vill med oss, hvem?

2. Stora skaror redan landat
vid den gyllne stranden där.
Millioner hemåt resa,
dock finns plats för skaror här.

3. Kom ombord och res mot hemmet;
skynda, hastigt tiden flyr!
Se, vårt skepp nu lyfter ankar;
evighetens morgon gryr.

4. Hissa segel, medan vinden
blåser friskt mot hemmets kust.
Här ombord vi alla sjunga
Lammets lof med salig lust.

5. Då vi alla fridfullt landat
där vid härlighetens strand,
tåga vi på gyllne gator,
jubla i vår Faders land.

284.

»Jag vägen är», har Jesus sagt.

1. På syndfull jord vår Jesus vandrat
många trötta steg.
Hans helga fotspår se vi än på lifvets
mörka väg.
Bland oro och besvär
är Jesus städs mig när
och går bredvid mig hela vägen hem.

Han går bredvid mig hela vägen hem,
ända hem. :,:
Fördärfvet ej mig når;
ty han min sak förstår
och går bredvid mig hela vägen hem.

2. På stormig bölja Jesu helga fötter vandrat ock;
från sina barn all fruktan, nöd och otro dref han bort,
och än han är mig när,
mig helig kraft beskär
och går bredvid mig hela vägen hem.

3. Han gick de tunga, trötta stegen till Getzemane
att ängslas intill döden, svettas blod för syndare.
I nattens mörker där
han mig i bön frambär
och Fadern lydig är till korsets död.

4. Till Golgata hans fötters sista kärleksvandring var;
ej längre gingo de, ty där man spikade dem kvar.
I döden gaf han sig
att evigt frälsa mig,
för mig han vandrat korsets tunga väg.

285.

1. SE, en källa där flödar så fri,
den all synd kan fullkomligt aftvå.
Alla usla må störta däri
och frälsning från synderna få.

Dyra flod, dyra flod, som fullkomligt
mig renar från synd!
Dyra flod, dyra flod, som förvandlar
min natt uti dag.

2. Ifrån Frälsarens sida den går,
denna ström, lika fri för enhvar.
Hvem som helst säkert rening där får
i källan så djup och så klar.

3. Denna källa den sinar ej ut,
millioner där funnit sin frid.
Ej dess rikliga flöde tar slut,
där svinner all oro och strid.

4. Halleluja! Den renat min själ,
då jag störtat mig i denna flod.
Den mig tvått från hvar syndafläck
väl,
den härliga källan af blod.

286.

1. Sjung af fröjd, du Kristi brud,
jubla högt, du frälsta här!
Fri och frälsad af din Gud,
nu du alltid lycklig är.

Sjung hans lof i lust och nöd,
sjung hans lof i lif och död,
sjung af fröjd, du Kristi brud,
jubla högt, du frälsta här!

2. Sjung hans lof i alla land,
prisa högt din Jehova,
som dig löst från syndens band.
Pris ske Gud! Halleluja!

3. Prisa högt den stora nåd,
som han ständigt dig beskär
med sin allmakts visa råd,
hvilka han i kärlek lär.

4. Prisa högt hans helga namn,
låt din sång nå himlens höjd.
Snart du når den sälla hamn,
där dig väntar evig fröjd.

287.

1. SJÄL, stäm upp med fröjdfull tunga,
prisa din Gud!
Medan himlens härar sjunga,
prisa din Gud!
Låt hans lof från hjärtat gå
till de ändlöst sälla rymder;
må hans nåd hvart hjärta nå.
Prisa din Gud!

2. För vår blodigt köpta frälsning
prisen vår Gud!
Än han sänder fridens hälsning;
prisen vår Gud!
Jesus dog för dig och mig,
skulden han för oss betalat,
frälsar alla mildelig.
Prisen vår Gud!

3. Många hafva Kristus funnit,
pris ske vår Gud!
Frälsning, nåd och frid de vunnit,
pris ske vår Gud!

Vi nu kämpa i Guds här;
se, vi äro hans soldater!
Jesus all vår glädje är.
Pris ske vår Gud!

4. Framåt vi nu gladligt tåga,
pris ske vår Gud!
Striden vi upptaga våga,
pris ske vår Gud!
Starkare blir städs vårt led,
alltjämt hären offer rycker
ifrån helvetsvägen bred.
Pris ske vår Gud!

288.

1. SNART skall kröningsdagens morgon
skönt upprinna,
då alla frälsta sist samlas för att
kröna sin kung
och all jordens sorg och nöd och synd
försvinna,
Frälsarns fana ej mer kännes tung.

Snart skall kröningsdagen komma,
halleluja!
Snart skall kröningsdagen komma,
pris ske Gud!
Se, vår kung regera skall,
furste öfver världar all.
Halleluja! Halleluja!

2. Ifrån fjärran land nu trupper raskt marschera
för att få del af den ära, som oss Jesus skall ge,
de gå framåt, ej de vilja retirera.
Såsom segrare få vi dem se.

3. Till den stora mönstringen skall Gud oss kalla,
och med de trogna och frälsta inför honom vi gå.
Hvilka glädjerop, som genom himlen skalla,
då till sist inför tronen vi stå.

289.

1. SOM en himmelsk ton hörs i min själ,
hörs i min själ, hörs i min själ;
som en himmelsk ton hörs i min själ:
min Jesus har gjort allting väl.

2. Ty han drog mig upp ur syndens
dy, :,: :,:
mig ställde på sin kungsväg ny.

3. Och för allt hvad han har gjort för
mig :,: :,:
jag prisar Gud evinnerlig.

290.

Tänk, en sådan vän som Jesus. | Hell dig, törnekrönte Konung.
Därför älskar jag min Jesus. | O, hur saligt att få vandra.

1. STRIDSMAN är jag. Ära väntar
mig i hemmet ofvan där.
Kom och hör! Jag vill förtälja
huru dyrbar Jesus är.

Jesus älskar mig, mig arme,
älskar mig med kärlek stor,
och jag älskar också honom,
som så trofast hos mig bor.

2. Vill du veta hvad förmått mig
att i striden taga del?
Herrens Jesu ömma kärlek
intog så min hela själ.

3. Då jag först min strid begynte,
mången sagt: "Han tröttna skall."

Alla dock bedragna blifvit;
Gud för mig är glädjen all.

4. När till dödens mörka vatten
också jag skall komma snart,
vill jag jubla: Hosianna,
gå att se hans ära klart.

291.

1. STÄM upp, stäm upp och sjung en
äresång till Gud,
stäm upp, stäm upp i sköna fröjdeljud,
ty nu, ty nu mig Herren har rättfär-
diggjort,
för Jesu skull han öppnat har sin nå-
deport.

Sjung, sjung, toner svinga,
sjung, sjung högt i härlig melodi,
sjung, sjung, låt det klinga
som jubelsång i helig harmoni!
Evigt lof och pris må gå till Herren fram,
som för syndare sig gaf till offerlamm.
Sjung, min själ, med ljuflig stämma,
gläd dig åt hans nådesmakt,
han åt oss beredt ett hem i himlens-
prakt.

2. O, fröjd, o, fröjd, ty Herren Gud är
nu min Far,
o, fröjd, o, fröjd, jag arfverätten har;
den är, den är förvärfvad af min Jesus kär,
och nu till pant hans Ande i mitt
hjärta är.

3. På vakt, på vakt mot Satans leder
vill jag gå,
på vakt, på vakt Guds änglar kring
mig stå;
de ord, de ord jag har af Herrens
egen mund:
"Se jag är när dig alla dar till sista
stund!"

4. Och när, och när vår sång på jorden
slutat har,
så gå, så gå vi glada hem till Far.
Och där, och där i evig frid och fröjd
så stor,
vi med de frälsta sjunga få i änglars
kor.

292.

1. TILL det slaktade Lamm
må min lofsång gå fram,
och vår segerrike kung vare ära!
Ty han frälsar från synd,
gifver frid i mitt sinn,
han mig hjälper hvar börda att bära.

Han är min, han är min för evigt.
Jesus lefver och han befriar;
när som bojan föll af, funno tviflen sin graf!
Han är min och skall blifva min för evigt.

2. Jag i ledet mig ställt,
dragit med ut i fält
för att öfvervinna fiendens skara.
Herren seger mig gett
och sin nåd mig betett;
han mig skyddat emot hvarje fara.

3. I den purprade flod
af den korsfästes blod
blifva hjärtan såsom snö gjorda rena.
Dina synder, din skam,
ditt bekymmer bär fram,
Jesus frälsning och frid vill förläna.

293.

1. Uti lifvets heta strid,
när mig sorgen pressar hårdt,
hvem kan skänka ro och frid
åt ett hjärta, sargadt svårt?

Jesus är min tillflykt
uti stormens tid.
Ljufligt han stillar
hjärtats sorg och strid.
Om än mörk är vägen,
han är mitt klara ljus,
leder mig på fridens stig
hem till min Faders hus.

2. När min fot är trött och matt
på min väg till Faderns hus,
rundt omkring är idel natt,
hvem kan blifva då mitt ljus?

3. Bäfvande i storm och nöd,
ser jag ned i böljans famn.
Hvem kan frälsa ifrån död,
föra tryggt min båt i hamn?

4. Jesus är mitt säkra hopp,
han ej svikit någon än.
Jag till honom blickar opp,
uti lif och död min vän.

294.

Då jag beskådar korsets stam. | Jag aldrig glömma skall den stund.

1. VAK upp, min själ, och var ej matt,
din Jesu kärlek prisa gladt!
Han älskar af dig lofvad bli
för nåd så oförskylld och fri.

Till vårt hem nu vandra vi
i Guds här, så glad och fri.
Kom och räck oss nu din hand,
gå med oss till himlens sälla land.

2. Fast djäfvul, helvete och värld
mig vilja hota på min färd,
han leder mig på fridens mark.
O, nåd, så oförskylld och stark!

3. Då himlen doldes utaf moln,
då marken skalf af åskors dån,
han trofast vid min sida stod.
O, nåd, så oförskylld och god!

4. Snart skall jag vandra dödens stig,
snart all min kraft förnekar sig.
Men till mitt sista andetag
hans rika nåd beprisar jag.

295.

Hell dig, törnekrönte Konung. | Lyssna, Jesu stämma ljuder.
Jag har lämnat allt för Jesus. | Stridsman är jag, åra väntar.

1. Vi bekymras, men vi gifva
oss ej öfver, ty vi gå
trots all nöd och alla stormar
mot ett saligt mål ändå.
Han, som öfvervunnit världen,
har all makt uti sin hand,
och han skall behålla segern,
segern öfver alla land.

Jag vill följa dig, o, Jesus.

2. O, så må vi ej förtröttas
och ej kasta vapnen bort,
nej, framåt till kamp och seger,
syskon, tiden är så kort!
Korsets kämpar må ej drömma
om en dag af hvila här,
ty till ständigt nya strider
vägen genom öknen bär.

3. Och om fienden är mäktig,
är vår Gud dock större än,
och hans arm är ej förkortad,
hvem kan sätta sig mot den?

Lika lätt kan han ju hjälpa
genom många eller få,
ty det är dock han allena,
som till slut gör allt ändå.

4. I hans namn vi vilja resa
purpurfanan än en gång
och, om äfven under tårar,
sjunga Davids gamla sång:
"Alla Herrens vägar äro
godhet, sanning, trofasthet;
äfven där vi intet veta,
råd och hjälp för allt han vet."

296.

1. VID korsets fot, där min Jesus dog,
om ett rent hjärta i tårar jag bad,
och där hans blodskraft bevisats mig!
Sjung halleluja!

Sjung halleluja! :,:
Blodet bevisat sin kraft på mig.
Sjung halleluja!

2. Underbart har han mig frälst från synd.
Jesus så ljufligt nu bor i min själ,
sedan vid korset han tvått mig ren.
Sjung halleluja!

3. O, dyra källa, som synd aftvår,
jag är så lycklig, att jag ock dig fann.
Jesus mig frälsar, bevarar ren.
Sjung halleluja!

4. Kom till den källan, så ljuf och rik!
Böj nu din själ till din Frälsares fot,
två dig i blodet och blif så ren!
Sjung halleluja!

297.

1. Vi vandra framåt mot den brusande flod
och blicka mot andra stranden.
Vi vänta att snart skåda Frälsaren god,
vår Jesus på andra stranden.
Ty han har ju lofvat att där han själf är
dit skola vi komma, och hör ännu mer:
Han har gått förut att bereda oss där
rum på den andra stranden.

2. Här stormarna rasa, men snart få vi lugn,
ja, lugn på den andra stranden.
Här kännes väl resan besvärlig och tung,
men snart nå vi andra stranden.

I världen vi hafva bedröfvelse, tväng,
men striden härnere skall ej blifva lång,
stor fröjd få vi njuta i himlen en gång,
fröjd på den andra stranden.

3. O, Jesus, så stäm då vårt sinne, att mer
vi blicka mot andra stranden,
till dess vi få se dig en gång som du är
därhemma på andra stranden.
O, Jesus, skär af alla jordiska band,
bered oss alltmera för himmelens land
och led oss till sist med din mäktiga
hand
till ro på den andra stranden.

298.

1. Vi världen lämna få
i lyckligt syskonband.
Vi hand i hand nu ämna gå
till Zions sälla land.

Vi tåga mot Zion, det sköna och
härliga Zion,
vi gå i Guds här emot Zion,
den lefvande Gudens stad.

2. I Zions sköna stad
musiken ljuflig är.
Vid toner hären tågar glad
på gyllne gator där.

3. Ej staden solljus har,
Gud själf är solen där.
Hvar stadsport är en pärla klar,
och öppen städs den är.

4. Vid floden af kristall,
af Zions konung förd,
sin höfding hären prisa skall;
ej glädjen där blir störd.

299.

1. Åter, åter för mig beskrif
huru han älskar mig!
Prisa Herren, som gaf sitt lif!
Sjung hur han älskar mig!

Jesu namn blifve prisadt,
Jesus har bevisat
kärlek så stor, kärlek så rik,
kärlek så stor till dig och mig;
kärlek så stor, kärlek så rik,
kärlek så stor till mig!

2. Mildt och ömt har han sett på mig.
O, hvilken kärlek stor!
Sagt till mig: Barn, jag dog för dig.
O, hvilken kärlek stor!

3. Aldrig glömma jag skall den stund
— o, hur han älskar mig! —
då jag kom i hans fridsförbund.
O, hur han älskar mig!

4. Jesus tillhör mig, jag är hans.
O, hur han älskar mig!
Ingen sällare lott än fanns.
O, hur han älskar mig!

300.

1. Är mitt lif en svår och tröttsam färd,
Jesus är min frid och sång.
Frestas jag af djäfvul, kött och värld,
Jesus är min frid och sång.
Han ger seger uti hvarje strid,
styrka, lust till fortsatt helig id,
ljus i mörker, trygghet, lugn och frid.
Jesus är min frid och sång.

:,: Jesus är min frid :,: och sång.
Jesus är min frid,
trots all möda, kamp och strid.
Jesus är min frid och sång.

2. Snaror läggas hvar jag än skall gå,
Jesus är min frid och sång,
dock jag låter ej mitt mod nedslå:
Jesus är min frid och sång.
Kristus har ju vandrat vägen först,
hvar jag går, jag hör så klart hans röst,
blott i honom är mitt hopp, min tröst,
Jesus är min frid och sång.

3. När jag genom pärleporten går,
Jesus är min frid och sång,
och min vandringsstaf nedlägga får,
Jesus är min frid och sång.
Då skall sången ljuda ren och klar
till hans pris, som lifvet offrat har,
som vår synd, vårt straff, vår sveda bar.
Jesus är min frid och sång.

STRIDS-SÅNGER.

301.

1. ARMÉN marscherar genom världen
att till syndare budskap bära fram,
att för alla i blodet finnes frälsning,
som många funnit ren vid korsets stam.
Fastän fienden oss motstår
och tillfogar oss besvär,
i den kraft, som Gud förlänar,
kämpa vi, tills världen vunnen är.

I strid vi gå att synden slå;
i tro på Gud vi seger få.
Och om till slut vi härda ut,
skall segerns palm oss gifvas af vår Gud.

2. Vi offra våra lif för Jesus,
kämpa troget för detta målet blott
att förkunna den underbara frälsning,
som kan bli alla syndaträlars lott.

O, hvad fröjd att få arbeta
för att rädda undan död
dem, för hvilkas skull vår Konung
lidit korsets bittra kval och nöd.

302.

1. ATT rädda världen önska vi,
för fienderna ock vi be.
Är striden hård, vi hålla ut,
du aldrig skall oss vika se.

Vi gå framåt att besegra allt
och inför vår Gud visa äkta halt.
Till strids vi gå mot Satans här,
du aldrig skall oss vika se.
Hvad, aldrig vika se? Nej aldrig
vika se! :,:
Till strids vi gå mot Satans här,
du aldrig skall oss vika se.

2. Mot syndens fästen kämpa vi,
vår store Höfding lydnad ge;
och fienden skall slagen bli,
du aldrig skall oss vika se.

3. Framåt vi gå med Guds banér,
vår Jesus skall sin makt bete.
Han dog att frälsa världen all.
Du aldrig skall oss vika se.

303.

1. DET finnes en kämpande skara
af blodtvagna kvinnor och män,
som modigt sin fana försvara
och lefva och dö under den,
en trupp, som i tusen heta strider,
i åskdigra som i klara tider,
har följt sin höfdings blodbestänkta
spår
och som i eld och blod städs framåt går.
Det är Guds frälsningshär. :,:

2. I kriget mot helvetets makter,
mot mörker, förtviflan och nöd
stå trogna den korsmärkta dräkten
soldater i lif och i död.
Som modiga kämpar till Guds ära
med glädje sin uniform de bära.
I tro och bön hvar kämpe framåt går
och Satans makt och välde nederslår
uti Guds frälsningshär. :,:

3. Än utkämpas blodiga strider,
än krigslågan flammar mot skyn.
Men en gång till fridsälla tider
skall evighetsmorgonen gry,

då höfdingen, Jesus, själf skall komma
i skyn för att hämta sina fromma,
när stora hemlandsklockan en gång går
och kröningstimmen för soldaten slår
uti Guds frälsningshär. :,:

304.

1. DU korsets kämpahär, stå upp, tag
Andens rustning på!
Upp till vår Konungs stad, Jerusalem,
vi gå.
Jesus är vår höfding, som själf i spetsen
går,
och segern snart är vår!

Ära, ära, halleluja! Ära, ära, halleluja!
Till seger nu det går!

2. Hör väktarena ropa an, trumpeten manar på!
Höj nådens fana högt och Satans härar slå!
Redo var och vaksam, ryck fram på
Herrens ord,
Guds kraft skall blifva spord!

3. Tag trones sköld, du segra skall i Herrens starkhets makt.
Ryck fram, till dess att allt är Herren underlagdt.
Se dig ej tillbaka, förrän du står med fröjd
på Zions ljusa höjd!

4. Förrän vi seger vunnit ha, lägg icke vapnen ner.
Gå fram i Herrens tjänst, tills ärans krans han ger.
Då din strid är ändad, skall Jesus mot dig le:
"Väl gjordt, min tjänare!"

305.

Är jag en korsets kämpe.
Jesus, det högsta ibland namn.
Vår själ är fylld af heligt lof.
Pris vare Gud, hans barn jag är.

1. DU korsets tappra kämpatrupp,
framåt vid Herrens hand!
Fast okänd här, lyft blicken upp,
snart nå vi Kanaans land. :,:

Se, palm och krans
och krona skänks oss där.
För dig och mig
segerns lager redo är. :,:

2. Vi jordens nöjen gladt försmå
för ljusa himlens fröjd.
I Jesu kraft vi fram oss slå
till hemmet uti höjd. :,:

3. Och när till sist vi målet nå,
o, tänk hvad jubel stort
att vännen Jesus skåda få
och höra hans: Väl gjordt! :,:

306.

O, bröder, som han Jesus kär.

1. Ej helvetsskaran all förmår
den själ förskräcka, hvilken går
i Herrens ljus och lag.
Han ser så klart hvart vägen bär,
och mer än segrare han är
på Herrens stora dag.

2. Du världens ljus från pol till pol,
på dig, Rättfärdighetens sol,
min tro sitt öga fäst.
Uti ditt ljus jag vandrar rätt
och genomlöper faran lätt;
du lyser klart och bäst.

3. Trots Satans list och snaror all
det verk, o, Gud, fullbordas skall,
som du mig gifvit har.
Jag måste fram — i trots af nöd,
i trots af faror och af död —
till himlen ljus och klar.

4. Din vilja, Gud, med all min flit
jag göra vill i ödmjukt nit
och lita helt på dig.
Uti din hand min själ jag lagt,
ej någonting skall mer ha makt
att skilja dig och mig.

307.

Vi gladt gå ut i striden. | Kung Karl, den unge hjälte.

1. En stridsman uti hären
jag blifvit äfven jag;
att kämpa mot det onda
mitt motto är hvar dag.
Med Kristi vapenrustning
jag kan mot Satan gå,
ty pilarna ej skada,
om den blott är uppå.

»Med flygande fanor och klin-
gande spel»
Guds här tågar framåt, och jag
får ta del
i segern, som vinnes, det kan
ej slå fel,
om blott jag trogen står för
Jehova.

2. Jag vill ej släppa taget
om Andens skarpa svärd,
ty än det biter säkert
i kampen mot en värld.
Och liksom gamla kämpar
för mången kula stått,
rättfärdighetens pansar
än motstår hvarje skott.

3. Jag lärt att striden älska
i frälsningshärens led,
och skall den räcka länge
jag dock vill vara med.
När kampen sedan slutar
och svärdet nedlagts här,
jag mig till himlen svingar
och tar mot kronan där.

308.

1. En syndig värld att rädda få
vårt mål ju är.
Vi därför gladt marschera på,
att folk med undran skåda må
hur Herren styrka skall bestå
sin frälsningshär.

Till seger fram marschera vi.
Vårt fältrop skall för alltid bli:
»För Kristus världen genom blod och
eld!»

2. Hur världen hånar oss och ler,
marschera på!
Ju flera hinder den oss ger,
vårt mod blott ökas däraf mer.
Fram! Fienden kan vårt banér
ej nederslå.

3. Guds frälsningshär, marschera på
med ditt banér!
I Herren fröjda dig, och så
du styrka till hvar strid skall få;
men när ej synd mer finns, *först då*
lägg vapnen ner!

309.

Jesus, det högsta ibland namn. | Ack, Guds Lamm.

1. EN väg bekväm de bjödo mig,
ett kors, som var så lätt.
Man bad mig blanda himlens guld
med jordens slagg helt slätt.
De bjödo mig att ösa fritt
ur världens nöjens sjö.
Jag kära fanan sviker ej!
Långt bättre då att dö.

2. De sade: "Kampen är för hård,
din hälsa snart tar slut.
Ett fattighjon du blir till slut,
du svag och blek ser ut".
Men skulle jag min post ge upp,
för syndare bli slö?
Jag kära fanan sviker ej!
Långt bättre då att dö.

3. De sade: "Kristen du förblir
och tjänar Gud som förr.
Du lika säkert himlen når
igenom kyrkans dörr".

Nej! Trumma och trumpet ge fart
åt pulsen, som sig bör.
Jag kära fanan sviker ej!
Långt hellre då jag dör.

4. Jag svarar: "Nej, jag sviker ej!
Mitt lif försvinner fort.
Kamrater vinka mig till sig
bak himlens pärleport.
Bland väldiga halleluja
jag deras fältrop hör:
'O, svik ej gamla fanan kär,
långt bättre då du dör'".

310.

1. Fram, du korsets kämpatrupp,
se, dagen alltmer nalkas!
Lyft till bergen ögat upp,
allt klarare blir ljuset.
Dela ut af lifvets bröd,
skaror lida hungersdöd.
Höj din frälsningsfana röd
och tappert strid för Jesus.

Storma mörkrets fästen,
slå dem ned, slå dem ned! :,:
Sök Satans makt förstöra,
hans verk tillintetgöra.
Gå, storma mörkrets fästen, slå
dem ned!
Lof och ära ske Guds Lamm!
Lof och ära, lof och ära,
lof och ära ske Guds Lamm!

2. Afgrundsskaran stormar an,
den kraft och list använder,
mer än här utsägas kan
förstör dyrt köpta själar.
Hör, från arma offren där
rop af ångest luften skär.
Framåt, du, Guds frälsningshär,
att våga dö för Jesus.

3. Stridsmän för Guds rena Lamm,
du korsets kämpaskara,
tåga nu till seger fram
uti din höfdings styrka.
Högre lyft ditt korsbanér,
frukta aldrig, tröttna ej,
gå framåt med blod och eld
och världen vinn för Jesus.

311.

1. FRAM, fram, korsets kämpahär,
blodsbanéret vi följa i motgång och faror.
Fram, fram, Gud vår konung är,
därför vilja vi aldrig ge vika.
Fram, fram, som i fordom tid,
då i fylking vi drogo mot fiendeskaror,
Fram, fram, fram till kamp och strid,
hellre vilja vi stupa än svika.

Seger genom Lammets blod,
kraft vi få vid korsets helga stod.
Fram, fram, fram med kraft och mod
gamla Sverge att vinna för Jesus.

2. Fram, fram, korsets krigartrupp,
låt oss fångarnas fjättrande syndaband bryta.
Fram, fram, lyft din fana upp,
bär den fram öfver höjder och dalar.
Fram, fram, fram med jubelsång,
om än böljorna brusa och stormarna ryta.
Fram, fram! Synes vägen lång,
drick ur källan, som hjärtan hugsvalar.

3. Fram, fram, korsets fanevakt,
ut på gator och gränder, till arma och rika.
Fram, i Herrens starkhets makt,
svinga svärdet med kraft till Guds ära.
Fram, fram i din höfdings spår,
han är trofast, han aldrig ifrån dig skall vika.
Fram, fram! Snart är kronan vår,
och för evigt vi bli honom nära.

312.

1. Fram, med Gud vi segra än,
segra öfver fienden.
Striden aldrig sluta skall,
förrn vi vunnit världen all.

Kämpar, gå villigt då
för er Konung ut i strid,
väpnade på eder färd
med det goda, skarpa svärd.

2. Vi gå framåt på Guds bud,
klädda i hans vapenskrud.
Fienden, fast stor och stark,
skall då fällas lätt till mark.

3. Gladt vi ut i striden gå,
vissa att vi seger få.
Därför sjunga vi så här:
"Pris ske Gud, som med oss är!"

4. Trots en världs förakt och hån
vi dock aldrig vika från
platsen vi i ledet fått,
nej, ej förrn vi hemmet nått.

313.

Själ, vill du ej lämna.

1. FRAM, o, fram till seger,
Herrens kämpatropp!
Bruka allt Guds harnesk:
kärlek, tro och hopp.
Höj din Konungs fana
trots allt oväns hot;
Satan från sitt fäste
kan ej stå emot.

Fram, fram till seger, frälsningshär!
Fram, Herren seger dig beskär.
Fram, fram till seger, fram till strid!
Snart få vi hvila i evig frid.

2. Fram, o, fram till seger,
korsets vigda här!
Räkna allt för skada
under vägen här.
Stå med sanning gjordad,
fatta Andens svärd;
gå att så för Herren
strida mot en värld.

3. Hjärta emot hjärta,
kämpar, hand i hand
tåga vi tillsammans
hem till fridens land.
Alltid hårdt ansatta
i en farlig strid,
skynda vi mot målet:
evig, evig frid.

314.

Herre, i blodet, som utgjutet är.

1. FRAMÅT! Så ljuder vårt fältrop i dag,
:,: framåt till strid! :,:
Kämpar, som vunnit mång tusende slag,
:,: framåt till strid! :,:

Den vände om, som af rädsla blir blek,
striden skall gå som en varm bardalek.
Ned med all ondska, allt orätt, allt svek,
:,: framåt till strid! :,:

2. Nedåt till öknar i solglödens brand,
högt upp i norden till isarnas land,
krig är förklaradt mot ondska och värld;
hären af Konungars konung är lärd
kraftigt att föra sitt ljungande svärd.

3. Stunden, som flyktar, o, använd den väl!
Rädda för himlen mång döende själ.
Tiden försvinner med ilande fart,
anskriet skallar i rymderna snart:
Brudgummen kommer! Då ljuder det klart:
:,: Upphör med strid! :,:

4. Men till den dagen så ropa vi än:
Ut och arbeta båd' kvinnor och män.
Säden är mycken, arbetarna få,
ingen må fåfäng på torgena stå,
alla må verka, båd' stora och små.

315.

1. FRAMÅT till Guds Kanaan med jubel vi gå;
ej afgrundens makter oss hindra få.
Vi käckt draga fram genom fiendeland,
snart bärgade stå vi på himmelens strand.
"Framåt! Framåt!" vår lösen är, med kraft drag ditt svärd!
I Jesu namn ryck modigt fram mot djäfvul och värld!
Se, hjälten för an oss, till seger det bär.
Framåt, du välsignade frälsningshär!

Hur ljuf blir ej hvilan där hemma en gång,
när striden är slut och från jordlifvets tvång
den dyrköpta skaran med jublande sång
går in i Guds Kanaan! Halleluja!

2. O, stanna, du fridlösa människobarn,
som ännu går snärjd uti syndens garn!
Säg, vill du väl blifva i träldomen kvar,
när Jesus åt dig ock förlossning ju har?

Stå upp! Stå upp! Vill du ej nu till
himlen gå med?
Tag nu den hand, som räckes dig! Stig
in i vårt led!
Nu himlen dig bjudes. Säg världen
farväl,
låt Jesus få frälsa din arma själ!

316.

1. FRAMÅT till strid att fångarna befria,
framåt till strid att slita deras band!
Vi äro krigare från fruktan fria,
vi bäfva ej för fienden ett grand.
Ej höfves oss att trolöst stanna hemma,
då andra modigt sig i ledet ställt.
Nej, marsch framåt att syndafloden
hämma
och rädda dem, som djäfvulen har fällt.

Upp, kamrater, framåt emot synd
och nöd!
Det finns kraft och mod uti Jesu
blod.
Upp att rädda de fallna från evig
död!
Lönen väntar oss en gång hos Jesus
god.

2. Från fredligt värf vi nu med glädje hasta.
Vi vilja kämpa för vår Jesus kär
och Satans välde öfverändakasta
och med Guds nåd stå trogna i hans
här.
Vi känna väl den frid, som Jesus gifver,
ej världen nånsin gaf oss sådan fröjd,
som den vi ha, ty den för evigt blifver
och lyfter själen upp mot himlens höjd.

3. Vi äro tvagna i det blod, som runnit,
och stå för Gud hvart han oss sända må.
Vi frukta ej, ty vi ha städse funnit
att i hans kraft vi alltid seger få.
Han ger oss nåd att för de fallna lefva,
att älska dem, som inga vänner ha,
och föra dem, som uti mörker sträfva,
till ljus och frid och fröjd. Halleluja!

317.

1. Fram öfver berg, öfver dal, öfver bölja
skynda vi gladt att trotsa faror, död.
Jesus, vår höfding, oss kallat att följa
honom i striden emot synd och nöd.

Framåt i Kungens spår! :,:
Striden är härlig och segern vår.

2. Lifvet i världen vi gärna försaka,
hvila och ära söka vi ej här.
Krigarens lif med dess möda och vaka
gladt vi uthärda för vår Konung kär.

3. Stark är vår ovän och väldig hans skara.
Skulle vi därför frukta? Nej, o, nej!
Herren är mäktig de sina bevara;
seger han lofvat, och han sviker ej.

4. Lofsånger sjunga vi midt under striden,
fanan vi höja högt, halleluja!
Hemåt marschera vi. Snabbt ilar tiden.
Snart stå vi inom pärleportarna.

318.

1. FRUKTA ej, du Herrens lilla kämpaskara,
höj din fana högt: du segra skall!
Gå i Herrens kraft att sanningen försvara
och att vinna världen all.

Segern är vår, segern är vår,
ty vår höfding heter Herren Jehova.
Segern är vår, segern är vår.
Pris ske Gud! Halleluja!

2. Frukta ej, om onda människor försmäda
och om motstånd möter öfverallt!
Uppå fiendernas höjder skall du träda,
om du lyder Gud i allt.

3. Frukta ej, om äfven alla mörkrets härar
hota att förgöra dig i grund!
Blott ett ord från Herren Zebaot förfärar
mörkrets mäktiga förbund.

4. Fröjda dig, ty Herrens stora dag är nära,
då han komma skall i skyn med makt!
"Den mig tjänar honom skall min Fader ära",
så har Herren Jesus sagt.

319.

1. FRÄLSNINGSSOLDATER, som Jehova utsänder
för att angripa de otrognas här,
han eder burit hvar dag på sina händer,
fört eder framåt, trots mycket besvär.

Heliga skaror, skyn inga faror,
trängen er fram med hänförelsens mod!
Gamla och unga jubla och sjunga
öfver full frälsning genom Golgata blod.

2. Frälsningssoldater, som föddes utaf
Anden,
rena i blodet och döpta med eld,
minnens att Jesus, vår höfding, är upp-
stånden,
när han oss leder, blir fienden fälld.
Se, från det höga skådar Guds öga
på sin kämpar med välbehag ned,
och när vi dundra, fiender undra,
bäfvande flykta deras mäktiga led.

3. Frälsningssoldater, i takt vi fram må
sträfva,
dundra på trumman och tappert gå på.
Fram med musiken, så mörkrets andar
bäfva,
väcken så många, som I kunnen nå!
Spelen och sjungen om himlakungen,
då vi angripa Guds fiendes trupp.
Satan är krossad, bojan är lossad,
låtom oss hämta alla fångarna upp.

320.

1. FULL frälsning är vårt motto,
full frälsning är vår sång,
och rundt den vida värld
vårt rop skall ha sin gång.
Ty Jesus han är syndarns vän,
oss Bibeln säger så;
han vill förlåta brottslingen
och hvit som snö rentvå.

Modiga gån framåt!
Vi måste föra fram
syndare af hvart slag
till korsets helga stam;
rik och fattig ock,
ja, hvarje syndens slaf.
Jesus vill förlåta allt
och två hvar fläck utaf.

2. Fast världen mot oss strider,
den oss ej skrämma kan,
ty Jesus är vår kung,
som alltid för oss an;
en mur af eld omkring vår här
han är, som skydd oss ger.
Framåt därför med frälsningsbud
till dem, som sjunka ner.

3. Framåt med mod i striden!
Rundt jorden låt oss gå
och fröjdas i det blod,
som hvitt som snö kan två.
Vi gå åstad för Jesus gladt,
fast svaga äro vi,
och veta, om vi älska blott,
står Mästaren oss bi.

321.

1. "FÖR Gud och för hans frälsningshär!"
så ljude högt vår sång;
och lyss, ty änglakören bär
oss svar från Gud att han beskär
ännu som förr så mången gång
oss seger dagen lång.

2. Välan, med eldens rika dop,
kamrater, käckt framåt!
Och dåne ständigt vårt fältrop
att hejda hvarje tanklös hop,
som rusar blindt fördärfvets stråt
emot en evig gråt.

3. Och korsets fana fler och fler
för hän mot himlens glans.
Vi svika aldrig vårt banér;
dess röda flik det minnet ger:
af blodig kamp och törnekrans
den största seger vanns.

4. Framåt, tills ondskans makter fly
för Herrens frid och fröjd,
tills Sverge, frälst ur lastens dy,
ser salighetens morgon gry,
tills hvarje träl, vid korset böjd,
blir barn åt Gud i höjd!

322.

1. GENOM mörkrets regioner
tränga vi framåt med mod
för att Satans legioner
göra ned med eld och blod.
Steg för steg vi framåt gå,
aldrig till reträtt vi slå;
full frihet ifrån Satans välde
är vår sång.

Med svärd i hand och själ i brand
vi icke döden sky,
medan korsets helga blodsstandar oss
leder.
Högt gifva vi upp vårt härskri,
och mörkrets härar fly,
medan syndare vid korset falla neder.
Framåt! Framåt!
Räds ej kanonens dön!
Framåt! Framåt!
ty en krona blir segrarns lön.

2. Har du hört den bittra gråten,
har du hört förtviflans röst
från dem, som på afgrundsstråten
föras nedåt utan tröst?
Vakne då hvar Kristi man,
världens nöd dig manar an,
och till de fallnas räddning ila
gladt framåt!

3. I de mörka stunder minnes
honom, som på korset dog
för att hvarje träl, som finnes,
må bli fri, få glädje nog.
Grip till vapen, hvar soldat!
Framåt! Ingen vare lat!
Men kämpen, tills hvart land har hyllat
fanan röd!

323.

Evangelii budskap ljuda.
Härlig frälsning.

Herren hjälper, sjöng kung David.
Herre kär, hos dig är.

1. GUD, o, Gud, som världar leder,
din välsignelse oss sänd;
helga oss, hvar själ nu beder,
och din eld från himlen tänd.
Döp armén nu;
och i kraft till oss dig vänd.

2. Fyll oss med det helga modet,
hvar soldat gör hvit som snö,
frälsa världen genom blodet,
Satans härsmakt helt förströ.
Döp armén nu!
Sänd oss ut för dig att dö.

3. Hjälp oss mera heligt lefva,
fyll oss med din kraft så stor;
hjälp oss att mer pris dig gifva;
nu enhvar för seger tror.
Döp armén nu!
Var vår klippa, sköld och torn.

324.

1. GUD oss alla det befallt,
och ut på fältet vi nu hasta.
Tåga framåt öfverallt,
helvetet öfverändakasta.

Gå på! Bär korset helt nöjd
och stå det trogen med fröjd!
Snart upp i himmelens höjd
du krönes af Frälsarens hand.

2. Vi i striden vinna mod,
besegra världen utan fruktan.
Hjärtats kärlek, Jesu blod
oss strida lär förutan suckan.

3. Omkring jordens vida rund
plantera vi vår frälsningsfana.
Svaja skall hon på sin grund
och visa Jesu segerbana.

4. Kom, här är en härlig kamp!
Från fienden vi fångar taga.
Klädd i rustning, stark och blank,
kan jordisk ära du försaka.

325.

1. GUD oss hjälper att modigt strida,
i hans kraft vi som segrare stå.
Fastän Satans makter framskrida,
segren dock vi skola få.
Trots de sökt att slå oss neder,
vår fana sig utbreder,
och den svaja skall för evigt,
vi slå aldrig till reträtt.

Vi slå aldrig, aldrig, aldrig till
reträtt, nej, o nej,
nej, o nej, nej, o nej, nej, o nej,
nej, o nej.
Vi slå aldrig, aldrig, aldrig till
reträtt, nej, o nej,
ty vi skola blifva segrare för evigt.

2. Vi vår segrande Herre följa,
och för honom vår fiende flyr.
Undan striden vi oss ej dölja;
ingen af oss kampen skyr.
Ej oss jagar stridens vimmel
från helgelse och himmel.
Vi stå fasta, stå för evigt,
vi slå aldrig till reträtt.

3. Nu vi hasta med fridens hälsning,
öfverallt skall Guds ära bli höjd
för en fri och fullkomlig frälsning;
korsets kraft ger frid och fröjd.
Satans tron vi skola krossa
och fångarna förlossa,
vi bli segrare för evigt,
vi slå aldrig till reträtt.

326.

Nu natten flytt och dagen grytt. | Mitt hjärta sjunger, ty jag fann.

1. GUDS evangeliivagn skall fram
öfver land och sjö helt fritt,
tills hvarje folkslag på vår jord
all Satans makt är kvitt. :,:

Låt frälsningsvagnen rulla, :,:
tills hvarje själ är frälst!

2. Så hjälp oss rulla den framåt,
bringa världen trygg ditin!
Fräls själar, stanna ej bakom.
Nej, strid och seger vinn! :,:

3. Guds evangeliivagn skall fram,
ingen makt den hindrat än.
Gjord stark igenom gudakraft,
med korset segrar den. :,:

4. Kom, hjälp oss rulla den framåt,
ung och gammal, fattig, rik,
tills hvarje själ uppå vår jord
är ren och änglalik! :,:

327.

1. GUDS frälsningshär vill stiga ned, ned,
ned
så långt, att ock de djupast sjunkna
bringas med;
från dem en älskad brud
vi hämta åt vår Gud,
att vi må höra Jesu ord: "Väl gjordt!"

Guds frälsningshär skall stiga upp,
upp, upp
att skåda Ärans konung på hans tron.
Vi sjunga om Guds Lamm,
medan gladt vi vandra fram,
och snart vi höra Jesu ord: »Väl
gjordt!»

2. Guds frälsningshär vill vandra kring,
kring, kring.
Tills intet vilset lamm mer finns, vi
gå omkring;
vi vilja föra dem
till Herdens ljusa hem,
att vi må höra Jesu ord: "Väl gjordt!"

3. Guds frälsningshär skall vandra fram,
fram, fram,
att Satans anslag alla bringas må på
skam.
Ej fegt vi striden sky,
nej; synd och djäfvul fly,
och snart vi höra Jesu ord: "Väl
gjordt!"

4. Guds frälsningshär går glad till strid,
strid, strid
i Jesu kraft, med hjärtat uppfylldt af
hans frid.
Vår kung Jehova är,
hans lof vår mun frambär,
och snart vi höra få hans ord: "Väl
gjordt!"

328.

Ack, om med tusen tungors ljud. | Vår själ är fylld af heligt lof.

1. GUDS segerrika frälsningshär
går fram med tappert mod,
med jubel blodsbanéret bär
för korsets segerstod. :,: :,:

2. En liten hop uti en sal
var fordom Herrens här;
men snart en skara utan tal
Guds vapenrustning bär. :,: :,:

3. Lyft korset högt, du frälsta hop,
och modigt tåga fram;
ty trots så mångens hån och rop
vi komma ej på skam. :,: :,:

4. Se, fienden han rustar sig
med lögn och ondskans makt.
Han ser att härens helga krig
förstör hans leders takt. :,: :,:

5. Men marsch framåt, vi stanna ej,
ty det är Herrens strid;
och ingen vapenhvila, nej,
blir här i denna tid. :,: :,:

6. Den kommer, då du kämpat ut
och segerkronan får.
Då är för alltid striden slut
och hvilan återstår. :,: :,:

329.

Stridsman är jag, ära väntar. | Uti Davids stad en källa.

1. GUDS soldater, rusten eder,
upp, ty det är Herrens strid.
Segerfursten själf oss leder
genom oväns land till frid.

Han från synden oss förlossat,
stämmen in i jubelkör.
Kristus ormens hufvud krossat,
mer än segrare oss gör.

2. Gamla tiders helgonskara
tappert omkring fanan stod,
genom lidande och fara
segrande i Lammets blod.

3. Kämpar, rädens ej för döden,
ty vårt lif är doldt i Gud.
Redan glimmar morgonglöden,
bär om ljusets seger bud.

4. När den stora morgon randas,
se vi honom som han är,
allting frid och sällhet andas,
segerns krans vi bära där.

330.

Se, vår skara skall fienden slå.

1. HVEM vill kämpa för Gud öfverallt,
tills vi hunnit till ljusfloden där,
hvarest Lammet sin strålande här
till de lefvande källorna för?

Öfverallt, hvem vill kämpa för Gud
öfverallt?

2. Öfverallt ser du ovännens spår
uti människans fallna natur:
arma människor, sämre än djur,
fjärran vandrande borta från Gud.

3. Dyre Jesus, mig led hvarje dag,
tills hvar syndare känner din nåd,
tills den mäktige, enligt ditt råd,
mist sitt rof och vårt folk har din
frid!

4. Jag vill kämpa för Gud öfverallt,
ty jag ser den förfärliga nöd:
skaror gå mot den eviga död.
Endast Jesus kan frälsa dem än.

331.

Det finns en källa.
Med snabba steg soldaten går.
Ack, om med tusen tungors ljud.
Jesus, det högsta ibland namn.

1. Hvi är så röd din nya dräkt
i främmande manér,
du underliga krigarsläkt,
och hvarför ditt banér?

På Golgata min Konung :,:
för mig bar blodröd färg.

2. Det är vår Konungs färg i fält,
den ger soldaten mod.
När Kungen oss i ledet ställt,
vi segra i hans blod.

3. Hvart gisselslag blef smyckadt skönt
i blodig purpursaft,
och pannan bar, af törnet krönt,
de röda droppars prakt.

4. Till Golgata hans tunga stig
blef färgad röd af blod.
Där flöt till frälsning ock för mig
den sköna, röda flod.

5. Och sist i manteln röd som blod
han möta skall sin här.
Till dess jag nu med fröjd och mod
min Konungs färger bär.

332.

Tänk, en sådan vän som Jesus. | Heil dig, törnekrönte Konung.
Jesus, jag mitt kors har tagit. | Stridsman är jag, ära väntar.

1. HÄRLIGT strålar Faderns fyrbåk
vidt utöfver haf och land,
men åt oss han uppdrag gifvit
vara ljus kring stormig strand.

Låt de mindre ljusen tindra,
lysa öfver vredgadt haf,
någon väderdrifven sjöman
annars kanske går i kvaf.

2. Syndens natt så mörk sig breder,
våldsamt ryter vågens brus.
Månget öga ser med längtan
emot stranden efter ljus.

8. Gör din lampa klar, min broder,
kanske uppå stormigt haf
kämpar någon nu för hamnen,
som i mörkret går i kvaf.

333.

1. HÖJOM högt vårt stridsbanér!
Det gäller nu att framåt gå och
tappert strida till Guds ära.
Världen skarpa skott oss ger,
med mod vår här går fram och fröjd-
fullt målet ser.
Skönaste fröjd oss väntar efter striden,
från himlens höjd nedströmmar härligt
friden.
Bröder, systrar, gladt framåt!
Se, Jesu kärleksfulla blick oss föl-
jer åt.

Fram, fram, framåt i striden,
Konungen själf i têten med vår skara
går.
Fram, fram, snart segern evigt skall bli
vår,
då frälsningshären uppå Zions höjder
står.

2. Zion är vår helga stad,
och Davids borg ej grusas kan, ty Herren Jesus bor där inne.
Frälsningshären därför glad
vill kämpa trones kamp mot ondskans hela rad.
O, gode Gud! Rättfärdighetens pansar
är ju vår skrud mot fiendernas lansar.
Bröder, systrar, gladt framåt!
Se, Jesu kärleksfulla blick oss följer åt.

3. Jesus! Uti flydda dar
du hulpit oss i hvarje strid, och än du frälsningshären stöder.
Zion för Guds folk står kvar,
där härlig boning Jesus skänker en och hvar.
Sällaste mål att in i Zion tåga;
där skall vårt stål af kärlekselden låga.
Bröder, systrar, glädtigt sinn'!
Hör Jesu kärleksfulla hälsning: "Kom här in!"

334.

1. Hör det manande bud
från härskarornas Gud:
Hvem vill i striden gå med?
Vår armé rycker fram,
Satans anhang till skam;
och tappert kämpar vårt led.
Följd af frestelsers tåg,
så till hög som ock till låg
kommer djäfvulens listiga tropp.
Dock än vår Gud uti stor nåd
söker hejda syndarens lopp.

Fram, fram, fram, fram, inger viker,
fram, fram, fram, fram, Gud ej sviker,
Han med oss går, vänder mödor och strid
snart i evig frid.

2. Vänner oss öfverge,
många vika vi se,
som fordom stridt i vårt led.
Med den tjusande makt,
han i synderna lagt,
alltmer drar Satan dem ned.
Men för Frälsaren god
lida vi med tålamod.

Korsets smälek vi bära med fröjd;
och snart vår Gud kommer i skyn
och oss för till himmelens höjd.

3. Visst vi kämpade hårdt,
ständigt ansattes svårt,
och Satan sökt slå oss ned.
Men i Konungens spår
hären segrande går,
räds ej, ty Herren är med.
Vi gå fram i hans namn,
bringa fienden på skam,
lösa fångar ur syndernas garn;
och än vår Gud lofvar förvisst
härlig seger åt sina barn.

4. Vi kamrater ock haft,
som i Konungens kraft
till blods ha stridt i vår här.
Nu till striden vi gå,
att vi sen stråla må
som de hos Gud ofvan där.
Aldrig vilja vi fly,
ej med feghet kampen sky;
härda ut om än striden blir svår.
Och visst vår Gud skifta ej kan,
på vår sida trofast han står.

335.

1. IFRÅN Lappland till Skånes slätter
vida
frälsningshären marscherar till stad och
land.
Ej vi frukta att för vår Konung strida,
om ock kampen är hård och besvär-
lig ibland.
Beklädda med densamma kraft,
som fordom gamla kämpar haft,
vi rycka fram, tills fienden vi bragt
på fall.
Halleluja!

O, hur härligt att få vara
räknad bland Guds krigarskara.
Ej vi frukta någon fara,
då själf han med oss går.

2. Så vi följa vår segerrika fana
uti solsken som ock under mulen
dag.
Ej vi stanna uppå vår krigarbana,
nej, kamrater, vi än skola slå månget
slag.

Se, säden hvitnar ren till skörd,
må in i ladan den bli förd,
ja, låt oss alla då med fröjd till verket gå.
Halleluja!

336.

1. I Guds frälsningsarmé ha vi tagit vår plats,
vi kämpa mot djäfvulens här.
I Guds kraft fram vi gå, Satans skaror vi slå,
taga fångar åt Frälsaren kär.

Jag står förvisst för Jesus Krist.
I sorg, i nöd, i lif, i död
i Jesu spår med fröjd jag går.
Förvisst jag står för Jesus Krist.

2. Vi gå framåt till strid emot ondska och synd,
vi älska hvar djupt sjunken själ.
Både gammal och ung borde tjäna vår Kung
och ej vara åt djäfvulen träl.

3. Jesus älskade världen och led för vår
skull,
vid korset han naglades fast.
Men han uppstod igen och ger frälsning åt den
som vill afstå från synder och last.

4. Se, vår strid den är hård och vår fiende
stark,
och Satan städs kampen gör svår.
Men när striden är Herrens, skall segern bli hans,
och med honom är segern ock vår.

337.

1. I Jesu fotspår fram vår tappra skara
tågar med fröjd uppå hans eget bud,
sägande alla att ur Satans snara
kunna de bli lösta af vår kung och Gud.

Trogna, fasta som stål,
gå dina kämpar fram mot sitt mål,
trogna, tappra också,
framåt till världens frälsning.
I din kraft, o, Jesus,
tåga vi att syndarn göra fri,
i din kraf, o, Jesus,
seger vinna vi.

2. Jesus till himlen flyttat ifrån jorden,
men dem som honom älska han ju bjöd
att till de vilsna gå med kärleksorden,
bjudande dem frälsning från all synd
och nöd.

3. Fastän vår räddningsskara motstådd
blifver
utaf vår oväns stora, starka makt,
dock i den kraft, som Herrens Ande
gifver,
skall visst syndens svarta tron på fall
bli bragt.

4. Fram genom faror! Fram enhvar, som
följer
uti hans spår, som offrat har sitt blod!
Frukta ej mörkret, morgondagen döljer,
låt blott fanan svaja, buren högt med mod!

338.

Jesus, det högsta ibland namn. | I tusenvis gå själar in.

1. I ljuflig frid, i strid så het,
i storm, i lugn han är
densamme, stor i majestät,
vår Herre konung kär.

När trött och matt du digna vill,
ej modlöshet släpp in.
En röst dig höres hviska till:
"Stå fast och kronan vinn!"

Så höj då frihetsfanan högt
med mottot »eld och blod»,
tills hvar nation, från synden fri,
dess maning fullt förstår.

2. Den tappre kämpen sig ej spar,
då han ser andras nöd.
Han vet att seger vunnits har
båd' öfver synd och död.
Till frestarns ord ej lyssnar han
om hvila, ro och frid.
Nej, däri högsta fröjd han fann:
mot synden gå i strid.

3. Vi framåt gå med stridens glaf,
förkunna nådens bud:
frigörelse för syndens slaf
igenom himlens Gud.
Vårt sköna budskap sanning är:
hvar boja bräckt kan bli!
Kom, syndare, Gud bjuder här
dig frälsning full och fri.

339.

1. JAG har läst om män af tro,
som ha kämpat utan ro
och som få lifvets kronor bära.
Denna tanke kommer då:
kan jag icke strida få
till Herrens Jesu egen ära?

Jag pådrar min rustning, rusar i fält,
besluten att segra hvar jag blir ställd,
så att fienden skall se,
hvarhelst han sig än må te,
att jag nu kämpar för Jehova.

2. Jag likt dem vill fatta mod,
kämpa uti "eld och blod"
och trotsa Satans legioner.
Segerns krona sist jag får,
då jag inför tronen står
i himlens ljusa regioner.

3. Ut i strid jag genast går,
jag på Jesus lita får,
han, som är mäktig att förlossa.
Från min post jag ej vill gå,
om ock dödshugg hota må,
helvetets makt jag ämnar krossa.

4. Vill du icke gå med mig
och mot Satan föra krig?
Ej ödsla tiden med att sofva!
Jesus önskar kämpar få,
som i kampen trogna stå,
till dess han vill dem hemförlofva.

340.

Hör, krigstrumpeten skallar.

1. JAG korsets färg vill bära
igenom "eld och blod",
då Gud mig skall beskära
mer kraft, mer hopp och mod.
Jag vill mig helt uppgifva
i striden för min Gud
och ständigt trogen blifva
hans minsta vink och bud.

En kämpe är jag blifven,
som nu med fröjdfullt mod
vinner segrar uti striden
genom Jesu dyra blod.

2. Jag korsets färg vill bära
och få martyrens lott
långt hellre än den ära,
som skänks på furstars slott.

Jag är långt hellre frälsad
och höljd af hån och skam
än jag vill blifva hälsad
med jordens största namn.

3. Jag korsets färg vill bära,
då döende jag är.
Ej skall mig då förfära
all Satans vilda här.
Då jag med afskedshälsning
går ned i Jordans flod,
jag ropar högt om frälsning
och segrar med ditt blod.

341.

1. JAG är stridsman, som för krig
för min Gud, som älskar mig.
Han uti mitt hjärta bor,
gifver frid åt den som tror.

Vill för Kristus blott du stå?
Ja, för Kristus vill jag stå!
Om vi hålla fast intill lifvets slut,
inför Lammets tron snart vi stå.

2. Trots en världs begabberi
kan jag stå så glad och fri
och till världen budskap ge:
Jesus älskar syndare.

3. Om ock Satan anfall gör,
jag nu fruktar ej därför,
ty på Klippan står jag fast;
fienden då flyr med hast.

4. Om än striden skall bli svår,
om till blodig död jag går,
sjunger jag min Konungs pris,
tills jag står i paradis.

342.

1. KLINGA, min sång, öfver berg, öfver slätter,
högt som den brusande flod.
Tala om honom, som fångarna sätter
fria igenom sitt blod.
Tälj om den kärlek till jorden sig sänkte
och tände ljus i vår natt,
som åt förlorade mänskobarn skänkte
himmelens eviga skatt.

Kom, låt oss sjunga, när ovännen ryter,
sjunga, tills fruktan har flytt,
sjunga, tills morgonen en gång inbryter,
och då begynna på nytt.

2. Klinga, min sång, öfver världshafvets vågor,
bär rundt om jorden ditt bud.
Sätt dem som kallnat på nytt uti lågor,
sänd dem att kämpa för Gud.
Minn dem som fallit om hänsvunna tiden,
huru de sjöngo en gång,
bringa dem åter till Jesus och striden,
fyll dem ånyo med sång.

3. Klinga, min sång, genom gränderna trånga,
tala om frihet och hopp.
Lyft deras blickar, som nätterna långa
lida, mot himmelen opp.
Trösta hvar själ, som i ensamhet kvider,
sporra hvar kämpe till strid,
lifva vårt mod, när mot slutet det lider,
följ oss till hemmet i frid.

343.

1. KOM med i vår här och vår ovän slå!
Se, Jesus är med oss, och seger vi få.
Att strida mot synd och att kämpa för Gud
vår här tågar fram på vår Konungs bud.

Tåga framåt, se, vi tåga framåt!
Vår här tågar fram på vår Konungs bud.
Kämpar för Jesus, med mod gån framåt!
Vår här tågar fram på vår Konungs bud.

2. Kom med i vår här och gå ut i strid!
Vår rustning är blank, i vårt hjärta Guds frid.
Se, svärdet är skarpt, och vi strida för Gud;
vår här tågar fram på vår Konungs bud.

3. Kom med i vår här och vår ovän slå,
att Jesus all makten på jorden må få.
Om helvetet rasar — med oss är vår Gud,
vår här tågar fram på vår Konungs bud

4. Kom med! Se, vår ovän skall slagen bli,
och trogna vår Konung till blods kämpa vi.
"Full frälsning" är lösen! Vi strida för Gud,
vår här tågar fram på vår Konungs bud.

344.

1. KÄMPAR, vaknen! Striden brinner!
Gud, vår Konung, seger vinner.
Fram med mod, så Satan finner
glesna skall hans led.
Vågen I att makligt drömma,
svepta in i lyx, ej ömma
för de skaror, hvilka strömma
till en afgrund ned?

Låt i världen klinga
budet, som skall bringa
alla fram till korsets stam
att Frälsarens kors omringa.
O, Guds söner, lämnen världen,
tviflen aldrig, svingen svärden,
följen höfdingen på färden.
Marsch, framåt till strid!

2. Oss ifrån vår höfdings vilja
inga hinder kunna skilja,
fienden likt agnar vilja
vi för vinden strö.
Till en värld, som djärfs försmäda,
Gud och allting heligt häda,
vi nu i Guds kraft framträda,
ropa: "Hvarför dö?"

3. Hör, hur fröjderopen skalla,
helvetsmakter för oss falla.
Mod, framåt, kamrater alla!
Segern den är vår.
Fienderna trampas neder;
syndarn, som om frälsning beder,
tages in i våra leder,
lönen med oss får.

345.

I Jesu fotspår fram vår tappra skara.

1. LYSS, lyss, min själ, hur krigarsånger bölja!
Rundt Sverges land är klagan så förbytt.
Hvad härlig sanning dessa toner dölja
om striden, som skall stå, tills synden flytt.

Elddöpta kämpar, Frälsningsarmé,
fram att besegra en värld med eld
och med blod!

2. Framåt vi gå, rundt jord vår sång skall
klinga:
Kom, skuldbetyngda själ, till Gud
igen!
Och genom mörkret sångens ekon
bringa
de vilsna själar bud om frälsningen.

3. Långt bort likt åskans dån vårt bud vi
sända
om nåd så fri, som Jesus kommit
med.
Och skaror skola ödmjukt blicken vända
mot Gud och böja sig i stoftet ned.

4. Vi seger få, om också hård blir stri-
den,
och syndens natt för dagen vika skall.
Vår strid skall blott tillföra själar fri-
den;
för Satans rike stundar säkert fall.

346.

1. MARSCH framåt, Guds soldater,
marsch framåt uti krig!
När Jesus är vår höfding,
hvar ovän gifver sig.
I trots af mänskor, djäflar
vårt mod ej flyktar bort,
ty segerns dag skall komma inom kort.

Nu segerns dag snart kommer,
den kommer inom kort,
då till Golgata fanor
man ilar från hvar ort.
Kamrater uti hären,
må vi ej springa bort,
ty segerns dag skall komma inom kort.

2. Vår oväns starka skara
oss vill tillbakaslå,
men vi ej fälla modet,
för Kungen modigt stå.
Med "blod och eld" besegra
vi motstånd af hvar sort,
ty segerns dag skall komma inom kort.

3. Vi nalkas kröningsdagen,
då slut är hvarje strid
och Konungen oss kallar
till evig ro hos sig.
Så låt oss kämpa tappert,
se, tiden snabbt flyr bort;
vår kröningsdag skall komma inom kort.

347.

1. MARSCH framåt, är Jesu hälsning.
Tappra krigare i Herrens här,
fören budet fram om frälsning;
Jesus seger oss beskär.
Hör de arma hur om hjälp de skria
på sin väg mot helvetskval!
Talen om att Jesus kan befria.
Hvilket skönt och ljufligt tal!

Marsch framåt, vi skola segra!
Halleluja! Halleluja!
Marsch framåt, vi skola segra
genom Jesu dyra blod.

2. Marsch framåt, er Herre leder!
Hvarje syndens slaf kan frigjord bli;
när om nåd han ödmjukt beder,
gifver Jesus frälsning fri.

Helvetets och världens makter alla
bäfva för vår Konungs bud.
I hans namn skall Satans skara falla,
hvarje ovän fly för Gud.

3. Marsch framåt till kamp och seger!
Upphöj Frälsaren på land och haf,
visa kärleken du äger,
lyd hans bud, som lif dig gaf!
Tala om för de bedragna arma,
hvilka synden krossat har,
att ännu vill Jesus sig förbarma,
härlig frälsning än finns kvar.

348.

1. MED sång och med jubel till striden vi gå.
Framåt, Guds här, framåt!
Den blodstänkta skaran skall fienden slå.
Framåt vi gå, framåt!
Guds trofasta stridsmän här nu gå fram,
de kämpa för seger åt Guds dyra Lamm.

Hur fröjdfullt de sjunga, hur trosfriskt
de be!
Och än större segrar vi skola se.
Framåt, Guds här, framåt!
Gud seger åt elddöpta hären skall ge.

2. Vår Gud vill all världen se helig och
ren,
med blodet och elden hon frälsas
allen.
Guds helgade kämpar till seger gå,
hans frälsningsarmé öfver Satan skall rå,
den elddöpta hären går fram i Guds
kraft
och räddar de offer, som Satan haft.

3. Gå raskare framåt! Strid tapprare än!
Se, riket skall blifva vår Konungs igen!
När striden är hetast, stå stark i Gud,
han kraft åt oss gifver att lyda hans
bud,
och dalar och berg skola sjunga Guds
pris,
då jorden igen blir ett paradis.

349.

1. Med ökadt mod och själ i brand
vi gladt gå ut i strid
att kämpa för vårt sköna land
och bringa syndarn frid.
Väl stridens rökmoln nog ibland
vill skymma bort vårt fosterland,
:,: men vi gå på ändå. :,:

Elddöpta kämpar med själar i brand,
med själar i brand, :,: :,:
vi gå för att rädda en värld.

2. Vi följa fanan blå och röd
på ädel krigarstråt,
ty världens klagan, natt och död
oss mana städs framåt.
Vårt mål är själar, själar blott,
vi därför ut i kriget gått
:,: att segra eller dö. :,:

3. Till söderns land, till högan nord
vi gå på Herrens bud.
Ej finns en plats uppå vår jord,
som ej är känd af Gud.
Och när vi hunnit ha vårt mål,
då byts vår klingas skarpa stål
:,: mot segerpalmen skön. :,:

350.

1. NÄR stridssignalen kallar oss
ut till strid med Herrens här,
vi skynda fram vid front och tross,
sluta upp kring fanan kär.
Och under sång och jubelrop
åstad för Gud vi tåga;
han gifver oss sin Andes dop,
vårt nit slår ut i låga.

Framåt vi gå, framåt vi gå,
rundt jord, en enig skara.
Välsigna Gud vår frälsningshär
och hjälp oss trogna vara!

2. Ej gifves mera härlig lott
än vår Gud åt oss beskärt.
Att för det rätta kläda skott
är i sanning mycket värdt.
Om också mager blir vår kost,
vi äro mer än rika:
frid äger den, som fyllt sin post,
och himmelen tillika.

3. Framåt därför med gladligt mod,
korsets lilla kämpatrupp!
Bär vägen genom storm och flod,
det blir bättre högre upp!

Gud leder oss den rätta stråt,
en härlig seger väntar.
Så låt oss troget följas åt,
se, pärleporten gläntar!

351.

1. O, hur lycklig nu jag är,
sedan Frälsaren så kär
har frälst min själ och gjort så väl,
att jag på honom nu kan tro.
Jag till världen sagt farväl,
ej jag vara vill dess träl.
Blott Jesus ger mig ständig frid och ro.

Mitt hjärta, sjung halleluja,
ty himlafriden nu jag har.
Det gamla har förgått,
jag härlig frälsning fått,
som gör mig lycklig alla dar.

2. Uti ledet vill jag stå,
under fanan röd, gul, blå,
ty kämpa är nu mitt begär
och bringa själar till Guds Lamm.

Tiden ilar hastigt bort,
arbetsdagen är så kort.
Hvar själ må räddad bli från synd och skam.

3. Uti Jesu fridsförbund
har jag trygghet hvarje stund.
Han sviker ej sitt barn, o nej,
då stormens makter kring mig gå.
Om än ulfven ryter hårdt,
vill försöka få mig bort,
på klippan Kristus skall han ej mig nå.

352.

1. O, hör trumpetens ljud,
som ger oss alla bud:
Till vapen, upp till vapen, upp
till vapen, upp för Gud!
Ty Kristi kämpahär
ser fienden är när.
Till vapen, upp till vapen, upp
till vapen, upp för Gud!

Fram, du kämpahär! :,:
Hör kommando-ordet: Fram!
Till strid vi modigt gå
att fienden nedslå.
Till vapen, upp :,: för Gud!

2. Se där, på bergets topp
Guds fana höjes opp.
Vår lösen korset är,
till seger det oss bär.

3. Vår kamp blir ej så lång,
snart ljuder segersång.
En krona vinkar den
som kämpar redligen.

353.

1. Om i striden trötthet når ditt hjärta,
om dig hvassa törnen göra smärta
och om mörka skyar himlen svärta,
frukta ej, gå fram!
Tvifvel, fruktan må du strax bortjaga,
modigt kämpa, söka Gud behaga,
och om än du må ha skäl att klaga,
klaga ej, gå fram!

Om än vägen törnig är,
låt oss tänka på,
Frälsaren är alltid när,
vill oss kraft bestå.
Trots allt Satans raseri
skall vårt motto bli:
Gå fram, gå fram till seger!

2. Trogen var, försumma ej att följa
Mästaren igenom stormig bölja.
Och om sorger vilja solen dölja,
frukta ej, gå fram!
Låt din själ mot himlen glad sig svinga,
gå att arma själar frälsning bringa,
och om fegt de rädda börja springa,
frukta ej, gå fram!

3. Se på Jesus i all sorg och smärta,
lockas ej af Satans färger bjärta.
Och om världen såra vill ditt hjärta,
frukta ej, gå fram!
Gör ditt bästa att för Herren strida,
frukta ej att för din Jesus lida.
Om kamrater falla vid din sida,
frukta ej, gå fram!

354.

1. "Pris ske Gud!" nu jubla vi.
Jesus köpt oss frälsning fri.
I Armén vi stå att rädda få
hvar själ från slafveri.

Skaror gå mot evig död,
sjunka ned i synd och nöd.
Jesus kallar på soldaten: "Gå
och gif dem lifvets bröd".

Gå fram! Jesus med oss går.
Gå fram! Segern den är vår.
Gå fram, modigt strid allt fort!
Snart höres Jesu ord: »Väl gjordt!»

2. Se, vi käckt marschera på;
rundt kring jorden snart vi nå.
Djärft mot fienden vi kämpa än,
ty mod af Gud vi få.
När förgängelsen förtär
all den glans, som jorden bär,
uti himlens höjd en evig fröjd
vår Kung åt oss beskär.

3. Hos min Frälsare jag får
läkedom för alla sår.
Vid hans kors i bön finns hvila skön,
hans sällhet där mig når.
Och vid korset tar han mot
dem som falla till hans fot;
där finns frälsning än för dig, min vän,
för allt där finnes bot.

355.

Är jag en korsets kämpe.
Guds evangelii-vagn skall fram.
Vår själ är fylld af heligt lof.
O, hvilken Gud jag har.

1. PRIS vare Gud! Hans barn jag är
och vandrar vid hans hand.
Må hvarje fruktan vika nu.
Jag går mot fridens land.

Stormen trotsa vi,
den är snart förbi,
Gud till hamn oss för i frid.

2. Fast mänskor resa sig mot mig,
fast skarpa skott mig nå,
jag dristigt kan mot Satan le,
med Jesus honom slå.

3. Fast hån och smärtor drabba mig,
fast stigen törnig är,
jag dock mitt hem skall nå helt snart,
ty Gud mig leder här.

4. Där bada skall min sälla själ
i haf af himmelsk fröjd,
och ingen smärtans våg skall där
mig nå i himlens höjd.

356.

1. Ropa högt att det till seger bär,
ty i Konungens kraft vi gå fram,
och helvetet jämte dess här
skall snart fly ur striden med skam.

Nu framåt, kämpar, hållen jämna led,
striden tappert, fienden slån ned!
Vi visst vinna, ty väpnade vi få
med Konungarnes konung uti striden gå.

2. Ropa högt, vår Kung oss för framåt,
vårt banér vi utveckla med lust.
För Herren vi städs på vår stråt
vid jubel dra blankt till en dust.

3. Ropa högt, ty Jesus bjuder än
nåd och frälsning från syndernas stig.
Just nu vill dig frälsa den vän,
som än står och väntar på dig.

4. Ropa högt, de till reträtt nu slå,
se, de fly, sen de vapnen lagt ned.
Mot Gud de i fält ej mer gå,
men strida med mod i vårt led.

357.

1. ROPEN ut i vida världen att vår Gud är kung!
Ropen ut, ropen ut!
Ropen ut bland alla stammar: "Högt hans ära sjung!"
Ropen ut, ropen ut!
Ropen ut i vördnad att hans makt ej skall förgå
och att Ärans konung fridens furste är också!
Ropen ut med jubel, att ej sången tystna må.
Ropen ut, ropen ut!

Halleluja, vi tåga fram till ära,
och snart vi stå inför Guds tron
och höra hans: »Väl gjordt».

2. Ropen ut bland folken: "Han bär spiran i sin hand".
Ropen ut i världen att han löser fångens band.
Ropen ut bland sorgsna själar: "Jesus lefver än".

Ropen ut till trötta hjärtan: "Han vill
bli din vän".
Ropen ut bland syndaträlar: "Gud är
kärleken".

3. Ropen ut bland alla att han allt sig
underlagt.
Ropen ut att gränslös kärlek är hans
rikes makt.
Ropen ut i hvarje gränd hans evan-
gelium,
låt det ljuda öfver alpen, öfver hafvets
skum
att för vilsna barn han äger än i him-
len rum.

358.

1. Rundt kring jorden i öster och väster
du Frälsningsarmén kan få se,
fylld med kärlek till Gud och sin nästa.
Öfverallt frälsar Gud syndare.
Se, skaror vi draga tillhopa,
och för Frälsaren föra vi krig.
Så att djäfvulen bäfvar, vi ropa:
Syndaträl, här finns frälsning för dig!

O, ja, här finns frälsning för dig! :,:
För dig Jesus dog uppå korset.
Syndaträl, här finns frälsning för dig!

2. Se, hur djäfvulens härar sig rusta
och hota förstöra vårt land;
blott på Jesus, vår klippa, vi trösta,
ty dit når icke fiendens hand.
Med blods- och eldsfanan i têten
vi gå framåt på Konungens stig
och i Frälsarens namn vinna seger,
ropande: Här finns frälsning för dig!

3. Bringa hit alla usla och fallna,
som ligga i lasternas dy.
O, må nitet för Jesus ej kallna
eller kärlek till själarna fly!
Må aldrig från hären vi skiljas,
men beständigt gå Frälsarens stig.
Låt nu detta få blifva vårt fältrop:
Syndaträl, här finns frälsning för dig!

359.

1. RÄDDA de döende, lyft dem som fallit,
ryck dem i kärlek från synd och
från skam.

Sörj de förhärdade, uppsök de vilsna,
säg dem att frälsning de få hos Guds
Lamm.

Rädda de döende, lyft dem som
fallit,
Jesus dem älskar och frälsa han
vill.

2. Han de förlorade kallar, han väntar
ångrande barnen få sluta i famn.
Varna dem, nödga dem, bed dem att
skynda;
han ger dem nåd, om de tro på hans
namn.

3. Kväfd utaf frestelser, gömd under
askan
glimmar måhända en gnista från Gud.
Grip med barmhärtighet strängen, som
brustit,
kanske den ännu kan gifva ett ljud.

4. Rädda de döende, plikten så bjuder,
kraften därtill du af Herren skall få.
Tålmodigt visa dem vägen till lifvet,
säg att för dem har han lidit också.

360.

Glad såsom fågeln i morgonstunden.

1. SAMLOMS, kamrater, kring frälsningsfanan!
Skyndom till vapen för Jesus, vår Kung!
Fege och trolöse ärfva ej Kanaan.
Upp då till striden, båd' gammal och ung! :,:
Främst under drabbningen Konungen går,
honom vi följa, och segern är vår.
Främst under drabbningen Konungen går,
genom honom till seger det går.

Jesus, vår höfding, oss kallar för sina,
han har oss frälsat från hårdt slafveri.
Lifvet han utgaf i korsdödens pina,
att vi hans kämpar en gång skulle bli.

2. Följom vår fana, vår kära fana!
Den som till änden är trogen sin Gud,
trogen på stridens och lydnadens bana,
krönes till sist och får skinande skrud. :,:

Smälekens törnen ha rosor också:
lida vi nu, sist regera vi få.
Smälekens törnen ha rosor också:
efter striden regera vi få.

3. Sist omkring fanan på Zions höjder
samlas af kämpar en skara så stor.
Bytet då skiftas vid himmelska fröjder,
evigt hos Konungen hären sen bor. :,:
Talrika, rymliga boningar där,
hären af Konungen, som har den kär —
talrika rymliga boningar där,
hären får af sin Konung så kär.

Palmerna vifta. »Halleluja, amen!»
ropa i korus till harpornas klang
frälsningssoldater, som, fria från banden,
fira sin seger i fröjdernas land.

361.

1. SEN, kamrater, hvilka skaror
mot fördärfvet gå!
Onda mänskor trotsa Herren
och hans nåd försmå.

Frälsningshär, o, kämpa modigt!
Gud oss kallat har.
Afgrundsskaran kan ej motstå,
endast trogen var!

2. Se, den stora hop framtågar!
Satan anför dem.
Syndens bojor offren binda.
Hvem vill rädda, hvem?

3. Se, banéret härligt vajar!
Frälsta jubla högt.
Djupast sjunkna också räddas;
hären blir förökt.

4. Hårdt och länge kampen rasar,
men vår Gud är när.
Framåt med vår store Konung!
Hans ju segern är.

362.

O, hur lycklig är den. | Sjunkna uti synd och skam.

1. SE, vi kämpa för Gud.
Han oss gaf detta bud:
"Gå förkunna för skapelsen all,

gå och säg: Hvem som helst
på mig tror skall bli frälst,
mörkrets välde jag bringar på fall“.

Midt i stridens larm vi veta
att vår Konung är oss när!
Lida vi med honom här,
skola vi i himlen där
med regera på hans tron i evighet.

2. Genom sorger och nöd,
genom smälek och död,
det är vägen vår Konung har gått.
Få vi lida som han,
må vi minnas: han vann
genom lydnad i korsdöden blott.

3. Himmelsk ära det är
att få stå i Guds här
och få kämpa för sanning och rätt.
Blott en kort liten tid,
och så ingår den frid,
efter hvilken med längtan vi sett.

4. O, så fröjdas och sjung!
Gud allsmäktig, vår Kung,
snart skall komma i himmelens sky.

Så lyft hufvudet upp,
lilla kämpande trupp,
fridens morgon snart börjar att gry.

363.

Hvem vill kämpa för Gud öfverallt.

1. SE, vår skara skall fienden slå,
om vi kämpa i Konungens namn.
Helga svärdet vi föra och nå,
sedan segern är vunnen, vår hamn.

Ja, jag tror, segern viss,
om vi kämpa i Konungens kraft.

2. Vi ha segrat i dagar, som flytt,
och vår ovän vi drifvit på flykt.
För vår Konung ej kampen vi skytt.
Också nu gå vi framåt helt tryggt.

3. Fast vår ovän är listig och stark,
fastän striden blir långsam och hård,
vi stå modigt på blodbestänkt mark,
ty Guds helige om oss har vård.

4. Alltid trogna vår här och vår Gud,
gladt vi kämpa i Konungens namn.
“Eld och blod“ är vår lösen; hans bud:
att vi bringa en värld i hans famn.

364.

1. SE, vi tåga fram med sköld och med banér
ut till strid för Gud, och seger han oss ger.
Han är med; vi vapnen ej få lägga ner,
förrän Jesus ropar: Kom:

Stäm då upp, stäm då upp
segersång, segersång!
Sjung af fröjd, sjung af fröjd,
så blir vägen aldrig lång.
Se, vi tåga fram, och sjungande vi gå
till det halleluja-land, där vi lifvets krona få.
Kom i ledet med som kämpe du också,
till dess Jesus ropar: Kom!

2. Till förnyad kamp nu order delas ut,
låt oss än en gång vår fana veckla ut,
lyfta korset högt, som segra skall till slut,
till dess Jesus ropar: Kom!

3. Marsch framåt! Vår Konung ständigt med oss går.
När hans röst vi följa, skada oss ej når,
och vi frukta ej, är striden än så svår,
till dess Jesus ropar: Kom!

4. Marsch framåt, tills hemlandsklockan en gång slår,
till det land, där solen aldrig nedergår,
och där lifvets träd i evig blomning står,
när oss Jesus ropar: Kom!

365.

Hell dig, du höga nord.

1. SJUNGOM halleluja
gladt till vår Jehova!
Hör! Gif akt! All hans makt
vi äga för vår seger. :,:

Ära, ära vare vår Jehova! :,:

2. Han är vår starkhets kraft!
Han är det stöd vi haft!
Därför går striden vår
igenom till hans ära. :,:

3. Himlar förgås och jord,
men Herrens fasta ord
skall bestå och vi gå
att folken det kungöra. :,:

4. Marsch framåt därför än,
visen, båd' kvinnor, män,
enighet, trofasthet
i striden för vår Jesus. :,:

5. Ja, ja, vi fasta stå!
Aldrig vi svikta må!
Kraft och mod, lif och blod
vi offra för hans ära. :,:

366.

1. SJUNGEN högt om frälsning, sjungen
fritt det dyra ord;
sjungen ut med kraft, med väldig makt,
ej hittills spord;
sjungen, att det ljuder vidt kring himlar och kring jord,
medan vi tåga till ära!

Framåt, framåt!
Det bär mot hemmets strand.
Till strid för Gud!
Snart lösas alla band.
Till Jesu pris skall sången brusa vidt
kring haf och land,
medan vi tåga till ära.

2. Huru mänskoskaror fröjda sig åt fridens bud!
Huru stark den svage blifvit, då han funnit Gud!
Hur de tappra härar jubla högt vid sångens ljud,
medan vi tåga till ära!

3. "Snart det ute är med dem", så mången vis man spår.
Ack, han glömmer att med oss Guds helge Ande går
och att på vår sida änglars starka skara står,
medan vi tåga till ära.

4. Så vi väg bereda för vår höfding och hans här;
än om mången strid och seger världen höra lär.
Visst för oss skall ondskan fly, ty motstånd fåfängt är,
medan vi tåga till ära!

367.

1. SJUNKNA uti synd och skam,
vi i otro gingo fram,
drogo vapen mot vår Gud och Konung god.
Men vi vapnen lade bort,
då hans kärlek inom kort
tvang oss söka nåd och frälsning i hans blod.

Fram till seger vi marschera,
föra syndare till Gud.
Och vi veckla fanan ut
ibland hvarje folk till slut:
hvar nation skall känna Herren som sin Gud.

2. Nu soldater äro vi
åt vår Gud, som gjort oss fri
ifrån Satans list och syndens stora makt,
dela korset med Guds Son,
föra ock, trots världens hån,
syndare till Jesu fot och himlens prakt.

3. Många drinkare vändt om,
vilselupna söner, som
utaf Gud fått frälsning, frid och evigt hopp.

Många ödelagda hem
blifvit lyckliga igen,
och full frälsning slappa själar lyftat opp.

4. Vi ha segrat tills i dag,
vunnit många hårda slag,
trots vår fiende med makt har stått oss mot,
ty när kampen rasat mest,
har vår Jesus hulpit bäst,
fienden besegrad skyndat till hans fot.

368.

1. SKYNDA med räddningsbåten hän ut på lifvets haf!
Akta ej storm och böljor! Båten går ej i kvaf.
Skynda att själar rädda, ryck dem från syndens stråt.
Låt Golgatas färger fladdra! I Jesu namn framåt!

Ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja!
Ännu bland storm och böljor
jag sjunger från fruktan fri,
ty Jesus är nu min tillflykt
och skall för alltid bli.

2. Äfven om moln sig hopa, höga gå vågors svall,
stormarna våldsamt ryta, båten ej sjunka skall.
Fram öfver stormig bölja, hän på den vilda sjö!
Låt Golgatas färger fladdra och rädda någon från att dö!

3. Faror och död må hota, rasande stormar slå.
Frukta ej storm och böljor, båten går fram ändå.
Än många själar irra fjärran från hemlands strand.
Låt Golgatas färger fladdra och rädda någon själ i land!

369.

1. SKÖNASTE lott att vara soldat!
Tänk, huru godt att Gud vill så ha't.
Kämpa hans strid och njuta hans frid,
det är här soldatens lott.

Tag ditt svärd;
här gäller kämpa, kämpa, kämpa
mot en värld. :,:
Mod! Håll ut :,: till stridens slut,
då för Gud vi stå med ära!

Herre kär, vårt begär
står till dig. Seger gif!
Världen vinn, tag den in,
att snart för dig vi stå med fröjd!

2. Trogna vår Gud gör Jesus oss nu!
Trogna hans bud, o, Herre, som du!
Kärlekens glöd till syndarn i nöd,
Jesus, lifva den alltmer!
Seger gif!
Vi vilja vinna, vinna, vinna
världen åt dig. :,:
Du skall ha :,: — halleluja! —
ifrån hvarje mun din ära.

3. Segern är vår; framåt lilla tropp!
Kampen är svår, vi segra ändock.
Smärtornas man, han själf för oss an;
honom följa vi i strid.

Mod! framåt!
Vi vilja följa, följa, följa
korsets stråt :,:
ända fram :,: trots hån och skam,
tills för Gud vi stå med ära.

370.

1. SOLDATER, modigt gån framåt!
Striden för Gud!
Ej värld, ej Satan hindra låt!
Striden för Gud!

Pris ske Gud, att jag är frälst :,:
och är med uti den segrande här!
Pris ske Gud, att jag är frälst, :,:
vi segra, om vi tro!

2. Då fienderna tränga på,
Helt tappert uti ledet stå!

3. Stån trogna uti lust och nöd!
Omkring vår frälsningsfana röd.

4. Håll slutna led, tag jämna steg!
Tag Andens svärd och var ej feg!

5. När striden slutad är, vi gå
lyckliga hem
att inför Gud och Lammet stå
i Jerusalem.

371.

1. SOLDATER äro vi,
som gladt gå ut i strid.
Och vår skall segern bli,
fast lång är väntans tid.
Med svärd och sköld i hand
vi skynda gladt framåt
och sky ej stridens brand
på ädel krigarstråt.

För Gud vi kämpa :,:
och fienden vi skola slå.
Vi måste segra, :,:
då vi i Herrens namn gå på.
Sjung halleluja, :,:
vår strid är skön, fast hård den är,
och lönen väntar :,:
hvar trogen kämpe i Guds här.

2. Soldater äro vi,
som kämpa än med mod.
Och sången ljuder fri
om Jesu dyra blod,

som gör den svage stark
och sätter stål i arm.
Vi stå på säker mark
trots fiendernas larm.

3. Soldater äro vi
och ämna trogna stå,
tills segrare vi bli
och fram till målet nå.
Kom, lämna syndens stig
och ställ dig i vårt led;
här finns en plats för dig,
kom, blif en kämpe med!

372.

1. STIGA ned med glädje på min Herres bud,
stiga ned de vilsna bringa hem till Gud.
Stiga ned att lösa dem ur syndens band,
stiga ned, dem bjuda hem till Kanaans land.

Dyre Jesus! Jesus! Öfverallt med Jesus vill jag gå.
Dyre Jesus! Jesus! Aldrig mer hans röst jag vill motstå.

2. Stiga ned att gråta med, där sorgen bor,
stiga ned, där nöden blifvit verkligt stor.
Stiga ned att ta de faderlösa opp,
stiga ned att bringa hopplöst hjärta hopp.

3. Stiga ned, där kojan kall och fuktig är,
stiga ned och värma upp med kärlek där.
Stiga ned att kläda där de nakna små,
stiga ned till dem, som ingen tänker på.

4. Stiga ned, där sjukdom gör att dag blir lång,
stiga ned och bringa tröst med bön och sång.
Stiga ned, där döden redan klappat på,
sitta där, tills trötta själen hem fått gå.

5. Stiga ned med glädje på min Herres bud,
siga ned, de vilsna föra hem till Gud.
Stiga ned, där djupsta djup af synder är,
hämta upp juveler för min Herre kär.

373.

1. STRID för sanningen,
strid mot fienden,
tätt kring Frälsaren, slutna led!
Vapnen färdiga,
alla eniga,
fullt frimodiga, ty Gud är med!

Upp då kämpar, samloms kring vår fana,
här är lösen, gifven den hvarann:
Framåt, uppåt, klinge hosianna,
Kristus, hjälten, för ju själf oss an.

2. Modigt gå vi fram,
komma ej på skam,
ty vår Herres namn seger ger.
Han oss själf står bi,
hans skall äran bli,
därför höja vi vårt korsbanér.

3. Gud allsvåldige,
hör vårt ropande,
hjälp oss kämpande, seger gif,
Efter striderna
sist i himlarna
skänks oss kronorna och evigt lif.

374.

1. STRIDSMÄN uti hären, stämmen upp en sång
till vår Herre, som i höjden bor.
Sjungen högt med helgad tunga dagen lång
om hans gudakärlek, rik och stor.

Ära, ära till det dyra Lamm.
Sjung om kraften uti Jesu blod.
Sjung af hela hjärtat, sjung med fröjdfullt mod
om vår Gud, som dog på korsets stam.

2. Prisen Herren, att Armén han framåt bragt,
att han mången frälst ur dödens graf.
Lofven honom, att han skaror nederlagt,
att i blod och eld han seger gaf.

3. Sjungen om hans frälsning, om hans kärleksråd,
om hans blod, som oss från synden tvår.
Sjungen om hans godhet, prisen högt hans nåd,
tills hvar syndare den fullt förstår.

4. Sjungen med i kören, kämpar, stora,
små,
tills kring jorden ekot sången bär.
Sjungen ut, att syndare det höra må.
Sjungen, tills ej ondskan mera är.

375.

1. STRIDSMÄN vi äro, som tåga fram,
kämpande gladt för vår Gud.
Han hjälper, att aldrig vi tröttna,
tills vi vapnen lagt ned, på hans bud.

Framåt tåga vi med mod,
segra genom Jesu blod;
när som han oss leder, intet frukta vi.
Vi ha kurs mot Kanaans strand,
detta rätta fosterland
för soldaterna i Guds armé.

2. Satan ger vika, hans härar fly;
vi måste segra till sist.
Ej fiendens makt skall oss skrämma,
ty Jehova oss leder förvisst.

3. Framåt vi gå, fastän världen ler;
hvad fråga vi efter det!
Vi veta att Jesus har köpt oss,
och hvad gör det, om striden blir het!

4. Kärleken lågar uti vårt bröst,
upptänd af Herren vår Gud,
den tvingar oss att icke rygga
från att kungöra frälsningens bud.

376.

1. SÅ den ädla säden ren i morgonväkten
och för själars frälsning offra dig och brinn,
väntande på hösten, då i skördeanden
vi få under jubel bärga skörden in.

Bärga skörden in! :,:
Vi få under jubel
bärga skörden in.

2. Så din säd i solsken, äfven uti skuggan.
Låt ej köld och moln nedtynga håg och sinn'.
Snart är säden mognad, arbetsdagen slutad,
hasta då med jubel bärga skörden in.

3. Gå åstad med tårar, så för Jesu räkning,
lid och allt försaka, många själar vinn!
Snart han stillar gråten, bjuder oss
välkomna,
och vi få med jubel bärga skörden in.

377.

1. SÄG, hvad mål har väl Frälsningsarmén
för sig satt?
Seger här, i himlen ära.
Det vinnas skall af hären. Halleluja!

2. Säg mig, hvad är väl höfdingens, anförarns namn?
Jesus konung är och höfding.
I strid han anför hären. Halleluja!

3. Säg, hvad regler och lagar har denna
Guds här?
Jesu bud, som är blott: Älska!
Ja, det är härens lösen. Halleluja!

4. Hvilken är väl den lön, som soldaterna få?
Herrens rika, varma kärlek.
Ja, det är nog för hären. Halleluja!

5. Kan i strider och faror han föra sin här?
Seger han oss ständigt gifver.
Han alltid hären leder. Halleluja!

6. Kommer fienden stark eller kommer han svag,
han beredda städs oss finner.
Till ära hären tågar. Halleluja!

7. Hvilken skall genom dödsfloden föra vår här?
Öfver floden Jesus bär oss.
Han hären för till himlen. Halleluja!

8. Ned läggs korset, och härliga kronan vi få,
när vi hunnit andra stranden.
Då evigt säll är hären. Halleluja!

378.

Stridsman är jag, ära väntar. | O, hur saligt att få vandra.

1. TAPPRA kämpe! Fram till seger,
frukta icke, drag ditt svärd!
Redo var att Herren följa
och att kämpa mot en värld.

För att Satans välde störta
ut i striden nu vi gå.
Och med Jesus som vår höfding
vi till seger fram oss slå.

2. Ifrån himlens ljusa höjder
Gud ser ner på kämpen sin.
Det är han, som för befälet.
Tag ditt kors och kronan vinn.

3. Framåt, uppåt! Gör och våga
allt för den som för dig led.
Trotsa faran och din ovän
med ditt skarpa svärd slå ned.

379.

1. Till strid för Gud vi gladt framtåga
med fast förtröstan till hans ord,
som är för oss; med det vi våga
:,: gå ovän mot på oväns jord. :,:
Förfäras ej, du lilla skara,
din sak är helig, och du skall
med segerrop det tal besvara,
som flitigt spår ditt snara fall.

2. Det finnes själar än att rädda
och många fält ännu att så.
Till dem som uti synd sig bädda
:,: en graf så djup vi vilja gå. :,:
Och söka upp i nödens boning
de vilsna barn, som sakna ljus.
För dem ock finnes full försoning,
för dem ock plats i Faderns hus.

3. Vi vilja söka torka tårar
och sprida ljus i sorgens land;
till vise män förvandla dårar
:,: och sätta hjärtan uti brand. :,:
Hvarhelst en själ af synden lider,
vi skola peka på Guds Lamm.
Där finnes, som i forna tider,
en fristad trygg vid korsets stam.

4. Så flyg, du glada sång, kring världen
och gjut i hjärtan hopp och mod.
Du är vår lösen uppå färden,
:,: du gamla sång om Jesu blod. :,:
Må hvarje ton, som än skall ljuda,
ett budskap blifva ifrån Gud
och ifrån vägar, stigar bjuda
till Lammets bröllop Lammets brud.

380.

1. Till strids, till strids budkaflen går,
drag ut, du segerrika kår!
Ty Satans fästen slå vi ned,
det är Guds frälsta kämpars sed.
Omkring vår fana samlas vi
med Lammets segertecken i,
och slutna i en trofast ring
vi frukta oss för ingenting.

2. Flyg, sköna fana, öfver jord
och låt din sanning blifva spord!
Flyg fritt till söderns heta sand,
till nordens isomhöljda strand
och bringa syndare till Gud,
att lyssna till hans frälsningsbud
och svära Herren trohetsed
att kämpa modigt i hans led!

3. Flyg fritt, med heligt majestät!
Vi tåga gladt i Mästarns fjät,
och vid hans höga frälsningsord
så bäfva både haf och jord.

Vi lämna allt och följa dig
på lydnadens och lifvets stig.
Du själf, vår Konung, mild och skön,
är dina skarors stora lön.

4. Flyg fritt, du fana blå och röd,
vi följa dig i lif och död!
Och vid basunens glada skall
besegrad ligger världen all.
Och sist vi tåga in en gång
vid harpors brus och jubelsång
igenom pärleportarna
vid väldiga halleluja.

381.

1. Till strid vi dragit ut.
Vi aldrig hvila må,
förrn frälst ur syndens nöd
vi världen skåda få.
I vår store höfdings kraft
vi förvisst till seger gå.
Vi göra allt till Herrens Jesu ära.

Under Arméns banér
vi tåga fram till ära.
Under Arméns banér
vi segra och vi dö.
Under Arméns banér
vår Jesu kors vi bära.
»Eld och blod» vår lösen är,
då ut i strid vi gå.

2. Visst svaga äro vi,
men han oss starka gör.
Visst kampen är oss hård,
men han oss själf anför.
Om i striden än vi dö,
segern säkert oss tillhör.
Vi göra allt till Herrens Jesu ära.

3. Hvarhelst jag än må gå,
hvar jag befinner mig,
hvad än jag tänka må,
hvad än jag säga skall,
så min bön som ock min sång,
min umgängelse också,
vill allt jag göra till min Jesu ära.

4. Påskynda, Gud, den dag,
då jorden har din frid,

då synd och djäfvul mist
sitt välde för all tid.
Då vårt verk fullbordadt är,
slutad är all kamp och strid,
vi glädjas få i Herrens Jesu närhet.

382.

1. Till strid, till strid,
ty redan bräcker dag,
och fienden i skaror mot oss tågar.
Till strid, till strid för rätt och sanning drag
och kämpa Herrens strid.

Låt oss kämpa gladt
emot synd och natt,
låt oss strida käckt,
till dess vi ondskan stäckt;
kämpa skola vi,
tills hvar själ blir fri
och renad genom blodet.

2. Till strid, till strid,
trumpeten skallar klart
och kallar Herrens trogna ut till striden.
Med skam vår fiende skall flykta snart,
om vi blott trogna stå.

8. Framåt, framåt,
och strid din strid till slut
och gå att syndens arma offer rädda,
och likt martyrerna, som gått förut,
en segerkrona vinn!

383.

1. "TILL vapen!" Ifrån himlen ropet skallar,
och skaror skynda uppå detta bud
att samlas dit dem korsbanéret kallar
och följa segrande i modig kamp sin Gud.

Hör! Orubbligt framåt, :,:
in i stridens hetta tågar skaran
med himmelskt mod i låga;
om flykt blir aldrig fråga:
alla kämpa intill döds för Jesus.

2. I hvarje land hörs fångna andars kvidan;
i helvetskedjor mången själ är såld.
Men framåt tågar hären utan bidan,
förkrossar fjättrarna, besegrar Satans våld.

3. Ej rädas vi, fast vild och hård är
striden,
att lida är för oss en lott ej svår,
vi svurit följa Jesus hela tiden
och villigt lämnat allt för segerhjälten
vår.

4. I kämpar, Jesu tappra legioner,
omgjordade med himmelsk rustnings
makt!
O, hvilen ej, förrn jordens fjärran zoner
förlossning fått och allt för Jesu fötter
lagt.

384.

1. Till vapen, kamrater, kring korsets
banér!
Att rasta och hvila är tid nu ej mer,
sig fienden rustar med våld och med list;
hvar kämpe må blygas att dröja till sist.
Vår Konung ger order och själf för
oss an,
den svagaste därföre deltaga kan,
blott hjärtat är värmdt utaf kärlek
varm
till vår Jesus och syndarn arm.

Upp kamrater, följens åt
modigt på vår krigarstråt!
Stupa vi i blod, vi svepas få
i fanan röd-gul-blå.
Därför fram, i Guds namn! Fram!

2. Att Satan skall tappa, vi lätt kunna se,
ty lederna svälla i Jesu armé.
Vårt antal är större i dag än i går,
fast mången tycks tro att vår ställning
är svår.
Snart dagen skall gry, då vår krona
vi få
och druckna af segerfröjd sjungande gå
omkring på Jerusalems gator fritt,
från de jordiska tvången kvitt.

3. Vi därför ej tröttna, fast kampen syns
lång,
vi midt under striden uppstämma vår
sång.
Trumpeten oss lifvar med skallande ljud,
och trumman vi älska i striden för Gud.
Vår fana vi följa, om blödande än;
som krigare äro vi vigda vid den,
och under dess färger en evig frid
snart vi vinna vid slutad strid.

385.

1. UNDER helga fanans rand
kämpahjärtan stå i brand,
lågande af heligt mod
för sitt mål i eld och blod,
för sitt mål, för sitt mål i eld och blod.
Klart vårt härskri måste höras,
frälsning ut i världen föras.

Fana, röd och blå, dig jag följa må;
fana röd och blå!

2. Frälsningsfanan höjes än,
segertecknet är i den:
Lammets blod, som synd aftvår,
Andens eld, som allt förmår,
Andens eld, Andens eld, som allt förmår.
Under den är skönt att strida,
ljuft att för dess ära lida.

3. Kom och fatta Andens svärd,
drag det käckt mot synd och värld!
Under fanan kämpa ut
striden het intill dess slut,
striden het, striden het intill dess slut.
Se, hur fanan blå och röd än
fladdrar! Älsken den till döden!

386.

1. UNDER korsfanan kämpar en skara
för Gud,
som vill älska och ära hans heliga bud;
det är Frälsningsarmén, som går framåt
med mod,
hvar soldat äger rening i Frälsarens
blod,
och om äfven det hotar och larmar,
ha i kampen vi glädje och lust,
ty de mäktiga, eviga armar
oss beskydda uti hetaste dust.

Låt oss sjunga ut med fröjd
kraftigt öfver dal och höjd:
Vår armé vill kämpa, kämpa, kämpa
tappert och vinna vårt Sverge för Gud.

2. Vi af kvinnor och män vilja dana en
här,
som vill lefva och kämpa för Frälsa-
ren kär.
Och vi vilja med frälsningens budskap
gå fram
till en värld, som är bunden i laster
och skam,

torka tårar och upprätta fallna,
gjuta kärlek bland tvedräkt och kif,
värma dessa, som börjat att kallna,
prisa Herren, så att döda få lif.

387.

1. UPP, korsets kämpar, upp en hvar
till strid för Herren Gud!
Höj upp med mod ditt krigsstandar,
ryck fram uppå hans bud!
Vet, segerpalmen väntar dig,
om blott du följer korsets stig.
Haf tröst en hvar, som strider!
Från himlen blickar Fadern ned,
var trygg, haf tröst, blott vaka, bed,
du segra skall omsider.

Se, frälsningsfloden bryter fram.
Halleluja, halleluja!
Den flödar ned från korsets stam
och frälsar hvar och en, som tror.

2. Visst världen sjunken är i nöd
och stadd i syndens våld
och hotas att till evig död
af ondskans makt bli såld.

Dock, Herrens arm är ej för kort
att Satans hinder sopa bort.
Haf tröst en hvar, som strider!
Från himlen blickar Fadern ned,
var trygg, haf tröst, blott vaka, bed,
om än ditt hjärta lider.

3. När ångerns bön till tronen går,
Guds öra lyssnar till.
Då rop om nåd hans hjärta når,
han syndarn frälsa vill.
Guds ende Son utgöt sitt blod,
då vällde fram en reningsflod.
Nu utgår fridens hälsning
till hvar nation, till hvarje land,
till hvarje själ i syndens band
om full och härlig frälsning.

388.

Hör, krigstrumpeten skallar.

1. UPP, Kristi stridsmän alla,
trumpeten manar på!
Den hörs till striden kalla,
all fruktan vika må!

Vi käckt må framåt tåga
vid krigarsångers ljud,
trots egen oförmåga,
ty kraft vi få af Gud.

2. Från oss är ångest fjärran,
ty själf sin frälsningshär
i striden anför Herran,
och raskt framåt det bär.
En liten tid står striden
för Herren Gud här blott,
och sen skall himlafriden
förbli soldatens lott.

3. För Herren äro alla
hans fiender som strå.
Vi skola icke falla,
då i hans spår vi gå.
Till ständigt nya segrar
vi tåga fram med mod,
till dess sig hären lägrar
vid lifvets klara flod.

389.

1. UPP till strid, upp till strid
emot djäfvulens här!

Han strider tappert,
men vår Gud är oss när;
därför seger vi få,
och till himlen vi gå.
Omkring Lammets tron snart vi stå,
halleluja!

Nu vi trotsa djäfvul, kött och värld
med dess ondska, synd och flärd;
ty med mod gå vi fram uti Konungens namn,
som oss för till sin himmelska hamn,
halleluja!

2. Fyra af, fyra af
emot djäfvulens led,
vet, att en kula
måste slå honom ned.
Därför tappert framåt
på vår segrande stråt,
och ej Satan oss hindra låt, halleluja!

3. Sjung, o, sjung; sjung, o, sjung
om den härliga fröjd,
hvilken oss väntar
uti himmelens höjd,
när kring tronen vi stå,
och då kronan vi få
för att fröjdas i himlens höjd, halleluja!

390.

1. Uti Frälsningsarmén nu vi kämpa,
intet motstånd kan vår stridslust dämpa.
Efter världen vi aldrig oss lämpa,
ty vi höra den ju icke längre till.

Eld och blod skänker mod,
vi gå fram mot målet, sky ej någon fara.
Kungen ser till oss ner,
låt oss därför modigt härda ut.

2. Uti Frälsningsarmén fram vi tåga,
hjärtat, fylldt af kärlek, står i låga.
För vår sak lif och blod vi nu våga,
ty vi veta väl att den rättfärdig är.

3. Uti Frälsningsarmén vinnes seger,
och där råder fröjd uti vårt läger.
Då hvar kämpe Guds välbehag äger,
kan ej någon jordisk makt oss stå emot.

4. Uti Frälsningsarmén sist vi hinna
sköna målet, där vi kronan vinna.
Då skall stridsfacklan mera ej brinna,
sedan riket vunnet är åt Gud igen.

391.

1. Uti frälsningshären äro vi soldater.
Vi skola bringa frälsning till en värld,
och ned vi aldrig lägga våra vapen,
förrn vi alla folkslag nått uppå vår färd.

Frälsningshären måste segra,
ty vi lyda Jesu bud, bringa syndare till Gud.
Härlig frälsning är vår hälsning,
i Guds kraft vi tåga fram i eld och blod.

2. Fastän alla helvetsmakter oss omringa
och Satan söker göra vägen svår,
vi veta ingen ovän kan oss skada,
då Jehova själf uppå vår sida står.

3. Så vi lita på vår Gud, som ej kan svika,
vi veta att hans frälsning vi få se.
Om vi bli trogna Jesus, som oss frälsat,
skall han oss en härlig seger ständigt ge.

392.

1\. Ut till strid! Hör, ropet skallar!
Ut, låt ingen ta din lön!
Ut till strid Jehova kallar
allt sitt folk af tro och bön.
Själfviskhet har ingen rätt
att på krigets post oss störa;
fruktan flyr i striden lätt:
Gud skall oss till seger föra.

Ingen vike, Satans rike skola vi grundligt slå ner.
Gud som lön en krona skön åt segrarn ger.
Seger för mig genom Jesu blod, som runnit,
seger för mig i hans dyra blod.

2\. Ut till strid! Se, kampen rasar!
Kristi fana måste fram!
Fegt för striden aldrig fasar
krigaren af Herrens stam.
Rop om hjälp vårt hjärta rört,
och till jordens alla delar
föra vi vår Konungs bud:
Jesus frälsar, lossar, helar!

3. Ut till strid vid Jesu sida!
Men om någon nåd begär,
tag hans hand, ej längre bida,
honom för till Jesus kär.
Brustet hjärta, krossadt hopp
hos de arma syndatrålar
Jesus helar och dem ger
frid och fröjd till deras själar.

393.

På det stora haf vi segla.

1. VECKLEN ut vår röda fana!
Kämpar, höjen vårt standar!
Om ock hela världen hotar,
stån dock käckt till dess försvar.

Kom, förena dig med hären,
låt ditt fältrop nu få bli:
»Invid Jesu kors jag stannar,
ty hans död har köpt mig fri.»

2. Frukta ej att visa färgen,
trogen var och aldrig fly.
Härda ut, hur mänskor håna;
mönstringsdagen snart skall gry.

3. Om din fiende gör motstånd,
bruka rätt ditt blanka svärd.
Det är skarpt och genomtränger,
trotsa därmed synd och värld.

4. Lyft din fana, ty Han kommer
snart att löna själf sin tropp.
De som här ha redligt kämpat
krönas då vid slutadt lopp.

5. Högre än banéret svaje
tills den dag, då hvar nation
skall för Herren nederfalla
och all världen är hans tron.

394.

1. Vi bli hjältar, vi bli hjältar,
när som striden är het. :,:
Då den rasande storm växer hög,
skall vårt mod ökas mer :,:
vid hans kors, vid hans kors.

2. Vi visst vinna, vi visst vinna
genom Guds-lammets blod. :,:
Vi slå ej till reträtt, trotsa död,
till dess segern är vår :,:
vid hans kors, vid hans kors.

3. Vi gå framåt, vi gå framåt
och vår fiende slå. :,:
Må vår sång ljuda högt till Guds pris,
tills vi segrande stå :,:
i Guds stad, i Guds stad.

4. När till hvila, när till hvila
vi få gå på hans bud :,:
gladt vi då skynda oss till vårt hem
i palatset hos Gud. :,:
Sälla dag, sälla dag!

395.

1. VI vapenbådet hört,
och nu med fröjd vi på kallelsen
svara;
vårt hjärta ropet rört,
och för vår Kung lågar kärleken
varm.
Fast Kristi blod för alla rann,
förgås dock millioner;
till räddning ile hvar stridsman,
gjord stark af gudomlig nåd.

Nu till strid för Gud och frid
vi tåga fram! :,:
Att ge bud om nåd från Gud
vi tåga fram och segra för vår Kung.
Hans soldater vi äro
att kämpa vid hans kors
och följa Lammets spår.
Hans soldater vi äro,
vi tåga att rädda en värld.

2. Om kallade att gå
för krigets skull ifrån hem och från vänner,
vi lyda gladt ändå
och framåt gå att förkunna Guds nåd.
Vi slutat upp att sträfva för
förgänglig fröjd och vinning,
som hjärtat endast fattigt gör;
sann fröjd oss blott striden ger.

3. I striden kräfvas män,
som ha sitt allt öfverlämnadt åt Jesus
och villigt ila hän
till hvilket land, som behöfver dem bäst.
Af kärleks tvång vi lyda gladt;
Guds öga skall oss leda,
i solljus dag som becksvart natt,
att krönas som hjältar sist.

396.

1. Vi vilja korsets fana höja
inför en värld, som bort från Gud
har gått.
Ej något här oss kan förnöja,
vid Kristi kors vi äro vigda blott.
O, sälla lott, som här vi fått,
att för de fallna lefva få.
Blir striden svår, Gud kraft består,
om vi blott fasta vilja stå.

En gång där hemma hos vår Gud,
vi skola såsom Kristi brud
stå klädda uti Lammets skrud
och stämma in uti den nya sång.

2. Vid krigstrumpetens klara toner
vi raskt marschera till vår nya post,
dra blankt mot mörkrets legioner,
ty våra svärd ej skadas få af rost.
Hör nödens rop, från denna hop,
som drifves fram i last och brott!
I Jesu famn där finnes hamn
för hvarje själ, som vilse gått.

3. Framåt, framåt på vädjobanan,
i Herrens namn, håll stadigt ut i tro,
ty inom kort vi uppnå Kanaan,
där vi i evig sällhet skola bo.
En liten tid af kamp och strid
vi under vägen måste få,
ty trångmål är vår fostran här,
att vi med fröjd för Gud må stå.

397.

Pris vare Gud, hans barn jag är. | Jesus, det högsta ibland namn.
Är jag en korsets kämpe. | Raskt fram, ren börjar solen klar.

1. VÅR själ är fylld af heligt lof
för hvad oss Herren gjort.
Han många segrar gifvit oss
och hjälper oss alltfort.

Se, vi höja korsets banér,
det blodröda korsets banér!
Vi följa det, hvarthelst än vägen bär,
och segra i Jesu namn.

2. Vår lofsång stige upp till Gud,
vår Fader blid och god!
Vår själ är tvagen ren från synd
i Sonens dyra blod.

3. Guds frälsningsråd förkunna vi,
hvad mänskor säga må.
Vi kämpa trones kamp med fröjd,
visst vi till seger gå.

4. Guds frälsningshär, gå tappert fram,
blif modigare än,
att världen känna må sin Gud
och vända hem igen!

5. Då pröfvotiden här är slut
och striden ändad är,
omkring Guds tron skall en gång stå
en salig frälsningshär.

398.

1. VÄCKT ur min dvala, kallad till strid,
Frälsaren nu jag följer.
Intet jag fruktar, han går bredvid,
Gud med sin nåd mig höljer.
Faror och mödor, sorg och besvär,
allt jag med glädje för Jesus bär.
Striden är het, dock viss är min tro.
Seger jag vinna skall!

O, jag är en stridsman, ära ske Gud;
kämpar för Jesu ära.
Jag är en stridsman, tvagen i blod,
marscherar framåt till ära.

2. Jag vill bli modig, strida för Gud,
troget min Herre tjäna.
Gärna jag lyder Frälsarens bud;
han skall mig kraft förläna.
Nu syndens nöjen helt jag försmår,
intet från Jesus mig skilja får;
han, som har dött att gifva mig frid,
skall ock mitt hjärta ha.

3. Ära till Jesus, pris till hans namn,
han som är värdig sången.
Han tager syndarn upp i sin famn,
se, han befriar fången.
Härliga budskap nu jag frambär,
syndarn får höra om Jesus kär,
då jag omtalar Frälsaren god
och hur han hjälpa vill.

399.

Stridsman är jag. | O, hur saligt att få vandra.

1. ÄR du redo till att strida,
väpnad med Guds starkhets makt,
redo nu vår här att följa,
vakande, som Jesus sagt!

Är du redo? Ja, jag är redo, :,:
stark i strid, tills Jesus syns i skyn.
Tro och mottag, tro och mottag, :,:
stark i strid, tills Jesus syns i skyn!

2. Är du redo till att gisslas,
hånas, törnekrönas ock,
svettas blod liksom din Herre,
öfverges, men älska dock?

3. Är du redo för den striden,
fastän fienden är stark?
Redo ock att vänta seger
och stå fast på blodig mark?

4. Är du redo skiljas hädan,
redo sjunga segerns sång?
Redo bära lifvets krona
hela evigheten lång?

400.

Vår själ är fylld af heligt lof. | Jag är så hjärtligt nöjd och glad.
Raskt fram; nu börjar solen klar. | Med snabba steg soldaten går.

1. ÄR jag en korsets kämpe, som
vill följa Lammets spår?
Skall jag väl frukta världens dom,
den smälek, som jag får?

Den som korset modigt bär
skall med kronan prydas där
och får bo hos Jesus kär
uti fröjd evinnerlig.

2. Säg, skulle jag till himlen gå
på blomstersmyckad stig,
då andra uti kampen stå
och helt utgifva sig?

3. Finns ingen fiende att slå,
är världen Herrens vän?
Finns ingen flod att öfvergå,
som vägen stänger än?

4. Jo, utan strid ej seger vanns.
Så gif mig himmelskt mod!
Här bär jag kors, där ärans krans
och segrar med ditt blod.

SÅNGER FÖR SÄRSKILDA TILLFÄLLEN.

Barnsånger.

401.

Djup af nåde. | Jesus, led mig hvarje dag.

1. GUD, som hafver barnen kär,
se till mig, som liten är!
Hur mig än i världen går,
håll du mig bland dina får!

2. Jag är ett af dina lamm,
som du köpt på korsets stam,
då i kärlek mild och god
du utgöt ditt dyra blod.

3. Därför, Jesus, rena mig,
led mig bort från syndens stig,
ty jag får ej någon ro,
om jag ej på dig kan tro!

4. Om jag snärjs i syndens garn,
kom och lös ditt arma barn!
Mig på rätta vägen för,
att jag ej för evigt dör!

5. Gif mig kläder, gif mig bröd,
hjälp mig utur all min nöd,
var min glädje, var min tröst,
låt mig hvila vid ditt bröst!

6. Och när lifvet slutadt är,
tag mig hem, o, Jesus kär,
till din himmel, att jag må
dig för evigt skåda få!

402.

Det blir något i himlen. | Då mitt hjärta var kallt.

1. JAG vet att för helgon en krona det finns,
för martyrernas skara också.
Men, o säg, är det sant att det finnes jämväl
en krona beredd för de små?

Ja, ja, ja, jag vet att en krona de få.
Om af hjärtat de här ha sin Frälsare kär,
en krona det finns för de små.

2. I strålande ungdom, som evig förblir,
de instämma i änglarnas sång.
Och det spädaste barn slår sin harpa
till pris
för Jesus en evighet lång.

3. Om uti palats eller koja de födts,
både stora i världen och små,
när från stoftet de gå, om på Jesus
de tro,
en krona i himlen de få.

403.

Det blir något i himlen. | Då mitt hjärta var kallt.

1. NÄR jag ser i Guds bok dessa ljuf-
liga ord,
hur min Frälsare gick bland oss här
och tog upp de små barnen som lamm
i sin hjord,
o, då ville ock jag varit där.

2. O, jag önskar sin hand på mitt huf-
vud han lagt,
sina armar han slutit kring mig,

att hans älskande blick på mig sett,
då han sagt:
"Låten barnen få komma till mig!"

3. Dock han har äfven mig tagit upp i
sin famn,
och i ordet han talar till mig;
jag till honom får bedja; till himme-
lens hamn
han mig för, om jag följer hans stig.

4. Ty åt dem som i honom förlåtelse
fått
har han tillredt ett underbart hem,
som skall blifva små barnens ovansk-
liga lott,
ty hans rike det tillhör ju dem.

5. Ännu tusenden lida den bittraste nöd,
de ej hört om det himmelska hem.
Hvem vill skynda att räcka dem lef-
vande bröd
från vår Jesus, som älskar ock dem?

6, Ifrån öster och väster, från söder och nord
skall han samla små lammen en gång;
äfven de skola finna en plats vid hans bord,
stämma in i den himmelska sång.

404.

O, kom, skynda, kom.

1. När mödrar i Salem
till Jesus barnen förde,
hans lärjungar förargade
dem bjödo gå bort.
Men Jesus mildt emot dem log
och vänligt dem i famnen tog.
"Hindren ej små barnen
att komma till mig.

2. Jag vill taga mot dem
och i min famn dem sluta,
en herde bli för dessa lamm.
O, drif dem ej bort!
Om deras hjärtan blott jag får,
en himmel redo för dem står.
Hindren ej små barnen
att komma till mig."

3. Hur god var ej Jesus,
som tog små barnen till sig!
Men många tusen finnas än,
som ej hört hans namn.
De aldrig sett ett Bibelns blad
och veta ej att Jesus sad':
"Hindren ej små barnen
att komma till mig."

4. Men snart skall hvar hedning
af alla folk och stammar
få höra om Guds kärlek stor,
hvar afgud slå ner.
Ack, att den dagen vore här,
då du på jorden konung är
och alla små barnen
tar upp i din famn.

405.

Jesus, det högsta ibland namn. | Jag är så hjärtligt nöjd och glad.

1. OMKRING Guds tron där står en här
af barn i himlens höjd,
som synden all förlåten är,
en skara frälst och nöjd.

Sjunger ära, ära, ära. :,:

2. Hvem gaf dem lof i himlen bo?
Hvem lyfte barnens här
till denna värld af fröjd och ro
att evigt sjunga där?

3. Det Jesus var, som blödde här
att deras synd aftvå.
Och nu en skrud så hvit och skär
de utaf honom få.

4. Hans nåd på jorden sökte de
och älskade hans namn.
Nu skåda de hans anlete
och hvila i hans famn.

Barninvigningssång.

406.

Härlig frälsning.

1. DYRE Jesus, led du barnen
uppå ljusets sköna stig!
Må de mötas alla dagar
invid korsets träd, hos dig!
Låt oss se dem :,:
samla mång juvel till dig!

2. Dyre Jesus, fräls du barnen,
deras hägnad alltid var,
dem från mörkrets våld bevara,
följ dem, tag dem i försvar!
Låt oss se dem, :,:
då hvar skugga flyktat har!

3. Dyre Jesus, gör du barnen
helt till dina hvar minut!
Var i döden deras klippa,
deras ljus, som ej släcks ut!
Låt oss se dem :,:
i din famn vid dagens slut!

Sånger för familjekretsen.

407.

Du är mig när.

1. Blif hos mig kvar! Se, natten faller på!
Det mörknar! Herre, ej ifrån mig gå!
Snart jordisk tröst och hjälp ifrån mig far.
O, gode Herde, blif du hos mig kvar!

2. Så snart den vissnar lifvets sköna ros,
dess glädje dör, dess ära flyr sin kos.
Förgänglighet är allt hvad jorden har.
Blif du, som icke växlar, hos mig
kvar.

3. Jag dig behöfver hvarje stund, som
går,
ty blott din nåd i frestelsen förslår.
Hvem är som du i nöden mitt försvar?
I ljus och mörker blif du hos mig
kvar!

4. När du välsignar, jag i sorgen ler,
och ingen fiende jag fruktar mer.
Ej döden udd, ej grafven sorger har:
jag triumferar, Gud, då du är kvar.

408.

1. DU klara ljus! På villsam ökenstig,
o, led mig fram!
Mitt hem är fjärran, natt omgifver mig.
O, led mig fram!
Min fot bevara du. Jag ej begär
min framtid se — ett steg tillräckligt är.

2. Ej alltid förr jag önskade att du
mig ledde fram.
Jag ville se och välja vägen; nu
led du mig fram.
Jag sökte då den fröjd jag nu försmår,
en världens slaf; o, glöm de flydda år.

3. Du mig välsignat, och din kraft alltfort
mig leder fram,
tills slutligt bärgad inom himlens port
du fört mig fram.
Då slut är natten, och med fröjd en
gång
jag stämmer in i änglars jubelsång.

409.

1. DU är min sol, o, Jesus kär;
ej blir det natt, då du är när.
Må inga moln bortskymma dig
och göra svår och mörk min stig.

2. När trött till ro jag slumrar in,
så vaka öfver hvilan min.
Min sista tanke vare då:
"Hur skönt hos Jesus hvila få."

3. Från morgon intill kvällen sen
blif kvar hos mig, att ej allen
jag vilse går. Blif kvar hos mig,
då jag skall vandra dödens stig.

410.

1. JAG lyfter mina händer
upp till Guds berg och hus,
från dem han hjälpen sänder
och skickar ut sitt ljus.
Mig Herren hjälp bejakar,
som jord och himmel gjort;
min bön han ej försakar,
men skyddar mig alltfort.

2. Han låter mina fötter
ej slinta, ty han är
en väktare, ej trötter,
och blir mig alltid när.
Han nådigt mig bevarar
och skyddar mig från fall,
mig dag och natt försvarar,
välsignar ock mitt kall.

3. Allt ondt han från mig vänder
och frälsar mina själ.
Ehvad som helst mig händer,
så slutas det dock väl.
Min utgång han bevarar,
min ingång likaså.
Sin nåd Gud aldrig sparar
för dem med honom stå.

(Sv. Ps. 33.)

411.

1. Jesus, min Jesus, konung utan like,
Jesus, du min psalm och sång!
Dig vill jag älska, lofva, tillbedja,
tills jag dig evigt ser en gång.

2. Skön är, o, Jesus, rosen här på jorden;
skönare en ros jag vet,
rosen i Saron, liljan i dalen,
som doftar frisk i evighet.

3. Skön är, o, Jesus, solen på din himmel;
skönare en sol jag vet,
solen, som lif och salighet bringar
och strålar klart i evighet.

4. Du är, o, Jesus, sanningen och lifvet,
vägen, som till himlen bär.
Broder och brudgum, herde och konung,
o, skönast utaf allt du är!

5. Ingen, nej, ingen älskar mig så troget,
aldrig blir ditt hjärta kallt.
Aldrig i världen finnes din like,
o, Jesus kär, du är mitt allt.

412.

Stridsman är jag. | O, hur saligt att få vandra.

1. LAND framför! Dess frukter sköna
ren mitt öga skådat har,
och från höjder, evigt gröna,
flyter lifvets flod så klar.

Inga stormar mera gny,
fridens morgon börjat gry.
Bärga seglen! Ankar gå!
Snart jag hamnen tryggt skall nå.

2. Fram, min båt! Rundt udden sträfva!
Hör musiken ifrån strand!
Frälsta skaror mot mig sväfva,
mig välkomna till sitt land.

3. **Framme!** **Kasta** då ditt ankar!
Hemmets kust du skåda fått.
Staden skön, dit dina tankar
ofta ilat, nu du nått.

4. Lifvets stormar där vi slippa,
frestaren sin snara mist.
Pris ske Gud, vår frälsningsklippa!
Bärgade vi stå till sist!

413.

1. O, Fader, uppå stormig stig,
långt från mitt hem, o, lär du mig
af hela hjärtat säga dig:
Din vilje ske!

2. Om du hvad mest jag älskat har
begär, det mitt ju aldrig var,
du blott ditt eget återtar.
Din vilje ske!

3. Och skall på smärtans väg mitt lif
förtvina, du min styrka blif;
att vara nöjd, o, nåd mig gif!
Din vilje ske!

4. O, Herre, helt min vilja tag,
den skapa om till ditt behag
och hjälp mig säga hvarje dag:
Din vilje ske!

5. När ej från jord i lifvets höst
min suckan går med bruten röst,
jag jublar, lutad mot ditt bröst:
Din vilje ske!

Skörde- och försakelsesånger.

414.

Jag aldrig glömma skall den stund.

1. Att världens åkerfält beså
ha kommit såningsmänner två.
Där Jesus sått den goda säd,
har Satan sått sitt ogräs med.

Snart skördetiden komma skall,
då änglar bärga skörden all, :,:
skörden all, skörden all,
då änglar bärga skörden all.

2. Skall du för tronen ock dig te,
skall hela världen skörden se.
Då må ock du, såväl som jag,
bereda dig för denna dag.

3. Som helgon trodd, fast skrymtare,
som hvete känd och dock — o, ve! —
ett ogräs blott, nog lyckas må
där hvete, ogräs samman stå.

4. Men är du fri från syndens tvång,
i Faderns boningar en gång
du skina skall som solen klar.
O, höre den som öra har!

415.

Få vi mötas bortom floden. | O, hur saligt att få vandra.

1. TIONDEN för till förrådet,
fram till Gud det bästa bär,
till hans altar för ditt offer,
helt, odeladt lägg det där.

Gif hvad kärast är och bäst. :,:
Uti offret kom tag del.
Gif hvad kärast är och bäst.

2. Gif din tid och dina krafter,
gif om än det smärta skall,
gif det käraste och bästa:
det är Guds i alla fall.

3. Allt du har, fast det är litet,
dock till Guds förråd det bär.
Jesus kännes vid hvar gåfva,
som med glädje gifven är.

4. Gud så lofvat oss försöka
om han löna ej förmår.
Om ditt allt du honom gifver,
du hans allt i gengäld får.

Nyårssånger.

416.

1. FLYENDE snabbt är lifvet,
kort som en morgondröm.
Aftonen är det gifvet
fatta dess ilande ström.
Kvällsol i mörker dalar,
nyss rann hon klarögd opp,
bleknande skimmer talar
tyst om de dödliges lopp.

Låt ej din trosolja tryta,
att du i mörker står!
Dagen skall snarligt inbryta:
hastigt de fly, våra år.

2. Timmarna rastlöst skrida,
dagar och veckor gå.
Snart skola stjärnor blida
mörkna i rymdernas blå,
blekna för större ljuset:
jordens och himlens Gud,
då han från sorgehuset
hämtar sin utvalda brud.

3. Lyss, huru klockan klämtar:
tidernas svanesång!
Se, huru ljuset flämtar,
slocknar vid grafporten trång!
Åter ett år är gånget,
åter ett nytt har bräckt.
Detta, så nyss undfånget,
är det väl morgonens väkt?

417.

Gif mig den tro, som.

1. VI hälsa dig, du nya år,
en gåfva ifrån Fader vår.
Dig utan fruktan möta vi,
ty Herren skall hvar dag stå bi,
oss fylla med sin kärlek varm
och seger ge i stridens larm.

2. Den stund vi äro närmre, då
för Herrens tron vi skola stå.
Se, tiden flyr, för någon här
det nya år hans sista är.
Så låt oss vaka utan rast
och bärga Herrens skörd med hast!

3. Bevara oss, o, Herre, god,
igenom kraften af ditt blod.
Oss hjälp att svänga Andens svärd
mot synd och djäfvul, kött och värld
och föra under detta år
till lugna fållan vilsna får.

Långfredags- och påsksånger.

418.

GUDS rena Lamm, oskyldig
på korset för oss slaktad,
alltid befunnen tålig,
ehur' du var föraktad!
Vår synd du hafver dragit
och dödens makt nedslagit.
Gif oss din frid, o, Jesu!

(Sv. Ps. 94.)

419.

1. JAG kom till korset och såg en man; :,:
ifrån hans sida en blodström rann,
och törnekrönt var hans hjässa.
Jag såg hans sargade hand och fot
och smärtans kalk, som han tog emot;
jag såg han led hvad jag lida bort,
såg afgrundskval honom pressa.

2. Jag såg hans marter, jag såg hans nöd :,:
och mången blodsdroppe purpurröd
ifrån hans panna nedfalla.
Jag såg hans tårdränkta öga brann
af himmelsk kärlek, så ren och sann;
den blicken aldrig jag glömma kan,
jag såg den ömt på mig falla!

3. Jag såg, ehuru han dödskval led, :,:
att han för syndare bad och kved,
han ville alla omfamna.
Sin mödas lön nu han också fann:
en röfvare han för himlen vann.
Ack, samma nåd jag beprisa kan:
i paradis får jag hamna!

4. Jag såg naturen blef mörk och kall, :,:
men lösen bragtes för Adams fall,
och Satans makt den var krossad!
Vår Jesus dödsfursten nederlagt
och evigt lif uti ljuset bragt.
Han mig har frälst med sin gudomsmakt,
och jag är fri och förlossad!

420.

1. Upp, min tunga, att lofsjunga
hjälten, som på korsets stam
för oss blödde, led och dödde,
som ett menlöst offerlamm!
Han ur griften, efter Skriften,
nu i ära träder fram.

2. Han fullgjorde hvad vi borde
och blef vår rättfärdighet.
Han afvände vårt elände
för båd tid och evighet.
Han förvärfde, att vi ärfde,
ljus och frid och salighet.

3. Vi förlossas, ormen krossas;
afgrundens och dödens makt
nu är bunden, från den stunden
allt är Sonen underlagdt.
Nu är heladt hvad vi felat
och Guds nåd i ljuset bragt.

4. Gamla, unga må lofsjunga
Faderns makt och härlighet
och hembära Sonen ära
för så stor barmhärtighet.
Prisa Anden, som vid handen
förer oss till salighet!

(Sv. Ps. 108.)

421.

O, bröder, som han Jesus kär.

1. FÖRFÄRAS ej, du lilla hop,
fast ovän höjer glädjerop
vid Kristi slutna graf.
Din sorg i glädje vändas skall,
ty vid vår Konungs djupa fall
gick dödens udd utaf.

Ja, jag vet, ja, jag vet,
jag vet att Jesus lefver än. :,:

2. Visst är vår sol i mörker dold,
vår Mästare i dödens våld,
men bida stilla blott!
Likt middagssolens klara sken
hans ära strålar åter ren,
när väl sitt mål han nått.

3. O, se, han öppnar grafvens port,
han uppstår från den mörka ort,
pris dig, vår Jehova!
Se, i triumf han träder fram,
som nyss har blödt som offerlamm;
ett högt halleluja!

422.

1. O, hvad fröjd, han lefver, vår Immanuel!
O, hvad fröjd, han lefver, han, som allt gör väl!
Grafvens bommar krossats utaf lifvets furste.
Döden blifvit slagen och tillfångatagen.
Öfver sorgehuset skiner himlaljuset.

O, hvad fröjd, han lefver vår Immanuel!
O, hvad fröjd, han lefver, han, som allt gör väl!
Grafvens bommar krossats utaf lifvets furste.

2. Jubla högt! Han segrat öfver fienden.
Jubla högt! Han segrat, han stått upp igen.
Trots sigill och vakter fri är lifvets furste,
fast Maria sörjer och så modlös spörjer:
"Hvem skall stenen lyfta bort från grafvens klyfta?"

3. Gladt framåt med Jesus hela vägen hem!
Gladt framåt med Jesus till Jerusalem!
Genom storm och böljor för oss lifvets furste.
Fienderna alla skola fly och falla.
Under Jesu spira seger sist vi fira.

4. Om ock än vi ila här en liten tid,
när vi sen till hvila gå vid slutad strid,

öfver grafven vakar troget lifvets furste.
Själf han skall oss väcka, kronan segrarn räcka.
Då med himmelsk visa vi vår furste prisa.

423.

1. O, saliga stund utan like,
Han lefver, han lefver ännu
och vandrar i segrarnes rike!
Min själ, hvarför ängslades du?
Ej längre vid grafven jag gråter,
där bleknad i döden han låg.
:,: Jag sett honom lefvande åter.
Ej förr jag så skön honom såg. :,:

2. Han lefver, och jag skall få bringa
hans vänner det saliga ord.
O, jag, som är ringast bland ringa!
Den minsta han känner på jord.
Och jag skall hans hälsning utbära:
han lefver och skyddar sin hjord.
:,: O, kunde ej änglar begära
få göra den hälsningen spord? :,:

3. O, saliga stund utan like,
han lefver, han lefver ännu
och vandrar i segrarnes rike!
Min själ, hvarför ängslades du?
När honom i skuggornas sköte
du sökte bland grafvarnas rund,
:,: han lefvande kom dig till möte.
O, saliga, heliga stund. :,:

424.

1. SE, han är lagd i graf,
Jesus, min Frälsare,
slagen af dödens glaf,
Jesus, min Kung!

Men från sin graf han uppstod,
sina fiender fördref med mod.
Han besegrat dödens mörka härskarmakt,
i mitt hjärta lefver och sin frid mig bragt.
Han uppstod, han uppstod!
Halleluja, han uppstod!

2. Inseglet fåfängt är.
Hvad tjänar vakten där?

3. Döden sitt byte mist.
Seger han vunnit sist.

Julsånger.

425.

1. BLAND främlingar i Betlehem,
på krubbans hvassa strå
han fick sin första hviloplats,
förbisedd såsom få.
Så trädde först den Konung fram,
som skulle sist på korsets stam
liksom ett menlöst offerlamm
för mig i döden gå. :,:
Bland mäktige i denna värd
han ingen hyllning vann,
och ej i furstliga palats
man rum åt honom fann.
Dock nu regerar han med makt,
och snart i himlens sky med prakt
han komma skall, så har han sagt.
Han är min Konung, han. :,:

2. För honom har det varit trångt
uppå vår jord alltsen.
Ej många synas hafva rum
att hysa Nasarén.
I dag ännu, som förr han gjort,
han går omkring från ort till ort

och klappar på hvar sluten port
till hjärtan utaf sten. :,:
Har du åt den försmådde rum?
Han åt dig skänka kan
en gåfva, mer än allting värd,
en glädje rik och sann.
Ty nu regerar han med makt, etc.

3. Pris vare Gud, det kom en dag
också för mig en gång,
väl endast en, men märk den var
också dess mera lång.
Då slut blef själens vilda strid,
och Jesus kom med salig frid.
Nu sjunger jag till evig tid
min nya jubelsång. :,:
Han rum uti mitt hjärta fått,
min Kung, som för mig vann
i striden här och än enhvar
från synden frälsa kan.
Ty nu regerar han med makt, etc.

426.

Strid för sanningen.

1. "FÖDD är Frälsaren", så var hälsningen
ifrån ängelen. Sköna bud!

Han som världens ljus kom från fri-
dens hus
ned till jordens grus. Pris ske Gud!

Ära vare Herren Gud i höjden,
frid på jorden, mänskor välbehag.
Frälsta skaror, högljudt eder fröjden
denna underfulla högtidsdag.

2. Världens Herre all föddes i ett stall,
där en krubba kall vaggan var.
Så i fattigdom Återlösarn kom
med stor rikedom till enhvar.

3. Kommen hit och sen Faderns åter-
sken,
han är värd allen allt vårt pris.
Här finns verklig frid, kraft till helig
strid
och en ingång vid till paradis.

4. Vi ha julfröjd som räcker året om,
dig vi bjuda: Kom, pröfva på!
Världen öfvergif med dess tidsfördrif,
ty ett lyckligt lif får du då.

427.

Jag vet en skön och härlig värld.

1. I ljusfull natt det ljöd så klart:
Frid på jord! :,:
Det klingade så underbart:
Frid på jord! :,:
Försonarn kom med ljus och frid.
Men i min själ var natt och strid.
Ej fann jag under lifvets id
frid på jord. :,:

2. Hvarthelst jag än i världen kom,
fanns ej ro. :,:
Min ande var lik svalan, som
mist sitt bo. :,:
Så mörk och sorgfull var min led.
Men då vid krubban jag föll ned
i glans, som helga stjärnan spred,
det blef ro. :,:

3. Nu har den trötte funnit hamn,
ro hos Gud, :,:
så ljuflig som en modersfamn;
lof ske Gud! :,:

Du julens klara frid och ljus,
var när mig uti världens brus
och lys mig hem till Faderns hus,
hem till Gud!

428.

1. I ringhet född i Betlehem,
blef Jesus lagd på krubbans strå,
och stallet blef hans första hem,
för honom fanns ej annan vrå.

Ödmjuk så för att få
frälsa oss från evig nöd,
kom Guds Son från himlens tron
och gaf sitt lif i korsets död.

2. Han lämnade sitt ljusa hem,
sin plats på Faderns högra hand
att söka upp och frälsa dem
som rusa mot förtviflans rand.

8. Han himlens frid mot jordens kval
med villig lydnad bytte ut
och himlens fröjder utan tal
mot sorg och skam och död till slut.

4. Ej något hem han ägde här
att trötta lemmar hvila i.
Fast rik och ärad uppe där,
för oss han valt att fattig bli.

5. Må från hvart hjärta stiga opp
en tacksam gärd till honom, som
att köpa oss vårt frälsningshopp
från himlen ned till krubban kom.

429.

1. Var hälsad, sköna morgonstund,
som af profeters helga mund
är oss bebådad vorden!
Du stora dag, du sälla dag,
på hvilken himlens välbehag
ännu besöker jorden.
Unga sjunga med de gamla;
sig församla jordens böner
kring den störste af dess söner.

2. Guds väsens afbild och likväl
en mänskoson, på det hvar själ
må glad till honomända.

Han kommer, följd af frid och hopp,
de villade att söka opp
och hjälpa de elända,
värma, närma till hvarandra
dem som vandra kärlekslösa
och ur usla brunnar ösa.

3. Han tårar fälla skall som vi,
förstå vår nöd och stå oss bi
med kraften af sin Anda,
förkunna oss sin Faders råd
och sötman af en evig nåd
i sorgekalken blanda,
strida, lida dödens smärta,
att vårt hjärta frid må vinna
och en öppnad himmel finna.

4. Han kommer, till vår frälsning sänd,
och nådens sol, af honom tänd,
skall sig ej mera dölja.
Han själf vår herde vara vill,
att vi må honom höra till
och honom efterfölja,
nöjda, höjda öfver tiden,
och i friden af hans rike
en gång varda honom like. (Sv. Ps. 55.)

Bröllopssång.

430.

Härlig frälsning.

1. GUD välsigna dessa hjärtan,
hvilkas vägar enas här.
Så i glädjen som i smärtan
stå dem bi och var dem när.
Gif dem lycka! :,:
Du, som lifvets lycka är!

2. På den väg de skola vandra
led dem i din helga lag,
låt dem, stödjande hvarandra,
stödjas af dig dag för dag
och för lifvet :,:
följas af ditt välbehag.

3. Hjälp dem kämpa till din ära
tappert och med själ i brand,
själar vinna, korset bära,
jaga framåt hand i hand.
Dem bevara,
tills de hunnit Kanaans land.

Begrafningssånger.

431.

Stridsman är jag, ära väntar. | Är du redo till att strida.

1. Ej jag rädes dödens bölja,
ej dess brus jag frukta skall,
ty min Jesus skall mig följa
genom flodens vreda svall.

När jag hunnit Jordans stränder,
skall min Jesus föra mig till slut
till mitt hem, där jag skall vara
bland de kära, som ha gått förut.

2. Hvilket jubel utan ände,
när vi välkomsthälsas där
af de kära, som vi kände
under lifvets strider här.

3. Intet band skall mera fängsla,
vän ej skiljas mer från vän,
sorg och oro mer ej ängsla
i vårt hem i himmelen.

4. Är du ren, i blodet tvagen,
rädes du ej flodens brus,
eljest blir du sist bedragen
uppå himlens fröjd och ljus.

432.

1. JAG går mot döden, hvar jag går.
Min väg bland dolda skiften
må löpa jämnad eller svår,
så bär den dock till griften.
Jag har ej annat val.
Igenom fröjd och kval
min gång sig närmar till min bår.
Jag går mot döden, hvar jag går.

2. Jag går till himlen, hvar jag går.
Om Jesus blott jag följer,
min själ af honom kronan får,
då grafven stoftet höljer.
Jag gör ett saligt val.
Igenom dödens dal
min gång är trygg i Jesu spår.
Jag går till himlen, hvar jag går.
(Sv. Ps. 452.)

433.

1. JORDEN oro har och jämmer,
möda, sorg och strid.
Men den gyllne dagen nalkas
med en ljuflig frid.

Snart är striden evigt slutad.
Vänta tåligt blott!
Himlens fröjder blekna aldrig.
Tänk, hvad härlig lott!

Gyllne stad med pärleportar,
döden dig ej når,
jordens sorger dig ej hinna;
hur till dig jag trår!

2. Hvilken skara där skall samlas
ifrån jordens dal.
Upp de bryta aldrig, aldrig
från Guds fröjdesal.
Heliga till sången lyssna
på den sälla strand.
Hör du stundom ej ett eko
från det bättre land?

3. Detta land, så rent och heligt,
ej af sorger vet.
Allt är hälsa, lif och glädje
i all evighet.
O, hvad ljuflig fridens boning
är ej himmelen.
Stad af guld och ädla stenar,
hvilket härligt hem!

4. Jesus vill oss alla frälsa,
Jesus dog för oss.
Kom och pröfva nu hans kärlek;
den för intet fås.
Syskon, följen oss till himlen.
Visst är porten trång,
vägen smal — dock gladt vi sjunga
vår halleluja-sång.

434.

1. LÅNGT borta från hem och från kära han stod
och frälsningens fana upplyfte med mod
för sin Gud och för själar i solsken och frost.
Alltför snart kom hans fall, men han dog på sin post.

2. Så nitisk, så trogen, ack, säg hvi han gick,
ack, säg hvi från striden han kallelse fick.

Alltför tidigt från honom nu skiljas vi
måst.
Men vi glädjas: han dog som soldat
på sin post.

3. Ej sörjde han själf att så kort blef hans
strid:
han segrat och gått nu att hvila i frid.
Och han hviskade: Svärdet är fritt ifrån
rost,
säg kamraterna mina jag dog på min
post.

4. Han segrande föll. Nu han gått att
få bo
med Jesus, sin Herre, i himmelens ro;
hans seglats nu är slut, med dess mör-
ker och blåst.
Som en krigare föll han, han dog på
sin post.

5. Säg, skulle hans minne vi glömma, o,
nej;
de ord, som han talat, förlora vi ej.
Ett exempel så heligt kan aldrig förgås,
låt oss utkämpa striden och dö på vår
post.

435.

Integer vitæ.

1. SALIGA de, som ifrån världens öden
somna i Jesu Kristi tro i döden.
Herren skall föra deras själ ur nöden
hem till sin glädje.

2. Dem skall ej dödens mörker mer förskräcka,
dem skall Guds frid i grafven öfvertäcka.
Kristus, Guds Son, skall dem en gång uppväcka,
evigt förklara.

3. Gråt icke, hjärta! Herren torkar tåren.
Se, han är när, han tager uppå båren:
"Döde, stå upp!" Då läkas bittra såren;
Kristus är lifvet.

4. Pris vare dig, att hoppet är oss gifvet,
att ock vårt namn i lifvets bok är skrifvet;
pris vare dig, uppståndelsen och lifvet,
o, Jesus Kristus!

436.

1. Vi kamrater haft, som hårdt ha kämpat
för att vinna en värld åt vår Gud.
Hånets störtskur deras mod ej dämpat,
de gått framåt på Konungens bud.

Sitt svärd de för evigt bort ha kastat,
krigarrustningen bytt i segerskrud,
med fröjd genom pärleporten hastat,
vid basuners och lofsångers ljud.

2. Hvem har täljt de många heta strider
och hvem såg deras brännheta tår,
när som kraften svek i hårda tider
och af ljusglimt ej syntes ett spår.

3. Dock i kraft af Jesu blod, som runnit,
ha de stått likt den rotfasta ek,
fastän tusen eldar kring dem brunnit
under stormvindens rasande lek.

4. De ha skurit oförgänglig lager,
som ej vissnar i tidernas längd.
Trones lilja doftar skön och fager
i evinnerligt grönskande ängd.

5. O, hur skönt att stupa sist med ära,
att få falla med svärd uti hand
och att svepas i de färger kära,
som ha svajat i stridernas brand.

437.

1. VISST dödsflodens bölja är mörk och kall,
men Jesus själf genom den gått,
och han skall bevara min fot från fall;
det löftet står fast, som vi fått.

O, jag fruktar ej dödsflodens brus,
ty Jesus skall tryggt leda mig.
Hans frid ger mig glädje och ljus.
O, att den ock tillhörde dig!

2. Förrän vi nå floden, förs kamp och strid
mot synden af Guds trogna här,
och bäfvande syndare få den frid,
som tryggt öfver floden dem bär.

3. Förrän vi nå floden, en himmelsk frid
vill Frälsaren skänka enhvar
samt frihet från tvifvel och inre strid,
till dess han oss hem till sig tar.

4. Och när öfver floden vi fara, se,
kamrater på stränderna stå
att hälsningar nykomna kämpar ge.
Hur saligt vi då skola få!

Farvälsånger.

438.

O, hur saligt att få vandra.

1. FÅ vi mötas bortom floden
i det land, dit sorg ej når,
där den återlösta skaran
jublande för tronen står?

Möts vi då, möts vi då,
på den andra sidan floden?
Få vi mötas bortom floden,
dit ej några stormar nå?

2. Få vi efter jordens stormar
mötas uti himlens land
och för evigt kasta ankar
vid den ljusa, sköna strand?

3. Få vi åter möta dem som
sletos ur vår famn en gång,
se på nytt de kära dragen,
stämma in i deras sång?

4. Få vi möta Herren Kristus,
då han samlar in sin hjord;
få vi slutas i hans armar,
sitta ned invid hans bord?

439.

1. Gud dig följe, tills vi möts igen!
Ledd af honom, allt du vinner,
med hans får du fållan finner.
Gud dig följe, tills vi möts igen!

Tills vi mötas, tills vi mötas,
tills vi möts i himmelen.
Tills vi mötas, tills vi mötas,
Gud dig följe, tills vi möts igen.

2. Gud dig följe, tills vi möts igen!
Skyddad under Herrens vingar,
dagligt manna han dig bringar.
Gud dig följe, tills vi möts igen!

3. Gud dig följe, tills vi möts igen!
Svik ej nånsin fanan röda.
Dödens böljor ej dig döda.
Gud dig följe, tills vi möts igen!

440.

1. Mot mitt hem jag reser glad och nöjd,
det sköna fridens land,
där de frälsta äga evig fröjd
på himlens ljusa strand.

Uppå lifsflodens härliga stränder,
möt mig där!
Uppå lifsflodens härliga stränder,
möt mig där, då min strid slutat här.

2. Från kamrater vi få skiljas här,
fast högt vi älska dem.
Men vi skola åter mötas där,
hos Jesus i vårt hem.

3. Lida vi med Jesus här en tid,
han härlig lön beskär,
ty en krona utaf lif och frid
får den här törnen bär.

Missionssånger.

441.

1. Från Lapplands fjäll och sjöar,
från Indiens heta sand;

från Söderhafvets öar,
från "soluppgångens land";
från Kinas millioner,
från ödemarkens glöd
oss nå förtviflans toner
med bön om lifvets bröd.

2. Du, som i Fadershuset
har arfvedel och lott,
skall du ej sända ljuset
till dem som intet fått?
För gudar stumma, döda
de ännu böja sig,
då nådens källsprång flöda
så rikligt här för dig.

3. Blås, vind, från himlens höjder!
Du våg, bär budet fram!
Förkunna nådens fröjder
för hvarje folk och stam,
tills allt hvad mänska heter
uppstämmer lofvets ton
i alla evigheter
kring Guds och Lammets tron.

442.

Själ, du som redlös drifves.

1. VERKA, ty natten kommer,
börja i morgonstund;
verka med rastlös ifver,
bruka väl ditt pund.
Verka i dagens hetta,
vaka och kämpa, bed.
Verka, ty natten kommer,
lifvets sol går ned.

2. Verka, ty natten kommer,
än lyser solen klart.
Nyttja den bästa tiden,
natten kommer snart.
Skynda att skörden bärga,
för den i ladan in.
Verka, ty natten kommer,
slut är mödan din.

3. Verka, ty natten kommer,
tiden är kort och dyr.
Verka, när ljuset varar,
se, hur dagen flyr.

Verka, tills natten skymmer,
bruka det pund du fått.
Verka, ty en gång skall du
skörda hvad du sått.

443.

1. VÅR Gud är oss en väldig borg,
han är vårt vapen trygga;
på honom i all nöd och sorg
vårt hopp vi vilja bygga.
Mörkrets furste stiger ned,
hotande och vred;
han rustar sig förvisst
med våld och argan list;
likväl vi oss ej frukta.

2. Vår egen kraft ej hjälpa kan,
vi vore snart förströdda.
Men med oss går den rätte man,
vi stå af honom stödda.
Frågar du hvad namn han bär?
Jesus Krist det är.
Han är den Herren Gud,
som, klädd i segerskrud,
sin tron för evigt grundat.

3. Guds ord och löfte skall bestå,
vi det i hjärtat bäre,
För himmel, ej för jord, vi gå
till strids och glade äre.
Äro alltid väl till mods,
fast vi våga gods
och ära, lif och allt;
ske blott som Gud befallt;
Guds rike vi behålla. (Sv. Ps. 124.)

Lokalinvigningssång.

444.

O, bröder, som han Jesus kär.

1. TILL dig, vår Herre och vår Gud,
som världen skapat med ditt bud,
vår lofsång stige opp.
Åt dig vi helga detta rum,
att här ditt evangelium
må vilsna gifva hopp.

2. De sämsta bjuda vi hit in,
att de må smaka nåden din
och söka korsets stig.
Låt detta rum bli himlens port,
där skaror finna dig alltfort
och kämpar bli för dig.

3. Gif seger, Gud, i hvarje strid
och hvarje kämpe fyll med frid
och verkligt krigarmod,
att här i detta rum vi så
mång tusen segrar vinna må
för dig i eld och blod.

Begynnelse- och slutsånger.

445.

1. HERRE, samla oss nu alla
kring ditt dyra nådesord,
likt ett vårregn låt det falla
på vårt hjärtas torra jord.
Låt din Andes pingstvind susa,
nådens klara källsprång brusa;
Satans alla fästen grusa;
duka oss ditt rika bord.

2. Lär oss troget taga vara
på det ord oss gifvet är,
led oss i ditt ljus det klara
på den väg, som till dig bär.

Håll vårt hjärta för dig stilla,
låt ej något oss förvilla,
hjälp oss, att vi ej förspilla,
nådestunden du beskär.

3. Hjälp oss akta på den tiden,
som i nåd du oss beskär,
snart är stridens dag förliden,
slut är möda och besvär.
Herre, gif oss nåd att höra
hvad du vill vi skola göra;
öppna så vårt hjärtas öra
och din viljas väg oss lär.

446.

1. JESUS, låt mig städse börja
i ditt namn allt hvad jag gör,
att jag måtte framgång spörja
och så sluta, som jag bör.
Kom, o, Jesus, blif mig när,
låt mig blifva där du är.

2. Alla mina ord och tankar,
Jesus, låt behaga dig,
laga att jag flitigt samkar
det, som evigt gagnar mig.
Kom, o, Jesus, etc. (Sv. Ps. 204.)

447.

HERRE, signe du och råde
och bevare nu oss väl.
Herre, ditt ansikt' i nåde
lyse alltid för vår själ.
Herre Gud, dig till oss vänd,
och din frid oss alla sänd!
O, Gud Fader, Son och Ande,
dig ske pris i allo lande!

448.

O, Jesus, blif när oss, blif när oss allt fort,
och sköt oss och bär oss, som alltid du gjort!
Ja, amen, din trohet skall bringa oss fram.
Lof, pris, tack och ära :,:
vår Gud och vårt Lamm.

Sång-Register.

	N:r
Ack, den skuld	101
Ack, hör hans röst	1
Ack, när skall min	102
Ack, om med tusen......	201
Af häpnad och	103
Af syndens orm	2
Allting för honom.........	104
Armén marscherar genom	301
Att frälsa själar	3
Att rädda mig, i	4
Att rädda världen.........	302
Att världens åkerfält ...	414
Bakom bergen sjunker	202
Bjud dem in — de	5
Bland främlingar i	425
Blif hos mig kvar	407
Blodröd synd tvås	105
Borta jag gick ifrån......	203
Borta är synd och	204
Broder, du som följer...	6
Broder, syster, gå ej ...	7
Brusten är snaran	205
Dagarne hastigt fly......	110
Den gamla tidens.........	8
Den stora skörden.........	9
Det finnes en kämpande	303
Det finns en flod så......	10
Det finns en källa fylld	11
Det finns ett bättre land	206
Det finns en stund af...	106
Det finns en underbar...	12
Det går en ström.........	107
Det kors han mig.........	108
Det närmar sig målet...	207
Det är för oss, detta ...	109
De vise från vår	208
Dig, Jesus, jag älskar...	111
Din Frälsare tåligt	13
Din själ du måste.........	14
Djup af nåde! Finns ...	15
Du, Israels herde.........	112
Du klara ljus! På	408
Du korsets kämpahär...	304
Du korsets tappra.........	305
Du är min sol	409
Dyre Jesus, du mig......	113
Dyre Jesus, du är min...	114
Dyre Jesus, led du......	406
Dyster är vägen,.........	16
Då i himlen upprop......	209
Då jag beskådar korsets	115
Då jag fröjdas, sjunger	210
Då Jesus tog min.........	211
Då min lefnad jag	116
Då min lifsstig är	212
Då mitt hjärta var	213
Då vi mötas till sist ...	214
Ej helvetsskaran all ...	306
Ej jag rädes dödens ...	431
En dag vid tusen.........	17
Endast ett steg till......	18
En stridsman uti	307

	N:r
En syndig värld att	308
En tillflyktsort i	19
En väg bekväm	309
Ett förloradt barn	215
En vän jag har funnit	216
En vän ... i Jesus	217
Evangelii budskap	20
Farväl, o värld	218
Fast blodröd var	117
Finns väl någon	21
Flyende snabbt är	416
Fram, du korsets	310
Fram, fram, korsets	311
Fram, med Gud vi	312
Fram, o fram till	313
Framåt mot himlen	219
Framåt! Så ljuder	314
Framåt till Guds	315
Framåt till strid att	316
Fram öfver berg	317
Frukta ej, du Herrens	318
Från himlen långt	22
Från himlen och från	220
Från Lapplands fjäll	441
Från hvarje fläck	118
Frälsaren ropar: Kom	23
Frälsningssoldater som	319
»Fröjden er», så Herrens	221
Fröjd, fröjd, fröjd! O, låt	222
Full frälsning är	320
Får en arm syndare	24
Få vi mötas bortom	438
Född är Frälsaren	426
Följ med mig fram	119
För att renas helt	120
Förblekna jordens	121
Förfäras ej, du	421
För Gud och för hans	321
För mig min Jesus	223
Genom mörkrets	322
Gif mig den tro som	123
Gif mig ... Jesus haft	124
Gud, dig följe tills	439
Gud, jag hör att	122
Gud, o Gud, som	323
Gud oss alla det	324
Gud oss hjälper att	325
Guds evangelii vagn	326
Guds frälsningshär vill	327
Guds kämpe, hur	126
Guds kärleksflod så	125
Guds misshag öfver	224
Guds segerrika frälsnings	328
Guds soldater, rusten	329
Gud, som hafver	401
Guds rena Lamm, jag	127
Guds ..., oskyldig	418
Gud välsigna dessa	430
Hans röst jag förnam	25
Har du blodets kraft	128
Hell dig, o vår Jesus	225
Hell dig, törnekrönte	226
Hell, prisen Jesu	227
Herre, i blodet som	129
Herre Jesus, o att	130
Herre kär, hos dig	131
Herre, nu åt dig jag	132
Herre, samla oss nu	445
Herre, signe du och	447
Himmelens stad är	228
Hjorten, som törstig	133
Hjärtan är det	134
Hur härligt att tänka	135
Huru ljufva, o Gud	136
Hvad kan två mig	137
Hvar och en som	26
Hvar stund jag dig	138
Hvart gäller resan	27
Hvar är mitt vilona	28
Hvem kan mig visa	29
Hvem som helst	30
Hvem vill härnäst	31
Hvem vill kämpa för	229
Hvilken sång, hvilket	230

	N:r
Hvi är så röd din	331
Härlig frälsning	139
Härligt nu skallar	82
Härligt strålar Faderns	332
Höjom högt vårt	333
Hör, det manande	334
Hör, hur Jesu stämma	83
Hör krigstrumpeten	84
Ifrån jordens grus	230
Ifrån Lappland till	335
I Guds frälsningsarmé	336
I Jesu fotspår fram	337
I ljuflig frid, i strid	338
I ljusfull natt	427
I min stilla vrå	140
Ingen hinner fram	85
Intet värde för jag	141
I ringhet född i	428
Irrande flykting	86
I sin kärlek rik och	231
I synden förr jag haft	87
I tusenvis gå	88
Jag aldrig glömma	232
Jag bär till Jesus	142
Jag funnit pärlan	233
Jag gaf mitt lif	143
Jag går mot döden	432
Jag går till det land	234
Jag har det sälla	235
Jag har ett budskap	39
Jag har hört om	40
Jag har kommit hem	236
Jag har kommit till	144
Jag har lämnat allt för	41
Jag har läst om	339
Jag har älskat och	237
Jag hörde Jesu dyra	238
Jag hör din ljufva	145
Jag hört att mig	42
Jag kom till korset	419
Jag korsets färg vill	310
Jag lyfter mina händer	416
Jag med hjärtat rent	239
Jag ofta såg	240
Jag tror på den	43
Jag vandrat länge	241
Jag vet att för helgon	402
Jag vet ej hvarför	242
Jag vet en skön och	44
Jag vill hafva Jesus	146
Jag vill nu endast	243
Jag vill sjunga en	244
Jag vill sticka	147
Jag vill älska dig	148
Jag vägen är, har	149
Jag är din, o Gud	150
Jag är stridsman	341
Jag är så hjärtligt	245
Jesus allena mitt	246
Jesus bor på Zions	247
Jesus, det högsta	45
Jesus, din röst har	151
Jesus, dyre Jesus, du	152
Jesus, håll mig vid	153
Jesus, jag mitt kors har	154
Jesus kallar mig	155
Jesus klappar, väntar	46
Jesus, led mig hvarje	156
Jesus, låt mig städse	446
Jesus lämnade sin	47
Jesus, min brudgum	157
Jesus, min Jesus	411
Jesus, o, min Jesus håll	158
Jesus, se till din	159
Jesus, själens brudgum	160
Jesus, vid din fot	48
Jesus är min Frälsare	248
Jorden oro har och	433
Jubla min tunga	249
Klinga, min sång	342
Klippa, du som brast	161
Kom, dyre Jesus till	162
Kom, låt oss sjunga	250
Kom med i vår här	343

	N:r
Kom nu till Jesus	49
Kom, syndare, Frälsaren	50
Kom, syndare, till	51
Kämpar, vaknen! Striden	344
Kära själ, som irrar ...	52
Kärlek utan gränser ...	53
Kärlek utan gräns o. mått	163
Land framför! Dess ...	412
Lifvets dag den är	54
Liksom hafvets djupa...	164
Ljufligt och kärleksf...	55
Lyft på bönens vingar...	165
Lyssna! Jesus stämma	166
Lyssna, nu jag vill......	252
Lyssna, syndare, vi prisa	251
Lyss, lyss, min själ......	345
Lyss, syndare! Gud ...	56
Långt borta från hem...	434
Långt bort i synd	253
Låt löftets evangelium	254
Låt mig få höra om......	255
Låt mig gå! Se dagen...	167
Låt min ande spegla ...	168
Låt oss förena oss	256
Länge borta från Gud...	257
Man ofta värderar så...	258
Marsch framåt, Guds ...	346
Marsch framåt, är	347
Med all min synd.........	259
Med helig eld kom	169
Med hoppfullt hjärta ...	170
Med jubel och med......	260
Med snabba steg	261
Med syndens tunga......	262
Med sång och med	348
Med ökadt mod och......	349
Mer helighet gif mig ...	171
Min Fader regerar	263
Min fot var trött.........	264
Min Gud, huru saligt...	265
Min Gud! Jag känner...	172
Min Konungs blod	57

	N:r
Min kropp, min själ......	173
Min själ långt borta......	58
Min skatt är i himlen...	266
Min synd är lagd.........	174
Mitt hjärta sjunger......	267
Mitt hjärta söker dig ...	268
Mot all synd och.........	175
Mot mitt hem jag.........	440
Må med rosor vår.........	176
Mänskor söka Herrens...	269
Mästarn oss till...........	177
Mörk var den stund......	59
Nedsänkt i synden......	270
Nu fröjdetiden inne......	271
Nu natten flytt...........	272
Nu vid ditt kors jag ...	178
Nu ändtligen striden ...	179
När all kamp och.........	273
När den evigt klara......	274
När jag ser i Guds bok	403
När mitt lifsverk är ...	275
Närmre, min Gud	180
När mödrar i Salem......	404
När skuggorna falla......	60
När stridssignalen kallar	350
O, bröder, som han......	276
Och när skörden är......	61
O, den Herren kär	181
O, du Guds Lamm	182
O, du som ej en stråle...	62
O, du suckande själ......	63
O, Fader, uppå stormig	413
O, gif mig blott ett......	183
O, gif mig trones vingar	277
O, gränslösa frälsning...	184
O, Gud, du klara, rena	185
O, har du ej hört om...	64
O, hur lycklig nu jag...	351
O, hur lycklig är den...	278
O, hvad bitter sorg......	186
O, hvad fröjd, han	422
O, hvad ljuflig fröjd ...	187

	N:r
O, hör trumpetens ljud	352
O, jag vet en gång	279
O, Jesus, blif när oss ...	443
O, Jesus, jag längtar ...	188
O, Jesus kär, mitt	65
O, kom, skynda, kom ...	66
Om en gång du är	67
Om Herren ville	68
Om i mitt hjärta	189
Om i striden trötthet ...	353
Omkring Guds tron	405
O, saliga stund	423
O, se, o, se, Guds dyra	69
O, själ, hvad ljufligt ...	190
O, skynda till Jesus ...	70
O, sprid det glada	280
O, tänk, hvilken	281
O, vaka, bed, till	282
»Pris ske Gud», nu	354
Pris vare Gud, en	71
Pris vare Gud! Hans ...	355
På det stora haf	283
På korset dog min	72
På sitt kors på	191
På syndfull jord	284
Reser du till himlen ...	73
Ropa högt, att	356
Ropen ut i vida	357
Rundt kring jorden	358
Rädda de döende	359
Saliga, de som	435
Samloms, kamrater	360
Se, en källa där	285
Seglande hän öfver	74
Se, han är lagd i	424
Se himlens pärleportar	75
Se Jesus där på	76
Sen, kamrater, hvilka ...	361
Se, nu jag ligger vid ...	192
Se, vi kämpa för	362
Se, vår skara skall	363
Se, vi tåga fram	364

	N:r
Se, än jag står vid	77
Sjung af fröjd, du	286
Sjungom halleluja	365
Sjungen högt om	366
Sjunkna uti synd	367
Själ, du som redlös	78
Själ, hör hvad bud	79
Själ i stormens	80
Själ, stäm upp med	287
Själ, vill du ej lämna ...	81
Skola vi se domarn	82
Skynda med räddnings.	368
Skönaste lott att	369
Små och stora rundt ...	83
Snart hörs basunens ljud	84
Snart skall krönings. ...	288
Soldater, modigt gån ...	370
Soldater äro vi	371
Som en himmelsk ton...	289
Stanna, hejda dina	85
Stiga ned med glädje ...	372
Strid för sanningen	373
Stridsman är jag, ära...	290
Stridsmän uti hären ...	374
Stridsmän vi äro som...	375
Strömmen från min......	86
Stån upp! Håll hvarje	87
Stäm upp och sjung en	291
Syndare, du har ej	88
Så den ädla säden	376
Så nära Guds rike	89
Så trött på synd	90
Säg, hvad mål har	377
Säg mig, huru jag	193
Söker du frid	194
Tappra kämpe! Fram...	378
Tiden är all! Jehovah...	91
Till de renas och	92
Till det slaktade Lamm	292
Till dig, vår Herre	444
Till frälsningens saliga	195
Till hemmet ofvan skyn	93

	N:r
Till Herrens maning ...	94
Tionden för till...........	415
Till strid för Gud vi......	379
Till strids budkaflen ...	380
Till strid, ty redan......	382
Till strid vi dragit ut...	381
»Till vapen»! Ifrån......	383
Till vapen, kamrater ...	384
Trötte vandringsman ...	95
Under helga fanans......	385
Under korsfanan	386
Upp, korsets kämpar ...	387
Upp, Kristi stridsmän...	388
Upp, min tunga, att ...	420
Upp till strid, upp	389
Urtidsklippa, i din	196
Utanför din hydda	96
Uti frälsningsarmén......	390
Uti frälsningshären äro	391
Uti lifvets heta strid...	293
Ut till strid! Hör	392
Vak upp, min själ......	294
Var hälsad sköna.........	429
Vecklen ut vår...........	393
Verka, ty natten kommer	442
Vi bekymras, men vi...	295
Vi bli hjältar...............	394
Vi hälsa dig, du	417
Vid korsets fot där......	296
Vi kamrater haft som...	436
Vill du en härlig.........	197
Visst dödsflodens bölja	437
Vi vandra framåt mot...	297
Vi vapenbådet hört......	395
Vi vilja korsets fana ...	396
Vi världen lämna få ...	298
Vår själ är fylld	397
Vår Gud är oss en	443
Väckt ur min dvala......	398
Vänd om, förlorade, ...	97
Årens synder uppräknas	198
Åter och åter jag.........	199
Åter, åter för mig.........	299
Än en gång ett	98
Är ditt hjärta stängdt...	99
Är du borta från	100
Är du redo till att	399
Är jag en korsets.........	400
Är mitt kors för	200
Är mitt lif en	300

Kör-Register.

	N:r
Ack, Guds Lamm, Guds	37
Ack, kom, hvi vill	84
Ack lyft din blick	2
Alla hafvens vatten......	90
Allt ligger på ditt.........	173
Att känna din kraft......	114
Bered mig, bered.........	14
Borta är tårars............	230
Bortom Jordan	231
Bärga skörden in.........	376
Bäst du dig..................	81
De komma ej mer	264
Den hälsofloden	107
Den röda floden	57
Den som korset............	400
Den väller fram	125
De sjunga: Välkommen	277
Det var en lycklig......	211
Det var för mig	76
Det är solsken	272
Dig mitt hela hjärta ...	152
Dig, o Jesus, jag tillhör	147
Din Frälsare hos dig ...	77
Din Frälsare kallar dig	13
Drag mig närmre.........	150
Dyra flod, som...........	285
Dyre Jesus! Jesus! ...	372
Då vi tåga fram i	278
Där ej solen går	244
Där lifvets klara.........	253
Där är den plats	248

	N:r
Döden hastigt mot	88
Döden kommer............	7
Ej bör jag sörja	246
Ej mig själf	180
Ej natt där.................	206
Ej uppskof tag...........	73
Elddöpta kämpar	345
Elddöpta kämpar med...	349
Eld och blod	390
En alltid trofast	216
Endast ett steg...........	18
En flod ännu..............	219
En gång där hemma ...	396
En klädnad hvit	204
En kämpe är jag	340
En underbar, underbar	12
Ett med Gud i dag......	165
Fana, röd och blå	385
Fram, du kämpahär......	352
Fram, fram, ingen vike	334
Fram, fram till seger...	313
Fram, framåt i striden...	333
Fram till seger vi.........	367
Framåt, det bär mot ...	366
Framåt i kungens	317
Framåt tåga vi med ...	375
Framåt vi gå, rundt ...	350
Fri, fri, o jag får.........	42
Fri, fri, öppen och	10
Från Golgata:..............	86
Frälsningshären måste...	391

N:r

Frälsningshär, o, kämpa 381
Frälsning jag funnit ... 252
Fröjdas själ, uti ... 115, 162
Fröjd ... det är fröjd... 222
Fröjd ... jag nu af...... 259
Full frälsning! Lifvets 254
För att Satans 378
För Gud vi kämpa 371
Förrn din sol går......... 98
För sjuka själars 19
Gif hvad kärast är...... 415
Gif mig en större......... 116
Gif mig, Jesus 210
Gif åt honom.............. 208
Gif åt Jesus äran......... 3
Gjut din Ande 159
Guds frälsningshär 327
Guds Lamm, du 223
Guds stora nåd........... 280
Gud är god. Låt oss... 256
Gud är god och........... 15
Gud är när dig........... 22
Gyllne stad med 433
Gå fram! Jesus med... 354
Gå på! Bär korset...... 324
Gömd uti dig, min 111
Halleluja, Jesus frälsar 174
Halleluja! Lycklig är... 265
Halleluja till Guds...... 245
Halleluja, vi tåga......... 357
Han från synden oss ... 329
Han frälste en brottsling 42
Han fullkomligt frälsa... 119
Han går bredvid mig ... 284
Han har fört mig......... 257
Han kallar på dig......... 89
Hans soldat jag........... 247
Han vill två dig 197
Han är likadan........... 40
Han är liljan uti 217
Han är min, han 292
Har du tänkt på 6

N:r

Har fanan trött, jag ... 168
Hem, hem, mitt kära... 111
Herre, gör mig redo ... 279
Herre kär, vårt........... 369
Herre, nu allt jag 151
Hjärtan, som banéret... 134
Hur ljuf blir ej........... 315
Hvar boja skall........... 70
Hvarje storm så 283
Hvar och en som......... 26
Hvem som vill får 269
Hvem vill härnäst 31
Hvitare än snö........... 193
Hvit såsom snö........... 188
Hvi älskade Jesus 25
Hållen lamporna 87
Håll i och tro på......... 243
Hämta upp................ 195
Här gäller tränga......... 85
Här söker jag den flod 137
Hör du stundom 229
Hör, hör, hur Jesus...... 85
Hör mig, hör mig......... 156
Hör orubbligt framåt ... 383
I ditt kors, i.............. 153
I hvitt, i hvitt........... 117
I korsets skugga 194
Inga stormar mera 412
Ingen vike, Satans 392
Ingen är så skön 187
I strid vi gå 301
Ja, du får komma 23
Jag blott önskar 146
Jag kan, jag vill 120
Jag pådrar min........... 339
Jag skall igenkänna...... 275
Jag står förvisst 336
Jag vet att efter......... 228
Jag vet på hvem 342
Jag vill bli din........... 157
Jag vill följa dig... 154, 295
Jag vill ödmjukt 105

	N:r
Jag är barn till	263
Jag är en stridsman	398
Ja, jag kommer Gud	145
Ja, jag tror ... och	170
Ja, jag tror segern	363
Ja, ja, ja. Jag vet	402
Ja, ... att Jesus lefver	421
Ja! Ja! Ja! Ja!	368
Ja, o, ja, han får	24
Ja, rening för mig	135
Ja, städs jag dig	138
Jesu namn blifve	290
Jesus dig kallar, dig	1
Jesus, gör mig sådan	189
Jesus, jag vill älska	148
Jesus, Jesus! O, min	167
Jesus kan visa vägen	29
Jesus Kristus går	51
Jesus segrat öfver	250
Jesus, vår höfding	360
Jesus återlöst mig	58
Jesus älskar mig	290
Jesus är min frid	300
Jesus är min tillflykt	298
Just för mig	262
Klippa, du som	196
Kom, där är rum	95
Kom, förena dig	393
Kom, gå med	80
Kom hem, du som	55
Kom, kom, kom i	52
Kom, låt oss sjunga	342
Kommer du ej snart	36
Kom nu till Jesus	21
Kom och sök nåd	67
Kämpar gå villigt	312
Kärlek, oförskyld och	46
Kärlek åtrår nu	163
Lejonet af Juda	266
Lifvets källa flödar	71
Ljufva hem! Jag	202
Låt de mindre ljusen	332

	N:r
Låt ej din trosolja	416
Låt frälsningsvagnen	326
Låt i världen klinga	344
Låt mig få höra om	255
Låt oss kämpa gladt	382
Låt oss sjunga ut	386
Marsch framåt! Vi	347
Medan himlens alla	82
Medan ljus från	198
Med flygande fanor	307
Med svärd i hand	322
Men från sin graf	424
Men jag vet, jag vet	43
Midt i stridens larm	362
Midt uti mörkret	212
Mig rena helt från	127
Min Jesus är den	238
Min själ är full af	239
Min synd i blodet	224
Mitt hjärta fyll, o	178
Mitt hjärta, sjung	351
Mitt kors är ej	108
Modiga gån framåt	320
Mottag frälsning	38
Må drinkaren komma	50
Möts vi då	438
Nej, aldrig, nej	240
Nej, nej, mitt kors	200
Nu framåt kämpar	356
Nu han kommer	164
Nu har jag kommit	215
Nu jag tror, nu	136
Nu segerns dag	346
Nu skörden inbärgas	56
Nu till strid för Gud	395
Nu vi trotsa djäfvul	389
Nu är salighetens	160
Nåd det finns för	48
Nåd, underbar, gudomlig	281
När basunen högt	91
När Guds röst till	274
När jag hunnit	431

	N:r
Och när sommaren	61
O, den röst för	106
O, det dyra blodet	180
O, ditt blod, min	181
O, du måste börja	97
O, frälsning jag funnit	252
O, Gud oss gif då	109
O, Guds rena Lamm	4
O, Gud var oss nådig	84
O, gör dig redo för	9
O, han dog för mig	72
O, hur härligt att få	385
O, hvad frid och fröjd	261
O, hvad fröjd han	422
O, hvar är mitt barn	28
O, hvi vill du dö	79
O, härliga källa	11
O, jag fruktar ej	437
O, jag är en stridsman	398
O, jag är så lycklig	273
O, ja, här finns frälsning	358
O, ja, det är bäst	258
O, Kanaan, sköna	235
O, kom, o, kom och gå	38
O, kom till välsignelse	144
O, min Herres Jesu	47
Om än vägen törnig	353
O, nej, intet för jag	141
O, se hans ångest	59
O, släpp nu din	64
O, säg, få vi möta	27
O, sänd en våg	101
O, tag mig som jag	65
Palmerna vifta	360
Pris ske Gud att jag	370
Pris ske honom	220
På Golgata min	381
På Golgata, på Golgata	191
På Jesus jag tröstar	179
Redo att dö	68
Rum finns där ock	83
Rädda de döende	359
Se, frälsningsfloden	267
Seger genom Lammets	311
Segern är vår	318
Seglande hän	74
Se, han väntar, beder	53
Se, här mitt allt jag	192
Se, Jesu fotspår kan	149
Se, Jesus borttagit	109
Se, Jesu sår stå	60
Se, Jesus är en	241
Se nåd finns än	62
Se, o broder, upp	20
Se, palm och krans	305
Se, vi höja korsets	327
Se, vi tåga fram och	364
Se, vi vänta, bida alla	158
Sitt svärd de för	426
Sjunger ära, ära, ära	405
Sjung halleluja, sjung	296
Sjung hans lof i	286
Sjung, sjung, toner	291
Skynda fram till	17
Skynda, vänd åter	16
Snart skall kröningsdagen	288
Snart skördetiden	414
Snart vår lefnadsafton	41
Stanna, lyssna till	85
Storma mörkrets fästen	310
Stormen trotsa vi	355
Stå ej fåfäng	177
Stäm då upp, segersång	364
Så höj då frihetsfanan	338
Så jag går till det	234
Säg, är du frälst	99
Sälla dag, då Jesus	282
Talrika liksom sanden	214
Tiden ilar bort	110
Till seger fram	308
Tills vi mötas	439
Till vårt hem nu	294
Trogna, fasta som stål	387
Ty dig nu han kallar	39

N:r

Tåga framåt, se vi 343
Under Arméns banér... 381
Under hans blod 126
Upp då, kämpar 378
Upp, kamrater, framåt... 316
Upp, kamrater, följens... 384
Uppå lifsflodens härliga 440
Vår beredd 54
Var oförfärad, ty......... 282
Vi besegra allt............ 251
Vid din fot jag............ 182
Vid ditt kors.............. 218
Vi hafva blott ett... 45, 201
Vi gå framåt att 302
Vill du med 92
Vill för Kristus............ 341
Vi slå aldrig 325

N:r

Vi tåga mot Zion......... 388
Åter och åter likt 199
Äfven mig................. 122
Ära, ära, halleluja 21
Ära . . . till seger nu... 304
Ära, ära, hosianna 182
Ära, ära, Jesus frälsar... 113
Ära, ära till det 374
Ära, ära, vare 365
Ära vare Herren 426
Är du redo? Ja 399
Är du ren? Ja........... 128
Ödmjuk så, för 428
Öfverallt, hvem 380
Öfver mig, öfver........ 175
Öfverängeln skall........ 209

Frälsningsarméns litteratur.

I mörkaste England och vägen ut. Af *generalen.* 290 sidor. Pris: klotband 2: —.

100 bref till Frälsningsarméns soldater. Af *generalen.* Pris: 1: —, för soldater —: 50.

Lif och död. Föredrag af *fru Booth.* 198 sidor. Pris: klotb. 1: 75, häftad 1: —.

Populär kristendom. Föredrag af *fru Booth.* Pris: klotb. 1: 75, häftad 1: —.

Lefnadsteckning öfver Catherine Booth. Pris: klotb. 3: —, kartonerad 2: 50, häftad 1: 50.

Allas tjänare. Af *stabschefen.* 151 sidor. Pris: klotb. 1: 75, häftad 1: 25.

På helgelsens väg. Af öfverstelöjtn. *Brengle.* 192 sidor. Pris: häftad 1: —, klotband 1: 50.

Stoppsignaler. 7 väckelseföredrag af *James Caughey.* 96 sidor. Pris 60 öre.

För små öron och små hjärtan. 96 sidor. Pris: klotb. 1: —, häft. —: 50.

En helig man från 17:de århundradet. *(Broder Lawrence.)* 64 sidor. Pris: klotb. —: 75, häftad —: 50.

Omkring lägerelden. Tankar och bilder från Frälsningsarméns värld. En liten nätt samling armépoesi. Häftad i elegant omslag. Pris 50 öre.

Tio års fälttåg. Frälsningsarméns historia i Sverge under de första tio åren. 224 sidor. Pris: klotb. 2: —, häftad 1: —.

På studiefärd i slum- och räddningsverket. Mycket intressant. Pris: häftad —: 60.

Order och reglementen för Frälsningsarméns soldater. 64 sidor. Pris: häftad —: 25.

Order och reglementen för Frälsningsarméns underbefäl. 40 sidor. Pris: häftad —: 20.

Allt om Frälsningsarmén. Af *generalen.* 40 sidor. Pris: häftad —: 10.

Vägvisare för barn. Pris: del I —: 10, del II —: 20.

Vägvisare för nyfrälsta. Pris: 100 st. —: 50.

Vigda vid Jerusalem. Af *stabschefen.* 12 sidor. Pris: häftad —: 10.

Ett heligt lif. Af *generalen.* Frälsningsarméns helgelselära. Pris: häftad —: 10.

Frälsningsarméns sångbok. 448 sånger. Ny upplaga. Pris: klotband 1: —, chagrinband med guldsnitt 3: 25, 2: 75, 2: 50.

Den Unge Soldatens sångbok. 157 sånger. Pris: klotband —: 40, häftad —: 20.

Strängaspel. En samling sånger med melodier och utsatta gitarrackord. Klotb. 1: —, häftad —: 75.

Stridsmusik. Musik till ett stort antal arméssånger, årg. 1893—94, tillsammans i klotband 3: —.

Favoritsånger. Nyare sånger med musik. 3 häften à —: 50.

Stridsropet. Frälsningsarméns organ. Åttasidig, illustrerad veckotidning. Prenumerationspris pr år 4: —, jämte postbefordriugsafgift. Lösnummer 10 öre. Inbundna årgångar från 1892 à 5: —.

Den Unge Soldaten. Organ för Frälsningsarméns arbete bland barnen. Tolfsidig, rikt illustrerad veckotidning. Prenumerationspris pr år 2: —. Inbundna årgångar från 1892 à 3: —.

Framåt. Illustrerad kvartalsskrift, årg. 1893—94 i ett klotband 2: 50, årg. 1895—96 3: —.

Från alla Land. Rikt illustrerad månadsskrift, innehållande skildringar från Arméns missionsfält. Prenumerationspris pr år 2: 50, jämte postbefordringsafgift. Lösa häften —: 25. Inbundna årgångar från 1897 4: —.

Ljus i mörker, illustrerad kvartalsskrift för kvinnliga sociala arbetet. Lösnummer 15 öre.

Utländsk armélitteratur finnes på lager eller anskaffas på begäran.

Under år 1906 är afsedt att utgifvas:

Musik till sextett för nya sångboken.

Musik, arrangerad för kvartett eller piano, till Frälsningsarméns sånger.

Gudaktighet, föredrag af *fru Booth.*

Praktisk religion, föredrag af *fru Booth.*

Angripande kristendom, föredrag af *fru Booth.*
Fru Booths böcker utkomma i häften à 20 öre. Pris hvardera boken i klotband 1: 75; häftad 1: —.

Själavinnarens hemlighet af öfverstelöjtn. *Brengle.*

Order och reglementen för Frälsningsarméns officerare. Af *generalen.*

Rekvireras från

Frälsningsarméns Handelsdepartement,

Östermalmsgatan 24 & 26.

Stockholm.

